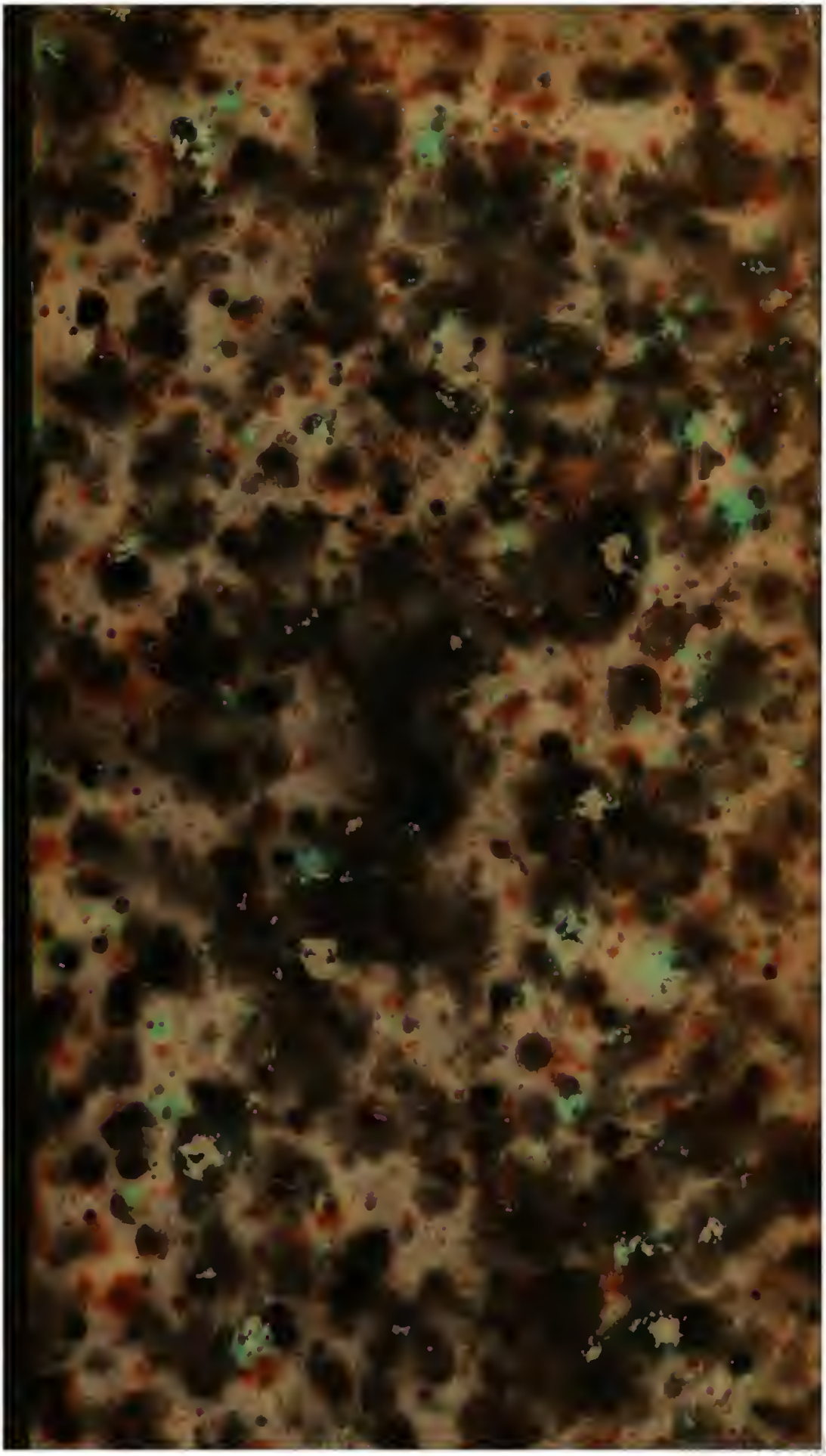

3069

Palat LII 122

590984

OFFICIA

SANCTORUM

QUÆ DE PRÆCEPTO IN URITANA DIOECESI,
RITU, DIEQUE IN PERPETUUM ASSIGNATIS,

EX APOSTOLICA AUCTORITATE
CELEBRANTUR

ILLUSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINI

D. JOANNIS DOMINICI GUIDA

EJUSDEM DIOECESIS EPISCOPI JUSSU DENUO IN HUNC
LIBELLUM APTIUS, COPIOSEQUE
REDACTA.

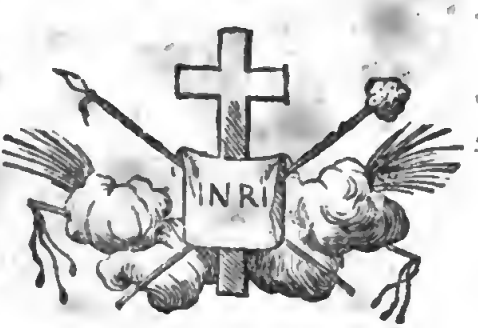

NEAPOLI
Tipis Fratrum Raymundi.
1836.

Digitized by Google

KALENDARIUM PERPETUUM

JANUARIUS.

1 Circumcisio D.N.J.C. *dupl.* 2. *class.* et Octava Nativit. ejusdem.
2 Octava S. Stephani, *dupl. com.* aliar. Octavar.
3 Octava S. Joannis Apost. *dupl. com.* SS. Innoc.
4 Octava SS. Innocentium, *dupl.*
5 *Vigilia* Epiphaniae, et fieri debet de Ea, *cum comm.* S. Telesphori Pp. et M.
6 Epiphania D.N.J.C. *dupl.* 1. *class.* cum Octav.
7 De II.
8 De III.
9 De IV.
10 De V.
11 De VI.
12 De VII.
} die infr. Octav. *semid.* . . . . Comm. S. Hygini Pp. et M.
13 Octava Epiphaniae, *dupl.*
14 Hilarii Ep. et Conf. *semid.* 9. Lect. S. Felicis Presb. et Conf.
15 Mauri Abb. Conf. *dupl.* (ex Libello) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832.
16 Marcelli Pp. et M. *semid.*
17 Antonii Abb. Conf. *dupl.*
18 Cathedra S. Petri Romae, *dupl. maj. comm.* S. Pauli Ap. 9. Lect. S. Priscae. Virg. et M.
19 Canuti Reg. et M. *semid. ad libit.* 9. Lect. Ss. Marii etc. Mm.
20 Fabiani, et Sebastiani Martyr. *dupl.*
21 Agnetis Virg. et Mart. *dupl.*
22 Vincentii, et Anastasii Martyr. *semid.*
23 Desponsatio B. M. V. *dupl. maj. comm.* S. Josephi, 9. Lect. et com. S. Emerentianae V. et M. (In fine Breviar.)

24 Timothei Episc. et Mart. *semid.*
25 Conversio S. Pauli Apost. *dupl. maj. comm.* S. Petri Ap.
26 Policarpi Ep. et Mart. *semid.*
27 Joannis Chrysostomi Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
28 S. Juliani Ep. et Conf. *sem. ad libit.* (in fine Brev.) 9. Lect. S. Agnetis Secundo.
29 Francisci Salesii Ep. et Conf. *dupl.*
30 Martinae Virg. et Mart. *semid.*
31 Petri Nolasci Conf. *dupl.*

FEBRUARIUS.

1 Ignatii Ep. et Mart. *semid.*
2 Purificatio B. M. V. *dupl.* 2. *class.*
3 Blasii Ep. et Mart. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832. *et* 6. *Sept.* 1834.
Avetranae Patroni princip. *Dupl.* 1. *class. cum Octava: fit in Dom. seq. nisi occurrat etc.*
4 Andreae Corsini Ep. et Conf. *dupl.*
5 Agathae Virg. et Mart. *dupl.*
6 Pauli I. Eremitae Conf. *dupl.* (*dies ass. ex* 15. *Januar.*) 9. Lect. S. Dorotheae V. et M.
7 Romualdi Abb. Conf. *dupl.*
8 Joannis de Matha Conf. *dupl.*
9 Apolloniae Virg. et Mart. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832.
10 Scholasticae V. *dupl.*
11 Raymundi de Pennafort Conf. *semid.* (*dies ass. ex* 23. *Jan.*)
12 B. Eustochii Virg. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832.
13 . . . .
14 . . . . Comm. S. Valentini M.
15 . . . . 9. Lect. Ss. Faustini, et Jovitae Mm.

16 . . . .
17 . . . .
18 . . . . 9. Lect. S. Simeonis Ep. et M.
19 Barbati Ep. et Conf. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832.
20 Patrocin. S. Barsanuphii Abb. Conf. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 7. *Apr.* 1832.
21 . . . .
22 Cathedra S. Petri Antiochiae, *dupl. maj. com.* S. Pauli Ap.
23 *Vigilia.* Petri Damiani Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* (ex Libello.) 9. Lect. Hom. Vigil. (*Decr. Urbis et Orbis* 1. *Octob.* 1828.)
24 Mathiae Apost. *dupl.* 2. *class.* (*In an. bisextili transf. in diem seq. sicut et Vigil.*)
25 . . . .
26 Margaritae de Cortona nec Virg. nec Mart. *semid.* (In fine Brev.) *Dies ass. ex* 23. *huj.*
27 Ss. Reliquiarum, quae in tota coluntur Dioecesi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 12. *Mart.* 1836.
28 . . . .

MARTIUS.

1 . . . .
2 . . . .
3 . . . .
4 Casimiri Reg. Conf. *semid. comm.* S. Lucii Pp. et M.
5 . . . .
6 . . . .
7 Thomae de Aquino Conf. et Eccl. Doct. *dupl. comm.* Ss. Perpetuae etc. Mm.
8 Joannis de Deo Conf. *dupl.*
9 Franciscae Romanae Vid. *dupl.*

10 Quadraginta Martyrum, *semid.*
11 ....
12 Gregorii Papae, Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
Mandurii Patron. principal. *dupl.* 1. *class. sed sine Oct. ob Quadrag.*
13 ....
14 ....
15 ....
16 ....
17 Patritii Episc. et Conf. *semid.*
18 Gabrielis Archangeli, *dupl. maj.* (In fine Breviar.)
19 Josephi Sponsi B.M.V. Conf. *dupl.* 1. *class.*
20 ....
21 Benedicti Abb. Conf. *dupl.*
22 ....
23 ....
24 ....
25 Annuntiatio B.M.V. *dupl.* 2. *class.*
26 ....
27 ....
28 ....
29 ....
30 ....
31 ....

APRILIS.

1 ....
2 Francisci de Paula Conf. *dupl.*
3 ....
4 Isidori Episc. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
5 Vincentii Ferrerii Conf. *dupl.*
6 ....
7 ....
8 ....

9 ....
10 ....
11 (*In Civit.*) Transitus S. Barsanuphii Abb. Protector.*dupl.maj.* (ex Libello.)
In Dioecesi S.Leonis I.Pp.et Eccl.Doct.*dupl.*
12 (*In Civit.*) Leonis I.Pp.Conf.et Eccl.Doct. *dupl.*(dies ass.ex heri.)
In Dioecesi, Vacat....
13 Hermenegildi Reg.et Mart.*semid.*
14 .... 9.lectio Ss.Tiburtii etc.Mm.
15 ....
16 ....
17 .... 9.Lectio S.Aniceti Pp.et M.
18 ....
19 ....
20 ....
21 Anselmi Ep.Conf.et Eccl.Doct.*dupl.*
22 Soteris, et Caji Pontif.et Martyr.*semid.*
23 Georgii Martyris *semid.*
24 Fidelis a Sygmaringa Mart.*dupl.*
25 Marci Evangelistae, *dupl.2.class.*
26 Apparitio Sacr.Imaginis B. M. V. de Bono Consilio, *dupl.maj.* (ex Libello.)
27 Cleti, et Marcellini Pontif.et Martyr.*semid.* (dies ass. ex heri)
28 Boni Latronis Conf.*dupl.* (ex Libello.)*Rescr.* 12. *Mart.* 1836.
29 Petri Martyris, *dupl.*
30 Catharinae Senensis Virg. *dupl.*

MAJUS.

1 Philippi, et Jacobi Apostolor.*dupl.2. class.*
2 Athanasii Ep.Conf.et Eccl.Doct.*dupl.*
3 Inventio S.Crucis, *dupl.2.class.*9.Lect.Ss.Alexandri etc.Mm.

4 Monicae Viduae, *dupl.*
5 Pii V. Papae, et Conf. *dupl.*
6 Joannis ante Portam Latinam, *dupl. maj.*
7 Stanislai Episc. et Mart. *dupl.*
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli *dupl. maj.*
9 Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
10 Antonini Ep. et Conf. *semid.* 9. Lect. Ss. Gordiani etc. Mm.
11 B. Francisci de Hieronymo Conf. *dupl.* (ex Libello.)
12 Nerei, Achillei etc. Martyr. *semid.*
13 ....
14 .... *Com.* S. Bonifacii M.
15 ....
16 Joannis Nepomuceni Mart. *dupl.* (in fine Brev.)
17 Paschalis Baylon Conf. *dupl.*
18 Venantii Martyris, *dupl.*
19 Petri Coelestini Pp. et Conf. *dupl.* 9. lect. S. Pudentianae V.
20 Bernardini Senensis Conf. *semid.*
21 Felicis a Cantalicio Conf. *semid.* (in fine Breviar.)
22 Ubaldi Ep. et Conf. *semid.* (dies ass. ex 16. huj.)
23 ....
24 Festum B. M. V. Titulo Auxilium Christianorum, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Ap.* 1831.
25 Gregorii Pp. VII. Conf. *dupl.* (ex Libello.) 9. Lect. S. Urbani Pp. et M.
26 Philippi Nerei Conf. *dupl.* 9. Lect. S. Eleutherii Pp. et M.
27 Mariae Magdalenae de Pazzis Virg. *dupl.* 9. Lect. S. Joannis Pp. et M.

28 . . . .
29 . . . .
30 Ferdinandi Reg. et Conf. *dupl.* (in fine Breviar.) 9. Lect. S. Felicis Pp. et M.
31 . . . . *Comm.* S. Petronillae V.

JUNIUS.

1 . . . .
2 . . . . 9. Lect. Ss. Marcelli, etc. Mm.
3 . . . .
4 Francisci Caracciolo Conf. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.
5 . . . .
6 Norberti Ep. et Conf. *dupl.*
7 . . . .
8 . . . .
9 . . . . 9. Lect. Ss. Primi etc. Mm.
10 Margaritae Reg. Vid. *semid.*
11 Barnabae Apostoli, *dupl. maj.*
12 Joannis a S. Facundo Conf. *dupl.* 9. Lect. Ss. Basilidis etc. Mm.
13 Antonii de Padua Conf. *dupl.* 1. *class. cum Oct.* (ex Libello.)
Cylii Patroni principal. *Agit. in Dom. seq. nisi occurrat etc.*
14 Basilii Magni Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
15 Viti, Modesti, atque Crescentiae Martyr. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.
16 De IV. } die inf. Oct. S. Antonii, *semid.* (ex
17 De V. } Libello.)
18 De VI. } . . . 9. Lect. Ss. Marci etc. Mm.
19 Julianae de Falconeriis Virg. *dupl.* 9. Lect. Ss. Gervasii etc. Mm.
20 Octava S. Antonii *dupl.* (ex Libello.) 9. Lect. S. Silverii Pp. et M.

21 Aloysii Gonzagae Conf. *dupl.* (in fine Breviar.)
22 . . . . 9. Lect. S. Paulini Ep. et Conf.
23 *Vigilia* . . . .
24 Nativitatis S. Joannis Baptistae, *dupl.* 1. *class. cum Oct.*
Savae, *et Marubii*, Patron. princip. et Eccles. Titular.
Avetranae Eccl. Titul. *In Missa addit.* Credo *per tot. Oct.*
25 Gulielmi Abb. Conf. *dupl.*
26 Joannis, et Pauli Martyr.
27 De IV. die inf. Oct. *semid.*
28 *Vigilia* Leonis II. Pp. et Conf. *semid.* 9. Lect. de Hom. Vig.
29 Petri, et Pauli Apost. *dupl.* 1. *class. cum Octava Comm.* omn. Ss. Apostolorum, et Martyrum.
30 Commemoratio S. Pauli Apost. *dupl. comm.* S. Petri Ap. et Oct. S. Joan. Bapt.

JULIUS.

1 Octava Nativit. S. Joannis Bapt. *dupl.*
2 Visitat. B. M. V. *dupl. maj.* 9. Lect. SS. Processi etc. Mm. (*cum obligatione duplic. Praecepti ex Conces. Gregorii XVI. die* 30. *Decemb.* 1835. *ad instant. Serenis. Regis nostri Ferdinadi II.*)
3 De V. }
4 De VI. } die infr. Oct. SS. Apost. *semid.*
5 De VII. }
6 Octava Apostol. Petri, et Pauli, *dupl.*
7 B. Laurentii a Brundusio *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 12. *Mart.* 1836.
8 Elisabeth Reg. Portugalliae, *semid.*
9 . . . . . .

10 Septem Fratrum etc. Mm. *semid.*
11 . . . . . 9. Lect. S. Pii I. Pp. et M.
12 Joannis Gualberti Abb. Conf. *dupl. comm.* SS. Naboris etc. Mm.
13 Anacleti Pp. et Mart. *semid.*
14 Bonaventurae Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*
15 Henrici Imperat. Conf. *semid.*
16 Festum B. M. V. de Monte Carmelo, *dupl. maj.*
17 Alexii Confess. *semid.*
18 Camilli de Lellis Conf. *dupl.* 9. Lect. SS. Symphorosae etc. Mm.
19 Vincentii a Paulo Conf. *dupl.*
20 Eliae Prophetae Conf. (*dupl.* ex Libello.) *comm.* S. Margaritae V. et M. (*Rescr. An.* 1768.)
Lateani S. Margaritae V. et M. Patronae princip. *dupl.* 1. *class. cum Oct.* (ex Libello.)
21 Hieronymi Æmiliani Conf. *dupl.* (dies ass. ex heri) 9. Lect. S. Praxedis V.
22 Mariae Magdalenae, *dupl.*
23 Apollinaris Ep. et Mart. *dupl. comm.* S. Liborii Ep.
24 *Vigilia* Macrinae Virg. *dupl.* (ex Libello.) 9. Lect. Hom. Vig. et *comm.* S. Christinae V. et M.
25 Jacobi Apostoli, *dupl.* 2. *class. comm.* S. Christophori M.
26 Annae Matris B. M. V. *dupl. maj.*
27 Pantaleonis Martyr. *semid.* (in fine Breviar.) *Lect.* 1. *noct. de Script. occurr. S. R. C. die* 5. *Maj.* 1736.
Lateani Octava S. Margaritae *dupl.* (ex Libello.)
28 Nazarii, Cels. et C. Martyr. *semid.*

29 Marthae Virg. *semid. comm.* SS. Felicis etc. Mm.

30 . . . . . 9. Lect. SS. Abdon, et Sennen Mm. *Lateani* S. Eliae Prophetae *dupl.* (dies ass. ex 20. huj.) 9. Lect. SS. Abdon etc.

31 Ignatii Loyolae Conf. *dupl.*

AUGUSTUS.

1 Petri ad Vincula , *dupl. maj.* 9. Lect. SS. Machabaeorum Mm.

2 Alphonsi Mariae de Ligorio Ep. et Conf. (ex Libello.) Offic. et Miss. prop. *Rescr.* 16. *Ap.* 1831.) 9. Lect. S. Stephani Pp. et M.

3 Inventio S. Stephani Protomartyris, *semid.*

4 Dominici Conf. Regni Patron. min. princip. *dupl. maj. cum. Oct.*

5 Dedicatio S. Mariae ad Nives , *dupl. maj.* *Lateani* Titularis Eccl. *dupl.* 1. *class. cum Oct.*

6 Transfiguratio Domini , *dupl. maj.* 9. Lect. SS. Xisti etc Mm.

7 Donati Ep. et Mart. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

8 Cyriaci, Largi, et Smaragdi Martyr. *semid.*

9 *Vigilia.* Cajetani Confessoris , *dupl.* (dies ass. ex 7. huj.) 9. Lect. Hom. Vig. et *comm.* S. Romani M.

10 Laurentii Martyris. *dupl.* 2. *class. cum Oct.*

11 Octava S. Dominici , *dupl.* (in fine Brev.) 9. Lect. SS. Tiburtii etc. Mm.

Turris S. Susannae V. et M. Patronae princip. *dupl.* 1. *class. cum. Oct. comm.* Oct. S. Domin. in utrisq. Vesp. et Laud. ut compleat.

12 Clarae Virginis , *dupl.*

Lateani Octava S. Mariae ad Nives dupl. (ex Libello.) In 2. Vesp. *comm.* seq.

13 De IV. die inf. Oct. S. Laurent. *semid.* 9. Lect. SS. Hyppoliti etc. Mm.

Lateani S. Clarae V. *dupl.* (dies ass. ex heri)

Turris De III. die inf. Oct. S. Susannae *semid.* (ex Libello.)

14 *Vigilia.* Antonii Primaldi , et Socior. Mm. Hydruntinorum. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr.* 6. *Sept.* 1834.

15 Assumptio B. M. V. *dupl.* 1. *class. cum Octava.*

Uriae , *Cylii*, *et Uggiani* Titular. Ecclesiar.

16 Hyacinthi Confessor. *dupl.*

Cylii S. Rochi Conf. *dupl. maj.* (ex Libello.)

17 Octava S. Laurentii , *dupl.*

18 De IV. die inf. Oct. Assumpt. *semid.* 9. Lect. S. Agapiti M. . . . . .

Cylii S. Hyacinthi Conf. *dupl.* (dies ass. ex 16. huj.)

Lateani S. Pantaleonis M. *semid.* (dies ass. ex 27. Julii)

Turris Octava S. Susannae , *dupl.* (ex Lib.)

19 Ludovici Ep. Toletani Conf. *dupl.* 2. *class.* (ex Libello.) *Rescr.* 30. *Sept.* 1786.

20 Bernardi Abb. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.* (*Decr. Urb. et Orb.* 20. *August.* 1830.) In 1. Noct. de Scrip. occ. 2. Noct... In III. *Vos estis sal terrae. Mis. In medio Eccl.* Epistol. *Justus* , *de* 2. loco.

21 Joannae Franciscae Fremiot Vid. *dupl.*

22 Octava Assumpt. B. M. V. *dupl.* 9. Lect. SS. Timothei, etc. Mm. (In II. Vesp. *com.* seq. *S. R. C.* 11. Aug. 1691.)

23 Philippi Benitii Conf. *dupl.*

24 *Vigilia.* . . . . . .

25 Bartholomaei Apostoli, *dupl.* 2. *class.*

26 Orontii Ep. et Mart. Provinc. Salentinae Protect. praecip. *dupl.* 1. *class. cum Oct.* (ex Libello.) *S. R. C.* 12. *Sept.* 1716.

27 Josephi Calasanctii Conf. *dupl.*

28 Augustini Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl. comm.* S. Hermetis M.

29 Decollatio S. Joannis Baptistae, *dupl. maj.* 9. Lect. S. Sabinae M.

Savae, *Avetranae*, et *Marubii* addit. Credo in Miss. quia Titular. vel Patron. (*S. R. C.* 11. *Maj.* 1743.)

30 Translatio 1. et 2. S. Barsanuphii Abb. Civit. Uriae Patroni praecip. *dupl.* 1. *class. cum Octav.* in tota Diaecesi (*S. R. C. die.* 23. *Maj.* 1639. *et* 2. *Sept.* 1741.) ex Libello.)

31 Raymundi Nonnati Conf. *dupl.*

SEPTEMBER.

1 Rosae a S. Maria Virg. Limanae, *dupl.* (dies ass. ex 30. Aug.) 9. Lect. S. Ægidii Abb. et *comm.* SS. XII. Fratrum Mm.

2 Octava S. Orontii Ep. et Mart. *dupl.* (ex Libello.)

3 Ludovici Regis Conf. *semid.* (dies ass. ex 26. Aug.)

Mandurii Patrocinium S. Gregorii Papae, *dupl.* 2. *class.* (ex speciali Concess.) *Offic. et Mis. ut in die* 12. *Mart.*

4 Rosaliae Virg. Panormitanae, *semid.* (in fine Brev.)

5 Laurentii Justiniani Ep. et Conf. *semid.*

6 Octava S. Barsanuphii Abb. *dupl.* (ex Libello.)

7 Stephani Regis Conf. *semid.* (dies ass. ex 2. huj.)

Mandurii Ludovici Reg.Conf.*semid.*(dies ass. ex 26. Aug.)

8 Nativitas B. M. V. *dupl.* 2. *class. cum Oct.* 9. Lect. S. Adriani M. *Herculanum*, *et Marubii* Titularis Eccles. *dupl.* 1.*class.* sine lect. et *comm.* S. Adriani.

9 De II. die infr. Oct. *semid.* 9. Lect. S. Gorgonii M.

Mandurii Stephani Reg.Conf. *semid.*(dies ass. ex 2. huj.) 9. Lect. S. Gorgonii M.

10 Nicolai de Tolentino Conf. *dupl.*

11 De IV. die inf. Oct. *semid.* 9. Lect. SS.Proti etc. Mm.

12 . . . . . .

13 De VI. die inf. Oct. *semid.* . . . . . .

14 Exaltatio S. Crucis, *dupl. maj.*

15 Octava Nativit. B. M. V. *dupl.* 9. Lect. S. Nicomedis. M.

16 Cornelii, et Cypriani Martyr. *semid.* 9. Lect. SS. Euphemiae, etc. Mm.

17 Impressio Sacr. Stigmatum S. Francisci, *dupl.*

18 Josephi a Cupertino Conf. *dupl.*

19 Januarii Episc. et Mart. Regni praecip. Patr. *dupl.* 1. *class. cum Oct.* (in fine Brev.)

20 *Vigilia.* Eustachii, et Socior. Martyr. *dupl.* 9. Lect. de Hom. Vig.

21 Matthaei Apostoli, *dupl.* 2. *class.*

22 Thomae de Villanova Ep. et Conf. *dupl.* (dies ass. ex 18.huj.) 9.Lect. Mauritii etc. Mm.

23 Lini Papae, et Mart. *semid.* 9. Lect. S. Theclae V. et M.

24 Festum B. M. V. de Mercede, *dupl. maj.*

25 Mariae de Cervellione Virg. *dupl.* (in fine Brev. hac die, vel 20. Oct.)
Turris Patrocin. B. M. V. de Galaso *dupl. maj.* (*Rescr. spec.* 12. *Aug.* 1831.)
26 Octava S. Januarii *dupl.* 9. Lect. SS. Cypriani etc. Mm.
27 Cosmae , et Damiani Martyr. *semid.*
28 Venceslai Ducis , et Mart. *semid.*
29 Dedicatio S. Michaelis Archangeli, *dupl.* 2. *cl.*
30 Hieronymi Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*

OCTOBER.

1 Remigii Ep. et Conf. *semid. ad libit. vel simplex de praecepto.*
Turris S. Mariae de Cervellione V. *dupl.* (dies ass. ex. 25. Sept.) 9. Lect. S. Remigii.
2 Angelorum Custodum , *dupl.*
3 Festi, et Sociorum Mm. *semid.* (ex Libello.) dies ass. ex 19. Sept.)
4 Francisci Assisinatis, *dupl.*
5 . . . . 9. Lect. SS. Placidi. et Socior. Mm.
6 Brunonis Confess. *dupl.*
7 . . . . 9. Lect. S. Marci Pp. et Conf. et *comm.* SS. Sergii etc. Mm.
8 Birgittae Viduae, *dupl.*
9 Dyonisii, et Socior. Mm. *semid.*
10 Francisci Borgiae, *dupl.* 2. *class.*
11 Ludovici Bertrandi Conf. *dupl.* (in fine Brev. dies ass. ex heri)
12 . . . . .
13 Eduardi Regis Conf. *semid.*
14 Callisti Papae, et Mart. *dupl.* (ex Libello.)
15 Theresiae Virginis, *dupl.*
16 . . . .
17 Edwigis Reginae vid. *semid.*

18 Lucae Evangelistae, *dupl.* 2. *class.*
19 Petri de Alcantara Conf. *dupl.*
20 Joannis Cantii Conf. *dupl.*
21 . . . . 9. lect. S. Hilarionis Ab. *comm.* SS. Ursulae etc. Mm.
22 . . . .
23 . . . .
24 Raphaelis Archangeli, *dupl. maj.* (in fine Brev.)
25 Chrysanti, et Dariae Martyr. *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.)
26 Gavini, Proti etc. Martyr. *dupl.* (*dies ass. ex heri*, in fine Brev.) 9. Lect. S. Evaristi Pp. et M.
27 *Vigilia*. Pulcheriae Imperatricis Virg. dup. (*in fine Brev. ex* 12. *vel* 22. *huj. aut ex Dom. II. Julii*) 9. Lect. de Hom. Vigil.
28 Simonis, et Judae Apostolor. *dupl.* 2. *class.*
29 . . . .
30 . . . .
31 *Vigilia* omn. Sanctorum.

NOVEMBER.

1 Festum omn. Sanctorum, *dupl.* 1. *class. cum Oct.*
2 Commemoratio omn. Fidelium defunctorum, *dupl.*
De II. } die inf. Oct. *semid.*
3 De III. }
4 Caroli Ep. et Conf. *dupl.*
5 De V. } die inf. Oct. *semid.*
6 De VI. }
Mandurii, S. Leonardi Conf. *dupl.* (ex Libello.) *Rescr. spec.* 20. *Jul.* 1832.)
7 De VII. die inf. Oct. *semid.*

8 Octava omn. Sanctorum, *dupl.* 9. lect. SS. Quatuor Coronatorum Mm.

9 Dedicatio Basilicae Salvatoris, *dupl.* 9. lect. S. Theodori M. (Vesp. a cap. de seq. *S.R.C.* 11. *Apr.* 1823.)

10 Andreae Avellini Conf. *dupl.* 9. Lect. SS. Tryphonis, etc. Mm.

11 Martini Ep. et Conf. *dupl.* 9. lect. S. Mennae M.

12 Martini Papae, et Mart. *semid.*

13 Stanislai Kostkae Conf. *dupl.* (in fine Brev.)

14 Didaci Confessoris, *semid.* (dies ass. ex heri)

15 Gertrudis Virginis, *dupl.*

16 . . . .

17 Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf. *semid.* *Francavillae in sola Eccl. Matr.* S. Victoriae Vid. et M. *dupl.* (ob Reliq. insig.) *S.R.C.* 20. *Nov.* 1677.)

18 Dedicatio Basilicarum SS. Petri, et Pauli, Apostol. *dupl.* (Vesp. a cap. de seq. *S.R.C.* 11. *Apr.* 1823.)

19 Elisabeth Reginae Vid. *dupl.* 9. Lect. S. Pontiani Pp. et M.

20 Felicis de Valois Conf. *dupl.*

21 Praesentatio B. M. V. *dupl. maj.*

22 Caeciliae Virg. et Mart. *dupl.*

23 Clementis Papae, et Mart. *dupl.* 9. Lect. S. Felicitatis M.

24 Joannis a Cruce Conf. *dupl.* 9. Lect. S. Chrysogoni M.

25 Catharinae Virg. et Mart. *dupl.*

26 . . . . 9. Lect. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.

Francavillae in sola Eccl. Matr. S. Gregorii

Thaumat. *semid.* (dies ass. ex 17. huj.) 9. Lect. S. Petri Alexandrini.

27 . . . .

28 . . . .

29 *Vigilia*. . . . *comm.* S. Saturnini M.

30 Andreae Apostoli, *dupl.* 2. *class.*

DECEMBER

1 . . . .

2 Bibianae Virg. et Mart. *semid.*

In Cathedrali S. Aureliae V. et M. *semid. ob notab. Reliq.* (S. R. C. 29. Mart. 1783.)

3 Francisci Xaverii Conf. *dupl.*

4 Petri Chrysologi Ep. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*

5 . . . . *comm.* S. Sabae Abb.

In Cathedrali S. Bibianae V. et M. *semid.* (dies ass. ex 2. huj.) *com.* S. Sabae Ab.

6 Nicolai Episc. et Conf. *dupl.*

Turris Titularis Eccl. *dupl.* 1. *class. cum Oct.*

Uggiani Patroni princip. *dupl.* 1. *class. cum Oct. fit in Dom. seq. nisi occurrat.*

7 Ambrosii Episc. Conf. et Eccl. Doct. *dupl.*

8 Conceptio B. M. V. *dupl.* 1. *class. cum Oct.*

9 De II. die inf. Oct. *semid.*

10 Translatio Almae Domus Lauretanae, *dupl. maj. com.* S. Melchiadis Pp. et M. (in fine Brev.) *Rescr.* 6. *Sept.* 1834.)

11 Damasi Papae, et Conf. *semid.*

12 De V. die inf. Oct. *semid.* . . .

13 Luciae Virg. et Mart. *dupl.*

Herculanum Patronae princip. *dupl.* 1. *class. cum Oct.* *Turris* Octava S. Nicolai, *dupl.* (ex Libello.)

14 De VII. die inf. Oct. *semid.*

Turris, et *Uggiani* S. Luciae V. et M. *dupl.* (dies ass. ex heri.)

15 Octava Conception. B. M. V. *dupl.* (In II. Vesp. *comm.* seq. *S. R. C.* 11. *Aug.* 1691.)

16 Patrocinium S. Januarii Ep. et Mart. *dupl.* (in fine Brev.)

17 Eusebii Episc. et Mart. *semid.* (dies ass. ex heri.)

Incipiunt Feriae, et cessant Octavae, etiam inchoatae.

18 Expectatio Partus B. M. V. *dupl. maj.*

19 . . . .

20 *Vigilia*, de qua nihil in Offic. . . .

21 Thomae Apostoli, *dupl.* 2. *class.*

22 . . . .

23 . . . .

24 *Vigilia* Nativitatis D. N. J. C. Fieri debet *de Ea.*

25 Nativitas Dom. Nostr. Jesu Christi, *dupl.* 1. *class. cum Octava.*

26 Stephani Protomartyris, *dupl.* 2. *class. cum Octava.*

27 Joannis Apost. et Evangelistae, *dupl.* 2. *class. cum Octava.*

28 Sanctor. Innocentium Martyr. *dupl.* 2. *class. cum Octava.*

29 Thomae Cantuariensis Ep. et Mart. *semid. comm. Octavar.*

30 De Dominica inf. Oct. Nativit. *comm. Oct.*

31 Silvestri Papae, et Conf. *dupl. comm. Octav.*

Apponenda quoque erunt, quando vacat, Officia sub ritu semiduplici.

Semel in Hebdomada.

SS. Sacramenti qualibet Feria V. ut in fine Bre-

viarii, (*ex Indulto Clement. XI. die* 17. *Aug.* 1715.)

Immaculatae Conceptionis B. M. V. in quolibet Sabbato, ut in fine Breviar. (*Ex Rescr.* 12. *Mart.* 1836.)

Semel in Mense.

S. Januarii Ep. et Mart. ut in hoc Libello ante Festa mobilia. (*Ex Indulto Innoc. XII. pro toto Regno die* 29. *Sept.* 1691.)

Exceptis semper diebus inf. Octavam, vel impeditis Festo novem Lectionum, etiam semiduplici translato, et Temporibus Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum, et Vigiliarum etiam sine jejunio, nec non Feria II. Rogationum, et ea, in qua juxta Rubricas reponendum est Offic. Dominicae. *Ex Decr. S. R. C. die* 20. *Martii* 1706.

FESTA MOBILIA

Domin. II. post Epiphaniam.

Festum SS. Nominis Jesu, *dupl.* 2. *class.* 9. lect. et *comm.* Domin.

Feria III. post Domin. Septuagesimae.

Festum Orationis D. N. Jesu Christi in Monte Oliveti, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 12. *Mart.* 1836.

Feria III. post. Domin. Sexagesimae.

Festum Commemorationis Passionis D. N. Jesu Christi, *dupl.* 2. *cl. cum Octava* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *April.* 1831.)

Feria VI. post Domin. 1. *Quadragesimae.*

Festum Sacratis. Sindonis D. N. Jesu Christi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

Feria VI. post Domin. II. Quadragesimae.

Fest. Sacratis. Spineae Coronae D. N. Jesu Christi,

dupl.maj. (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

Feria VI. post Domin. III. Quadragesimae.

Fest. Quinque Vulnerum D.N. Jesu Christi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

Feria VI. post. Domin. IV. Quadragesimae.

Fest. Pretiosiss. Sanguinis D.N. Jesu Christi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

Feria VI. post. Domin. Passionis.

Fest. Septem Dolorum B. Mariae Virginis, *dupl. maj.*

Feria VI. post Domin. in Albis.

Fest. de Lancea, et Clavis D. N. Jesu Christi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 16. *Apr.* 1831.

Domin. III. post Pascha.

Patrocinium S. Josephi Sponsi B. Mariae Virg. *dupl.* 2. *class.* (in fine Breviar.)

Domin I. Maji.

Translatio S. Januarii Ep. et M. Regni praecip. Patroni, *dupl. maj. cum Octava.* (in fine Brev.) Missa sine Credo. *S. R. C.* 19. *Jun.* 1700. Si occurrat cum Festo altior. ritus, vel maj. dignitatis, transferatur in primam diem non impeditam. Quoad Octavam vero servetur Rubrica 11. *Julii* 1739.

Domin. I. post Pentecosten.

Mandurii Festum SS. Trinitatis, Titularis Eccles. *dupl.* 1. *class. cum Octava.* (ex Libello.) *Dicitur Symbol. S. Athanasii in hac Domin. tant. et in die Octava. S. R. C.* 5. *Maji* 1736. *ad* 14.

Feria VI. post Octav. Corporis Christi.

Festum SS. Cordis Jesu Christi D.N. *dupl. maj.* (in fine Breviar.) *Recitandum Officium vetus pro Civit. et Diaecesi Neapolitana.*

Domin. III. post Pentecosten.

Festum SS. Cordis B. Mariae Virginis, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Ex concess. Pii VII. die* 5. *Junii* 1805 *pro toto Regno.*

Domin. III. Julii.

Fest. SS. Redemptoris Crucifixi, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 6. *Sept.* 1834.

Lateani fit in ultima Dom. Aug. sub ritu *dupl.* 2. *class.* absq. Oct. *ex speciali conces. Clem. XIV. die* 11. *Apr.* 1772.

Domin. inf. Octav. Assumptionis.

Fest. S. Joachim Patris B. M. Virginis, *dupl. maj.*

Domin. inf. Oct. Nativitatis B. M. V.

Fest. SS. Nominis B. Mariae Virginis, *dupl. maj.*

Domin. III. Septembris.

Fest. Septem Dolorum B. Mariae Virginis, *dupl. maj.* (in fine Breviar.) *Haec Domin. intelligitur praecise secundum computationem Mensis, et non Breviarii, et ea imped. a Fest. dupl.* 1. *vel* 2. *class. vel Oct. Nativ. ejusd. B. M. V. Fest. Septem Dolor. Transf. in* 1. *ex seq. Dom. non imp. ex Fest.* 1. *vel* 2. *class. S. R. C.* 18. *Sept.* 1814.

Domin. I. Octobris.

Fest. Sacratis. Rosarii B. Mariae Virginis, *dupl. maj.*

Francavillae Titularis Eccles. Matr. *dupl.* 1. *class.* cum Octava (*si occurrat aliqua dies de inf. Oct. lect. sumunt. ex Octav. Roman. in Festo Dedicationis S. M. ad Nives.*

Domin. II. Octobris.

Dedicatio Ecclesiae Cathedr. Uritanae, *dupl.* 1. *class.* cum Octava *in Civitate*: in Diaecesi vero *dupl.* 2, *class. sine Octava.*

Francavillae in utrisq. Vesp. et Laud. fit com. Oct. Sacratis. Rosarii, ut compleat.

Domin. III. Octobris.

Francavillae, *et Mandurii*, Dedicatio Ecclesiar. *dupl.* 1. *class.* cum Octav.

Domin. IV. Octobris.

Fest. Maternitatis B. Mariae Virginis, *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 26. *Martii.* 1832.

Domin. V. Octobris. (vel si desit) *I. Novembris.*

Fest. Puritatis B. Mariae Virg. *dupl. maj.* (ex Libello.) *Rescr.* 26. *Martii* 1832.

Domin. III. Novembris.

Fest. Patrocinii B. Mariae Virginis, *dupl. maj.* (ex Libello.)

Ex Sac. Rituum Congr. Indulto *sub die* 15. *Julii* 1836. transferri possunt, in casu impedimenti, ad primas dies non impeditas, juxta Rubricas, singula Officia, quae affixa certis diebus inveniuntur specialiter concessae in hac Uritana Dioecesi, *dummodo Officia Mysteriorum, et Instrumentorum Dominicae Passionis ultra Quadragesimam non amandentur.*

APPENDIX.

Offic. Fugae D. N. Jesu Christi in Ægyptum, *dupl. maj.*

Offic. Inventionis pueri Jesu in medio Doctorum, *dupl. maj.*

Offic. De Sepulchro D. N. Jesu Christi, *dupl. maj.*

Offic. Sacratis. Cordis B. Mariae Virg. *dupl. maj.*

Offic. B. M. V. Titulo Auxilium Agonizantium, *dupl. maj.*

PROPRIUM SANCTORUM

QUORUM OFFICIA

IN URITANA DIOECESI

PECULIARITER AGUNTUR.

FESTA JANUARII.

Die XV. Januarii.

IN FESTO S. MAURI ABB. CONF. *Dupl.*

Oratio.

Intercessio nos, quaesumus Domine, *de Abbat.*

In I. Noctur. lection. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Máurus nóbilis Romanus, puer a patre Eutychio Deo sub Sancti Benedicti disciplína oblátus, brevi tantum divina gratia profécit, ut ipsi Magistro admirationi esset: qui illum saepe véluti regularis observantiae, et virtutum omnium spécimen ceteris discípulis ad imitandum proponebat, cujus adhuc adolescentis, illud admirábilis obedientiae exemplum a Sancto Gregorio Papa commemoratur. ℟. Honestum.

Lectio V.

Nam cum Plácidus Mónacus in lacum prolapsus, aquarum ímpetu raperétur, Sancti Patris jussu accurrens Máurus, et super aquas incédens, sócium capillis apprehensum ad terram attraxit. Continentiae tantae fuit, ut per Quadragé-

simam bis tantum in hebdómada, et quidem parcissime, cibum súmeret.

℟. Amavit eum Dominus.

Lect. VI.

Somnum stando, vel cum nímia eum lassitudo compulisset, sedendo super aggestum calcis et sabuli, strato cilício, capiébat. Missus in Gálliam ab eódem Sancto Benedicto, célebri monasterio extructo, cui annos quadraginta praefuit, monasticam disciplinam mirífice propagavit. Dénique sanctitate, et miráculis clarus septuagenario major migravit in Coelum, anno salutis quingentesimo sexagésimo quinto.

℟. Iste homo perfecit.

In III. Noct. Evang. Ecce nos reliquimus, *pro Abbat.*

FESTA FEBRUARII

Die III. Februarii.

IN FESTO S. BLASII EPISC. ET MART.

Duplex.

Avetranae *dupl.* 1. *class. cum Octava.*

Oratio.

Deus, qui beatum Blásium Mártyrem tuum atque Pontíficem in suis perferendis supplíciis, et aliorum depellendis infirmitátibus admirábilem effecísti: concede propitius, ut illius et in Fide constantiam imitemur, et in perículis patrocínia sentiamus. Per Domin.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurrente.

Avetranae, *Lect. de comm.* 1. *loco.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Blásius Cáppadox nobili génere ortus Sebaste in Cappadócia, ex Medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succéderet. Huic múneri cum sédulam, ac piam operam naváret, dira tempestas adversus Christianos a Licínio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio, et exemplo in Montem Argaeum se recépit, ac sese in speluncam ábdidit, in qua rerum divinarum contemplatióni vacans, ab ipsis feris, nativae feritatis oblítis, quotidianum victum accepit, et multis obséquiis cultus est. ℣. Honestum fecit.

Lectio V.

Ibi támdiu látuit, dum ab Agricolái Praesidis milítibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Praesidem ductus, illíus jussu in víncula conjectus est. Sed vinctus ipse multos, quos ejus sanctimóniae fama accíverat, a diversorum morbórum vínculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a Médicis salute, transversa spina fáucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum córporum, tum animorum Medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis aegros prístinae saluti restítuit. Omni fere miraculorum génere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sereptánae viduae annonam multiplicantis miracula renovavit.

℣. Desiderium animae ejus.

Lectio VI.

Atrocissimis tormentis, crudelissimi Praesidis jussu, cruciatus fuit. Duris verbéribu scae-

sus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque supplicíis affectus est. Sed ejus fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus réstitit. Tandem victo Tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit, tertio nonas Februárii anno Christi trecentesimo décimo sexto.

℟. Stola jucunditatis.

In III. Noctur. Evang. Si quis vult, *de Comm. 2. loco.*

Die IX. Februarii.

IN FESTO S. APOLLONIAE V. ET M.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui inter caetera potentiae tuae etc.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Apollónia Virgo Alexandrína, sub Décio Imperatore, cum ingravescente jam aetate, ad Idóla sisteretur, ut eis veneratione adhibéret: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse praedicabat. Quamóbrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac, nisi Christum detestata, Deos cóleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnífices: quibus illa, se quamvis mortem pro Jesu Christi fide subituram, respondit.

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Itaque comprehensa, ut comburerétur, cum paulisper, quasi delíberans, quid agendum es-

set, stetisset, ex illorum manibus elapsa, álacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus Sancti flamma intus accensa, se injécit; unde brevi consumpto corpore, purissimus spíritus in coelum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lect. VI. Quoniam hodie, *quae est* 1. *loco. In III. Noct. Evang.* Simile est regnum Coelorum, *de comm.* 1. *loco.*

Die X. Februarii.

Avetranae

OCTAVA S. BLASII EP. ET M. *Duplex.*

In I. Noct. Lection. de script. occurrente.

In II. Noctur. ex octava S. Orontii, die 11. *Septembr. ut infra.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ser. 47. de divers.

Durum videtur, et grave, quod Dominus imperavit; ut si quis eum vult sequi, ábneget seipsum: sed non est durum, nec grave, quod ille ímperat, qui ádjuvat, ut fiat, quod ímperat. Nam et illud verum est, quod ei dícitur in Psalmo: Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Quidquid enim durum est in praeceptis, ut sit lene, charitas facit. Nóvi-

mus quanta ipse amor facit. Quid autem est : Neget se? Non presúmat de se, sentiat se hominem, et respiciat dictum Prophéticum : Maledictus omnis, qui spem suam ponit in homine: subdúcat se sibi, ut haereat Deo.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Tollat Crucem suam, et sequatur me. Quo sequendus est Dominus? quo iit, novimus; resurrexit enim, et ascendit in Coelum: illo sequendus est. Plane desperandum non est, quia ipse promisit, non quia homo aliquid potest. Jam quare desperemus, si membra illius capitis sumus? Bonum est, illo eum sequi, sed videndum est, quae: etenim verba ista Dominus Jesus non tunc dicebat, quando a mortuis jam resurréxerat: nondum erat passus, venturus erat ad crucem, venturus ad exonerationem, ad contumélias, ad flagella, ad spinas, ad vúlnera, ad insultationes, opprobria, mortem. Quasi exasperata est via; pigrum te facis; non vis sequi. Séquere, nam quis non velit ire ad exultationem? Omnes delectat celsitudo, sed humílitas gradus est. ℟. Hic est vere.

Lectio IX.

Quid est; Tollat crucem suam? Ferat quidquid molestum est; sic me sequatur. Cum enim caeperit me moribus, et praeceptis meis sequi, multos habebit contradictores, multos habebit prohibitores, multos habebit dissuasores, et hos de ipsis quasi comítibus Christi. Cum Christo ambulabant, qui eooo clamare prohibebant. Sive ergo minas, sive blandimenta, sive quáslibet prohibitiones, si sequi vis, in crucem ver-

te, tólera, porta; noli succúmbere. Videntur his verbis Domini exhortata martyria. Si persecutio est, nonne pro Christo debent cuncta contemni? Amatur mundus, sed praeponatur, a quo factus est mundus.

Die XII. Februarii.

IN FESTO B. EUSTOCHII VIR. *Duplex.*

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui vitam beatae Eustóchii Virginis tuae cum Christo abscónditam mirabíliter clarificasti: ejus précibus et imitatione concede, ut in hoc saeculo pariter consepulti, ad vitam resúrgere mereamur aeternam. Per eumdem Dominum.

In I. Noctur. Lection. de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Eustóchium ex nóbili, et Romano Columnénsium genere Messánae orta, a prima adolescentia animi virtutibus non minus, quam corporis venustate explendescens, cum a complúribus Regni Sicíliae Dynástis expeteretur, gravissimis consanguineorum conátibus, moléstiis, atque injúriis fórtiter superatis, oblatas nuptias constantíssime recusavit, ut coelesti Sponso a se datam fidem servaret. Hac victoria Eustochium excitata, cum nihil magis optaret, quam pati, et esse cum Christo, in Messanense Basilicarum Monasterium Ordinis S. Francisci se recepit. Inque earum Virginum numerum cooptáta, sic quotidianae vitae consuetudine, atque virtutibus eluxit, ut omnes studio excitaret suo.

Rerum divinarum, atque in primis cruciatuum Christi meditationi continenter insistens, id unum enitebatur, ut quocumque se vérteret, nihil aliud, nisi ejusdem passionis Mysteria suis óculis exhiberentur. ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Exímio erga Deum amore flagrans, ut virginitatem, quam ei dicáverat, illibatam perpetuo custodiret, setoso indúsio, interdum senticóso, crebrisque flagellationibus, vigiliis, atque injuriis carnem jugiter affligebat. Pane tantum, et aqua, absínthio et cinere admixtis, victitare, atque, ut diutius in oratione insomnis persísteret, oculos oleo, et mali arabici succo liníre stúduit. Quibus ex rebus vultus, ut cupiebat, amisit venustatem. Severioris disciplinae servandae caussa, probante Callisto III. Pontifice Maximo novum Clarissarum Monasterium Montis Virginis, plurimis curis, atque moléstiis, et obsistentibus multis ex Basilicarum Asciacry Virginibus non modo, sed etiam ex Messánae Optimátibus, instituit. Huic invíta omnium prima cum praeesset, nihil unquam neque insolens, neque glòriosum ex ore ejus éxiit. Sed dimisso per virtutem animo, fámula cujusque videbatur, et erat: qua sane virtute, praecipuáque in proximum charitate, cum Moniales luc conflictarentur, mirum in modum excelluit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Eucharístiae Sacramentum, memoriale Passionis Christi, singulari animi sensu prosequebatur, atque Deíparam Virginem millies, festis praesertim illius diebus, recitata Angelica salu-

tatione, sanctissime colebat. Tali modo cum annos quatuor et quinquaginta complesset, postremum nacta est morbum, quo accrescente, Ecclesiae Sacramentis munita, ad custodiendam sollicitissime Religionem, et Ordinis disciplinam, Sorores adhortata, affulgente, ut fertur, in ejus cubículo clarissimo sydere, decimotertio Kalendas Februarii, extremo Saeculo decimo-quinto, meritis plenam, in patriam migravit Beatorum. Ejus corpus adhuc íntegrum in sacra Monastérii Montis Virginis Æde signis coruscat. Cujus opem praesentissimam Messanenses praesertim in terraemotibus experti sunt. Delátum beatae Eustochii cultum Pius VI. Pontifex Máximus probavit, atque ejus festum cum officio et Missa, ut ab Universo ordine Minorum, atque Clero Messanensi celebraretur, Apostolica Auctoritate concessit.

℟. Afferentur Regi.

In III. Noctur. Evang. Simile est regnum Coelorum, *de comm. non Virgin. cum* ℟. *de Virgin.*

Die XIX. Februarii.

IN FESTO S. BARBATI EPIS. BENEVENTANI, ET CONF. *Duplex.*

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Samnítem Populum B. Barbati Confessoris tui, atque Pontificis precibus, et doctrinis ab Idololatría revocasti: da nobis ejus meritis, ita in fide proficere, ut indulgentiam percípere mereamur. Per Dominum.

In I. Nocturn. Lectiones de Script. occur.
In II. Nocturno.

Lectio IV.

Beatus Barbátus, trigésimus quintus Beneventi Episcopus, floruit tempore Romualdi Longobardi, Samnítum ducis. Quo tempore, licet Longobardi Baptismatis unda abluerentur, et fidem Christi profiteri viderentur, adhuc tamen gentilitatis ritum custodientes, Víperae simulacrum colebant, et arborem quámdam, non longe a Beneventi moenibus, superstitioso cursu aversi equitantes petebant, ut ex corio in ea appenso gravi lánceae ictu partículam, quam postea comedebant, detráherent; qui locus, quia stulta ibi persolvebant vota, Voti nomen apud eos accepit. Quae indigne ferens Vir Dei Barbatus, huc, et illuc discurrens anxie praedicabat; non posse eos duobus dominis servire. Quam praedicationem mira signa consequebantur; nam démones a corporibus ejiciebat, et aquam, qua se lavabat post expletas Missas, si bibissent, contínuo a quacumque detinerentur infirmitate, saluti prístinae restituebantur. Nihil tamen haec, et alia apud Longobardos profecérunt.

℣. Inveni David.

Lectio V.

Accidit autem hoc tempore, ut Constantinus Imperator, qui et Constans dictus est, Beneventum ingenti exércitu obséderit; cum Romualdus, post multa certámina despérans, jam in id consilii devénerat, apertis portis, omnes utriusque sexus in hostes exire, et pugnando pro Patria succúmbere, et sic civitatem sine cive hosti relínquere. Tunc Vir Dei ad eos: Conver-

timini, inquit, filii, ad Creatorem vestrum, et sic liberabimini ab iis, qui quaerunt animas vestras. Cui Romualdus, si ita, ut ásseris, ab hostibus non capiemur, abjiciam omnia, quae ritu Gentis colúeram, ac soli Deo me serviturum pollíceor. Item ceteri Longobardi affirmabant. Barbatus autem templum beatae Virginis ingressus humiliter Deum pro eis precatur; sed quod petíerat, sibi concessum, divínitus agnoscens, Romualdum ducit ad templum, ibique beatam Vírginem pro Longobardis orantem ostendit, qua visa, Romualdus quasi exánimis cécidit in faciem. Tunc hostis, qui vel multo promisso auri póndere, et margaritarum numero, erat implacabilis, discédens cum exercitu, Neapolim petiit. Statim vero vir Dei sacrílegam illam árborem suis manibus extirpavit, ibíque defossa humo, congériem fecit, ut nec signum in pósterum apparéret: quo in loco Templum Beatae Mariae, de Voto dictae, postea aedificatum est.

℣. Posui adjutórium.

Lectio VI.

Recedente igitur hoste, Barbatus una omnium voce Beneventi Episcopus elígitur, et rejectis praediis, quibus illum Romualdus ditare volebat, tantum, ut Ecclesia Montis Gargáni, et quae Dioecésis Sipontínae essent, Ecclesiae suae subjicerentur, pétiit: quod et factum est. Sed cum postea Romualdus iterum ad Viperae cultum clam rediisset, áccidit quadam die, eum venatum ire. Tunc Barbatus domum ejus petens, a Theodoranda uxore illius simulacrum illud Viperae audacter pétiit, ex quo sibi dato calicem magnum, et patenam ad Divinum mini-

sterium conficiendum curat. Sed reversus Romualdus, in ipsa die Dominicae Resurrectionis ad audiendam Missam a viro Dei Barbato invitatus est: qua finita, objectum est ei, quod adhuc Viperam cóleret, utque ex eo simulacro calicem effecisset, narrat; at Romualdus patienter ferens, se non amplius facturum pollicétur. Quam rem quidam ex circumstantibus, praenoscens, mortem ejus uxori, si id admisisset, minitatur. Cui Barbatus: Quia diabolum níteris adjuvare, a diabolo mancipáris, et tot, inquit, generationes (manus ostendens apertas) a te procedentes, idem patientur, resque ita successit. Céteri vero timore pertérriti, relictis omnibus, quae superstitiose colúerant, ad Dominum versi sunt, et per Virum Dei plénius in fide instructi, viam veritatis tenuerunt. Itaque rebus bene dispósitis post decimum-octavum annum, et menses undecim sui Episcopatus, anno aetatis ejus octogesimo, anno vero Domini sexcentesimo-octogesimo secundo, die decima nona Februarii obdormívit in Domino. Ejus reliquiae in dies multa miracula operantes, anno millesimo quingentésimo septuagesimo octavo a Maximiliano Archiepiscopo, decentiori cápsula cónditae, in Capella ejus nomini dicata, recónditae fuérunt. Anno vero millesimo-sexcentesimo-octogesimo-septimo, quarto Idus Novembris, ab Archiepiscopo Cardinali Ursino, una cum relíquiis aliorum Sanctorum, solemni ritu sub Ara Maxima Principis Ecclesiae collocatae, magna populi devotione, et frequentia venerantur. ℟. Iste est qui ante Deum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 19. *Lect. VII.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in Regionem longinquam accípere sibi Regnum, et reverti. Et reliqua.

Homilia Ven. Bedae. Presbyteri.

In festo S. Nicolai.

Homo Nóbilis ille est, cui caecus supra clamabat: Fili David, miserere mei: longinqua regio Ecclesia est ex Gentibus, de qua eidem homini nobili, qui loquitur: Ego autem constitutus sum Rex ab eo, dicitur a Patre: Póstula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terrae: quae vidélicet haereditas, ac possessio, bifária ratione regio longinqua vocatur; vel quia a finibus terrae clamat Dominus; vel quia longe est a peccatoribus salus: Et cum Dominus ubique sit praesens, longe tamen ab eorum sensu, qui idóla colunt, Deus verus abest.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio VIII.

Vocatis autem decem servis suis. Denárius numerus ad legem pértinet propter Decalogum. Vocat autem Pater famílias decem servos, quia elégit Discípulos per litteram legis imbútos. Dat illis decem mnas, quia legis dicta spiritualiter intelligenda revélat. Post passionem quippe, resurrectionemque suam, apéruit illis sensum, ut intellígerent Scripturas. Mna namque, quam Graeci minam vocant, centum dracmis appénditur, et omnis Scripturae sermo, quia vitae

coelestis perfectionem súggerit, quasi numeri centenarii póndere fulgescit.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Negotiámini dum venio. Verba, inquit, legis, ac Prophetarum, mystica interpretatione discussa, populis afferte, atque ab eis Fídei confessionem, morumque probitatem recípite. Juxta quod Psalmista suis auditoríbus praecipit, dicens: Súmite Psalmum, et date tympanum; hoc est laudem praedicationis in cordis intentione percípite., et devotionem operis in carnis castigatione adhibéte. Timpanum quippe est pellis in ligno extenta. Pellis vero in ligno extenta, caro est nostra, ad exemplum Dominicae Crucis afflicta.

Die XX. Februarii.

IN FESTO PATROCINII S. BARSANU-PHII AB. *Duplex.*

Pro liberata Civit. a magno Terraemotu anni 1743.

Oratio.

Intercessio nos, *de Abbat.*

Ad Hym. Iste confessor *mutat. tertius versus.*

In I. Noctur. Lection. de Script. occur.

In II. Noctur. de comm. Confes. 2. *loco: in III. vero. Evang.* Ecce nos, *de comm. Abbat.*

Die XXIII. Februarii.

IN FESTO S. PETRI DAMIANI CARD. EP. ET ECCL. DOCT. *Duplex.*

In utrisq. Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor optime.

Oratio.

Concede nos, quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui, atque Pontificis monita, et exempla sectari; ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum.

In I. Noctur. lect. de Script. occ.. In Quadrag. vero Fidelis sermo, *de comm. Pontif. 1. loco.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis Parentibus natus, adhuc lactens, a Matre numerosae prolis pertaesa, abjicitur: sed domésticae mulíeris opera semivívus exceptus, ac recreatus, Genitrici ad humanitatis sensum revocatae rédditur. Utroque orbatus Parente, tamquam vile mancípium, sub áspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem, egregium tunc spécimen dedit; inventum síquidem sorte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum Sacrificium ad illíus expiationem offerret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, ejus cura litteris erudíitur; in quibus brevi tantum profécit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberálibus scientiis floréret et nomine, eas cum laude docuit. Interim, ut cor-

pus rationi súbderet, sub mollibus vestibus cilícium adhibuit, jejuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente juventa, dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libídinum faces rigentibus fluvii mersus aquis, noctu extinguebat; tum venerabilia quaeque loca obíre, totumque Psalterium recitare consuéverat. Ope assidua pauperes levabat; quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat. ℟. Inveni David.

Lectio V.

Perficiendae magis vitae caussa, in Avellanensi Eugubínae Dioecesis Coenóbio, Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellanae, a Beato Ludulpho Sancti Romualdi discipulo fundato, nomen dedit. Non ita multo post in Monasterium Pomposianum, mox in Coenóbium Sancti Vincentii Petrae Pertusae, ab Abbate suo missus, utrumque Ascetérium verbo sacro, praeclaris institutionibus, et móribus excóluit. Ad suos revocatus post Praesídis óbitum, Avellanitarum familiae praeficitur; quam, novis váriis in locis exstructis domicíliis, et sanctissimis institutis ita áuxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac praecipuum ornamentum jure sit hábitus. Salutarem Petri sollicitudinem alia quoque diversi instituti Coenobia, Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine prófuit. Theuzoni Episcopo in caussa gravissima assédit, ipsumque in recte administrando Episcopatu, consilio, et opera juvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus Nonus Pontifex Ma-

ximus eum, licet invítum, et reluctantem, Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus Dignitates splendidissimis virtutibus, et consentáneis Episcopali ministerio operibus gessit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Difficíllimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus doctrina, Legationibus, aliisque susceptis labóribus mirífice ádfuit. Adversus Nicolaitarum, et Simoníacam Haereses ad mortem usque strenue decertavit. Hujúsmodi depulsis malis, Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto, et Cadoláo falsis Pontificibus fortiter réstitit. Henricum quartum Germániae Regem ab iniquo Uxoris divortio detérruit. Ravennates ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos, sacris restítuit. Canonicos Veliternos ad sanctioris vitae leges composuit. In Provincia praesertim Urbináte vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia, de qua Petrus non sit benemeritus; Eugubìnam, quam aliquando créditam habuit, multis levavit incommodis: alias álibi, quando oportuit, perinde curavit, ac si suae essent tutelae commissae. Cardinalatu, et Episcopali Dignitate depósitis, nihil de prístina juvandi proximos sedulitate remisit. Jejunium sextae Feriae in honorem S. Crucis Jesu Christi; horarias Beatae Dei Genitricis preces, ejusque die Sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scélerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miráculis, et praeclare actis illustris, dum e Ravennáte Legatione redíret, Faventiae

octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Ejus Corpus ibídem apud Cistercienses multis miráculis clarum frequenti Populorum veneratione cólitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrímine propítium experti, Patronum apud Deum delegerunt. Leo vero Duodecimus, Pontifex Maximus, Officium, Missamque in ejus honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in ordine Camaldulensium jam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis Consulto, áddita Doctoris qualitate. ad universam extendit Ecclesiam. ℟. Iste est, qui ante Deum.

In III. Noctur. Evang. Vos estis sal terrae: *de comm. Doctor.*

Die XXVII. vel XXVIII. Februarii.

IN COMMEMORATIONE SS. RELIQUIARUM, QUAE IN TOTA DIOECESI COLUNTUR: *Duplex maj.*

Officium de communi plurim. Martyr.

Oratio.

Auge in nobis, Domine, resurrectionis Fídem, qui in Sanctorum tuorum Relíquiis mirabília operaris, et fac nos immortalis gloriae partícipes, cujus in eorum cinéribus pignora veneramur. Per Dominum.

In I. Noctur. Fratres debitores, *de comm.* 1. *loco.*

In II. Nocturno.

Ex tractatu S. Joannis Damasceni de fide Ortodoxa.

Lectio IV.

Christus Dominus Sanctorum reliquias, velut

salutíferos fontes praebuit, ex quibus plurima ad nos beneficia manant, suavissimumque unguentum prófluit. Nec vero quisquam huic sermoni fidem détrahat: nam si aqua in deserto ex áspera, et sólida rupe, atque ex ásini maxilla ad sedandam Samsoni sitim, Deo ita volente, prosíliit; eritne cur cuiquam incredibile videatur; ex Martyrum reliquiis suave unguentum scaturire? Minime certe, iis quidem, quibus Dei potentia, honorque, quo Sanctos suos áfficit, perspectus, et exploratus est. Atque illud quidem véteri lege comparatum erat; ut quisquis mortuum contigisset, immundus censeretur; verum hi in mortuorum numero minime habendi sunt.

℟. Sancti tui Domine.

Lectio V.

Ex quo enim ípsamet Vita, ac vitae Auctor inter mortuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis, fideíque erga eum, diem extremum clausérunt, mortuos haudquaquam appellamus. Quae enim mortuum corpus mirácula édere queat? Per ea démones expelluntur, morbi profligantur, aegroti sanantur, caeci prospíciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac moerores discutiuntur; ac denique omne donum óptimum a Patre luminum eorum opera ad eos, qui fide minime dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscípias, ut patronum quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi ófferat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? An non igitur hi honorandi sunt, qui totíus humani generis Patronos se profitentur, ac Deo nostra caussa supplicant?

℟. Verbera Carnificum.

Honorandi certe, et quidem ita ut in eorum nomine Templa Deo extruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur, quo nimirum laetitia nostra iis, a quibus invitamur, congruat; ac nedum eos colere, et demereri studeamus, offendamus potius, et irritemus. Quibus enim rebus Deus colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur; quibus autem Deus offenditur, iisdem etiam ipsius milites offenduntur. Quocirca in Psalmis, et Canticis spiritualibus, et compunctione, et eorum, qui in egestate versantur, commiseratione, quibus obsequiis Deus potissimum conciliatur, Sanctos colamus, statuas ipsis, et visibiles imagines erigamus, imo ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivae eorum statuae, atque imagines simus. ℟. Tanquam aurum in fornace.

In III. Noctur. Evang. Descendens Jesus de monte, *ex Comm. 2. loco.*

FESTA APRILIS

In Civitate. *Die XI. Aprilis.*

IN FESTO TRANSITUS S. BARSANUPHII ABB. Protectoris princip. Civitatis Uritanae. *Dupl. maj.*

Oratio.

Intercessio nos etc., *de Abbat.*

In I. et II. Noctur. lection. de Comm. I. loco: in III. vero Evang. Ecce nos reliquimus, *pro Abbat.*

Die XXVI. Aprilis.

IN FESTO APPARITIONIS SACR. IMAGINIS B. M. V. DE BONO CONSILIO

Dupl. maj.

Ad Vesper. *Antiph. etc. ut in Offic. parvo B. Mariae Virg.*

Ad Magnificat.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata, allel.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, allel.

Ant. Sancta Maria, succurre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro populo, intérveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque célebrant tuae Sanctae Imaginis Apparitionem, alleluja.

Oratio

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciósam Imaginem mira Apparitione clarificare voluisti; concede quaesumus, ut ejusdem Beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum.

Ad Complet. et Hor. in fine Hymn. Jesu tibi sit glória, *et ad Prim in ℟. br.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Matutinum. Invitator.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis, alleluja.

Hymnus.

Pláude festivo, pia gens, honore
Cum Genestani veneraris aedem,
Qua Dei Magnae Genitricis alma
Splendet Imago.

Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris áderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Longe et aerumnas Látio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quae magnis decorata signis
Nunc quoque effulges, míseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli solio coruscans
Tótius Mundi seriem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

Antiph. Psal. etc. ut in Offic. parvo B. M. V.

In I. Nocturno.

De Libro Proverbiorum.

Lectio I.

Si intráverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placúerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa lóquitur; qui relinquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrosas; qui laetantur cum male fécerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum.

℟. Sancta, et immaculata Vírginitas, quibus te laudibus éfferam, nescio; * Quia quem coeli cápere non póterant, tuo gremio contulisti, alleluja. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Fili mi, ne éffluant haec ab oculis tuis. Custodi legem, atque cónsilium, et erit vita animae tuae, et gratia fáucibus tuis. Tunc ambulabis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impinget: Si dormíeris non timebis, quiesces, et suavis erit somnus tuus: ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiáris.

℟. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dominum: quia cum essem párvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus génui Deum et hominem, alleluja.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

Lectio III.

Ego sapientia hábito in consilio, et erudítis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum; arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aéquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges régnant, et legum conditores justa decernunt. Per me príncipes ímperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Beata es, Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem Mundi: * Genuisti qui te fecit, et in aeternum pérmanes Virgo, alleluja.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

De sermone S. Augustini Episcopi.

In Natali S. Joan. Baptistae.

Lectio IV.

Hóminem concépit Elisabeth, hóminem Maria: sed Elisabeth solum hóminem, Maria Deum et hominem. Mira res est, quómodo pótúerit concípere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, fratres mei, nisi, quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hóminem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando foemina, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est malo suádens. Si primus noster casus fuit, cum foemina concepit corde venéna serpentis; non mirandum, quod salus nostra facta est, cum foemina concépit in utero carnem Omnipotentis. Uterque cecíderat sexus: uterque fúerat reparandus. Per mulíerem in intéritum missi erámus: per mulíerem nobis réddita est salus.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem ódoris, alleluja.

℣. Et sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans. Dedi.

De Sermone S. Fulgentii Episcopi.

De laudibus Mariae in partu Salvatoris.

Lectio V.

Quoniam diábolus per serpentem Evae loquútus, per Evae aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pértulit verbum et cunctis sacculis vitam effúdit. Angelus sermonem ejécit, et Christum Virgo concepit.

Hoc splendore concípitur Dei Filius; hac munditia generatur. De coelis medicus tránsiens per Virginem: post tránsitum suum, illaesam fecit Virginem permanére. Qui enim disrupta córporum membra in aliis póterat integrare tangendo, quanto magis in sua Matre, quod invénit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu intégritas corporis pótius, quam decrevit; et Virginitas ampliata est pótius, quam fugata.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam, alleluja.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio VI.

Maria quam praeclaríssimis bonis sublimetur, ausculta; salutationis Angelicae, benedictionis divinae, et plenitúdinis gratiae. Sic enim eam légitur salutasse: Ave Maria, gratia plena, benedicta inter mulieres. * Et ut nihil non sublime esset in hac Sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine Divino consilio factum est, ut ejus etiam imagines summo essent in honore, et prodígiis miraculisque claréscerent. Quas inter, ea tribus ab hinc saeculis praecipuo honore cólitur, quae Paulo Secundo sedente, mirabiliter apparuisse in paríete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Oppido Genestáni Praenestínae Dioecesis, ex pontificiis diplomatibus, et suppáribus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus praefatis ejusdem Op-

pidi Coenobitis Officium proprium concessit sexto Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die, recitandum, ac deinde illud, die, quae immediate subséquitur, pro ejus recitatione in pósterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub ritu duplicis majoris extendit.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, alleluja.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato; circúmdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

c. 1. *Lectio VII.*

Liber generationis Jesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia S. Thomae Episcopi.

In Conc. 2. Nat. B. M.

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti quid causae sit, quod cum Evangelistae de Joanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecére tractatum; de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecédit, ita summátim percurrant historiam? Cur, inquam, non tráditum est memoriae, quómodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis égerit, quómodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis víxerit? Magna erant haec, et memoratu digna, et quae cum

summa devotione a Fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contingerint; et puella haec in téneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit?

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster, alleluja.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuae sanctae Imaginis Apparitionem. Quia.

Lectio VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli non est compositus liber: nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui Sancto, ejusque providentia Evangelistas silúisse, propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi; sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Jesus. Quid amplius quaeris? Quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja.

℣. Et misericordia ejus a progénie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus literis descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut

intélligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concípere possit, defuisse: immo re ipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fúerat, eídem fórsitan defuisse. Si áncillas suas, et ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirífice decoravit, ita donis, et gratiis venustavit; qualem exístimas cóndidit matrem suam, únicam sponsam suam, quam sibi ex omnibus elégit, et prae omnibus adamávit? Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virgíneis, sed etiam Angelicis choris; quia Mater ejus est, et Matrem Dei decet omnis celsitudo. Quídquid igitur de Virgine scire, aut intellígere cupis, totum in hoc cláuditur brevilóquio: *De qua natus est Jesus*. Haec longa, et plenissima historia ejus est.

Ad Laud. et per Horas ut in offic. B. M. V. in Sabbato.

℣. Diffusa est gratia in lábiis tuis, alleluja.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum, Alleluja.

Ad Benedictus, Antiph.

Beata es, Maria, quae credidisti; perficientur in te quae dicta sunt tibi a Domino, Alleluja.

In II. Vesperis omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiph.

Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus, Alleluja.

Die XXVIII. Aprilis.

IN FESTO S. BONI LATRONIS CONF.

Duplex.

Ad Vesper. Ant. Latro Christum, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus *cum reliq. de Domin. et loco ult. Psal.* Laudate Dominum omnes.

Capitulum.

Isai. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praemium.
Da supplicanti coetui,
Hujus rogatu noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.
Ut sis perenne mentibus,
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum,
Vitae renátos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluja.

℟. Stolam gloriae induit eum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiph.

Ait Latro ad Latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum véneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui justificas impios, te supplices exoramus, ut nos benigno intúitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam próvoces, et illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem crucifixum, qui Latroni in cruce Paradisum donat: * Venite adoremus, alleluja.

Hymn. Jesu corona celsior, *ut supra.*

Ant. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, et exauditus est de monte sancto ejus, allel.

Psalmi Nocturnor. ut in comm. Conf. non Pont.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, alleluja.

℟. Stolam gloriae induit eum, allel.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

℟. 1. Posui adjutorium super potentem: * Manus enim mea auxiliábitur ei, et brachium meum confortabit eum, alleluja.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus enim.

℟. 2. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia, et exoravit Altissimum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja.

℣. Iste inventus est in numero sanctorum: Ipse.

℟. 3. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum : * Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas. Gloria Patri. Et ad portas.

In II. Nocturno.

Antiph. Invocantem exaudivit Dominus sanctum suum: Dominus exaudivit eum, et constituit eum in pace, alleluja.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluja.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

Sermo Sancti Joannis Crysóstomi.

Homil. 2. de Cruce, et Latrone.

Lectio IV.

Scio, et ante me dixisse de Latrone; sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de ligno mercatur salutem ; hic latro furatur coeleste imperium. Vim facit Majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsíus Domini vox est : Regnum coelorum vim pátitur, et violenti dirípiunt illud. In cruce duo latrones, imago Judaeorum, et Gentilium; Latro, qui poenitet, imaginem óbtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambuláverat, post hoc

veritatem agnóvit. Imaginem vero latro ille óbtinet Judeorum, qui usque in finem persevérat latro. Et usque ad tempus quidem crucis viam malignitatis iérunt, crux autem divisit utrumque.

℟. Velum templi scissum est, * Et omnis terra trémuit; Latro clamabat de cruce, dicens: Memento mei, Domine, dum véneris in regnum tuum, alleluja.

℣. Petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt, et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et omnis.

Lectio V.

Viam namque caecitatis, et perditionis, qui non crédidit, ingressus est: viam autem salutis, qui credidit, ingressus est: viam salutis, qui credidit, adeptus est. In cruce didicit Latro differentiam viarum, quoniam novit Dominus viam justorum: via autem impiorum peribit. Et vide Dei justum judicium, ut dicas et tu cum Propheta: Justus es, Domine, et rectum judicium tuum. Propter unam fidei vocem Latro salvatur. Unum peccatum ejécit illum, et una justitia introduxit istum, et Latro habitator factus est paradisi. O admiranda rerum matéries! Nec Abrahae data est per vocem promissio paradisi. Haereditatur quidem per fidem; repromissionem autem Paradisi nemo ante Latronem accepit.

℟. Nemo repromissionem paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: * Hodie mecum eris in paradiso, alleluja, alleluja.

℣. Domine, memento mei, cum véneris in regnum tuum. Hodie.

Lectio VI.

Iste ergo vidit Salvatorem, non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de coelis, non per Angelos disponentem; sed in poena sociatum latroni; videt in tormentis, et tamquam in gloria adorat: videt in cruce, et rogat quasi in coelis sedentem: videt condemnatum, et Regem invocat, dicens: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, et Regem praedicas? In ligno pendere cernis, et coelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio!

℟. O admiranda Latronis conversio! * Crucifixum videt, et Regem praedicat, alleluja.

℣. In ligno pendentem cernit, et coelorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria. Crucifixum.

In III. Nocturno.

Antiph. Domine, iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo, alleluja.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 23. *Lectio VII.*

In illo tempore; Unus de his, qui pendebant latronibus, blasphemabat Dominum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum, et nos. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
Ser. 49. de S. Latrone.

Quoniam hodie Evangelii lectio de Latrone fecit mentionem, videamus, quis iste Latro sit, qui, in cruce Domino constituto, non solum peccatorum suorum véniam conséquitur, sed etiam Paradisi amoenitate donatur: ut qui propter scélera damnatus fúerat ad poenam, propter fidem transferrétur ad gloriam; fueritque illi crux, quam pértulit, non tam supplicii damnatio, quam salutis occasio. In cruce enim pósitus, in Christum Dominum nostrum crédidit crucifixum. Et ideo qui consortio passionis útitur, consortio Paradisi condonatur. Beatus enim Latro, dum supplicium pátitur, regnum coeleste conséquitur. Ecce reus dicitur, sicut cui damnari illud tempus expetívit. Non enim perveniret ad gloriam, si non contráditus esset ad poenam. Videamus, inquam, cur tantorum críminum reus, tam cito a Salvatore paradisum promerétur, cum alii multorum témporum lácrymis, frequentibusque jejúniis vix delictorum suorum veniam consequantur.

℣. Iste est beatus Latro, qui in cruce positus Christum Dominum nostrum crédidit crucifixum: * Et dum supplicium pátitur, regnum coeleste conséquitur, alleluja.

℣. Quem Judas Iscariotes in hórtulo paradisi distráxerat, iste in patíbulo confitétur. Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, et múltiplex causa est. Primum, quod iste Latro devotione fidei tam repen-

te mutatus est, ut presentem poenam despíceret, ac de futura véniam precaretur; et magis crédéret utile sibi esse de aeterno judicio pétere, quam de temporali supplicio postulare. Reminiscens enim scélerum suorum, et poenitúdinem gerens, plus íncipit dolére quod sperat, quam sentire quod pátitur. Potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel credíderat, de praesenti magis supplicio deprecari? Deinde illud ad gratiam ejus majoris est meriti, quod in Christum in cruce pósitum crédidit, et passio, quae aliis scandalum fecit, illi ad fidem profécit. Crucis enim passio multis scándalum fuit, sicut dicit Apostolus: Nos autem praedicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scándalum, Gentibus autem stultítiam. Recte ergo meretur paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem: dicit enim idem Apostolus: Ipsis autem vocatis Judaeis, atque Graecis, Christum Dei virtutem, et Dei sapientiam.

℣. Iste est, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem; ideóque paradisum meretur: *. Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja.

℣. Iste est, qui honorificat patientem, quem Judas pródidit osculantem. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

Lect. IX. de S. Vitale M.; si transfert: erit ut sequitur.

Recte plane et Dominus huic donat Paradisum, quia quem Judas Iscariótes in hórtulo Paradisi distráxerat, hic in crucis patíbulo confitetur.

Mira res! Confitetur Latro, quem discípulus abnegâvit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas pródidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vúlnera praedicantur. Ait enim: Memento mei, Domine, cum véneris in regno tuo. Haec est fidei plena devotio, ut cum de vulnéribus Domini profluens sanguis cérnitur, de potestate ejus vénia postulétur. Cum videtur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divínitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificéntia deferatur. Iste enim fidelis Latro non credidit moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat subdendum ínferis, quem dominaturum confitetur in coelo: non arbitratur eum apud tártarum detíneri, à quo se etiam póstulat liberari. Cernat licet ejus hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatétur, quem non méminit peccatorem.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Latro Christum crucifixum vidébat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum véneris in regnum tuum, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de* **Dom.**

Ant. Qui me confessus fúerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, alleluja.

Ant. Cum conturbata fúerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris, alleluja, alleluja.

Ant. Salvum me fecit Christus Redemptor,

quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso, alleluja, alleluja, alleluja.

Ant. Ille, qui talis ad Crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex gratia, alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum.

Isai. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare néqueat: neque aggravata est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

Jesu redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus,
Tui sacri qua nominis
Confessus almus claruit:
Hujus celébrat annua
Devota plebs solemnia.
Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei, Domine, alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

Ad Tertiam, Capit. Ecce non est abbreviata, *ut supra.*

℟. *br.* Amavit eum Dominus, et ornavit eum, Alleluja, alleluja. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Alleluja. Gloria Patri. Amavit.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluja.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

Ad Sextam, Capit.

Isai. c. 58.

Tunc invocabis, et Dominus exáudiet : clamabis, et dicet: Ecce adsum.

℟. *br.* Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, * Alleluja, alleluja. Induit eum.

℣. Et ad portas paradisi coronavit eum. Alleluja. Gloria Patri. Induit.*

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino; alleluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Ad Nonam, Capit.

Tu autem, Domine, eruisti animam meam, ut non periret; projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

℟. *br.* Hic accipiet benedictionem a Domino, * Alleluja, alleluja. Hic accipiet.

℣. Et misericordiam a Deo salutari suo. Alleluja. Gloria Patri. Hic accipiet.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine, Alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

In II. Vesperis omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluja, alleluja.

FESTA MAJI.

Die XI. Maji.

IN FESTO B. FRANCISCI DE HIERONIMO CONF. *Duplex.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum ad animarum salutem exímium verbi tui paeconem effecisti; ejus nobis intercessione concede, ut legis tuae mandáta et júgiter scrutemur in corde, et fidéliter opéribus exequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Franciscus de Hierónimo in Tarentíni agri Oppido, cui Cryptáleae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac coeli benedictione praeventus puerítiam egit innocentissimis

móribus praestantem, et futurae sanctitatis indíciis conspícuam. Duodécimo aetatis anno in quorumdam Evangelicorum Operariorum contubérnium admissus, in catéchizandis rúdibus adhuc adoléscens diligentem operam pósuit, et Apostólico ministerio, ad quod Deus illum destináverat, jam tum proficere visus est. Theológica studia Neápoli aggressus, et Sacerdotio initiatus, ita vitae suae rationes ad Evangélica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sancti nomen adeptus fúerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tirocínio religiosae perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies síngulos incrementum accipiébant, Theologíae curriculum confecit, et solemni quatuor votorum professione sese obstringens, exímium regularis observantiae exemplar evásit. Pro sacra expeditione ad Japóniam, quam martyrii cúpidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam Missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit. ℟. Honestum.

Lectio V.

Etsi enim corpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac praetérea carnem assíduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, égerit non solum Neápoli, sed in alíis quoque ejusdem regni provinciis, quot labores et aerumnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excolendo plus quadraginta annis desudá-

verit. Frequentes, et saepius plures eódem die habebat conciones per vicos, cómpita, et platéas, ad carcéribus detentos, ad régiis trirémibus mancipatos, ad milites, contra circulatores inpudentes, cóntra publicos quosvis peccatores, contra famae prostitutae muliérculas. Accedébant mirabília signa, tremenda divinae ultionis adversus pervicaces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, gratia sanitatum, annona divínitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis súbita morte correptae extorta, quae se apud ínferos esse palam denunciavit. Ex quo fiebat, vix ut unquam e superiori loco ad populum díceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifáceret. Interdum etiam decem, nonnumquam quindecim meretrículae simul sua crimina deflentes in concione ad poenitentiam confugérunt.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Assídua ejus opera fuit in aegrótis invisendis, in moribundis ad mortem rite praeparandis, in concórdia animorum dissidentium concilianda, in paupéribus ope, ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, síngulis cujúslibet mensis tertiis diebus Domínicis usque adeo promóvit, ut saepe quindecim millia fidélium, aliquando viginti millia, aut eo ámplius ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercitiis spiritualibus ex Sancti Ignatii Institutoris praescripto Sacerdotum coetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotárum monasteria, puellarum coenóbia, studentium júvenum

collegia, et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excoluit, gravissimas difficultates, et molestias, quas illi doemon excitabat, invicta patientia superavit: nec semel maxillam percutientibus submisso animo alteram praebuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani, qui eum percusserat, a Deo ultore inflictos, signo crucis repente cessare fecit; hominemque ad Christianam religionem adduxit. Demum in coelum a Deo evocatus placide efflavit animam in Neapolitana Professorum domo die undecima Maji anno millesimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis, ac miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum retulit. ℟. Iste homo perfecit.

In III. Noct. Evang. Sint lumbi vestri, *de comun. 1. loco.*

Die XXIV. Maji.

IN FESTO B. M. V. TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM *Duplex maj.*

Ad Vesper. Antiph. etc. ut in Off. parvo B. M. V.

Hymnus.

Ad Vesp. et Matut.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.
Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.
O dies felix, memoranda fastis,
Qua Petri Sedes Fidei magistrum
Triste post lustrum réducem beata
Sorte recepit.
Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Regina celebrare coeli
Munera certent.
Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec áuge bona; fac, precamur,
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.
Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguae
Cármine laudent. Amen.

℣. Dignare me, laudare te, Virgo sacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiph.

Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confúginmus in auxilium, ut liberaret nos; et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus; qui ad defensionem Populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius, ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste mali-

ligno cónsequi valeamus in morte. Per Dominum.

Ad Matutin. Invitat.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Lect. I. Noct. cum ℟. ut in Festo ad Nives, die 5. Augusti.

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectio IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuére: sed gratias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec síne magno foénore gratiarum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Cóngruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in muliéribus vidébitur otiosa: invenietur équidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utílior, quam Maria. Crudelis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antiquus pestíferum etiam ipsi viro virus infúdit: sed fidelis Maria, quae salutis antídotum et viris, et muliéribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis; illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accédere trépidet humana fragílitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus ófferens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae

seriem universam : et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occúrrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrra electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietátis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, invéneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique ómnibus omnia facta est, sapientibus, et insipientibus copiosíssima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accípiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, angelus laetitiam. Ipsa praetérita non discutit merita, sed omnibus sese exorábilem, omnibus clementissimam praebet, omnium dénique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haeréticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunae intelligenda videtur vocábulo, habes

mediatricem evidenter expressam : Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis : potens est enim.

℟. Quae est ista quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio VI.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe Populus Christianus mirum in modum expertus est : ex quo factum, ut SS. Pontifex Pius V. post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam coelorum inter alia praecunia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis, et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque; eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis

manibus Pontificiò Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, Sacro comitante Cardinalium Collegio, Ligûriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excídium, Romam, plaudentibus prae novo gáudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitate detentus éxequi nequíverat, aurea Corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totíus eventus intime cónscius, cum intercessione sanctissimae Dei Genitricis, cujus potentem opem et ipse impense implorâverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curâverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxílii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extaret memoria, et gratiarum actio.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt; dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam. *Cap.* 11.

Lectio VII.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativit. B. M. V.

Intúere, o Homo, consilium Dei; agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore áream rigaturus, totum vellus prius infúdit. Redempturus humanum genus, pretium universum cóntulit in Mariam. Altius ergo intuémini, quanto devotionis affectu a nobis eam volúerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea novérimus redundáre, quae ascendit delíciis áffluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: *Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro Populo, intérveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicúmque tuum sanctum implórant auxilium. Quia.

Lectio VIII.

In omnibus síquidem, et per omnia próvidens míseris, trepidationem nostram solatur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidentiam ábigit, érigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accé-

dere, solo audítu térritus, ad fólia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reverentia sua; Pater enim díligit Filium. Sed fórsitan et in ipso majestatem vereáre divinam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura síquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dúbius díxerim: exaudiétur et ipsa pro revérentia sua. Exáudiet útique Matrem Filius, et exáudiet Filium Pater.

℟. Beatam me dicent omnes generationes:* Quia fecit mihi magna qui potens est, et Sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Filioli, haec peccatorum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne Filius aut repéllere, aut sustinére repulsam? Non audíre, aut non aúdíri Filius potest? Néutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: felíciter. Semper haec invéniet gratiam, et sola est gratia, qua egénius: nimírum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quaeramus gratiam et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit, ínvenit, et frustrári non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant álii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericórdiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Mira res! Confitetur Latro, quem discípulus abnegávit. Mira, inquam, res! Latro honorificat patientem, quem Judas pródidit osculantem. Ab hoc pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis vúlnera praedicantur. Ait enim: Memento mei, Domine, cum véneris in regno tuo. Haec est fidei plena devotio, ut cum de vulnéribus Domini profluens sanguis cérnitur, de potestate ejus vénia postulétur. Cum videtur ejus humilitas, tunc magis timeatur ejus divínitas: cum morti addictus putatur, tunc regis illi honorificéntia deferatur. Iste enim fidelis Latro non crédidit moriturum, quem annuntiat regnaturum: non putat subdendum ínferis, quem dominaturum confitetur in coelo: non arbitratur eum apud tártarum detíneri, à quo se etiam póstulat liberari. Cernat licet ejus hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem profluentem; Deum tamen credit, quem reum nescit; justum fatetur, quem non méminit peccatorem.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Latro Christum crucifixum videbat, et Regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, cum véneris in regnum tuum, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Qui me confessus fúerit coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, alleluja.

Ant. Cum conturbata fúerit anima mea, Domine, misericordiae memor eris, alleluja, alleluja.

Ant. Salvum me fecit Christus Redemptor,

quia dixit: Hodie mecum eris in Paradiso, alleluja, alleluja, alleluja.

Ant. Ille, qui talis ad Crucem venit ex culpa, ecce qualis a cruce recédit ex gratia, alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum.

Isai. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare néqueat: neque aggravata est auris ejus, ut non exáudiat.

Hymnus.

Jesu redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus,
Tui sacri qua nominis
Confessus almus claruit:
Hujus celébrat annua
Devota plebs solemnia.
Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei, Domine, alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait latro ad latronem : Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei, Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

Ad Tertiam, Capit. Ecce non est abbreviata, *ut supra.*

℟. *br.* Amavit eum Dominus, et ornavit eum, Alleluja, alleluja. Amavit.

℣. Stolam gloriae induit eum. Alleluja. Gloria Patri. Amavit.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, alleluja.

℟. Et ad portas Paradisi coronavit eum, alleluja.

Ad Sextam, Capit.

Isai. c. 58.

Tunc invocabis, et Dominus exáudiet : clamabis, et dicet: Ecce adsum.

℟. *br.* Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, * Alleluja, alleluja. Induit eum.

℣. Et ad portas paradisi coronavit eum. Alleluja. Gloria Patri. Induit.

℣. Hic accipiet benedictionem a Domino; alleluja.

℟. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Ad Nonam, Capit.

Tu autem, Domine, eruisti animam meam, ut non periret; projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

℟. *br.* Hic accipiet benedictionem a Domino, * Alleluja, alleluja. Hic accipiet.

℣. Et misericordiam a Deo salutari suo. Alleluja. Gloria Patri. Hic accipiet.

℣. Vitam petiit a te, et tribuisti ei, Domine, Alleluja.

℟. Gloriam, et magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

In II. Vesperis omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Impietas impii non nocebit ei, in quacumque die conversus fuerit ab impietate sua, alleluja, alleluja.

FESTA MAJI.

Die XI. Maji.

IN FESTO B. FRANCISCI DE HIERONIMO CONF. *Duplex.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum ad animarum salutem exímium verbi tui paeconem effecisti; ejus nobis intercessione concede, ut legis tuae mandáta et júgiter scrutemur in corde, et fidéliter opéribus exequamur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Franciscus de Hierónimo in Tarentíni agri Oppido, cui Cryptáleae nomen, honesto loco natus, pia parentum cura institutus, ac coeli benedictione praeventus puerítiam egit innocentissimis

móribus praestantem, et futurae sanctitatis indíciis conspícuam. Duodécimo aetatis anno in quorumdam Evangelicorum Operariorum contubérnium admissus, in catéchizandis rúdibus adhuc adoléscens diligentem operam pósuit, et Apostólico ministerio, ad quod Deus illum destináverat, jam tum proficere visus est. Theológica studia Neápoli aggressus, et Sacerdotio initiatus, ita vitae suae rationes ad Evangélica consilia accommodavit, ut Sacerdotis sancti nomen adeptus fúerit. Societatem Jesu ingressus, jactis in tirocínio religiosae perfectionis, ardentissimae in Deum, et proximos charitatis, insignis patientiae, aliarumque virtutum fundamentis, quae majus in dies síngulos incrementum accipiébant, Theologíae curriculum confecit, et solemni quatuor votorum professione sese obstringens, exímium regularis observantiae exemplar evásit. Pro sacra expeditione ad Japóniam, quam martyrii cúpidus in votis habuit, Neapoli retentus, praefecturam Missionum jussu Praesulum accepit, quod non sine Dei numine factum eventus comprobavit. ℟. Honestum.

Lectio V.

Etsi enim corpore erat grácili, neque satis firma valetúdine, ac praetérea carnem assíduis jejuniis, vigiliis, verberibusque macerabat, tamen tot onera in se suscipiens, quot ferendis plures simul vix pares essent, incredíbile dictu est, quanta pro gloria Dei, quam unice quaerebat, égerit non solum Neápoli, sed in aliis quoque ejusdem regni provinciis, quot labores et aerumnas túlerit, quanto cum fructu in agro Domínico excolendo plus quadraginta annis desudá-

verit. Frequentes, et saepius plures eódem die habebat conciones per vicos, cómpita, et platéas, ad carcéribus detentos, ad régiis trirémibus mancipatos, ad milites, contra circulatores inpudentes, cóntra publicos quosvis peccatores, contra famae prostitutae muliérculas. Accedébant mirabília signa, tremenda divinae ultionis adversus pervicaces documenta, scrutatio cordium, praedictio rerum futurarum, ejus corporis diversis in locis apparitio, gratia sanitatum, annona divínitus multiplicata, vox etiam ex ore meretricis súbita morte correptae extorta, quae se apud ínferos esse palam denunciavit. Ex quo fiebat, vix ut unquam e superiori loco ad populum díceret, quin insignem aliquem peccatorem Christo lucrifáceret. Interdum etiam decem, nonnumquam quindecim meretrículae simul sua crimina deflentes in concione ad poenitentiam confugérunt.

℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Assídua ejus opera fuit in aegrótis invisendis, in moribundis ad mortem rite praeparandis, in concórdia animorum dissidentium concilianda, in paupéribus ope, ac solatio sublevandis. Communionem, quam dicunt generalem, síngulis cujúslibet mensis tertiis diebus Domínicis usque adeo promóvit, ut saepe quindecim millia fidélium, aliquando viginti millia, aut eo ámplius ad Eucharísticam mensam convénerint. Exercitiis spiritualibus ex Sancti Ignatii Institutoris praescripto Sacerdotum coetus, virorum religiosorum, et virginum Deo devotárum monasteria, puellarum coenóbia, studentium júvenum

collegia, et seminaria, atque omne hominum genus mirifice excóluit; gravissimas difficultates, et molestias, quas illi doemon excitabat, invicta patientia superavit: nec semel maxillam percutientibus submisso animo álteram praebuit: quin et acerbissimos dolores brachio captivi Mahometani, qui eum percusserat, a Deo ultore inflictos, signo crucis repénte cessare fecit; hominemque ad Christianam religionem adduxit. Demum in coelum a Deo evocatus plácide efflávit animam in Neapolitana Professorum domo die undécima Maji anno millesimo septingentesimo decimo sexto, aetatis vero suae septuagesimo quarto. Quem meritis, ac miráculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus in Beatorum numerum rétulit. ℟. Iste homo perfecit.

In III. Noct. Evang. Sint lumbi vestri, *de comm.* 1. *loco.*

Die XXIV. Maji.

IN FESTO B. M. V. TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM *Duplex maj.*

Ad Vesper. Antiph. etc. ut in Off. parvo B. M. V.

Hymnus.

Ad Vesp. et Matut.

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.
Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu
Urbis, et Orbis.
O dies felix, memoranda fastis,
Qua Petri Sedes Fidei magistrum
Triste post lustrum réducem beata
Sorte recepit.
Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Regina celebrare coeli
Munera certent.
Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec áuge bona; fac, precamur,
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.
Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonóque linguae
Cármine laudent. Amen.
℣. Dignare me, laudare te, Virgo sacrata.
℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiph.

Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confúginus in auxilium, ut liberaret nos; et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus; qui ad defensionem Populi Christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius, ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste mali-

ligno cónsequi valeamus in morte. Per Dominum.

Ad Matutin. Invitat.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Lect. I. Noct. cum ℣℣. *ut in Festo ad Nives, die* 5. *Augusti.*

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. *Stellis.*

Lectio IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuére: sed gratias Deo, per unum nihilóminus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec sine magno foénore gratiarum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Cóngruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa Mulier benedicta in muliéribus vidébitur otiosa: invenietur équidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utílior, quam Maria. Crudelis nímium mediátrix Eva, per quam serpens antiquus pestíferum etiam ipsi viro virus infúdit: sed fidelis Maria, quae salutis antídotum et viris, et muliéribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis; illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accédere trépidet humana fragílitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus ófferens lac, et lanam. Revolve diligentius Evangelicae historiae

seriem universam : et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occúrrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accédere vereáris.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Líbano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrra electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietátis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, invéneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique ómnibus omnia facta est, sapientibus, et insipientibus copiosíssima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum áperit, ut de plenitúdine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, angelus laetitiam. Ipsa praetérita non discutit merita, sed omnibus sese exorábilem, omnibus clementissimam praebet, omnium dénique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcáneo in multis versútiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haeréticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia Lunae intelligenda videtur vocábulo, habes

mediatricem evidenter expressam : Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis : potens est enim.

℟. Quae est ista quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio VI.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe Populus Christianus mirum in modum expertus est : ex quo factum, ut SS. Pontifex Pius V. post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam coelorum inter alia praecunia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis, et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis

manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens, Sacro comitante Cardinalium Collegio, Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus prae novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea Corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessione sanctissimae Dei Genitricis, cujus potentem opem et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extaret memoria, et gratiarum actio.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt; dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam. *Cap.* 11.

Lectio VII.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativit. B. M. V.

Intúere, o Homo, consilium Dei; agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore áream rigaturus, totum vellus prius infúdit. Redempturus humanum genus, pretium universum cóntulit in Mariam. Altius ergo intuémini, quanto devotionis affectu a nobis eam volúerit honorari, qui totíus boni plenitudinem posuit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea novérimus redundáre, quae ascendit delíciis áffluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

℟. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: *Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro Populo, intérveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implórant auxilium. Quia.

Lectio VIII.

In omnibus síquidem, et per omnia próvidens míseris, trepidationem nostram solatur, fidem éxcitat, spem róborat, diffidentiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem verebaris accé-

dere, solo audítu térritus, ad fólia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtíneat? Exaudiétur útique pro reverentia sua; Pater enim díligit Filium. Sed fórsitan et in ipso majestatem vereáre divinam, quod, licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura síquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dúbius díxerim: exaudiétur et ipsa pro revérentia sua. Exáudiet útique Matrem Filius, et exáudiet Filium Pater.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et Sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Filioli, haec peccatorum scala, haec mea máxima fidúcia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne Filius aut repéllere, aut sustinére repulsam? Non audíre, aut non aúdíri Filius potest? Néutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: felíciter. Semper haec invéniet gratiam, et sola est gratia, qua egénius: nimírum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos ália concupíscimus, fratres? Quaeramus gratiam et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit, ínvenit, et frustrári non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant álii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericórdiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Ad Laud. et per Hor. Ant. etc. ut in Offic. B. M. in Sabbato ... Hymnus ad Laudes.

Te Redemptoris, Dominique Nostri
Dicimus matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus, et levámen
Rebus in arctis.
Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo Sacrum populétur agmen,
Súscitet iras,
Nil truces possunt fúriae nocére
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Róbore firmat :
Tanta si nobis fáveat Patrona
Béllici cessat scéleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae
Mille cohortes.
Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Mílite tuta.
Virgo sic fortis Domini potenti
Déxtera, coeli cumulata donis,
A piis longe fámulis repellit
Daemonis ictus.
Te per aeternos veneremur annos
Trínitas, summo celebranda pláusu,
Te fide mentes; resonóque linguae
Cármine láudent. Amen.
℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.
℟. Propterea benedixit te, Deus, in aeternum.

Ad Benedictus, Ant.

Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamávimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

In II. Vesperis omnia ut in I.

Ad Magnificat, Ant.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flebiles, ora pro populo, intérveni pro clero, intercede pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque tuum sanctum implórant auxílium.

Die XXV. Maji.

IN FESTO S. GREGORII VII. PAP. ET CONF. *Dupl.*

Oratio.

Deus in te sperantium fortitúdo, qui beatum Cregorium Confessorem tuum, atque Pontificem pro tuenda Ecclesiae libertate virtute constantiae roborasti: da nobis ejus exemplo, et intercessione, omnia adversantia fórtiter superare. Per Domin.

Pro S. Urbano Pp. et M. Antiph. Lux perpetua. ℣. Sancti, et justi.

Oratio.

Da quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beati Urbani Mártiris tui, atque Pontíficis solemnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvemur. Per Domin.

In I. Noctur. Lection. de Scriptura occurr:

In. II. Nocturno.

Lectio IV.

Gregórius Papa Séptimus; antea Hildebrandus, Suánae in Etrúria natus, doctrina, sancti-

táte, omníque virtutum génere cum primis nóbilis, mirífice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum párvulus ad fabri ligna edolantis pedes, jam litterarum inscius, lúderet, ex rejectis tamen segmentis illa Davídici elementa oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare, casu formasse narratur, manum púeri ductante Númine: quo significaretur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus, sub protectione Sancti Petri educatus est. Júvenis Ecclesiae libertatem a láicis opressam, ac depravatos Ecclesiasticorum mores vehemèntius dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub Régula S. Benedicti austerioris vitae observantia eo tempore máxime vigébat, Monachi hábitum induens, tanto pietatis ardore Divinae Majestati deserviebat, ut a sanctis ejusdem Coenóbii patribus Prior sit electus. Sed Divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum, Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monastérii S. Pauli extra muros Urbis electus, ac póstmodum Romanae Ecclesiae Cardinalis creatus, sub summis Pontificibus Leone Nono, Victore Secundo, Stephano Nono, Nicoláo Secundo, et Alexandro Secundo, praecípuis munéribus, et legationibus perfunctus est, sanctissimi et purissimi consílii vir a beato Petro Damiáno nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Epíscopum, simoniaca lábe infectum, ad sui críminis confessionem miráculo adégit. Berengárium in Concilio Turonensi ad iteratam haéresis abjurationem cómpulit. Cadolái quoque schisma sua virtute compressit.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Mórtuo Alexandro Secundo invítus et moerens unánimi ómnium consensu, décimo Kalendas Máji anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sícut sol effulsit in Domo Dei: nam potens ópere, et sermone, Ecclesiásticae disciplinae reparandae, fidei propagandae, libertati Ecclesiae restituendae, extirpandis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolorum aetate nullus Pontíficum fuisse tradatur, qui majores pro Eclesia Dei labores molestiasque pertúlerit, aut qui pro ejus libertate ácrius pugnáverit. Aliquot Provincias a simoníaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris ímpios conatus, fortis per ómnia athléta, impávidus permansit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eumdem Henricum, in profundum malórum prolapsum, fidélium communione regnóque privavit, atque súbditos pópulos fide ei data liberavit.

℣. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Dum Missarum solemnia perágeret, visa est viris piis, columba e coelo delapsa húmero ejus déxtero ínsidens alis extensis caput ejus velare; quo significatum est, Spiritus Sancti afflátu, non umanae prudéntiae ratiónibus, ipsum duci in Ecclesiae regímine. Cum ab iniqui Henrici exércitu Romae gravi obsidióne teneretur, excitátum ab hóstibus incéndium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo Duce Northmannio ereptus, Cassínum se cóntulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam S. Matthaei Apostoli contendit. Cum a-

liquando in ea civitate sermónem habèret ad populum, aerumnis affectus in morbum incidit, quo se interiturum praescívit. Postrema Gregórii morientis verba fuére: Dilexi justítiam, et odívi iniquitatem, proptérea mórior in exílio. Innumerabília sunt quae vel fórtiter sustínuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapienter constítuit; vir vere sanctus, críminum vindex, et acérrimus Ecclesiae defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duódecim, migravit in coelum anno salutis millesimo octogesimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miráculis clarus, ejusque sacrum corpus in Cathedrali Basílica Salernitana est honorífice cónditum.

℟. Iste est qui ante Deum.

In III. Noctur. Evang. Vigilate; *de comm. Pontif. 2. loco. 9. Lect. S. Urbani Pp. et M.*

FESTA JUNII.

Die IV. Junii.

IN FESTO S. FRANCISCI CARACCIOLO CONF. *Dupl.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutórem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti; da fámulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes ad coelestem glóriam pervenire mereamur. Per Dominum.

In I. Noct. lect. de script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Franciscus, dictus ántea Ascánius, ex nóbili Família Carácciolo in Oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adolescens únice Deo famulari exoptans, dum e gravi morbo conváluit, saeculo valedíxit. Mox Neápolim profectus, Sacerdótio initiatus, sacróque adscriptus sodalítio, contemplationi lucrandisque animabus se totum devóvit, ac extremo supplício damnatis hortatorem se praébuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piíssimis Viris Joanne Augustino Adorno, et Fabrício Carácciolo ad novi religiosi Instituti fundationem vocabátur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demirátus consilia, álacri animo se se illis adjunxit. Cónditis autem in Camaldulénsium Erémo, quo secésserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares minores appellari vóluit; áddito ad tria consueta áltero de non ambiendis dignitátibus voto. ℟. Honestum.

Lectio V.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinátem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biénnio post vita functo, ipse toti religioni, quamquam invítus, praeficitur; quo in múnere virtutum ómnium praeclara praébuit exempla. Instituti amplificandi studiosíssimus, id assíduis orationibus, lácrimis, et jugi corporis maceratione eníxe a Deo postulabat. Quamóbrem tertio in Hi-

spániam se cóntulit peregrini hábitu indútus, victumque ostiátim mendicans. In itínere aspérrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxílium mirum in modum expertus, navím, quam conscénderat, ab imminenti naufrágio orationis praesídio servavit incólumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret, plúrimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimáque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificéntia, adversariórum conátibus singulari animi fortitúdine superatis, plura sui Ordinis domicília fundavit, quod pari eventu per Italiam praéstitit. ℣. Amavit eum.

Lectio VI.

Humilitate ádeo excélluit, ut Romam véniens in páuperum hospítio receptus se leproso sociáverit; et Ecclesiásticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusáverit. Illibátam perpétuo servavit virginitatem, effróntesque muliéres ejus castimóniae insidiantes Christo lucrifécit. Erga divinissimum Eucharístiae mystérium ardenti aéstuans amore, noctes pene integras in ejus adoratione insómnes ducebat; quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servandum constítuit; Deíparae Virginis cultum impense fovit. In próximum exímia exarsit charitate. Prophetíae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragésimum quartum aetatis suae annum agens, dum in sacra Lauretana Ædè in oratione persísteret, sibi vitae finem imminére agnóvit: Aprútium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos S. Philippi Nérii lethali febre correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Jú-

nii anni millésimi sexcentésimi octavi in pervigílio festi Corporis Christi placidíssime obdormívit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delatum in Ecclesia S. Mariae Majoris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundamenta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea mirácúlis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solemni ritu inter Beatos, Pius vero Séptimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentésimo septimo Sanctorum albo adscripsit. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri; *ut in comm. Conf. non Pont.*

Die XIII. Junii.

IN FESTO S. ANTONII DE PADUA CONF. *Dupl. 1. class. cum Oct.*

Lection. I. Noctur. Justus, *de comm. 1. loco: reliquae ut in Breviar. hac die.*

Die XV. Junii.

IN FESTO SS. VITI, MODESTI, ATQUE CRESCENTIAE MM. *Duplex.*

Oratio ut in Breviar. In I. noct. lect. de script. occur. In II. Noct. lect. 1. et 2. propriae ex Breviario: 3. vero Quotiescumque, *de comm. 1. loc.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 10. Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Qui vos áudit, me áudit, et qui vos spernit, me spernit. Et reliqua.

Homilia Venerábilis Bedae Presbyteri.

Ut in audiendo quisque, vel spernendo Evangélii praedicatore, non viles quasque personas, sed Dominum Salvatorem, imo ipsum Patrem spérnere se, vel audire dísceret, ait: Qui vos áudit, me áudit: qui vos spernit, me spernit: qui autem me spernit, spernit eum, qui me misit: quia procul dubio in discípulo Magister auditur, et in filio Pater honoratur. Potest et ita intélligi: qui non facit misericordiam uni de fratribus meis mínimis, nec mihi facit, quia et ipse pro his formam servi, et páuperis hábitum suscepi. ℣. Propter testamentum.

Lectio VIII.

Reversi sunt autem septuaginta duo cum gáudio, dicentes: Domine etiam daemónia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Bene quidem confessi sunt, deferentes honorem nómini Christi; sed quia infirma adhuc fide gaudébant virtútibus, vide quid áudiunt: et ait illis: Videbam sátanam sicut fulgur de coelo cadentem: non modo vídeo, sed prius videbam, quando córruit. Quod autem ait, sicut fulgur; vel praecípitem de supernis ad ima lapsum significat, vel quia dejectus, adhuc transfigúrat se in Angelum lucis. ℣. Sancti mei.

Lectio IX.

Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, et scorpiones: hoc est omne genus immundórum spirituum de obsessis corpóribus ejiciendi; quamvis et ad litteram rectíssime possit áccipi; síquidem et Paulus a vipera invásus, nihil adversi pátitur. Hoc sane inter serpen-

tes, qui dente, et scorpiones, qui cauda nocent, distare arbitror, quod serpentes aperte sevientes, scorpiones clam aculeo insidiantes, vel homines, vel daemones significent; serpentes, qui inchoandis virtutibus venena pravae persuasionis objiciunt; scorpiones qui consummatas virtutes ad finem vitiare contendunt. Verumtamen in hoc nolite gaudere; quia spiritus ejicere, et virtutes alias facere, interdum non est ejus meriti, qui operatur, sed invocatio nominis Christi hoc agit.

Die XVI. Junii.

De IV. die infr. oct. S. Antonii *semid.*

In I. Noctur. Lect. de Scriptur. occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone S. Joannis Chrysostomi.

De S. Philogonio ante med.

Lectio IV.

Quantum autem sit pietatis argumentum, quod Deus illum tanto magistratu dignum judicavit, audi: Christus excitatus a morte, quid dicit Petro? Postquam enim illum interrogasset: Petre amas me? isque respondisset: Tu, Domine, scis, quod amo te, dicit illi: Si diligis me, pasce oves meas. Hoc autem dicebat, non ut nobis certissime declararet, quantopere ipsum diligeret Petrus, verum etiam ut palam faceret, quantam haberet benevolentiam erga suas oves. Itaque si quis voluerit illi commendatus esse, curam habeat ovium illius, publicam quaerat utilitatem, fratrum suorum saluti prospiciat.

℣. Honestum.

Lectio V.

Nullum enim officium hoc Deo cárius est, et ob id alicubi dicit: Simon, Simon, expetívit te sátanas, ut cribraret te, tamquam tríticum, sed ego rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Quid igitur hujus sollicitúdinis, curaeque praemium mihi rependis? Eamdem curam, quam nobis impendit, reposcit. Nam et tu, inquit, aliquando conversus confirma fratres tuos. Neque prorsus ália res est, quae perinde decláret, doceatque, quis sit fidelis, et amans Christi, quam si fratrum curam agát, proque illorum salute gerat sollicitúdinem. ℟. Amavit.

Lectio VI.

Haec omnes áudiant et Monachi, qui móntium occuparunt cacúmina, quique modis ómnibus seipsos mundo crucifixerunt, quo pro víribus ecclesiarum Praefectos ádjuvent, horumque curas léniant précibus, concórdia, charitate; scientes, quod nisi modis omnibus opitulentur iis, qui tot periculis objiciuntur, per gratiam Dei, totque negotiorum curas sústinent, quibuscumque possunt ratiónibus auxilientur, quamquam procul habitantes; et victus sors ipsis periisset, et tota in scópulum impegisset sapientia. ℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Haec tria, hoc est abstinéntia a malo, et operátio boni, et spes praemii aeterni commemorata sunt in Actibus Apostolorum, ubi scriptum est: Quia docebat eos Paulus de continéntia, de justítia, et de spe vítae aeternae. Ad continentiam pértinet; Sint lumbi vestri praecincti: Ad justitiam pertinet; Et lucernae ardentes. Ad expectationem Domini pértinet; Quae est spes vitae aeternae. Ergo declína a malo, haec est continentia; hi sunt lumbi accincti: Et fac bonum, haec est justitia, haec sunt lucernae ardentes. Quaere pacem, et séquere eam; haec est expectatio futuri saéculi. ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Habentes autem ista praecepta, et promissa, quid quaérimus in terra dies bonos, ubi eos invenire non possumus? Scio enim, quia eos quaerétis, quando aut aegrotatis, aut in tribulatiónibus estis; quae abundant in hoc saeculo; quóniam quando aetas vergit ad finem, et senex plenus est querélis, et mallis gáudiis, inter omnes tribulationes, quibus contéritur genus humanum, non quaerunt homines, nisi dies bonos, et vitam volunt longam, quam hic habére non possunt. ℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

Quid ergo est vita hominis, etiam illa, quae longa dícitur? Audite non a me, sed mecum simul; ait enim nobis quidam: Veníte, filii, audite me, timorem Domini docebo vos. En, quam rem vult docére, et cui rei útilis est timor Domini. Séquitur: Quis est homo, qui vult vitam, et diligit dies vidére bonos? Respondemus omnes:

Nos vólumus. Quid séquitur, audiámus. Cóhibe linguam tuam a malo, et lábia tua ne loquantur dolum. Modo dic; Ego. Eja respóndeat mihi áliquis, Ego. Et cum hoc féceris, secúrus expecta vitam, et dies bonos; quaere pacem, et séquere eam; et tunc bona fronte dices Domino: Feci, quod jussisti; redde, quod promisisti.

Die XVII. Junii.

De V. die infra octav. S. Antonii; *semid.*

In I. Noctur. lection. de Script. occurrente.

In II. Noctur. Deridetur justi simplicitas, *ex com. 2. loco.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilia S. Petri Chrysólogi.

Novus ordo vigiliarum, novus hábitus imperatur: Sint lumbi vestri praecincti. Nil de vestítu, nil de calceamentis, nil de ipsíus occursus apparatu servi vígiles admonentur; sed tota in praecingendis lumbis mandátur cura, tota in constringendis lumbis statúitur vis praecepti, áddito lucernarum solátio tantum, sine quo nec noctis aperítur obscúritas, nec venientis diei clarescit aspectus. ℣. Iste est.

Lectio VIII.

Cíngulum quidem est proprie indícium servitutis, quod et discursus expeditos reddat, et faciat obsequentes. Sed dixisse suffécerat, estote

praecincti: cur lumbos potissimum nóminat? cur tanta jubentis reverentia lumborum facit magnópere mentionem? Quaeris; quare? Quia in lumbis est tota córporis caussa; ex lumbis tota carnis negotia suscitantur; in lumbis tota est humani lapsus, humanae fragilitatis occasio. Inde venit, quod virtutis ignaros reddit, éfficit segniores. ℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

Hinc est ergo, quod principáliter Dominus lumbos nostros astringi ímperat báltheo castitatis, et totum carnis nostrae péndulum, flúidum, resolutum constringi mandat continua zona virtutis; ut carne succincta, ad Domini occursum liber, velox, expeditus nostrae mentis reddatur incessus. Haec tamen audiens, homo, scire debes, quia te non retardat ab occursu Dei caro: quia ipsius recursus officii ipsius est inseparábilis comes, si tu ejus compónas sárcinas; si réleves ónera ejus, si pendula, et sinuosa involúcra ejus tu próvidus viator astringas.

Die XVIII. Junii.

De VI. die inf. Octav. S. Antonii, *semid.*

In I. Noctur. Lection. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex libro Moralium S. Gregorii Papae.

Lectio IV.

Bene justi simplícitas, et lampas esse dicitur, et contempta; lampas quia intérius lucet; et contempta, quia extérius non lucet. Intus ardet flamma charitatis, foris nulla gloria resplendet decóris. Lucet ergo, et despicitur, qui flagrans virtútibus, abjectus aestimatur. Sed úsquequo

lampas ista contémnitur? Usquequo despicábilis habetur? Numquid non fulgórem suum nullátenus éxerit, et nunquam quanta claritate árdeat, ostendit? Ostendit plane; nam prótinus áddítur: Parata ad tempus statutum. Statutum quippe contemptae lámpadis tempus est extrémi judicii praedestinatus dies, quo justus quisque, qui nunc despícitur, quanta potestate fúlgeat, demonstratur. ℟. Honestum.

Lectio V.

Tunc enim cum Deo júdices véniunt, qui nunc pro Deo injuste judicantur. Tunc eorum lux tanto látius émicat, quanto eos nunc manus persequentium dúrius angustant. Tunc reproborum óculis patesci, quod coelesti potestate subníxi sunt, qui terrena ómnia sponte reliquerunt. Unde electis Veritas dicit: Vos, qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Filius hominis in sede majestatis suae, sedébitis et vos judicantes duódecim tribus Israel. Neque enim plusquam duódecim judices illa interni consessus cúria non habebit, sed nimirum duodenário numero quántitas universitatis exprímitur, quia quisquis stímulo divini amoris excitatus, hic possessa reliquerit, illic procul dubio culmen judiciáriae potestatis obtinebit. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Hinc est enim, quod de sanctae Ecclesiae Sponso per Salomonem dicitur: Nobilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terrae. Hinc Isaías ait: Dominus ad judicium véniet cum senióribus populi sui. Hinc eosdem seniores Veritas non jam fámulos, sed amicos denúntiat, dicens: Non jam dicam vos servos,

sed amicos meos, quos Psalmista íntuens, ait: Mihi autem nimis honorati sunt amici tui, Deus: quorum dum celsitúdinem cordis aspíceret, múndi gloriam, qua calce calcárent, prótinus áddidit: Nimis confortatus est principatus eórum. At ne páucos esse crederemus, quos proficere usque ad summam tantae perfectionis agnóscimus, íllico adjunxit: Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur. Quot itaque nunc pro amore veritatis sese libenter humíliant, tot tunc in judicio lámpades coruscant.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

De Homilia S. Petri Chrisólogi.

Constringenda est ergo caro continéntiae cíngulo, ne effusa vítiis, ac toto peccatorum gravata póndere, supernis, et coeléstibus insístere non possit incéssibus. Bene Dominus adjecit: Et lucernae ardentes in manibus vestris, quia semper ad innocentiae testimónium lucernae nocturno portantur in témpore; et sicut vitiis amicae semper sunt ténebrae, ita lucernae semper inimicae crimínibus: sociae semper boni óperis sunt lucernae. ℟. Iste est.

Lectio VIII.

Sed in mánibus sanctorum ipsa bona ópera sunt lucernae, dicente Domino; Sic lúceat lux vestra coram homíuibus, ut vídeant ópera vestra

bona. Et vere portant lucernas suas, vere fomentis operum, vere misericórdiae unguento inflammant lámpades suas, qui cum loco, propósito, stúdio látitant, opere, virtute, méritis coruscant, ac splendent toto orbe terrarum. Et quia expectationis suae Dominus satis tristes, satis ánxios nóverat mores, ne quis superaretur taédio, ne quis lassésceret tarditate, ne quis longae expectationis fatigatione succúmberet, perseverántibus beatitúdinem coelestem, coeleste promittit obséquium. ℟. Sint lumbi.

Lectio IX. Pro SS. Marco, et Marcelliano, ut in Breviar.

Die XX. Junii.

OCTAVA S. ANTONII DE PADUA *Dupl.*

In I. Noctur. lect. de Script. occurrente: in II. vero, et III. ut in Octava S. Dominici sub die XI. Augusti in fine Breviar.

FESTA JULII.

IN F. B. LAURENTII A BRUNDUS. C. *Dupl.*

Die VII. Julii.

Ad Hymn. Iste Confessor, *mutat. tert. versus.*

Oratio.

Deus, qui ad árdua quaequae pro tui Nóminis gloria, et animarum salute, Beato Laurémtio Confessori tuo spíritum consilii, et fortitúdinis contulisti: da nobis in eódem Spiritu et agenda cognóscere, et cógnita ejus intercessione perficere. Per Domin. . . . in unitate ejusdem Spiritus.

In I. Noctur. Lection. de Script. occur.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Brundúsii, Urbe Regni Neapolitani celebérrima, piis, et honestis parentibus natus est Laurentius. Jam inde a puerítia certíssima futurae sanctitatis, et apostólici, quo máxime praéstitit, zeli documenta édidit. A puerílibus nugis alienus, uni Deo vacare coepit, et verba fácere ad circumfusam multitúdinem, cunctis Dei poténtiam, qui linguas infantium facit disertas, admirantibus. Sub idem tempus se totum abstinéntiae, et corporis afflictationi dedit. Seráphicum Capuccinorum ordinem ingressus, et Vénetae Provinciae adscriptus, multo magis in domo Dei sanctitate profécit. Humilitate, obedientia, orationis studio, regulari observantia ómnibus antecélluit. Exacto tyrocínio, sacris líteris operam dedit, quo intrúctior ad apostólicum munus eváderet. Quo erat singulari ingénio, et memória praéditus, non modo philosóphicas, et theológicas facultates, sed linguas etiam Graecam, Hebráicam, Chaldáicam, Germánicam, Gállicam, et Hispánicam dídicit, et quidem ita, ut, cum se dabat occasio, his linguis concionari posset. Hebráica vero lingua ad Hebraeos ipsos concionatus est tanta ejus linguae perítia, quantam non habére se ipsi auditores confessi sunt. Quae res prodígio símilis, causa fuit, cur opinio invalúerit, a Deo, quod de Apostolis tráditur, linguarum ei donum fuisse concessum. Neque vero hoc solum, sed réliqua etiam chárismata, ut eventus dócuit, quae illis, quos ad magna suscipienda, et agenda pro Nominis sui gloria elégit, impertíri solet. ℣. Honestum fecit illum.

Sacerdos consecratus tum vero maxime ejus fervor erúpit, et se totum procurandae modis ómnibus animarum saluti devóvit. Non curis, non sudoribus, non vigíliis, non vitae ipsi, quam saepe in discrimen adduxit, pepercit. Vicos, castella, urbes, agros obívit. In áulas Principum, in Hebraeorum, et Haereticorum conventus pervásit. Totam fere Europam, Itáliam, Germániam, Hungáriam, Ispániam, Lusitániam ómnibus benefaciendo, et viam salutis aeternae commóstrando, peragravit. Omne hóminum genus compléxus est, Catholicos, haereticos, hebraeos, nobiles, populares, milites, omnibus omnia factus, ut ómnes Christo lucrifáceret. Plúribus pro Religione catholica ad Reges, ac Principes legationibus functus est. Nullam dénique demandati sibi apostólici múneris partem omísit, nunquam cessavit, nunquam quiévit. Quo autem fructu dici non potest. Innumerábiles peccatores ad poenitentiam convertit; haereticos ad ejuranda falsa dógmata adégit; hebraeos confutavit, perditíssimas mulíeres e vitiorum coeno eduxit, discordias compósuit, odia extinxit; nihil non ad Dei gloriam, catholicae Religionis incrementum, et salutem animarum suscepit, effecitque, Deo ipso opitulante, et sermonem confirmante sequentibus signis. Inter quae celebérrima memoratur victoria de potentíssimo Turcarum exércitu, praeter omnem spem, immo vero desperántibus dúcibus, Servo Dei praeeunte, et felicem belli éxitum annuntiante, in Hungária a nostris reportata. ℟. Amavit eum Dominus.

In hoc tam indefesso Divinae gloriae amplificandae, et proximorum urgendae salutis stúdio sibi ipse non défuit: virtutibus omnibus in gradu heróico eminuit, unde vis illa incredibilis ad aliorum salutem erúpit. Has ob virtutes, et réliquas animi dotes, consilii praesertim, ac prudentiae, post óbitas minores Praefecturas in Provinciis Hetrusca, et Véneta, supremo totíus Ordinis regímini praéfici meruit. Charitate in Deum fuit ardentissima. Erga Christi Domini Passionem sic afficiebatur, ut in ea cogitátione defixus fletum continére non posset. Insignis cultor fuit Deiparae Virginis Mariae, cui singulare illud linguarum donum referebat acceptum. Orationi apprime déditus, quod a réliquis occupationibus supérerat tempus, totum ei impendébat. In éxtasim saepe raptus, divina patiebatur. Passim offendi Deum ferebat aegérrime, et Religionis Catholicae detrimentis angebatur plúrimum. Unum Deum, unam Charitatem, unam animarum salutem cogitare, loqui, spirare videbatur. Prophetiae dono enítuit, córdium íntima penetravit, plura et loco, et témpore remotissima praedixit. Miráculis etiam, et prodígiis insígniter cláruit. Propter exímiam sanctitatem Summis Pontificibus acceptissimus fuit, et fere omnium Europae Príncipum gratia flóruit. Demum Orator a Neapolitanis ad Philippum Tértium, qui tum in Lusitánia morabatur, missus, in obeunda legatione attrítus laboribus in morbum incidit ex itínere contractum; quo patientissime tolerato, Sacramentis ómnibus summa devotione susceptis, praenuntiato mortis die, cú-

piens dissolvi, et esse cum Christo, Ulyssipóne discessit é vita, die vigesimasecunda Julii, anno millesimo sexcentesimo decimo nono. Quam pretiosa fúerit in conspectu Domini ejus mors, patrata non multò post mirácula declararunt; quibus rite probátis, Beatorum numero Dei Servum Pius Sextus Pontifex Maximus adscripsit.

℟. Iste homo perfecit.

In III. Noct. Evang. Sint lumbi vestri, *de com. 1. loco.*

Die XX. Julii.

IN FESTO S. ELIAE PROPH. CONF.

Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel.

Psal. Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica*

Ant. Usquequo claudicatis in duas partes? Si Dominus est Deus, sequímini eum.

Ant. Si homo Dei sum, descendat ignis de Coelo, et dévoret te, et quinquaginta tuos.

Ant. Non ego turbavi Israel, sed tu, et domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini.

Ant. Occidisti ínsuper, et possedisti: Ecce ego indúcam super te malum, et démetam posteriora tua.

Psal. Lauda Jerusalem Dominum, *de Sabbato.*

Capitulum. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardebat. Qui induxit in populos famem, et irritantes illum invídia sua pauci facti sunt.

Hymnus.

Nunc juvat celsi properare ad alta
Mente Carmeli juga, et ore pleno
Vatis Eliae meritos referre.
Laudis honores.

Dum fames terras prémeret, ministro
Utitur Corvo: vidua et farinam
Sufficit solers, oleóque manat
Hydria pingui.

Hic Deo fusis precibus, reductum
Finibus mortis puerum parenti
Reddit, orando valet expetitam
Redderc lucem.

Claudit et nubes; aperitque verbo,
Imperat post tres properanter annos
Décidant Coelo; sitiensque tellus
Hauriat imbres.

Sit Patri summo, genitaeque Proli,
Et tibi compar utriusque Sancte
Spiritus, laus, imperium, potestas,
Tempus in omne. Amen.

℣. Verbo Domini continuit Coelum.
℟. Et dejécit de Coelo ignem ter.

Ad Magnificat, Antiph.

Ecce ego mittam vobis Eliam Prophetam, ántequam véniat dies Domini magnus, et horribilis. Et convertet cor patrum ad filios; et cor filiorum ad patres eorum.

Oratio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus, ut qui Beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse crédimus, eódem interveniente ad coelestia subleyemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Prophetarum Dominum, * Venite adoremus.

Hymn. Nunc juvat celsi *etc.*

In I. Nocturno.

Ant. Factum est autem, ut aegrotaret filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus.

Psal. Beatus vir. *cum reliq. de comm. Conf.*

Ant. Dixit mulier ad Eliam: quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum?

Ant. Ait Elias ad viduam: Da mihi filium tuum. Et clamavit ad Dominum, et revixit puer.

℣. Verbo Domini continuit coelum.

℟. Et dejecit de coelo ignem ter.

De libro tertio Regum.

Cap. 17. *Lectio I.*

Dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Vivit Dominus Deus Israel, in cujus conspectu sto, si erit annis his ros, et plúvia, nisi juxta oris mei verba. Et factum est verbum Domini ad eum dicens: Recéde hinc, et vade contra Orientem, et abscóndere in torrente Carith, qui est contra Jordanem, et ibi de torrente bibes: corvisque praecépi, ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Domini. Cumque abiísset, sedit in torrente Carith, qui est contra Jordanem. Corvi quoque deferebant ei panem, et carnes mane; similiter panem, et carnes vésperi, et bibebat de torrente. Post dies autem siccatus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens.

Surge, et vade in Sarephta Sidoniorum, et manébis ibi: praecépi enim ibi mulíeri víduae, ut pascat te.

℟. Récede hinc, et vade contra Orientem, dixit Dominus ad Eliam: * Qui ábiit, et fecit juxta verbum Domini.

℣. Abscóndere in torrente Carith, et ibi de torrente bibes; corvisque praecepi, ut pascant te ibi. Qui abiit.

Lectio II.

Surrexit, et ábiit in Sarephta. Cumque venisset ad portam Civitatis, appáruit ei mulier vidua cólligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: da mihi páululum aquae in vase ut bibam; cumque illa pérgeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Quae respondit: Vivit Dominus Deus tuus quia non habeo panem, nisi quantum puggillus cápere potest farinae in hydria, et paululum olei in lecytho; en cólligo duo ligna ut ingrédiar, et faciam illud mihi, et filio meo, ut comedamus et moriámur. Ad quam Elias ait: Noli timére, sed vade, et fac sicut díxisti: verumtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem parvulum, et affer ad me: tibi autem, et filio tuo facies póstea. Haec autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinae non deficiet, nec lecythus olei minuetur usque ad diem, in qua Dominus daturus est pluviam super faciem terrae. Quae ábiit, et fecit juxta verbum Eliae: et comédit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fúerat in manu Eliae.

℟. Abiit mulier, et fecit juxta verbum Prophetae: * Et comédit ipse, et illa, et domus ejus.

℣. Ex illa die hydria farinae non defecit, et lecythus olei non est imminútus, juxta verbum Eliae. Et comedit.

Lectio III.

Factum est autem post haec, aegrotavit filius mulieris matrisfamilias, et erat languor fortissimus, itaut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi, et tibi vir Dei? Ingressus es ad me, ut rememorarentur iniquitates meae, et interficeres filium meum? Et ait ad eam Elias: da mihi filium tuum. Tulitque eum de sinu ejus, et portavit in coenáculum: ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum. Et clamávit ad Dominum, et dixit: Domine Deus meus, etiamne víduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super púerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit.

℟. Reversa est anima pueri intra eum, et revixit, et trádidit matri suae, et ait illi: * En vivit filius tuus.

℣. Tulit Elias púerum, et depósuit eum in inferiorem domum, dicens. En vivit. Gloria Patri. En vivit.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est verbum Domini ad Eliam, dicens: vade, et ostende te Achab, ut dem plúviam super faciem terrae.

Ant. Ait Elias ad Achab: Ascende, cóme-de, et bibe, quia sonus multae pluviae est.

Ant. Manus Domini facta est super Eliam, accinctisque lumbis currebat ante Achab, donec veníret in Jezrahel.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.

℟. Et prophetas facis successores post te.

Ex libro Sancti Epiphánii Episcopi.

De Vitis Prophetarum.

Lectio IV.

Elias Propheta ex Thesbis existebat, e continente Arabum, de Tribu Aaron Levitae. Morabatur autem in Galaad: quoniam Thesbis erant aedes Sacerdotibus consecratae, ac destinatae. Quem cum eniteretur parens ejus, ejúsmodi Sobac patri visio apparuit. Viri níveum quemdam prae se ferentes hábitum, pusionem salutabant, matrisque uberibus in ignem evellebant, quin et flammam ignis cibi loco ministrabant. Profectus est itaque in Jerusalem genitor, visaque ad Sacerdotes rétulit. Respondit autem illi Chrématismus, hoc est Oráculum, sive Responsor: Cave manifestum fácias: erit quippe lumen filii hujus domicilium, sermoque ejus demonstratio, ac sententia, et judicabit Israel cum in igne, tum romphaea. Hic est ille Elias, qui ter ignem e coelo deduxit: quique imbrem sua lingua gestavit, mortuos item suscitavit, et in coelum dénique nimbo, seu túrbine ignis assumptus est.

℟. Ait Abdías ad Eliam; cum recéssero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro, et tu dices: * Dic Domino tuo: Adest Elias.

℣. Dixit Elias: Vivit Dominus exercituum,

*

ante cujus vultum sto, quia hodie apparebo ei. Dic Domino.

Ex Libro Sancti Isidori Episcopi.

De Vita, et Morte Sanctorum.

Lectio V.

Elias, qui interpretatur Dominus Deus, Thesbites, Sacerdos magnus atque Propheta, habitator solitudinis, fide plenus, devotione summus, in laboribus fortis, in industria solers, excellenti ingenio praeditus, in exercitatione disciplinae rectus, in sancta meditatione assíduus, metuque mortis intrépidus. Verberavit Tyrannos, sacrílegos interfecit, multisque signis virtutum effulsit. Triennio siccitate cláusit ímbribus coelum. Oravit rursum, et coelum dedit pluvias. Mortuum mulíeris filium suscitavit. Cujus virtute hydria farinae non defecit, et vas olei perpétuo fonte manavit. Cujus verbo super sacrificium ignis de coelo venit. Duos quinquagenarios cum militibus coelesti igne combussit. Jordanem tránsiens, tactu melótis abrúpit aquas.

℟. Cum venisset Elias ad portam civitatis, appáruit ei mulier vidua, cólligens ligna, et vocavit eam, dixitque ei: * Da mihi paululum aquae in vase, ut bibam.

℣. Cumque illa pergeret, ut afferret, clamavit post tergum ejus dicens: Affer mihi, obsecro, et buccellam panis in manu tua. Da mihi.

Lectio VI.

Post haec ígneo curru in coelum raptus ascendit, venturus, juxta Malachiam Prophetam, in fine mundi, praecursurus Christum, annuncia-

turus ultimum ejus adventum cum magnis virtutibus, prodigiisque signorum, itaut bellum gerat Antichristus adversus eum, et Henoch, qui cum eo venturus est, et occidet eos. Cadávera vero eorum tribus diebus, et sex horis in platéis insepulta jacebunt. Dehinc suscitati a Domino regnum Antichristi plaga magna percutient. Post haec veniet Dominus, et interficiet Antichristum gladio oris sui, et eos qui adoraverunt eum, et regnabit Dominus cum omnibus Sanctis suis in aeternum.

℟. Expandit se, atque mensus est Elias super puerum tribus vícibus, et clamavit ad Dominum: * Et exaudivit Dominus vocem Eliae.

℣. Domine Deus meus revertatur, óbsecro, anima pueri hujus in víscera ejus. Et exaudivit. Gloria Patri. Et exaudivit.

In III. Nocturno.

Ant. Dixit Elias Prophetis Baal; elígite vobis bovem unum, et invocate nomina deorum vestrorum; qui clamabant, et non erat, qui respondéret eis.

Ant. Cum jam tempus esset, ut offerretur holocáustum, accédens Elias oravit ad Dominum.

Ant. Orante Elia, cécidit ignis Domini, et voravit holocaustum, et lapides, pulverem quoque, et aquam, quae erat in aquaeductu lambens.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthaeum. *Cap.* 17. *Lectio VII.*

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et

Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum, et transfiguratus est ante eos. Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysóstomi.

Homil. 57. in Matth. paulo post princip.

Cujus autem rei gratia Moysen, et Eliam produxit? Multas quidem dícere quis caussas posset. Primum quoniam et turbae alii Eliam, alii Jeremiam, alii priscorum Prophetarum unum opinabantur: idcirco Moysen, et Eliam, caeterorum Prophetarum vértices, producit, ut quam magnum sit inter servos, et Dominum discrímen óculis cernerent; utque recte laudátum créderent Petrum, qui Filium Dei eum confessus est. Deinde quoniam assidue quasi transgressorem legis Judaei accusabant, et blasphemare putabant, quasi gloriam Patris nihil ad eum pertinentem vindicarent. Dicebant enim: Hic non est a Deo, qui sabbatum non servat; et rursus: De bono opere non lapidamus te, sed cum sis homo, Deum te facis: ut ipsa re monstraretur, quia ex invídia haec criminabantur, quia neutri horum criminum subjiceretur, nec legis praevaricator esset, nec alienam gloriam sibi acquireret, aequalem se Patri faciendo, eos produxit in medium, quorum altéruter in altérutra istarum rerum praefulsit. Moysi enim legem dedit; quare non fuisset passus Moyses conculcari legem, ut Judaei credebant; nec praevaricatorem ejus, et legum latori hostem, lator ipse unquam coluisset. Elias autem pro gloria Dei zelavit; quare non adstitisset ei, qui aequalem se Patri dicebat,

si non esset, nec paruisset illi, qui sibi, quod non habebat, vindicaret.

℟. Ait Elias nuntiis Regis Samariae: numquid non est Deus in Israel, ut eatis ad Beelzebub? Quamómbrem haec dicit Dominus; * De léctulo, super quem ascendisti, non descendes; sed morte moriéris.

℣. Reversi nuntii ad Ochoziam dixerunt: Vir occurrit nobis dicens: Ite, et revertímini ad Regem, et dicetis ei. De léctulo.

Lectio VIII.

Ad haec omnia illud etiam póssumus dícere, ut tam mortis, quam vitae habere potestatem líquido, ac vere crederetur; utque supernorum, et infernorum Dominus ostenderetur, idcirco Moysen jam mortuum, et Eliam, qui nondum id passus est, in medium produxit. Quartam vero caussam Evangelista quoque ipse tetigit. Quae nam igitur illa est? Ut crucis gloriam ostendat et tam Petrum, quam reliquos, qui passionem formidabant, consolaretur, et ad sublimius erigeret. Non enim tacebant, inquit, sed loquebantur de gloria, quam completurus erat in Jerusalem, de Cruce videlicet, ac passione: sic enim ipsam semper appellabat.

℟. Factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in Coelum, * Eliseus clamabat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

℣. Cumque pergerent, et incendentes sermocinarentur, ecce currus igneus, et equi ignei diviserunt utrumque, et ascendit Elias per turbinem in Coelum. Eliseus. Gloria Patri. Eliseus.

Accédit ad haec omnia virtus quoque virorum singularis, atque praecipua, quam maxime a discipulis flagitabat. Nam quoniam dixit: Si quis vult post me venire, tollat crucem suam, et sequatur me: hac de caussa eos, qui centies pro Dei praeceptorum custodia, et populi, qui sibi creditus fuerat, mortem suscepissent, in medium prodúcit; quorum uterque cum animam perdíderit, invénit eam. Atque sane magna libertate adversus tyrannos locúti sunt; alter adversus Ægyptum, alter adversus Achab: et quod magnum est pro ingratis hominibus, et inobedientibus, a quibus in atrocia perícula compulsi sunt: qui etsi privati, ac absque potestate fúerant, propositum tamen habuerunt ab idolórum cultu populum erípere: quorum alter tardus lingua, et voce tenuis, alter etiam aliquo modo rustícior, et uterque saecularium divitiarum appríme contemptor. Nam neque Moyses quidquam possidebat, nec Elias praeter melótem aliquid habebat: praesertim cum véteris essent Testamenti, nec tanta gratia signorum pollérent.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in coelum.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Ant. Factum est áutem, cum levare vellet Dominus Eliam per túrbinem in coelum, ibant Elias, et Eliseus de Gálgalis.

Ant. Tulit Elias pallium suum, et percus-

sit aquas, et divisae sunt; et transiérunt ambo per siccum.

Ant. Cum Elias, et Eliseus pérgerent, et incedentes sermocinarentur, ecce currus ígneus, et equi ignei diviserunt utrumque.

Ant. Ascendit Elias per turbinem in coelum. Eliseus autem videbat, et clamabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, et auriga ejus.

Capitulum. *Eccl.* 48.

Surrexit Elias Propheta quasi ignis, et verbum ipsius quasi fácula ardebat, qui induxit in populos famem, et irritantes illum invidia sua páuci facti sunt.

Hymnus.

Te, magne rerum conditor,
Mens nostra gliscit laudibus
In hoc Thesbite maximo,
Quem diligis, extollere.
Hic namque sacri nominis
Tui zelator, provocat
Vates Baal nequissimos,
Victosque jure interficit.
Illo precante, victimas
Absumit ignis coelitus:
Hinc perstrepentes acriter,
Sunt omnibus ludibrio.
Tum Jezabelis impiae
Vitans furorem noxium,
Sub junipero dormiens
Adesse cernit Angelum.
Panem sibi qui proferens,
Lymphamquae, jussit pergere
Cibo refectum strenue
Ad Montis Horeb verticem.

Hoc in cibo jejunium
Tulit quadragenarium :
Hac vi dapes sunt praeditae,
Quas dextera Dei porrigit.
Omnis tibi sit gloria
Verbum, Pater, Paraclite,
Inseparata Trinitas,
Quae condidisti omnia. Amen.

℣. Elias in turbine tectus est.
℟. Et in Eliseo completus est Spiritus ejus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Elias homo erat similis nobis passibilis: et oratione oravit, ut non plueret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum.

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus, ut qui beatum Eliam Prophetam tuum igneo curru mirabiliter elevatum esse credimus, eodem interveniente, ad coelestia sublevemur, et Sanctorum tuorum consortio gaudeamus. Per Dominum.

Ad Tertiam, Capitulum: Surrexit Elias.

℟. *brev.* Verbo Domini * Continuit coelum. Verbo.

℣. Et dejecit de coelo ignem ter. Continuit. Gloria Patri. Verbo.

℣. Tu ungis Reges ad poenitentiam.
℟. Et Prophetas facis successores post te.

Ad Sextam, Capitulum.

Verbo Domini continuit coelum, et dejecit de coelo ignem ter: sic amplificatus est Elias in mirabilibus suis.

℟. *brev.* Tu ungis Reges * Ad poenitentiam. Tu.

℣. Et prophetas facis successores post te. Ad.

Gloria Patri. Tu.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Nonam, Capitulum.

Tu sustulisti mortuum ab inferis, de sorte mortis in verbo Domini Dei. Qui scriptus es in judiciis temporum lenire iracúndiam Domini.

℟. *brev.* Beati sunt * Qui te viderunt. Beati.

℣. Et in amicitia tua decorati sunt. Qui te.

Gloria Patri. Beati.

℣. Elias in túrbine tectus est.

℟. Et in Eliseo completus est spiritus ejus.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

℣. Beati sunt, qui te viderunt.

℟. Et in amicitia tua decorati sunt.

Ad Magnificat, Antiph.

Tulit Elias pallium suum, et percussit aquas Jordanis, quae divisae sunt in utramque partem et transiérunt ipse, et Eliseus per siccum: et ascendit Elias per túrbinem in coelum.

Lateani. *Die XX. Julii.*

IN FESTO S. MARGARITAE V. ET M. PATR. PRINC. *Dupl. I. Class. cum Oct.*

Oratio.

Indulgentiam nobis, quaesumus, Domine, beata Margarita Virgo, et Martyr imploret; quae tibi grata semper éxtitit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum.

In I. Noct. lection. De Virginibus, *ex comm.* I. *locó.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Margarita, quae et Marina, Antiochiae Pisídiae patre Edessio idolorum Sacerdote nata, a téneris annis Christianae religioni addicta, baptizata est. Quae cum exímiae esset pulchritudinis, a Praefecto Olybrio adamatur. Cumque eam sibi sisti juberet, ita illam allóquitur: Tuum nobis, puella, et nomen, et religionem edícito. Tum illa; Margarita, inquit, vocor; genere sum nóbilis; religione Christiana. ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

At Praeses: Duo prima convenientia sunt, tertium vero absúrditas est. Nam quid stultius, quam ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad haec Virgo: Unde dic, oro, didicisti, Dominum Jesum fuisse crucifixum? Tum Praeses: Ex libris Christianorum. Cui Margarita: Quaenam verecundia est, cum in iisdem libris legatur et poena Christi, et gloria; álterum credátis, alterum respuátis? ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

His veheménter ira accensus Praefectus, varia tormentórum genera in sancto illo corpúsculo consumpsit. Primum enim virgis caesam, deinde ungulis fossam in carcerem tradi jubet, ubi et spectro daemonis appetitur; sed ad signum Crucis tota vis diaboli prostérnitur. Producitur iterum Virgo, et cum in confessione Fidei constantior perseveráret, ardentibus fácibus látera ejus exuruntur. Deinde multis superatis tormentis, truncáto capite, victórem per tot corónas spiritum coelum excépit. ℟. Afferéntur Regi.

In III. Noct. Evang. Simile est regnum

Coelorum thesauro, *de comm. nec Virg. nec Mart. cum* B.B. *del. Comm. Virgin.*

Die XXIV. Julii.

IN FESTO S. MACRINAE VIRG. *Dupl.*

Oratio.

Deus veritatis amátor, qui Beatae Macrínae Virginis ad Nominis tui gloriam vota suscípere dignatus es; fac nos rádios verae lucis agnoscere, et ad perpetuos charitatis tuae amplexus felíciter pervenire. Per Domin.

In I. Noctur. Lect. de script. occurrente.

In II. Nocturno.

Ex epistola S. Gregorii Nisseni ad Olympium Monacum.

Lectio IV.

Macrina Sanctorum Basilii, et Eumóliae filia, Magnique Basilii, et Gregorii Nisseni Soror, ab ineunte aetate religiosis vitae moribus a beatis parentibus diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Hujus mater grávida somno correpta manu gestare sibi visa est id, quod adhuc intra viscera continebat, et quemdam humana specie et forma augustiorem intuéri, qui Teclae celeberrimae martyris nomine filiolam appellavit. Id autem cum ter repetens testatum reliquisset, discessit. Ea vero statim somno salúta est, et partu facile levata, ut et somno simul excitata sit, et quod in quiete víderat, effectum inspexit. Is autem, qui per quietem apparúerat, eam vocem pronunciavit, non tam ut quo nomine appellanda esset, indicaret, quam ut similitudine nominis idem osténderet vivendi stú-

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Margarita, quae et Marina, Antiochiae Pisidiae patre Edessio idolorum Sacerdote nata; a teneris annis Christianae religioni addicta, baptizata est. Quae cum eximiae esset pulchritudinis, a Praefecto Olybrio adamatur. Cumque eam sibi sisti jubéret, ita illam allóquitur: Tuum nobis, puella, et nomen, et religionem edícito. Tum illa; Margarita, inquit, vocor; genere sum nóbilis; religione Christiana. ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

At Praeses: Duo prima convenientia sunt, tertium vero absúrditas est. Nam quid stultius, quam ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad haec Virgo: Unde dic, oro, didicisti, Dominum Jesum fuisse crucifixum? Tum Praeses: Ex libris Christianorum. Cui Margarita: Quaenam verecundia est, cum in iisdem libris legatur et poena Christi, et gloria; álterum credátis, alterum respuátis? ℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

His veheménter ira accensus Praefectus, varia tormentórum genera in sancto illo corpúsculo consumpsit. Primum enim virgis caesam, deinde ungulis fossam in carcerem tradi jubet, ubi et spectro daemonis appetitur; sed ad signum Crucis tota vis diaboli prostérnitur. Prodúcitur iterum Virgo, et cum in confessione Fidei constantior perseveráret, ardentibus fácibus látera ejus exuruntur. Deinde multis superatis tormentis, truncáto capite, victórem per tot corónas spiritum coelum excépit. ℟. Afferéntur Regi.

In III. Noct. Evang. Simile est regnum

Coelorum thesauro, *de comm. nec Virg. nec Mart. cum R R. del Comm. Virgin.*

Die XXIV. Julii.

IN FESTO S. MACRINAE VIRG. *Dupl.*

Oratio.

Deus veritatis amátor, qui Beatae Macrínae Virginis ad Nominis tui gloriam vota suscípere dignatus es; fac nos rádios verae lucis agnoscere, et ad perpetuos charitatis tuae amplexus feliciter pervenire. Per Domin.

In I. Noctur. Lect. de script. occurrente.

In II. Nocturno.

Ex epistola S. Gregorii Nisseni ad Olympium Monacum.

Lectio IV.

Macrina Sanctorum Basilii, et Eumíliae filia, Magníque Basilii, et Gregorii Nisseni Soror, ab ineunte aetate religiosis vitae moribus a beatis parentibus diligenter instructa, pietatem egregie coluit. Hujus mater grávida somno correpta manu gestare sibi visa est id, quod adhuc intra viscera continebat, et quemdam humana specie et forma augustiorem intuéri, qui Teclae celeberrimae martyris nomine filiolam appellavit. Id autem cum ter repetens testatum reliquisset, discessit. Ea vero statim somno salúta est, et partu facile levata, ut et somno simul excitata sit, et quod in quiete víderat, effectum inspexit. Is autem, qui per quietem apparúerat, eam vocem pronunciavit, non tam ut quo nomine appellanda esset, indicaret, quam ut similitudine nominis idem osténderet vivendi stú-

dium, et institutum. Duodecimum annum cum attigisset, a Basilío patre nobili cuídam, et honestissimo adoloscenti despondetur, quo vita (nuptiis nondum celebratis) abeunte, numquam indúci potuit, ut quae virginitatem servare in animum indúxerat, alium dúceret. A matris látere, quam summa observantia reverebatur, ne momento quidem temporis discedebat; eique ancillae instar ministrabat in omnibus.

℣. Propter veritatem.

Lectio V.

Patre mórtuo, labórum Euméliae matris, quibus illa premebatur, se sociam praebens, solicitudinúmque partem súbiens, eam gravi molestiarum ónere levabat, cui post etiam suasit, ut relicta pristinae vitae consuetúdine, elatiorique vivendi modo, quas subditas, et ancillas ad usus proprios adhibúerat, secum ejusdem conditionis, atque órdinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum Virginibus tradúceret. Basilíum fratrem ante id tempus a publicis litterarum gimnásiis, in quibus diu versatus fúerat, domum redeuntem ad perfectionis studium adeo incendit, ut mundi posthábita claritate, despectáque eloquentiae gloria, laboriosum, operosumque vivendi genus per paupertátem perfectam amplexatus, expedítam sibi ad virtutem viam extrúxerit. Ipsa vero beata Macrina vitam victu ásperam, sed assíduis contemplationibus suavem ducens, humi cubábat, módico cibo conténta erat, delícias suas in temperantia collocáverat, gloriam suam in eo putárat sitam, quod nota esset némini, divítias quod nihil possidéret. ℣. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

Novem circiter mensibus a Basilii fratris óbitu, quem illa forti animo tulerat, in morbum incidit; quo tempore a Gregorio Nysseno fratre invísitur, qui tamdiu apud eam fuit, quamdiu animam Deo réddidit. Sub mortem vero, Sponsi charitate vulnerata, ita Deum precari coepit: Tu, Domine, mortis metum nobis abstersisti. Tu effecisti, ut hujusce vitae finis vere nobis esset principium vitae. Tu nostra corpora ad tempus somno tradis, rursumque e somno súscitas extrema tuba. Tu mihi ádhibe angelum lucis, qui me ducat ad locum refrigérii, ubi quiétis est aqua, in sinu sanctorum Patrum. Haec dicens, oculos, os, et cor cruce signans, vitae finem laeta expectábat. Nocte démum adveniente, cum tota in agendis Deo gratiis esset, ad praemium ábiit in coelum. Cujus corpus in eo sepulchro, in quo beatorum Parentum relíquiae quiéscébant, cónditum est. ℟. Afferentur Regi.

In III. Noctur. Evang. Simile est regnum Coelorum, *de Comm.* 1. *loco.*

Lateani. *Die XXVII. Julii.*

OCTAVA S. MARGARITAE. *Duplex.*

In I. Noctur. lection. de Script, occurrente.

In II. Nocturno.

De Epistola S. Hierónymi Presbyteri ad Eustóchium.

Lectio IV.

De Virgínibus, inquit Apostolus, praeceptum Domini non habeo. Cur? Quia et ipse ut esset virgo, non fuit impérii; sed propriae voluntatis. Neque enim audiendi sunt, qui eum uxórem

habuisse configunt; cum de continentia disserens, et suádens perpétuam castitatem, intúlerit: Volo autem omnes esse sicut meipsum. Et infra: Dico autem innuptis, et víduis, bonum est illis, si sic permáneant, sicut et ego. Quare ergo non habet Domini de virginitate praeceptum? Quia majoris est mercédis, quod non cógitur, et offertur: quia si fuisset virginitas imperáta, núptiae videbantur ablátae; et durissimum erat contra naturam cógere, Angelorumque vitam ab homínibus extorquére. ℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Alia fuit in véteri lege felícitas. Ibi dicitur: Beátus qui habet semen in Sion, et domésticos in Jerusalem. Et: Maledícta stérilis, quae non pariébat. Et: Filii tui sicut novéllae olivárum in circúitu mensae tuae. Vácuus erat orbis, et (ut de typicis táceam) sola erat benedictio liberórum. Proptérea et Abraham jam senex Cethúrae copulátur, et Jacob mandrágoris redímitur, et conclúsam vulvam, in Ecclesiae figúram, Rachel conquéritur. Paulátim vero increscénte ségete, messor immissus est. Virgo Elías, Eliséus virgo, virgines multi filii Prophetárum. Jeremíae dícitur: Et tu ne accípias úxorem. Sanctificatus in útero, captivitáte propínqua, uxórem prohibétur accípere. Aliis verbis idípsum Apostolus lóquitur: Exístimo hoc bonum esse propter instántem necessitátem. Quae est ista necessitas, quae aufert gáudia nuptiárum? Tempus breviátum est. In proximo est Nabuchodónosor.

℟. Dilexísti justitiam.

Lectio VI.

Inveniebátur ergo, ut díximus, in viris tantum

hoc continentiae bonum, et in doloribus júgiter Heva parturiébat. Postquam vero Virgo concépit in utero, et peperit nobis Puerum, cujus principátus in humeros ejus, Deum, fortem, patrem futuri saeculi, soluta maledictio est: mors per Hevam, vita per Mariam. Ideoque et cítius virginitatis donum fluxit in feminas, quia coepit a femina: statim ut Filius Dei ingréssus est super terram, novam sibi famíliam instituit; ut, qui ab Angelis adorabátur in coelo, habéret Angelos et in terris. Tunc Holoférnis caput Judith cóntinens amputávit. Tunc Aman, qui interpretátur iniquitas, suo combústus est igne. Tunc primum audítum est: Quae non est nupta cogitat quae sunt Domini, ut sit sancta córpore, et spiritu.

℟. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo témpore: Dixit Jesus parabolam hanc: Simile est regnum coelórum thesauro abscóndito in agro. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Quaest. 16. in Matth.

Ideo omnis Scriba doctus in regno coelórum similis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova, et vétera. Utrum ista conclusione expónere vóluit, quem dixit thesáurum in agro abscónditum? Quoniam sanctae Scriptúrae intelligúntur, quae nomine duórum Testamentórum novi et véteris concludúntur. Quemádmodum apud álium Evangelístam, gladium bis acútum tali conclusióne vidétur expónere.

℟. Haec est virgo sapiens.

Lectio VIII.

An quia in parábolis ista locútus est? Et cum quaesisset ab eis, utrum intellexíssent, respondérunt, se intellexísse. Fortásse ista similitúdine última patrisfamílias proferéntis de thesáuro suo nova, et vetera, osténdere voluit, eum doctum habéndum esse in Ecclesia, qui etiam Scriptúras véteras parabolis explicátas intelléxit, ab istis novis accípiens régulas; quia et ista Dominus per parabolas enuntiávit, quamvis ipse Christus esset finis illárum, idest, ut in eo illa vétera compleréntur. ℟. Media nocte clamor.

Lectio IX.

Ut si ipse, in quo illa complentur, et manifestantur, per parabolas adhuc lóquitur, donec ejus passio velum discindat, ut nihil sit occultum, quod non reveletur: multo magis illa, quae ad commendandam tantam ejus salutem, tam longe de illo scripta sunt, parábolis aperta esse novérimus, quae cum Judaei ad lítteram accíperent, nóluerunt esse docti in regno coelorum, neque transíre ad Christum, ut auférretur velámen, quod supra cor eorum pósitum est.

Die XXXI. Julii.

IN FESTO S. IGNATII LOYOLAE CONF.

Duplex.

Oratio.

Deus, qui ad Majorem tui Nominis gloriam propagandam, novo per beátum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti: concede, ut ejus auxilio, et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in coelis. Per Dom.

In I. Noct. Lectiones de script. occur. reliqua ut in Breviario.

FESTA AUGUSTI.

Die II. Augusti.

IN FESTO B. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO EP. CONF.

Ad Vesperas, Hymnus.

En qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum
Coelique callem déviis
En qui retexit sedulus.
O quot labores pertulit,
Æstusque mentis ásperos,
Ex ore prompte daemonis
Eos ut atro tolleret!
Pagos, et urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis,
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.
Et ut docere dissitos,
Omnesque possit posteros,
Edit libros multiplices
Cunctis futuros saeculis.
Æterna Patri Gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sit in perenni tempore. Amen.

Oratio.

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum

zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti: quaesumus, ut ejus salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum, Hymnus.

Dum corda plebis commovet,
Eamque belle prévocat
Alphonsus, ut fiduciam
In Matre ponat Numinis:
Monstrum novum, mirabile
Stupore plena conspicit,
Immensa quod suspiria,
Dulcesque guttas excitat.
Imago namque Virginis
Se luce vestit protinus,
Jubarque vibrat, quod pium
Loquentis os illuminat.
Probavit hoc miraculo
Regina coeli prépotens
Verum fuisse, fervido
Quod fudit ipse pectore,
Æterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sit in perenni tempore. Amen.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent B. Francisco de Hierónimo e Societate Jesu, is bene precatus

edixit, eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximóque Ecclesiae bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque Juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset; fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad Aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus Congregationem Presbyterorum instituit SS. Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent. ℣. Inveni David.

Lectio V.

Ne autem a proposito umquam divérteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi praedicatione, tum scriptis sacra eruditione, et pietate refertis animas Chri-

sto lucrifácere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius de illius laudibus librum édidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in éxtasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod nunquam omisit, prae amoris vehementia vel seráphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus. Miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentáque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaurit. R. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus, S. Agathae Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distri-

buebat, ac urgente annonae caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Moniálium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de coelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo, Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum, Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis adscripsit. ℟. Iste est, qui ante Deum.

In III. Noctur. Evang. Designavit Dominus, *de comm. Evangelistar.* 9 *lectio S. Stephani Pp. et Mart.*

Ad Laudes, Hymnus.

Alphonse cur nam júscula
Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissimo
Quare flagello percutis?
Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejúnium,
Sitis, laborque pervigil
Submisit illud affatim.
Intacta sint, hoc efficis,
Ut castitatis lilia

Tuae, cibumque divitem
Virtutibus des caeteris.
Sic in tumultu saeculi
Vita fruentes accolae
Possunt Eredi consequi
Gressus tuos Antistites.
Æterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique, Sancte Spiritus,
Sit in perenni tempore. Amen.

Die VII. Augusti.

IN FESTO S. DONATI EP. ET M. *Dupl.*

Oratio.

Deus tuorum gloria Sacerdotum; praesta quaesumus, ut Sancti Martyris tui, et Episcopi Donati, cujus festa gerimus, sentiamus auxilium. Per Dominum.

In I. Noctur. Lection. de script. occur.

In II. Noctur. lect. I. propr. ut in Breviario: II. vero, et III. de comm. unius Martyr. 1. *loco.*

In III. Noctur. de comm. unius Martyr. 1. *loco.*

Turris *Die XI. Augusti.*

IN FESTO S. SUSANNAE VIR. ET M.

Patr. Princ. Dupl. 1. *class. cum Oct.*

Oratio.

Deus qui inter caetera, *de comm. Virg.*

In I. Noct. De Virginibus, *ex comm.* 1. *loco.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Susánna Virgo nobilissima, quod Galérii Máximiáni, filii Diocletiáni Imperatoris, conju-

gium recusáret, ut quae virginitatem Deo vóverat, post multa tormentórum genera, quibus varie tentátum est sanctum Virginis propósitum, domi suae jussu Imperatóris gladio percússa, ad duplex virginitátis et martyrii praemium migrávit in Coelum. ℟. Propter veritátem.

Lectiones V. et VI. erunt duae primae de comm. 1. loco.

In III. Noctur. Evang. Simile erit regnum coelorum *de eod. comm. 1. loco.*

Lateani *Die XII. Augusti.*

OCTAVA S. MARIAE AD NIVES. *Duplex.*

In I. Noctur. Lection. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Gregorii Papae in Libros Regum. *In I. Reg. 1.*

Lectio IV.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nomine beatissima semper virgo Maria, Dei Genitrix, designári. Mons quippe fuit, quae omnem eléctae creatúrae altitudinem, electionis suae dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quae ut ad conceptiónem aetérni Verbi pertíngeret, meritórum verticem supra omnes Angelórum choros, usque ad solium Deitátis eréxit? Hujus enim montis praecellentissimam dignitátem Isaías vatícinans, ait: Erit in novissimis diébus praeparátus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitúdo Mariae supra omnes Sanctos refúlsit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Libano, et

sicut Cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Ex Epistola S. Léonis Papae ad Pulcheriam Augústam. *Epis.* 13.

Lectio V.

Sacraméntum reconciliatiónis nostrae, ante tempora aetérna dispositum, nullae implébant figurae: quia nondum supervénerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemeráta viscera, aedificánte sibi Sapientia domum, Verbum caro fieret, et forma Dei, ac forma servi in unam conveniénte personam, Creátor temporum nascerétur in tempore, et per quem facta sunt omnia, ipse inter omnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccáti, nostram susciperet vetustátem, et consubstantiális Patri consubstantiális esse dignarétur et Matri, naturámque sibi nostram solus a peccato liber uníret; sub jugo diaboli generaliter tenerétur humána captivitas.

℟. Quae est ista, quae procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerusalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beátam dixérunt, et regínae laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Vidérunt.

Ex expositióne S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophétam. *In Cap.* 8.

Lectio VI.

Accessi, inquit, ad Prophetissam, et in utero concépit, et péperit filium. Quod María Prophe-

tissa fuerit, ad quam proxime accéssit Isaias per praenotiónem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verbórum Maríae, quae prophetico affláta spiritu elocúta est. Quid enim ait? Magnificat anima mea Dominum; et exultávit spiritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancillae suae: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si animum accomodaveris univérsis ejus verbis, non utique contentióse negaveris, eam fuísse Prophetíssam, quod Domini Spiritus in eam supervénerit, et spiritus Altissimi obumbráverit ei.

℟. Ornátam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupívit: * Et vidéntes eam filiae Sion, beatissimam praedicavérunt, dicéntes: * Unguentum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Noct. Ev. ut infr. die XIV. Sept.

Turris *Die XIII. Augusti.*

De III. die infra oct. S. Susannae, *semid.*

In I. Noctur. Lection. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Sermo S. Ambrosii Episcopi,

Lib. I. de Virg. *Lectio IV.*

Ego, licet laudationem non susceperim virginitátis, sed expressiónem, ad rem tamen pertinére arbitror, ut quae sit ei patria, quis auctor appareat. Ac prius, ubi est patria, definiámus. Si enim ubi est patria, ibi est generále domicilium; in coelo profécto est patria castitátis: itaque hic ádvena, ibi incola est. Quid

autem est castitas virginalis, nisi expers contagiónis integritas? Atque ejus auctórem, quem possumus existimáre, nisi immaculátum Dei filium, cujus caro non vidit corrumptiónem, divinitas non est expérta contagionem?

℟. Propter veritatem.

Lectio V.

Vidéte igitur quanta virginitátis merita sint. Christus ante virginem, Christus ex virgine: a Patre quidem natus ante saecula, sed ex virgine natus ob saecula. Illud natúrae suae, hoc nostrae utilitátis est: illud erat semper, hoc esse voluit. Spectáte aliud virginitátis meritum. Christus virgo virginis sponsus, et si dici potest, Christus virgineae castitatis. Virginitas enim Christi, non virginitátis Christus. Virgo est ergo quae nupsit, virgo quae nos suo utero portávit, virgo quae genuit, virgo quae proprio lacte nutrivit. Sed jam a matre descendámus ad filias.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio VI.

De Virginibus, inquit Apostolus, praecéptum Domini non habeo. Si Doctor gentium non habuit, habére quis potuit? Et praeceptum quidem non habuit, sed habuit exémplum. Non enim imperari potest virginitas, sed optari: nam quae supra nos sunt, in voto magis, quam in magisterio sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitudine esse: nam qui sine uxóre est, sollicitus est, quae Domini sunt, quomodo placeat Deo. Virgo cogitat quod Domini, ut sit sancta corpore, et spiritu. Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed virginitatis attéxo beneficium. ℟. Afferentur Regi.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Hieronimi Presbyteri.

Lib. 4. in Matt. c. 25.

Hanc parabolam quidam simpliciter de virginibus interpretantur; quarum aliae, juxta Apostolum, et corpore, et mente sunt virgines; aliae virginitatem tantum corporum servantes, vel caetera opera non habent proposito suo similia, vel parentum custodia servatae, nihilominus mente nupserunt. Sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse, qui dicitur, et non ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus comparatio pertinere.

℣. Haec est virgo sapiens.

Lectio VIII.

Qui idcirco omnes virgines appellantur; quia gloriantur in unius Dei notitia, et mens eorum idolatriae turbine non constupratur. Oleum habent virgines, quae juxta fidem et operibus adornantur: non habent oleum, quae videntur simili quidem fide Dominum confiteri, sed virtutum opera negligunt. Possumus quinquae virgines sapientes, et stultas quinquae, sensus interpretari, quorum alii festinant ad coelestia, et superna desiderant; alii terrenis faecibus inhiantes, fomenta non habent veritatis, quibus sua corda illuminent. ℣. Media nocte.

Lectio IX.

Dicamus aliquid, quod forsitan lectori utile sit. Traditio Judaeorum est, Christum media nocte venturum in similitudinem aegyptii temporis, quando Pascha celebratum est, et exterminator venit. Unde reor et traditionem Apostolicam permansisse, ut in die vigiliarum Paschae ante noctis dimidium, populum dimittere non liceat, expectantes adventum Christi, et postquam illud tempus transierit securitate praesumpta, festum cuntos agere diem. Tunc surrexerunt omnes virgines illae. Quae lampades suas quaerunt extingui, ostendunt eas ex parte lucére, et tamen non habent lumen indeficiens, nec opera perpetua.

Die XIV. Augusti.

IN FESTO SS. ANTONII PRIMALDI, ET SOCIORUM MM. HYDRUNT. *Dupl.*

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus, ut qui gloriósos Martyres Antonium, et Socios fortes in sua confessione cognovimus, pios apud te in nostra intercessione sentiamus. Per Dominum.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Antonius Primaldus, et octingenti circiter Socii Martyres Hydruntini, Christi fidem postremis hisce saeculis suo sanguine illustrarunt, et insigni fortitudinis exémplo primaevam Ecclesiae gloriam révocárunt. Anno siquidem reparatae salutis millesimo quadrigentesimo octogesimo, quum Achomátes classis Mahumeti Se-

cúndi Praefectus in perniciem ténderet Italiae, Hydrúntum devectus, urbem penitus imparatam facili negotio subígere ratus est. Tanta vero fuit Hydruntinorum virtus, ut cum hostibus sanctae Fidei pacisci, ne ferendis quidem conditionibus, passi sint. Per quindecim igitur dies acriter utrinque pugnatum est; sed jam disjectis moenibus, tandem barbarorum numerus praevaluit, qui vi urbe potíti, cuncta caedibus compleverunt. Sic per diutúrnos labores, multasque tribulationes servos suos Dominus ad coronam disponebat. ℟. Sancti tui Domine.

Lectio V.

Hydruntinorum constantia, suorumque ingenti clade, non leviter commotus Achomátes, crudelis homo, et Christiano nomini infensissimus, inter eos, quos servituti addixerat, viros omnes secerni jubet decimo quinto anno majores, qui octingendi circiter inventi sunt. Nudi, manibusque post terga colligatis, ex urbe ad clivum Minervae (postea Martyrum dictum) coram barbaro duce deducuntur. Electo huic populo fides Christi ejuranda proponitur; libertas, et patriae salus, dum pareant, promittitur; mors vero, si renuant, indicitur. At exemplo vere singulari, nemo unus in tanto numero repertus est, qui vel spe libertátis allectus, vel mortis timóre perculsus, a fide Christi desciverit. Omnes enim ab Antonio, viro religione spectábili, confirmati, invocantes dulcia Jesu, et Mariae nomina, seque invicem cohortantes, datis fortiter pro Christo cervicibus, martyrii palmam assequuti sunt. ℟. Verbera carnificum.

Martyrium hoc plurimis prodigiis Deus quoquê confirmavit. Ferunt enim, Antonii corpus, abscisso capite, constitísse, nec nisi finíta sociorum caede potuísse déjici; atque insuper omnia Beatorum corpora per tredecim menses diu exposita penitus íntegra et incorrúpta permansisse. Quare ab Alphonso Calabriae Duce, Ferdinándi Regis filio, urbe recuperáta, summa religióne ac pompa, ipsóque comitante, ad reconciliátam Metropolitanam Ecclesiam importantur, et in egregio Sacéllo, quod regáli munificentia Rex dotaverat, collocantur. Quadriennio fere post, biscéntum circiter quadraginta ex iisdem Martyrum corporibus idem Alphónsus dux Neapolim asportávit, atque in Ecclesia beátae Maríae Magdalénae prope Castrum Capuánum collocavit; unde postea ad Ecclesiam Sanctae Catharinae ad Formellum nuncupátam translata sunt, ubi nunc etiam pie, sanctéque recoluntur. Reliqua vero sacra pignora illórum patria Hydruntum veneratur, Beatorumque Martyrum praesentem opem saepissime experta, cultum ab immemorabili tempore iisdem praéstitum, Clementis Decimi Quarti Pontificis Maximi Apostolica auctoritate comprobandum curavit.

℟. Tamquam aurum.

In III. Noctur. Evang. Cum audieritis, *de comm.* 1. *loco*, *cum* 9. *Lect. de Homil. Vig. Assumpt.*

Cilii. *Die XVI. Augusti.*

IN FESTO S. ROCHI CONF. *Duplex maj.*

In propr. Ædé Dupl. 2. class.

Oratio.

Populum tuum, quaesumus Domine, continua pietate custodi: et beati Rochi suffragantibus meritis, ab omni fac animae, et corporis contagione securum. Per Dominum.

In I. Noct. Justus si morte, *de Comm.* 1. *loco.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Rochus in monte Pessullano natus, quanta in proximum charitate flagraret, tum maxime ostendit, cum saevissima peste longe, lateque per Italiam grassante, patria relicta, Italicam peregrinationem suscepit, urbesque, et oppida péragrans, seipsum in aegrotantium obsequium impendere, animamque suam pro fratribus ponere non dubitavit. Quod beati Viri studium quam gratum Deo fuerit miris sanationibus declaratum fuit: complures enim pestilentia infectos e mortis periculo signo crucis eripuit, et integrae sanitati restituit. In Patriam reversus, virtutibus, et meritis dives óbiit; ejusque óbitum statim subsecuta est veneratio Fidelium, quae in Constantiensi deinde concilio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsandam ingruentem luem Rochi imágo solémni pompa, omni comitánte populo, per eándem civitátem, Episcopis approbántibus, est deláta. Itaque ejus cultus mirifice propagátus est in universo terrárum orbe, qui eúndem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem patrónum religióso studio adoptávit. Quibus accuráte perpénsis, Urbánus Oc-

távus Pontifex Maximus, ut ejus festus in iis locis, in quibus forent Ecclesiae sancti Rochi nomine Deo dicátae, Officio Ecclesiastico celebrarétur, indúlsit. ℟. Honéstum fecit illum.

Ex tractatu S. Augustini Episcopi.

Tract. 5. *in c.* 3. *Lectio V.*

Perfecta ista charitas est, ut paratus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dominus in se exibuit mortuus pro omnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebatur, et dicens: Pater ignósce illis, quia nesciunt quid faciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat magister, si discipulos non habebat. Si quis tantam habuerit charitatem, ut paratus sit pro fratribus etiam mori, perfecta est in illo charitas: sed numquid mox, ut nascitur, jam prorsus perfecta est? Ut perficiatur nascitur; cum fuerit nata nutrítur; cum fuerit nutrita, corroboratur; cum fuerit roborata, perficitur; cum ad perfectionem venerit, quid dicit? Mihi vivere Christus est, et mori lucrum: optábam dissolvi, et esse cum Christo: multo enim magis optimum, manere in carne necessarium propter vos. Propter eos volebat vivere, pro quibus paratus erat mori. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

Haec est perfectio charitatis, et major omnino non potest inveniri: sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet, in quo perfecta non est, si jam nata est, quae perficiatur; et utique si nata est, nutrienda est, et quibusdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perducenda. Quaesivimus inchoationem charitatis unde incipiat; et ibi continuo invenimus: si quis habet facultates Mundi, et viderit fratrem

suum egentem, et cláuserit viscera sua adversus eum, quomodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hic incipit ista charitas: frater, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustiis aliquibus constitúto, et ex eo, quod sibi abúndat, secúndum tempus a tribulatióne temporáli liberet fratrem: hínc exordium est charitátis. Hanc ita coeptam, si verbo Dei, et spe futúrae vitae nutriéris, perveniès ad illam perfectiónem, ut parátus sis animam tuam pònere pro fratribus tuis.

℣. Iste homo.

In III. Noctur. Evang. Homo quidam nobilis, *ex* 25. *Aug. in Fest. S. Ludovici in Breviario.*

Turris *Die XVIII. Augusti.*

OCTAVA S. SUSANNAE VIRG. *Dupl.*

In I. Noctur. lection. descript. occurrente.

In II. Noct. ex Octava S. Margaritae, ut supra die 27. *Julii.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Matthaéum.

Cap. 25. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum coelórum decem virginibus, quae accipiéntes lampades suas, exiérunt obviam sponso, et sponsae. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ser. 23. *de Ver. Dom.*

Intendat charitas vestra. Sapientium lampades ardébant de oleo aetérno, de conscientiae securitate, de intérióre gloria, de intima charitáte. Ardébant tamen et illárum fatuárum. Quare

tunc ardébant ? Quia non déerant laudes hominum. Postea vero quam surrexérunt, idest in resurrectióne a mortuis, coepérunt aptáre lampades suas, idest paráre Deo óperum suórum reddere ratiónem. Et quia tunc nemo est qui laudet, omnis homo causae suae vacat; non erant, qui oleum vénderent, coepérunt deficere lampades. ℟. Haec est virgo sapiens.

Lectio VIII.

Clausum est hostium. Et quid illis dictum est: Non novi vos? Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergo est non novi vos? Improbo vos, reprobo vos; in arte mea non vos agnosco: ars mea nescit vitia. Hoc est autem magnum, et nescit vitia, et judicat vitia: nescit faciéndo, judicat arguéndo. Sic ergo non novi vos. Jérunt, intraverunt quinque prudentes. Sint in vobis quinque prudentes; ad istam prudentiam quinarii numeri pertinéntes. Veniet enim hora, et quando nescimus, veniet. Sic cláusit Evangelium: Vigiláte, quia nescitis diem, neque horam. ℟. Media nocte clamor.

Lectio IX.

Corde vigila, fide vigila, spe vigila, charitáte vigila, operibus vigila: et quando corpore dormiveris, veniet tempus ut surgas. Cum autem surréxeris, praepara lampades. Tunc non estinguántur; tunc in interióre conscientiae oleo vegeténtur; tunc sponsus ille incorporeis nexibus amplectátur; tunc te introdúcat in domum, ubi numquam dormias, ubi numquam possit tua lampas extíngui. Hodie vero laborámus; et lampades nostrae inter ventos saeculi hujus, tentationésque fluctuant, sed ardeat in ruhóre flam-

ma nostra, ut ventus tentátionis áugeat ignem pótius, quam extínguat.

Die XIX. Augusti.

IN FESTO S. LUDOVICI EP. TOLOS. CONF. *Duplex 2. Classis.*

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovicum Confessórem tuum, atque Pontificem coeleste Regnum terréno praeponere docuísti, ac puritáte illibáta, et eximia in pauperes charitáte mirabiliter decorásti: concede, ut ejúsdem virtútes aemulántes in terris, coronari cum ipso mereamúr in coelis. Per Dominum.

In I. Noct. Lection. Fidèlis sermo, *de com. 1. loc.*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Ludovicus Nuceriae Paganórum nobilissimo genere natus, patrem habuit Carolum Secúndum Siciliae Ducem, matrem vero Maríam Hungariae Regis filiam. Adhuc puer in sortem Domini vocátus, posthábitis aetatis illíus oblectaméntis, divíno se totum cultui mancipávit. Decimumquártum agens annum, una cum duóbus fratribus pro Genitóris libertate, in bello navali a Rege Aragóniae capti, obses ductus in Cataláuniam, Barcinóne apud Minóres Sancti Francísci fere septennio est commoratus; sub eorúmque disciplína in scientiarum studiis, ac sacrarum literarum comparanda eruditióne eo progréssus est, ut constans fuerit opinio, ipsi pótius fuísse divinitus infúsas, quam humanitus acquisitas. Verum majóri conatu coelestis Magístri doctrína spiritum instrúere anhélans, ciliciis, jejuniis,

ferreis flagéllis carnem afflíxit. Assidua interim Evangelicae veritatis meditatióne contemptibilia mundi spernere edóctus, Regalis solii fastum calcare deliberávit, ac de Seraphico amplecténdo Institúto, raro humilitátis exémplo, votum emísit. ℟. Inveni David.

Lectio V.

Ecclesiasticae militiae adscríptus, et ad sacros Ordines deínde promótus, ut quod mente statúerat, opere firmáret, juri primogenitúrae renunciávit, et regno: cumque votum, quod Barcinóne vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illíus Coenobii Fratribus timóre regis patris cum recipere non audentibus, solemniter renovávit. Mox ad Ecclesiam Tolosánam a Bonifacio Octávo, quamvis invítus, assúmptus, Romámque accersítus; et ab eódem honorifice excéptus, electióni de se factae nullatenus se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrinxerat, Deo reddidísset. Quare annuénte Pontifice, habitu Ordinis Minórum, quem semper postea retinuit, rite suscépto, in manibus Generális Minístri professiónem emísit; hisque peráctis, Apostolicis mandátis humiliter obtémperans, Episcopus Tolosánus passus est consecrári.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Tolosam ad illíus Ecclesiae régimen profectus, spirituáli animárum lucro totus incubuit; utque ministerium Apostolicum integre ac diligénter impléret, salutaribus mónitis, illibataeque vitae exémplo peccatóres ad poenitentiam revocávit, plurésque Judaeos, atque Gentiles assidua verbi Dei praedicatióne ad Orthodóxam fi-

dem convértit. Ecclesiasticam disciplínam ubique in commíssa sibi Dioecési promóvit, ac restaurávit. Liberális in pauperes, vingintiquínque ex eis quotidiè domi áluit. Puritátem usque ad óbitum a pueritia nitidissime custodivit. Humilitátis tandem, charitátis, atque omnium virtutum ornaménto decórus, in juveníli aetáte Brincolae Provinciae Arce ardénti febre correptus, ad Domini sui ampléxum, quem in votis semper habuerat, emigrávit. Magnis deínde in Ecclésia meritis clarum, et miraculis illústrem, inter quae plures mortui ejus intercessióne ad vitam revocáti enumeránturr, Joánnes Vigesimus secúndus in Sanctórum numerum rétulit.

℟. Iste est, qui ante Deum.

In III. Noctur. Evang. Vigilate, *de Comm.* 2. *loco.*

Die XXVI. Augusti.

IN FESTO S. ORONTII EP. ET MART.

Patroni Principális totíus Provinciae Salentinae. *Duplex I. class. cum Octava.*

Omnia de Comm. unius Martyr. 1. loco.

Oratio.

Infirmitatem nostrum, *de Communi.*

Die XXX. Augusti.

IN FESTO I. ET II. TRANSLATIONIS S. BARSANUPHII ABB. CONF.

Patroni Principális Civitátis, et Dioecesis Uritánae.

Duplex I. class. cum Octava in tota Diocesi. S. R. C. die. 23. Maj. 1639. et 2. Sept. 1741.

In Hymn. Iste Confessor, *mutat. tert. vers.*

Oratio.

Intercessio nos, *de comm. Abbatum.*

In I. et II. Noctur. Beatus vir etc. *de comm.* 2. *loco*. *In III. Noct. Ev.* Ecce nos reliquimus *de comm. Abb.*

FESTA SEPTEMBRIS.

Die II. Septembris.

OCTAVA S. ORONTII EP. ET MART.

Duplex.

In I. Noctur. Lection. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio tom. 5. *Lectio IV.*

Tempus animadvertite, fratres, quo dignitátem Episcopálem beátus Orontius est assecútus; neque enim est éadem nunc, quae tunc erat, Ecclesiam gubernándi conditio, non aequalis est labor, viam tritam, et plane parátam post multos ingredi viatóres, atque eam, quae nunc primo secánda est, quaeque praerúpta, et saxósa ferísque plena, nec ullum adhuc viatórem admísit. Tunc autem quocúmque quis oculos verteret, ubique praecipitia, bárathra, et bella, et pugnae, et pericula: Imperatóres, et Reges, et populi, et Civitátes, et gentes, et domestici, et aliéni, credentibus insidias tendébant.

℟. Honestum.

Lectio V.

Quemadmodum igitur gubernatórem admira-

mur, non quod vectóres possit in portum incólumes ducere, cum mare tranquíllum est, cumque navis fertur ventis secúndis, sed cum insaniente pélago, ventísque saevientibus, qui in navi sunt inter se dissentiunt, magna tempestáte intus, et foris navigántes exagitánte, navim tamen potest dirigere, et conserváre; sic eos, qui tunc Ecclesiam regébant, multo magis, quam illos, qui eam in praesénti gubérnant, suspicere debémus, et admirári, quando multa bella intus, et foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, et diligentia magis indigébat, quando veluti modo genitus infans Ecclesiae populus magnam providentiam, atque sapientiam animae, a qua nutriéndus esset, postulabat. ℟. Desiderium.

Lectio VI.

Verum, ne totum tempus in Episcopátus consideratióne collocántes ab iis, quae ad eum, uti martyrem spectant, enarrándis excludámur, age ad illíus certamína contendamus: versútus enim diabolus, et ad struéndas aptus insidias, existimábat, si pastóres substulíssèt, ovilia se facile direptúrum. Sed qui comprehéndit astútos in eórum astutia, osténdens Ecclesias suas non ab hominibus gubernári, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittébat, ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen Religiónem deléri, nec veritátis praedicatiónem extíngui, sed potius augéri; ex rebus ipsis et ipse, et qui ei inserviébant, omnes intelligerent, Christianórum disciplinam non ab hominibus pendére, sed in coelis radíces agere, Deumque esse, qui ubíque Ecclesias tuerétur.

℟. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Lucam.

c. 14. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ep. 83.

Sumptus ad turrim aedificándam, bellantium valentia decem millium advérsus regem, qui viginti millia habet, nihil est aliud, quam ut renuntiet unusquísque omnibus, quae sunt ejus. Praelocutio autem superior cum extréma conclusióne concórdat: in eo enim quod unusquisque renuntiat omnibus, quae sunt ejus, etiam illud continétur, ut óderit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc et animam suam; omnia enim haec propria ejus sunt, quae plerúmque implicant, et impediunt ad obtinénda, non ista proprie temporaliter transitúra, sed in aetérnum mansúra communia.

℟. Corona aurea.

Lectio VIII.

Nec succenseant paréntes, hoc praecípere Dominum, ut eos odérimus, quando nobis hoc de anima nostra praecipitur: Sicut autem hoc praecéptum, quo perdere jubémur animam nostram, non ad id valet, ut se quisque intérimat; quod inexplicabile nefas est; et tamen valet, ut intérimat in se carnálem animae afféctum, quo cum impediménto futúrae vitae praesens vita deléctat. Ita de parentibus rectissime dicitur, ut qui

eos amat, perdat eos, non more parricidárum interficiens, sed spiritáli gladio verbo Dei carnálem affectum eórum, quo et seipsos, et eos, quos genuérunt, irritaméntis hujus saeculi obligáre conántur, pie, fidentérque percútiens, et occídens, illud in eis vivere faciat, quo cum filiis suis temporalibus, paréntes aetérnum Deum, Ecclesiámque cognóscunt. ℟. Hic est vere martyr.

Lectio IX.

Tolle crucem tuam, et séquere Dominum; crux enim nostra, quam Dominus portári a nobis jubet, ut eum expeditissimi sequámur, quid aliud, quam mortalitátem carnis hujus significat? Ipsa enim nos cruciat, donec absorbeátur mors in victoria. Crux ergo haec ipsa crucifigénda est, et transfigénda est clavis timóris Dei, ne solútis, et liberis membris reluctántem portáre non possis; sequi enim Dominum, nisi eam portans, omníno non vales: nam quomodo eum séqueris, si non es ejus? Qui autem Jesu Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixérunt cum passionibus, et desideriis.

Die VI. Septembris.

OCTAVA S. BARSANUPHII ABB. *Dupl.*

In I. Noct. Lection. de Script. occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Ser. 2. de S. Victore. *Lectio IV.*

Gaudéte in Domino, dilectissimi, qui inter continua suae pietatis beneficia indúlsit hominem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico, gaudete, quod factus de medio appropiá-

vit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in coelum levátus est, ut sit patrocinio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad gloriam. Factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transférre desiderat, et supplicántis afféctum, et supplicatiónis fructum. Quid enim quaerat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honestum.

Lectio V.

Haec dies gloriosae migrationis ejus dies laetitiae cordis ejus; exultémus, et laetémur in ea. Introívit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvándum. Hodie Barsanuphius, posito corpore, tanto alacrior, quanto expeditior penetrávit in Sancta, similis factus in gloria Sanctórum. Hodie, despecto mundo, et mundi principe triumphato, supra mundum victor ascéndit, accipiens de manu Domini corónam victoriae. Ascendit autem cum imménsa suppellectili meritórum, clarus triúmphis, miraculis gloriósus. Sedet veteránus miles, debita jam suavitáte, et securitáte quiétus: secúrus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari studio, etsi díspari voluntáte, et mali fúgitant, et frequentant boni. Nec facile dixerim, quid vírum ástruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illorum. ℟. Amavit eum.

Lectio VI.

O miles emérite, qui christiánae militiae duris laboribus, Angelicae felicitátis requiem commutásti: respice ad imbélles, et imbecillés com-

militónes tuos, qui inter hostíles gladios, et spiritáles nequitias tuis laudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Barsanúphi, in hoc loco afflictiónis, et in hoc corpore mortís te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum, et memoriále tuum favus dístillans in labiis captivorum: mel, et lac sub lingua eórum, qui tui memoria delectántur. Eja ergo fortis athléta, dúlcis patróne, advocáte fidélis, exúrge in adjutorium nobis; ut et nos de nostra ereptióne gaudeámus, et tu de plena victoria gloriéris.

℟. Iste homo perfecit.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Matthaéum.

Cap. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

De Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Ecce enim dixit: Nihil in me sedet, sed cuncta in motu sunt, omnia nutant, flúctuant universa. Postrémo ubi concupiscit adhuc caro adversus spiritum, spiritus advérsus carnem, quidnam hominis sedére vidétur? Jam quidem sedet Filius hominis in sede majestátis: si quidem ascéndens in Coelum sedet a destris Dei. Sed cum sederit, dictum est, hoc est, cum apparuerit sedens, sicut Apostolus ait: Cum enim Christus apparúerit vita vestra, tunc et vos apparebitis cum illo in gloria. Quid gloriosius? Judicent nunc, et praejúdicent superbiae filii, cum rege suo sedeant, qui sibi látera Aquilonis elégit: Transibimus, et ecce non erunt. ℟. Iste est.

Lectio VIII.

In sedibus enim quies imperturbáta est, in judicio dignitatis eminentia commendatur. Quis vero saecularis honor excogitari potest, qui non prorsus in tantae sublimitatis comparatione vilescat? Non unius siquidem civitatis, aut populi, seu regionis unius, sed universitatis judices habent praesidere cum Christo. Nec solum homines, sed et ipsos Angelos judicabunt, qui parentem ad módicum vaporem praesentis gloriae dedignantes, et exufflantes, improperium Christi universis praeferunt titulis dignitatum.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

Illud ego vehementius arbitror admirandum, quod fideles magis in maximo, quam in modico videámini. Non enim difficile est ei, dare centuplum in praesenti, qui daturus est vitam aeternam in futuro. Sed quomodo, inquis, possunt haec fieri? qua ratione accipit centuplum, qui nihil sibi reliquit ex omnibus? Mira novitas, sed ejus, qui nova facit omnia. Jugum tollens, invenit requiem; relinquens omnia, centuplum habet. Noverat hoc et ille, qui loquebatur in Psalmo: Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, qui fingis laborem in praecepto? Annon fictus in praecepto labor, onus leve, suave jugum, crux inuncta?

FESTA OCTOBRIS.

Die III. Octobris.

IN FESTO SS. FESTI, ET SOCIORUM MM. *Semiduplex.*

Oratio.

Deus, qui nos annua Sanctorum Martyrum tuorum Festi, et Sociorum ejus solemnitate laetificas: concede propitius, ut quorum gaudémus meritis, accendamur exémplis. Per Domin.

In I. Noctur. lection. de scrip. occurrente.

In. II. Nocturno.

Lectio IV.

Festus Sancti Januarii Beneventi Episcopi Diaconus, et Desiderius Lector, Diocletiano, et Maximiano in Christianos saevientibus, ad Timotheum Campaniae Praesidem, ob Christianae fidei confessionem Nolae comprehensi, vincti que una cum Episcopo, ante rhedam Praesidis Putéolos pertrahuntur, et in eundem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Próculus Puteolanus Diaconus, Eutiches, et Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul conjiciuntur.

℟. Sancti tui Domine.

Lectio V.

Póstero die omnes in amphitheatro feris objecti sunt, quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostravére. Id Timotheus mágicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt.

℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

Verum ingrátus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem, véritus maxime Principum decréta, sanctum Episcopum cum sociis gladio péreuti jussit. Horum corpora finitimae Urbes pro suo quaeque studio certum sibi patrónum ex eis apud Deum adoptándi, sepelienda curárunt.

℟. Tamquam aurum.

In III. Noctur. Evang. Sedénte Jesu, *ex* 19. *Septemb. in corpor. Breviarii.*

Die XIV. Octobris.

IN FESTO S. CALLISTI PAP. ET M.

Duplex.

Oratio.

Deus qui nos conspicis ex nostra infirmitáte deficere; ad amórem tuum nos misericorditer per Sanctórum tuórum exempla restaura. Per Domin.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Callístus Romanus praefuit Ecclesiae, Antonino Eliogábalo Imperatóre. Constituit quatuor Anni Tempora, quibus jejunium ex Apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Aedificavit Basilicam Sanctae Mariae trans-Tyberim; et in Via Appia vetus Coemeterium, in quo multi sancti Sacerdotes, et martyres sepulti sunt, ampliavit; unde ab eo Callisti Coemeterium appellatur. ℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Ejudem pietatis fuit, quod beati Calepódii

Presbyteri, et Martyris corpus, jactatum in Tyberim, conquíri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmarium Consulari, Simplicium Senatoria dignitate illustres, Felicem, et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiére, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi privatum militem ulceribus plenum, admirabiliter sanitati restitutum, Christo adjunxit, pro quo idem, recens adhuc a Fide suscepta, plumbatis usque ad mortem caesus, occubuit. ℟. Desiderium animae ejus.

Lectio VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque mense Decembri creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem, crebrasque verberationes, praeceps actus in puteum, atque in martyrio coronatus sub Alexandro Imperátore, illatus est in Coemeterium Calepodii, via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Ejus póstmodum corpus in Basilicam Sanctae Mariae trans-Tyberim ab ipso aedificatam delatum, sub Ara majori maxima venerutione cóltur. ℟. Stola jucunditatis.

In III. Noctur. Evang. Nihil est opertum, *ut in Breviar. hac die.*

Die XXV. Octobris.

IN FESTO SS. CHRISANTI, ET DARIAE MM. Civitatis Uritanae Patr. min. princ. *Dupl. maj.*

Oratio.

Beatórum Martyrum tuórum, *ex Brev.*

In I. Noctur. Fratres, debitóres sumus, *ex*

comm. 1. *loco*: *in II. vero Noct. lectio* 4. *et* 5. *propriae ex hac die in Breviar*: 6. Quotiescumque *ex comm.* 1. *loco.*

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

c. 11. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dicebat Jesus turbis Judaeorum, et Principibus Sacerdótum: Vae vobis, qui aedificatis monuménta Prophetarum: patres autem vestri occidérunt illos. Et reliqua.

Homilía Venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. *in Luc.* 11. *Cap.* 51.

Non monumenta Prophetárum ornáre, sed interfectores Prophetarum imitari, sceleris est. Judaei ergo Prophetarum monumenta aedificando, patrum suorum facta, qui eos occiderunt, arguebant; sed paterna facínora aemulando, dum Christum, Apostolosque illius insequuntur, in seipsos sententiam retorquebant; éadem videlicet ipsi, quae in parentibus damnabant, agentes. Simulabant quidem se, ob favorem vulgi captandum, patrum suorum horrére perfidiam, memorias Prophetarum, qui ab eis occisi sunt, magnifice ornando: sed ipso opere testificantur, quantum paternae nequitiae consentiant, Dominum, qui ab iisdem Prophetis est praenuntiatus, injuriis agendo. ℟. Propter testamentum,

Lectio VIII.

Ut inquiratur sanguis omnium Prophetarum, qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista. Quaeritur quomodo sanguis omnium Prophetarum, atque justorum ab una Judaeorum generatione requiratur; cum et multi Sanctorum sive ante incarnationem, seu post mortem, re-

surrectionemque Salvatoris, ab aliis sint nationibus interempti; et ipse Dominus, Judaeis licet acclamantibus, a romano tamen Praeside, romanisque sit militibus crucifixus. ℟. Sancti mei.

Lectio IX.

Sed moris est Scripturarum, duas saepe generationes hominum, bonorum scilicet, malorumque computare, hoc est eorum, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt; et eorum, quibus dicitur: Vos ex patre diabolo estis. Et alibi: Serpéntes, generatio viperarum. A sanguine Abel, usque ad sanguinem Zachariae. Quare usque ad sanguinem Zachariae, cum et multi post eum sint ab hac generatione perempti? Nisi forte quia Abel pastor ovium, Zacharias Sacérdos fuit, et ille in campo, hic in atrio Templi necatus est. Utriúsque gradus martyres, et laici scilicet, et altáris officio mancipati, sub eórum voluit intimáre vocabulo.

FESTA NOVEMBRIS.

Mandurii. *Die VI. Novembris.*

IN FESTO S. LEONARDI CONF. *Dupl.*

Oratio.

Majestati tuae, quaesumus Domine, Sancti Confessóris tui Leonardi nos pia jugiter commendet oratio; ut quem debito venerámur obsequio, ipsius suffragio sublevémur optáto. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

*

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Leonárdus nobili genere ortus in Francia, cum puer adhuc esset, a Clodovéo Rege e sacro Baptísmi fonte suscéptus, et a Beáto Remigio Rhemensi Archiepiscopo edóctus, ab ipsa prima aetáte virtútum omnium solida fundamenta jecit; nam Dei charitáte fervens, et proximi dilectióne, mundánis studiis renuncians, totum se divino cultui, et Apostolicae vitae consecrávit.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

Vix pueritia egréssus, carcerátis visitándis, et liberándis sedulam operam dedit: a Rege nempe obtinúerat, ut in vincula conjectis, quos ipse visitasset, abscedéndi libera potéstas fieret. Munificus erat in pauperes, castus, modéstus, rerum coelestium contemplatióni addíctus; et ab omnis ambitiónis vitio ita aliénus, ut in áulam a Rege accítus ad Episcopatum promovéndus, ímparem huic honóri se réputans, humiliórem vitam sibi ducendam esse duxerit. ℟. Amávit eum.

Lectio VI.

Inde Aquitániam perréxit, divina revelatióne admonitus, et tractum Biturigénsem lustrans, regiónem illam divíni verbi praedicatióne, et multis miraculis illustrávit. Cum demum multa hominum millia ad Christi fidem convertísset, in silvam quamdam agri Lemovicénsis sese abdidit; ibique extrúcto in honórem Deiparae Virginis monasterio, omnis virtútis, ac praecipue charitátis erga carcerátos officiis, mirisque operibus clarus obdormivit in Domino octávo Idus Novémbris. ℟. Iste homo.

In III. Noct. Evang. Sint lumbi vestri, *de comm.* 1. *loco.*

Francavillae. *Die XVII. Novembris.*

IN FESTO S. VICTORIAE VID. ET M.

Dupl. ob insign. reliquiam. Fit Offic. in sola Eccl. Matr. S. R. C. 12. *Mart.* 1618.

Oratio.

Deus, qui inter caetera poténtiae, *de comm. non Virgin.*

In I. Noct. Lect. de Script. occurrente: in II. Ego maxime, *de comm. non Virg.* 2. *loco: in III. autem de eodem comm.* 1. *loco.*

FESTA DECEMBRIS.

Die II. Decembris.

IN FEST. S. AURELIAE VID. ET MART.

Semid.

In sola Cathed. Eccl. ob notabilem Reliquiam.

Oratio.

Deus, qui inter caetera, *de comm. non Virg.*

In I. Noct. Lect. de Script. occurr. in II. vero, et III. de eodem comm. non Virg. 1. *loco.*

Die VI. Decembris.

IN FESTO S. NICOLAI EP. ET CONF.

Turris Titularis Ecclesiae: *Uggiani* Patroni principalis. *Dupl.* 1. *clas. cum octava.*

In I. Noctur. Lection. Fidelis sermo, *de comm.* 1. *loco. Reliqua ut in Breviario hac die.*

Die XIII. Decembris.

Turris, et Uggiani.

OCTAVA S. NICOLAI EP. ET CONF.

Duplex.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Sermo S. Gregorii Papae.

2. *part. Pastor. c.* 1. *Lectio IV.*

Tantum debet actiónem populi actio transcendere Praesulis, quantum distáre solet a grege vita pastóris. Oportet namque, ut metíri se sollicite studeat, quanta tenéndae rectitudinis necessitáte constringitur, sub cujus aestimatióne populus grex vocátur. Sit ergo (necesse est) cogitatióne mundus, actióne praecipuus, discrétus in silentio, utilis in verbo, singulis compassióne proximus, prae cunctis contemplatióne suspénsus, bene agentibus per humilitátem sócius, contrá deliquentium vitia per zelum justitiae erectus, internórum curam in exteriórum occupatióne non minuens, exteriórum providentiam in interiórum sollicitudine non relinquens.

℟. Inveni David.

Lectio V.

Considerándum quoque est, quia qui curam populi electus Praesul suscipit, quasi ad aegrum medicus accédit. Si ergo adhuc in ejus corpore possiónes vivúnt, qua praesumptióne percússum medéri próperat, qui in facie vulnus portat? Ille igitur modis omnibus debet ad exémplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, jam spiritualiter vivit; qui próspera mundi postpónit; qui nulla advérsa pertimescit; qui sola intérna desiderat. Cujus inten-

tióni bene congruens, nec omnino per imbecillitátem corpus, nec valde per contumaciam repúgnat spiritus. Qui ad aliéna capienda non ducitur, sed propria largitur.

℟. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressióne definitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non áppetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honóris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regíminis anhelans, in occúlta meditatione cogitationis ceterorum subjectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor élevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debúerant.

℟. Iste est qui ante Deum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

2. de Voc. Gent. c. 2.

Datur unicuique hic sine merito, unde tendat ad meritum, et datur ante ullum laborem; unde quisque mercedem accipiat secúndum laborem. Quod ita esse etiam Evangelicae veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem

dicitur, quod homo peregre proficiscens vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest secundum propriam et naturalem possibilitatem, non autem secúndum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari; et aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem.

℟. Amavit eum.

Lectio VIII.

Non itaque omnis reparabilis reparátur, nec omnis sanabilis sanatus est: quia reparabilem, et sanabilem esse, de natura est; reparatum autem, et sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secúndum módulum capacitatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidébat, dispar creditus est numerus talentórum: non meriti remuneratiónem, sed operis accepére materiam.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio IX.

In qua duórum servorum vigilantissima industria non solum gloriósis laudibus honestatur, sed etiam in aetérna Domini sui gaudia intráre praecipitur. Tertii vero pigrum otium, et desidiósa nequitia sic punitur, ut et vituperatiónis dedecorétur opprobrio, et portióne, quam acceperat, exuátur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercúerat charitátem.

OFFICIUM S. JANUARII EP. ET MART.

Semid. Semel in Mense.

In I. Vesp. ad. Magnificat, Antiph.

Beatus Januarius, Praesul, et Martyr inclytus,

extinxit impetum ignis, obturávit ora ferarum, et in occisióne gladii pro Christo mortuus, legítimi certaminis corónam accépit.

Oratio.

Deus qui per beati Januarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem, et sanguinem, admirabili testimonio ac triúmpho, Ecclesiae tuae fidem illustráre dignátus es: quaesumus, ut ejusdem nos fidei consortio, et patrocinio munítos, triumphi etiam, et glóriae participes efficias. Per Domin.

In I. Noctur. Lection. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Januarius Benevénti Episcopus, Diocletiáno, et Maximiano in Christiános saevientibus, ad Timotheum Campániae Praesidem ob Christiánae fidei professiónem Nolam perducitur. Ibi éjus constantia varie tentáta, in ardéntem fornacem conjéctus, ita illaesus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Praeses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eo dístrahi, quoad nervórum compages artuúmque solvántur. Festus interea ejus Diaconus, et Desiderius Lector comprehénsi, vinctique una cum Episcopo, ante rhedam Praesidis Putéolos pertrahúntur; et in eúmdem carcerem, in quo Sosius Misenas, et Proculus Puteolanus Diaconus, Eutyches, et Acutius laici ad bestias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur. ℣. Honestum fecit illum.

Temp. Pasch. Lux perpetua.

Lectio V.

Postero die omnes in amphitheátro feris obje-

cti sunt; quae naturalis oblitae feritatis, ad Januarii pedes se prostravére. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronuntiasset, oculis repente captus, orante mox beato Januario, lumen recepit: quo miraculo hominum millia fere quinque Christi fidem susceperunt. Verum ingratus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantae multitudinis actus in rabiem, véritus maxime Principum decreta, sanctum Episcopum cum Sociis gladio pércuti jussit.

℟. Desiderium animae ejus.

Temp. Pasch. In servis suis.

Lectio VI.

Horum corpora finitimae Urbes, pro suo quaeque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Januarii corpus Neapolitani divino admonitu extulére: quod primo Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremo Neapolim translatum, et in majori Ecclesia cónditum, multis miraculis claruit. Sed illud in primis memorandum, quod erumpentes olim e monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modo, sed longinquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Praeclarum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cum in conspectu Capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri, et ebullire, proinde atque recens effusus, ad haec usque tempora cernitur.

℟. Stola jucunditatis.

Temp. Pasch. Filiae Jerusalem.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Matthaeum.

Lectio VII.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lupórum. Et reliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysostomi.

Hom. 34. in Matth.

Cum Dominus omnem sollicitudinem a discipulórum cordibus ejécerit, et ostensióne signórum armaverit, atque ab omnibus negotiis saecularibus alienátos, et ab omni temporalium rerum cura liberátos, ferreos quodámmodo, atque adamántinos fecerit; tum denique eventúra illis advérsa praedícit. Multa enim ex hac praedictione futurárum rerum commoda consequebantur. Primum, ut praescientiae ejus vim edíscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex magístri infirmitáte tam gravia mala descendere. Praeterea, ne qui ea passúri erant, subitó ac inopinato rerum eventu perturbarentur: Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suae tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Corona aurea super caput.

Temp. Pasch. Ego sum vitis vera.

Lectio VIII.

Jam vero ut intelligant, novum hoc esse belli genus, et insolitum praeliándi morem, cum illos nudos mitteret, una indútos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicabilem virtútem suam próferens: Etiam sic eúntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lu-

pos itúri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum (neque vero ovium tantum mansuetudinem habére jubet, sed etiam colúmbae simplicitátem): sic enim virtútem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabúntur, et quamvis illae sint in medio lupórum, et innúmeris morsibus laceréntur, non modo non consúmptae fuerint, verum etiam illos in sui natúram transmutaverint.

℟. Hic est vere martyr.

Temp. Pasch. Candidi facti sunt.

Lectio IX.

Majus certe atque admirabilius est, mentem adversariórum commutare, et animum in divérsum transferre, quam illos occidere; praesertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescamus igitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversarios rúimus. Nam quandiu oves fuerimus, vincimus; etiamsi mille circumstent lupi, superamus, et victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastóris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Ad Benedictus, Antiphona.

Igne me, Domine, examinásti, et non est invénta in me iniquitas: propter hoc laetátum est cor meum, et exultávit lingua mea.

In II. Vesp. ad Magnificat, Antiphona.

Liberásti me, Domine, a rugientibus praeparátis ad escam, et a pressura flammae, quae circúmdedit me; et in medio ignis non sum aestuátus.

FESTA MOBILIA.

Feria III. post Domin. Septuagesimae.

FESTUM ORATIONIS D. N. J. C. IN MONTE OLIVETI. *Dupl. maj.*

Ad Vesper. Antiph. Venit Jesus, *cum reliq. de Laud., Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom., et loco ult.* Laudate Dominum.

Capitulum.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Aspice ut verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.

Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus,
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.

Fluctuat, secum tot acerba volvens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater, transfer: tua sed voluntas,
Non mea fiat.

Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus
Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.

At celer summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem,
Corpori vires redeunt, novóque
Robore surgit.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.
℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Positis genibus orabat, dicens: Pater, si vis, transfer Calicem istum a me: verúmtamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuísti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum, Invitator.

Christum Jesum in Monte Olivéti orántem* Venite adoremus.

Hymnus Aspice, *ut supra in Vesp.*

In I. Nocturno,

Ant. Ante oratiónem praépara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalm 16.

Exaudi, Domine, justitiam meam:* intende deprecatiónem meam.

Auribus percipe oratiónem meam, * non in labiis dolósis.

De vultu tuo judicium meum prodeat: * oculi tui videant aequitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iniquitas.

Ut non loquátur os meum opera homi-

num: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamávi, quoniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resistentibus dexterae tuae custódi me, * ut pupíllam oculi.

Sub umbra alárum tuárum protege me: * a facie impiórum, qui me afflixérunt.

Inimici mei animam meam circumdedérunt; adipem suum conclusérunt: * os eorum locútum est superbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * oculos suos statuérunt declináre in terram.

Susceperunt me sicut leo parátus ad praedam: * et sicut catulus leónis habitans in ábditis.

Exurge Domine, praévení eum, et supplánta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimícis manus tuae.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparébo conspectui tuo: * satiábor cum apparúerit gloria tua.

Ant. Ante oratiónem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Ant. Non impediáris oráre semper, et ne verearis usque ad mortem justificári.

Psalm. 127.

Ad te, Domine, clamábo, Deus meus, ne sileas a me: * ne quando taceas a me, et assimilábor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecatiónis meae dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operantibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo; * mala autem in cordibus eórum.

Da illis secúndum opera eórum, * et secundum nequitiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexérunt opera Domini, * et in opera manuum ejus destrues illos, et non aedificábis eos.

Benedíctus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflorúit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dominus fortitúdo plebis suae: * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione, credentes, accipietis.

Psalm. 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam, * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione, credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea.

℟. Usque ad mortem.

De Libro Tobiae.

Cap. 12. *Lectio I.*

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recóndere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum,

et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem, et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua; et nocte sepeliebas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Domino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probáret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissióne oráte.

℣. Haec est enim volúntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine.

De Epistola B. Jacóbi Apostoli.

Cap. 5. *Lectio II.*

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis passibilis, et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et convérterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab erróre víae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatórum.

℟. Cum stabitis ad orandum* Dimittite si quid habétis adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Cap. 5. *Lectio III.*

Christus non semetipsum clarificavit ut Pontífex fieret; sed qui loquutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie génui te. Quemádmodum

et in alio loco dicit: Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae preces, supplicationesque ad eum qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia. Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae, appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam: * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine. Dominus. Gloria Patri. Dominus.

In II. Nocturno.

Ant. Cum oratis, non eritis sicut hypócritae, qui amant in Synagogis, et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

Psalm. 42.

Judica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: * ab homine iníquo, et dolóso erue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui laetificat juventútem meam.

Confitebor tibi in cythara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Cum orátis, non eritis sicut hypócritae, qui amant in Synagogis, et in angulis plateárum stantes oráre, ut videantur ab hominibus.

Ant. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et cláuso óstio, ora Patrem tuum in abscóndito.

Psalm. 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam cum deprecor: * a timóre inimici eripe animam meam.

Protexísti me a convéntu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Subito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermonem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent laqueos: * dixérunt: quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulorum factae sunt plagae eórum: * et infirmátae sunt contra eos linguae eórum.

Conturbati sunt omnes, qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperábit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem cum oráveris, intra in cu-

biculum tuum, et clauso ostio, ora Patrem tuum in abscóndito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Psalm. 120.

Levavi oculos meos in montes; * unde veniet auxílium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit coelum, et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum; * neque dormitet, qui costódit te.

Ecce non dormitábit, neque dormiet, * qui costódit Israel.

Dominus custódit te, Dominus protectio tua: * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dominus custódit te ab omni malo; * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum, * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernóctans in oratióne Dei.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ex Tractátu S. Cypriani Episcopi, et Martyris. *De Orat. Domin.* *Lectio IV.*

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus oráre nos docuit, ipse orans frequenter, et déprecans, et quid facere nos oportéret exémpli sui contestatióne demónstrans, sicut scriptum est: Ipse autem fuit secédens in solitudinem, et adó-

rans. Et iterum : Exivit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatóres oportet oráre? Et si ille per totam noctem júgiter vigilans continuis precibus orábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre? Orábat autem Dominus, et rogábat non pro se : quid enim pro se innocens precarétur? Sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum: Ecce satanas expetívit, ut vos vexáret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et póstmodum pro omnibus Patrem deprecatur, dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℣. Simon, Simon, ecce satanas expetívit vos, ut cribraret sicut triticum* : Ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquándo convérsus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi.

In Epist. ad Hebraeos. Cap. 5.

Lectio V.

Sicut verus Pontifex óbtulit preces : nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descrípsit personam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces, et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salúte, et instánte jam passióne óbtulit supplicatiónes, idest humillimas, et instantissimas oratiónes, cum summa devotione cor-

dis ; et affectione , quando factus in agonia prolixius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces , supplicationesque obtulit , idest obviam tulit Patri per exauditiónem sibi obviánti. Obtulit eas ad eum , qui posset illum a morte salvum facere , idest resuscitare ; ad eum , quem scivit esse sufficiéntem, ut salvaret eum, idest immortalem, et impassibilem fáceret, eripiendo a morte , ut nec anima remaneret in inférno , nec caro putrésceret in sepúlchro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit : * Et donec propinquet , non consolabitur.

℣. Et non discedet , donec Altissimus aspiciat. Et donec.

Lectio VI.

Et óbtulit has cum clamóre valido , idest cum intentióne piae devotionis vehementissima , et efficacissima , ut quando prolixius orabat , et etiam cum lacrymis; quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, cum et guttae sanguinis pro sudore decúrrerent ab ejus corpore ; et exauditus est , quia , quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exauditus est , idest , extra numerum aliorum omnium auditus est , quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est , et hoc pro sui reverentia , idest secundum hoc quod ipse , sicut Dei filius, dignus est reverentia, et veneratione. Vel pro sua reverentia in Deum , idest propter quod ipse super omnia Patrem revéritus est , et honoravit. Sive pro sua reverentia , idest sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus , in quo

exauditus est pro sua reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

℟. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coram te hodie nocte, ac die. Ut audias. Gloria Patri. Ut audias.

In III. Nocturno.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me, mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

Psalm. 12.

Usquequo Domine obliviscéris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua sperávi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini Altíssimi.

Ant. Sustinui, qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Ant. Adhaésit paviménto anima mea; vivífica me secundum verbum tuum.

Psalm. 87.

Domine Deus salútis meae, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus; * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuérunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languérunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praevéniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea : vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate, et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 22. *Lectio VII.*

In illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Sequuti sunt autem illum et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.
Libr. 10. *Comment. in Luc. Cap.* 22.

Transfer a me calicem hunc: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos saeculo, ut corpore, juxta divinam sententiam, in terrae limum naturae fine resoluto, spiritu resurgamus Deo. Quod autem ait: non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad divinitatem. Voluntas enim hominis temporalis, voluntas divinitatis aeterna. Non alia voluntas Patris, alia Filii. Una enim voluntas, ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non, quod ipse vis, eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

℣. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me.

℣. Salvum me fac Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem considerémus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Denique spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbitur, et tristis erat; non pro sua passione, sed pro nostra dispersione.

*

℣. Intret in conspéctu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repléta est malis anima mea, et vita mea inférno approquinquávit. Inclína. Gloria Patri. Inclína.

Lectio IX.

Denique ait: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos relinquébat. Caeterum quam constánter se morti obtúlerit, connexa declárant: quandóquidem quaerentibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépidos provocávit, proditórem osculi dignatióne suscépit. Nec íllud distat a vero, si tristis erat pro presequutoribus suis, quos sciébat immánis sacrilegii poenas datúros. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem a me. Non quia Dei filius mortem timébat, sed quia nec malos perire volébat.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit illis: Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem.

Psal. Dominus regnavit *cum reliq. de Dom.*

Ant. Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedaei, caepit contristári, et moestus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem; sustinéte hic, et vigiláte mecum.

Ant. Et progréssus pusillum, prócidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum.

Venit Jesus ad discipulos suos, et invénit

eos dormiéntes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

Venit e coelo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére Vates:
Parce moerori, lacrymisque amaris,
Filia Sion.
Attullit mortem vetus hortus, unde
Gulpa prodívit: novus iste vitam
Hortus en affert; ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.
Vindicem placat Genitóris iram,
Réprimit forti jaciénda dextra
Fulmina: occúrrit sceleri expiándo
Sponte Redémptor.
Sic teret duros láqueos avérni,
Et diu clausam reserábit aulam,
Nos ad aetérna revocans beáta
Gáudia regni.
Laus, honor Patri, genitaéque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

℣. Doce nos oráre.
℟. Sic ergo vos orábitis.

Ad Benedictus, Antiph.

Factus in agonia prolixius orábat. Et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurréntis in terram.

Ad Tertiam, Capitulum Venit Jesus, *ut ad Laudes.*

℟. Tristis est * Anima mea. Tristis.
℣. Usque ad mortem. Anima. Gloria Patri.

Tristis est.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam, Capitulum.

Vigiláte itaque omni tempore orántes, ut digni habeámini fúgere ista omnia, quae futura sunt, et stare ante Filium hominis.

℟. Pater mi, * Si possibile est. Pater.

℣. Transeat a me calix iste. Si possibile.

Gloria Patri. Pater mi.

℣. Vigilate, et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam, Capitulum.

Orate pro persequentibus, et calumniantibus vos, ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est.

℟. Vigilate, * Et orate. Vigilate.

℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate.

Gloria Patri. Vigilate.

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

In 2. Vesperis omnia ut in 1., et loco ult. Psalm.

Credidi propter quod.

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat, Antiph.

Ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Feria III. post Dominicam Sexagesimae.

FESTUM SOLEMNIS COMM. PASSION. D. N. J. C. *Dupl. 2. Clas. cum Octava.*

Ad Vesperas.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in átriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi, * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus

est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum íncola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacíficus: cum loquebar illis, impugnabant me grátis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Psalmus 139.

Eripe me, Domine, ab homine malo; * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas, sicut serpentis: * venenum áspidum sub lábiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris; * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scándalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecatiónis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in miséríis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi, quia faciet Dominus judicium inopis, * et vindictam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nomini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Ant. Custódi me a laqueo, quem statuérunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamávero ad te.

Dirigátur oratio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertínum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusatiónes in peccátis.

Cum hominibus operantibus iniquitátem, * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpábit me: * oleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplácitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuérunt: * sicut crassitúdo terrae erúpta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non áuferas animam meam.

Custódi me a laqueo, quem statuérunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singulariter sum ego, donec transeam.

Ant. Custódi me a laqueo, quem statuérunt mihi, et a scandalis operantium iniquitátem.

Ant. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat, qui cognósceret me.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamávi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effúndo in conspectu ejus oratiónem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti sémitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam, * et non erat, qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Ant. Considerábam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognósceret me.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se aequálem Deo; sed

semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Maeréntes oculi, spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium:
Illátas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.
Accíncta, heu! gladiis turba satellitum
Arréptum Dominum fustibus impetit,
Nunc caedit cólaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In Regem Superum non timet impio
Ausu vertere dexteram.
Audíte, o populi, Numen amabile,
Manánte ex humeris undique sanguine,
Lictóris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Toriménta indomitae gentis iniquitas,
Infígit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! Tráhitur fumbus improbis
Funésti Dominus supplicii ad locum,
Illic oppetiit funere, spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria,
Sacrúmque assidue Nomen in aethera
Humánum genus efferat. Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℣. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnificat, Antiph.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui humáno generi, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propitiùs, ut, sicut solémnem commemoratiónem Passionis ejus celebrámus, ita et patientiae ipsíus habére documénta, et resurrectionis consortia mereámur. Per eúmdem Dominum.

In fine Hymn. omn. per totam Octav. dicitur.

Patri sit, ac Paraclyto,
Natoque Patris gloria,
Nostrae dédit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem Crucifixum * Venite adoremus.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruore;
Aspice immíti manus alma clavo
Finditur alte.

Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indígnos medium latrones
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur; clausis oculis, Redémptor
Spiritum sacro meritis onústum
Fundit ab ore.

O cor, aes durum superas, geméndo
Ni scelus tergas: tua culpa Christum
Stipiti affíxit; tua culpa morti
Subdidit atrae.
Sit Deo aetérnum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redémptor
Criminis labem miseris nocéntem
Sanguine tersit. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terrae, et principes convenérunt in unum advérsus Dominum, et advérsus Christum ejus.

Psalm. 2.

Quare fremuérunt gentes, * et populi meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terrae, et principes convenérunt in unum, * adversus Dominum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciámus a nobis jugum ipsorum.

Qui hábitat in coelis irridebit eos: * et Dominus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in vírga férrea: * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intellígite: * erudímini, qui judicatis terram.

Servíte Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Appreliéndite disciplinam, nequando irascatur Dominus; * et pereatis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * Multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soppratus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me; multi insurgunt adversum me.

[illegible] mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. 21.

Deus, Deus meus, réspice in me; quare me dereliquisti? * Longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt Patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meae: in te projectus sum ex útero.

De ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discésseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui ádjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * táuri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis; * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignantium obsédit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos; * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongáveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum; * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem páuperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent páuperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominábitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae : * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Romanos.

Cap. 5. *et* 6. *Lectio I.*

Commendat charitatem suam Deus in nobis; quoniam, cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est : multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto mors regnavit per unum : multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus : et tu facta es mihi nimis amara ; * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. Quia.

Lectio II.

Igitur sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem; sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia: ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praevi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. Et tu.

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris; ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim

mortuus est, justificatus est a peccáto. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivémus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis; * Et tu me flagellátum tradidísti; * Qui tamquam Agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum.

℣. Populé meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Inimici mei dixérunt mala mihi: quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: * in die mala liberábit eum Dominus.

Dominus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicórum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Domine, miserére mei: * sana animam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixérunt mala mihi: * quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur, ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimici mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iniquum constituérunt advérsum me: * numquid qui dormit non adjiciet, ut resúrgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: *

qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem, Domine, miserére mei, et resuscita me, * et retribuam eis.

In hoc cognóvi, quoniam voluísti me, * quoniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in aetérnum.

Benedíctus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixérunt mala mihi: quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesiérunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua judica me.

Deus exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quoniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesiérunt animam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dominus suscéptor est animae meae.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntarie sacrificábo tibi, et confitébor nomini tuo, Domine: * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quaesiérunt animam meam.

Ant. Conculcavérunt me inimici mei tota

die, advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quoniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quoniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitudine diei timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo speráví: * non timébo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confrínges.

Deus vitam meam annuntiávi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum.

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quoniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Domino laudábo sermónem: * in Deo speráví, non timébo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuísti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die, advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.
℟. Sed pro nobis omnibus trádidit illum.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Ser. 41. Dom. in Palmis.

Lectio IV.

Admóneat nos, fratres charissimi, ad solemnitatem Dominicae passionis ipse mundus, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Célebret eam lux fidei linguis hominum, quam conclamavérunt etiam silentia tenebrárum. Dominus noster in statéra crucis pretium nostrae salutis appéndit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium reparator absolvit. Indubitánter enim credámus, quod totum mundum redémit, qui plus dedit, quam totus mundus valéret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cécidit, ut omnes levaret; et quia debitum solus non habuit, recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chananaeórum Reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dédisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arúndine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? Responde mihi. Et tu.

Lectio V.

Perpénde inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annun-

ciatiònis impléta est, ita dicéntis: Corpus meum dédi percutiéntibus, et genas meas vellentibus: faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnósce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptiónis tuae pérspicis dignitatem, ipse tibi indícito peccandi pudorem. Ecce pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illúditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas áceto, inebriátur felle dulcedo, addícitur innocentia pro reo, móritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidisti álapis, et flagéllis.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Et tu.

Lectio VI.

Expávit scelus hominum natúra rerum; et quem creatúra rebellis non agnóscit, eum mundi Dominum tremens terra testátur, et coeli Regem sol fugiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiae corpus ornátur. Coróna spinea capiti ejus impónitur, quia punctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris gloria strúitur, áridis tribulis comparátur. Studéamus nunc et divérso, ut membrórum vita capitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce positus dicit, fidem incrédulae gentis concupiscit: sed e contra acétum malitiae pórrigunt, quia vinum sapientiae,

quod a Deo acceperant, peccándo corrúperant. Velum templi scinditur, quia Synagóga honore nudatur, observatio antíqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur.

℟. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patibulo crucis, * In qua expándi manus meas ad populum non credentem, et contradicéntem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Responde mihi. Et tu. Gloria Patri. In qua.

In III. Nocturno.

Ant. Filii hominum dentes eórum arma, et sagíttae, et lingua eórum gladius acútus.

Psalmus 56.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quoniam in te confídit anima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de coelo, et liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritátem suam, * et eripuit animam meam de medio catulórum leónum: dormívi conturbatus.

Filii hominum dentes eórum arma, et sagittae: * et lingua eorum gladius acútus.

Exaltáre super coelos, Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paravérunt pedibus meis: * et incurvavérunt animam meam.

Fodérunt ante faciem meam foveam, * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus; parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exúrge gloria mea, exúrge psalterium, et cithara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificáta est usque ad coelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos, Deus; * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eórum arma, et sagíttae, et lingua eórum gladius ácútus.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalm. 63.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor: * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexísti me a convéntu malignantium, * a multitúdine operantium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gladium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Subito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt, ut abscónderent laqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum, * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulórum factae sunt plagae eórum: * et infirmátae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiavérunt opera Dei: * et facta ejus intellexérunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. 87.

Domine Deus salútis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominátiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Domine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericordiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia tua, * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamávi: * et mane oratio mea prevéniet te.

Ut quid, Domine, repéllis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem humiliátus sum, et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum, et próximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secúndum Joánnem. *cap.* 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 84. *in cap.* 19. *Joann. ante med.*

Sciens Jesus omnia consummáta, ait: Sitio; etiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem

adstantium pravitatem intellige: nam licet innumeros habeámus inimícos, qui nos gravissime persequúti sint, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero níl moti, magis efferántur, et irrídent, acetumque in spongía pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur; quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam poténter omnia transigéntem? Quod et prósequens ostendit: cum enim omnia consummáta essent, inclináto capite, quod affíxum non erat, tradidit spiritum; hoc est expirávit.

℟. Ego te potávi aqua salútis de petra: * Et tu me potásti felle, et acéto.

℣. Populé meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Responde mihi. Et tu.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinátum caput expiratur, sed post expiratiónem caput inclinátur. Hic autem contra accidit, per quod osténdit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camélum devorántes, et cúlicem excolantes, tantum nefas áusi, de die consúltant. Quoniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce corpora Sabbato, rogavérunt Pilatum, ut frangerentur eórum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea, quae illi faciunt, prophetía implétur; alia enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo milites, et aliórum fregérunt crura; non Christi: sed ad Judaeórum gratiam conciliándam latus ejus lancea aperuérunt, et mortuo adhuc insúltant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

℟. Ego ante te aperui mare: * Et tu ape-

ruisti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in sanguine suo.

℣. Populé meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? Responde mihi. Et tu. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime; quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetía hinc impleta est, inquiens; Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et ipsi simílibus. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est: exivit enim sanguis, et aqua: non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt; sed quoniam ex ambóbus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati: per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti sunt: hinc mysteria hortum habent, ut quoties ad admirandum cálicem accedis, tamquam ab ipso látere háuriens accédas.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Fui flagellátus tota die, et castigatio mea in matutínis.

Psal. Dominus regnávit *cum rel. de Dom.*

Ant. Veni ad montem myrrhae, et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisiónem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Ant. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt omnia ossa mea.

Ant. Consolántem me quaesívi, et non invéni, dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Ant. Cum accepísset Jesus acétum, dixit:

Consummátum est: et inclináto capite, emísit spiritum.

Capitulum. *Ad Philip.* 2.

Fratres, hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se aequálem Deo; sed semetípsum exinanívit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Saevo dolórum turbine
Jactátur, atris óbrutus
Poenis, acerba sustinens
Redémptor affixus cruci.
Pedes, manúsque horribili
Clavi cruéntant vulnere:
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redúndant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit.
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! Heu Fili! Dolor
Ingráta frangat pectora.
Montes, sepulchra, sáxaque
Scindúntur: arva, flumina,
Rupes, et aequor cóntremunt,
Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit.
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.
Adstáte moeréntes cruci;
Pedes beátos ungite;

Laváte fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu charitátis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salúbri perficis
Adoptiónem sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et proemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in patria. Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis, et aqua.

Ad Primam in ℟. brev. dicitur per tot. Octav.

℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam, Capitul. Fratres, hoc enim sentíte, *ut supra.*

℟. *brev.* Oblátus est, * Quia ipse voluit. Oblátus.

℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Gloria Patri. Oblátus.

℣. Proprio Filio suo non pepércit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam, Capitulum.

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℟. *brev.* Proprio Filio suo * Non pepércit

Deus. Proprio.

℣. Sed pro nobis omnibus trádidit illum. Non. Gloria Patri. Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam, Capitulum.

Generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percússi eum.

℟. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est.

℣. Mortem autem crucis. Usque. Gloria Patri. Factus est.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis omnia ut in primis.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnificat, Antiphona.

Depónens Joseph corpus Jesu, involvit síndone, et posuit eum in monuménto exciso: fuit planctus magnus in illa die: Mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in mórte primogeniti.

Per Octav. dicit. Offic. ut in die Festi, exceptis Lection. et Antiph. ad Bened. et Manific.

In I. Nocturno.

De Libro Sapientiae.

C. 2. Lectio I.

Dixérunt impii, cogitántes apud se non recte: Circumveniámus justum, quoniam inutilis est nobis, et contrarius est operibus nostris, et impróperat nobis peccáta legis, et diffámat in nos peccáta disciplínae nostrae. Promíttit se scientiam Dei habére, et filium Dei se nominat. Factus est nobis in traductiónem cogitatiónum nostrárum. Gravis est nobis etiam ad vidéndum, quoniam dissimilis est aliis vita illíus, et immutátae sunt viae ejus.

Lectio II.

Tamquam nugáces aestimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris, tamquam ab immunditiis, et praefert novissima justórum, et gloriátur patrem se habere Deum. Videámus ergo, si sermónes illíus veri sint, et tentémus, quae ventúra sunt illi, et sciémus, quae erunt novissima illius. Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, et liberábit eum de manibus contrariórum.

Lectio III.

Contumelia, et torménto interrogémus eum, ut sciámus reverentiam ejus, et probémus patientiam illius. Morte turpissima condemnémus eum: erit enim ei respéctus ex sermonibus illius. Haec cogitavérunt, et erravérunt: excaecávit enim illos malitia eórum. Et nesciérunt sacramenta Dei, neque mercedem speravérunt justitiae, nec judicavérunt honórem animárum sanctárum.

In II. Nocturno.

Sermo S. Maximi Episcopi.

Hom. 1. de Pas. et Cru. Dom. Lectio IV.

Sicut Moyses exaltávit serpentem in deserto, ita exaltári oportet Fílium hominis. Unde si affíxus serpens ligno filiis Israel contulit sanitátem, quanto magis salútem praestat populis Dominus in patibulo crucifíxus? Et si figúra tantum profuit, quantum prodésse credimus veritátem? Serpens igitur primus crucifigitur. Recte plane, ut quia primus apud Deum peccáverat diabolus, primus crucis sententia ferirétur. In ligno enim crucifigitur, rationabiliter factum, ut quia homo in Paradíso per árborem concupiscentiae decéptus fúerat, nunc idem per arborem salvarétur: atque éadem materia, quae causa mortis fuerat, esset remedium sanitátis.

Lectio V.

Deinde post serpéntem in Salvatóre homo ipse crucifígitur, scilicet ut post auctórem puniatur et fácinus. Per primam enim crucem vindicátum est in serpentem; per secúndam in venéna serpentis; hoc est, primum auctor ipse punítur, deinde ejus malignitas condemnátur. Virus enim, quod persuasióne sua in hominem transfúderat, nunc rejícitur, nunc curátur. Nam cum homo passióni addícitur, non morti tráditur, sed mortis in eo fácinus emendátur. Hoc enim egit Dominus per hominem, quem suscépit, ut, dum innocens pátitur, praevaricatiónis illíus diabolicae in eo inobedientia corrigátur, et deinceps liber a culpa fieret, ac liber esset a morte.

Lectio VI.

Habéntes igitur Dominum Jesum, qui nos

passióne sua liberávit, in ipsum aspiciámus semper, et ipsius signo sperémus nostris vulneribus medicínam; hoc est, si forte in nos venénum avaritiae se diffúndit, ipsum considerémus, et sanat: si scorpiónis nos libído compúngit, ipsum rogémus, et curat: si terrenárum cogitatiónum nos morsus lácerat, eúmdem precémur, et vivimus. Hi enim sunt spirituáles serpéntes animárum nostrárum, propter quos conculcándos Dominus crucifíxus est, de quibus ipse ait: Super serpentes, et scorpiónes ambulabitis; et nihil vobis nocebunt.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joánnem.

Cap. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 10. *in Evang. Luc. cap.* 23.

Currens unus, spongiam implévit acéto, et dabat ei bibere; quod et bibit. Sic enim hábes secúndum Joánnem: Cum ergo accepísset Jesus acétum. Vinum vero cum felle mixtum non bibit; sic enim habetur in Matthaeo: Et dedérunt ei vinum bibere cum felle mixtum; et cum gustásset, noluit bibere. Acetum itaque bíbitur, vinum cum felle non bibitur: non quia fel, sed quia admíxtae vino amaritúdines recusántur; nam amaritúdines vitae nostrae pro corpóris útique conditióne suscépit. Denique ipse ait: Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto. Sinceritáti namque non debuit amaritúdo miscéri, ut ostenderétur, sine ama-

ritudine immortalitas resurgentium futúra. Quae quoniam in vase coacúerat humáno, èdulcátur in Christo. Ergo acétum bibitur, quod erat arúndini impósitum, hoc est vitium corrúptae per Adam immortalitátis absorbétur in calamo, ut de corpore abolerétur humáno.

Lectió VIII.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et bene commendatur spiritus, qui servatur. Quod enim commendatur, utique non amittitur. Bonum ergo pignus est spiritus, bonum depositum; unde et ille ait: O Timothee, bonum depositum custodi. Commendatur ergo Patri spiritus, et ideo ait: Quoniam non derelinques in inferno animam meam. Vide autem magnum mystérium. Nunc commendat in manibus Patris spiritum suum, nunc in Patris sinu sedet, quia totum alius non capit Christum. Denique; ego, inquit, in Patre, et Pater in me. Commendatur ergo Patri spiritus: sed cum sit in superioribus, illuminat et inferna, ut universa redimantur: etenim Christus omnia, et in Christo omnia, licet in singulis operetur.

Lectio IX.

Denique secundum Joannem: Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit. Quaero ergo, cur ante mortem non inveniamus esse percussum, post mortem inveniamus? Nisi forte ut voluntarius magis, quam necessarius éxitus ejus fuisse doceatur, et ordinem mysticum novérimus, quia non ante Altaris Sacramenta, quam Baptismum, sed Baptismum ante, sic

poculum. Deinde ut advertamus, quia licet corporis ejus fuerit natura mortalis, licet qualitas similis, dissimilis tamen gratia. Nam utique post mortem sanguis in nostris corporibus congelascit: de illo vero inquit Joannes: Et continuo exivit sanguis et aqua. Ex illo enim incorrupto licet corpore, sed defuncto, omnium vita manabat: aqua enim, et sanguis exivit; illa, quae diluat, iste, qui redimat. Bibamus ergo pretium nostrum, ut bibendo redimamur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Traditor autem dedit eis signum, dicens: Quem oscultatus fuero, ipse est; tenete eum, et dúcite cáute.

TERTIA DIE INFRA OCTAVAM.

In I. Nocturno.

De Isaia Propheta.

c. 53. *Lectio I.*

Quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desiderávimus eum. Despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputávimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulne-

ratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se, obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fécerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitáte. Si posúerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in mánu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos; et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogávit.

In II. Nocturno.

Sermo S. Petri Chrisologi.

Serm. 108. ante med. *Lectio IV.*

Christus, ait Apostolus, in hunc mundum venit, peccatores salvos facere, quorum primus

ego sum, sed misericordiam sum consecutus ad exemplum omnium, qui credituri sunt illi in vitam aeternam. Obsecro, inquit, vos per misericordiam Dei. Rogat Paulus; imo per Paulum rogat Deus; quia plus amari vult, quam timeri. Rogat Deus, quia non tam Dominus esse vult, quam Pater. Rogat Deus per misericordiam, ne vindicet per rigorem. Audi rogantem Dominum: Tota die, inquit, expandi manus meas. Nonne qui expandit manus, ipso habitu rogat? Expandi manus meas. Ad quem? Ad populum. Et ad quem Populum? Non tantum non credentem, sed et contradicentem, expandi manus meas.

Lectio V.

Distendit membra, dilátat viscera, pectus pórrigit, offert sinum, grémium pandit, ut Patrem se tantae obsecrationis demónstret affectu. Audi et aliter rogantem Deum: Popule meus, quid feci tibi, aut quid contristávi te? Nonne dicit: Si Divínitas ignota est, vel caro sit nota? Vídete, vidéte in me corpus vestrum, membra vestra, vestra viscera, ossa vestra, vestrum sanguinem: et si quod Dei est timetis, quare vel quod vestrum est non amatis? Si Dominum fugitis, quare non recurritis ad Parentem? Sed forte vos Passionis meae, quam fecistis, magnitudo confúndit? Nolité.

Lectio VI.

Crux haec non meus, sed mortis est acúleus. Clavi isti non mihi infigunt dolorem, sed vestram mihi infigunt altius charitatem. Vúlnera haec non edúcunt gemitus meos, sed magis vos meis visceribus introducunt. Extensio cor-

poris mei vos dilátat in gremium, non meam crescit in poenam. Sanguis meus non mihi déperit, sed vestrum prorogatur in pretium. Venite ergo, redite, et vel sic probate Patrem, quem videtis pro malis bona, pro injuriis amorem, pro vulneribus tantis tantam réddere charitatem.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio VII.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. cap. 33.

Cum relinquitur Christus, exclamat dicens: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Sed relinquitur, quia erat homo etiam morte peragendus. Quin etiam hoc, quod per cálamum dátum in spongia acetum cum gustasset, proclámans spíritum réddidit, diligenter est contuendum. Vinum honor est immortalitatis, et virtus, quod per vitium aut incuriae, aut vasis inacéscit. Hoc igitur cum in Adam coacuísset, ipse accépit, et potávit ex gentibus. In calamo enim ex spongia ut potáret, offertur; idest ex corporibus gentium vitia corrúptae aeternitátis accépit, et in se, atque immortalitátis communióne, ea, quae in nobis erant vitiáta, transfúdit.

Lectio VIII.

Denique in Joánne postquam perpotáverat, dixit: Consummátum est; quia omne vitium humanae corruptionis hausisset. Et quia nihil agéndum esset extrínsecus, spiritum cum cla-

more, et voce magna emisit, dolens non omnium se peccata portare. Et deinceps velum Templi scínditur; quia exinde populus est divisus in partes, et veli honor cum custodia Angeli protegéntis aufertur.

Lectio IX.

Movétur terra; capax enim hujus mortui esse non póterat. Petrae scissae sunt; omnia enim tum valida, et fortia pénetrans Dei verbum, et potestas aeternae virtutis irrúperat. Et monumenta aperta sunt: erant enim mortis claustra reseranda. Et multa corpora Sanctorum dormientium surrexèrunt: illúminans enim mortis tenebras, et infernorum obscúra collustrans, in Sanctórum ad praesens conspicatórum resurrectione mortis ipsius spolia detrahébat.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ministri Judaeórum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus assístens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: Sic respondes Pontifici?

QUARTA DIE INFRA OCTAVAM.

In I. Nocturno.

De Jeremía Propheta.

c. 11. *Lectio I.*

Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? Numquid carnes sanctae áuferent a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Tu autem, Domine, demonstrasti mihi, et cognóvi: túnc ostendísti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad víctimam: et non cognóvi, quia cogitaverunt su-

per me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem, Domine Sabaoth, qui judicas juste, et probas renes, et corda, videam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam. Propterea haec dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: juvenes morientur in gladio, filii eorum, et filiae eorum morientur in fame, et reliquiae non erunt ex eis.

c. 17. *Lectio II.*

Expectatio Israel, Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a te, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum. Sana me, Domine, et sanabor: salvum me fac, et salvus ero: quoniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est Verbum Domini? Veniat. Et ego non sum turbatus, te Pastorem sequens: et diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictionis. Confundantur, qui me persequuntur, et non confundar ego: paveant illi, et non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, et duplici contritióne cóntere eos.

c. 18. *Lectio III.*

Quis audivit talia orribilia, quae fecit nimis virgo Israel? Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, et impingentes in viis suis, in sémitis saeculi, ut ambularent per eas in itinere non trito; et dixerunt: Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes: non enim peribit lex a Sacerdóte, neque consilium a Sapiente, nec ser-

mo a Prophéta. Venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus. Attende, Dómine, ad me, et áudi vocem adversariorum meorum. Numquid rédditur pro bonó malum, quia foderunt fóveam animae meae? Recordare, quod stéterim in conspectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignationem tuam ab eis. Tu autem, Domine, scis omne consilium eorum adversum me in mortem.

In II. Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

In Psalm. 48. Lectio IV.

Quid tanti potest homo invenire, ut det pro redemptióne animae suae? Sed unum inventum est pro omnibus simul hominibus sufficientissimum, quod in pretium redemptiónis animae nostrae datum est. Sanctus ille, ac pretiósus sanguis Domini nostri Jesu Christi, quem pro nobis omnibus effúdit: quam ob rem pretio etiam empti sumus. Itaque si frater non rédimit, rédimet homo. Si vero redímere nos non potest homo: qui redémit nos, homo non est. Ne igitur propterea quod in similitúdinem carnis peccáti nobíscum diversátus est, hominem solum exístimes Dominum nostrum, Divinitátis potentiam ignórans; cui opus non erat Deo dare placatiónem suam, neque propriam redimere animam; quia peccatum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

Lectio V.

Nemo igitur se ipsum redímere potest, nisi veniat, qui captivitátem populi convértat, non cum prétiis, neque cum donis, sicut in Isaía

scriptum est, sed in suo sanguine. Hic autem, cum non essémus fratres, sed essémus inimici facti ob peccata, neque ipse homo nudus, sed Deus, post libertátem, quam nobis largítur, etiám nos fratres suos appellat. Narrabo enim, inquit, nomen tuum fratribus meis.

Lectio VI.

Itaque qui redémit nos, si natúram quidem ipsíus perpéndas, neque frater, neque homo est: si vero ipsíus ad nos demissiónem ex gratia factam, et nos fratres nominat, et ad humanitátem descéndit, qui non dabit Deo placationem suam, sed totíus mundi. Non enim índiget placatióne, sed ipse propitiatio est. Talis enim decébat, ut esset nobis Pontifex sanctus, innocens, impollútus, segregátus a peccatoribus, et excelsior coelis factus, qui non habet necessitátem quotidie, quemádmodum Sacerdotes, prius pro suis délictis hostias offérre, deinde pro populi ignorantiis.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joannem.

Lectio VII.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Isidori Episcopi.

Lib. ad Floren. Soror. 39.

Quod autem pendenti in cruce acetum cum felle mixtum dedérunt, hoc jam fuerat in Psalmis praedictum a Domino: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potáverunt me aceto. Quod quidem et alias ad Jerusalem ipse sic proclámat: Ego te plantavi vineam electam: quó-

modo facta es in amaritúdinem vitis aliena? Deus enim bonam plantavit vineam, hoc est Judaeorum gentem; illa vero vitio suo depravata, Conditorem amaritudine potavit. Pro qua et Moyses: Uva, inquit, eorum, uva fellis, et botri amarissimi. Unde et superius objurgans eos dicit: Sic plebs fatua, et non sapiens, haec Domino retribuisti?

Lectio VIII.

Lancea latus ejus percussum est. Sic praenunciatum est ab ipso per Job: Confregit me, et posuit me quasi in signum: circúmdedit me lanceis suis; convulneravit lumbos meos. Concídit me vúlnere super vulnus, idest vulnere lanceae super vulnus clavorum. Unde etiam et per David: Super dolorem vúlnerum meorum addiderunt. Sic est ab eo praenuntiatum et per Jeremiam: Tetendit arcum suum, et posuit me quasi signum ad sagittam; misit in rénibus meis filias pliáretrae suae. Et iterum de ipso populo sic ait idem Dominus per Prophetam: Facti sunt mihi in sagittam recíprocam. Et Zacharías: Viderunt in quem confixerunt; utique hominem, quem crucifixerunt. Quo etiam testimonio promissus est Christus in ea, qua crucifixus est, carne venturus.

Lectio IX.

Ex latere ejus sanguis, et aqua manavit. Zacharias dicit: Tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos de lacu, in quo non est aqua. Et iterum: cum egrederetur vir ab Oriente, ecce aquae redundantes a látere dextero, scilicet Christi. Item de eádem aqua, quae ex latere ejus profluit, Propheta alius sic dicit: Flumina aquae

viventis egredientur de ventre illius; aquae scilicet Baptismatis, quae credentes vivificant, et quae sitientibus largiuntur, quando impletur, quod scriptum est: Lavamini, mundi estote: et: Lavabis me, et super nivem dealbabor.

Ad Benedictus, Antiphona.

Veniebant milites ad Jesum, et dicebant: Ave Rex Judaeorum; et dabant ei alapas.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exivit Jesus portans Coronam spineam, et purpureum vestimentum; quem cum vidissent Pontifices, et ministri eorum, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum.

QUINTA DIE INFRA OCTAVAM.

In I. Nocturno.

Ex Daniele Propheta.

c. 9. *Lectio I.*

Ego Daniel cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Israel, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei pro monte sancto Dei mei; adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et loquutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam

tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Jerusalem, usque ad Christum Ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexaginta duae erunt, et rursum aedificabitur platea, et muri in angustia temporum.

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et Civitatem, et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vástitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdómada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium: et erit in Templo abominátio desolationis, et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio.

In II. Nocturno.

Ex libro Moralium S. Gregorii Papae.

L. 22. In Job c. 31. *Lectio IV.*

Redemptor noster, quia Herodem vidit non profectum quaerere, sed signa, vel scientiam velle mirari, requisitus ab eo, tacuit; et quia constanter tacuit, ab eo irrisus exivit. Scriptum namque est: Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde: erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audiret multa de illo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Ubi et súbditur: Interrogabat autem illum multis sermonibus; at ipse illi nihil respondebat. Tacens vero Dominus, quam sit despectus osténditur, cum

illic prótinus subinfertur: Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo, et illusit. Quod vidélicet factum oportet nos audientes díscere, ut quoties auditores nostri nostra volunt quasi laudanda cognóscere, non autem sua perversa mutare, omnino taceamus; ne si ostentationis studio verbum Dei loquimur, et illorum culpa, quae erat, esse non désinat; et nostra, quae non erat, fiat.

Lectio V.

Requisítus Jesus etiam a Piláto, tacuit, atque inter persequutórum manus et corpus passióni óbtulit; quod pro eléctis assúmpserat, et resistentibus noluit demonstráre, quod erat. Unde etiam per Psalmístam dicitur: Posuérunt me in abominatiónem sibi; tráditus sum, et non egrediébar. Cum enim despicerétur, quia hómo videbátur, egressus fuisset, sioccúltam majestatem suam ostentáre voluisset. Sed quia infirmitátem pródidit, potentiam abscóndit, in eo quod persequutoribus suis incógnitus mansit, ad eos minime exivit. Qui tamen ad eléctos exit, quia Divinitátis suae suavitátem quaerentibus áperit. Unde ei per Prophétam dicitur: Exísti in salutem populi tui, ut salvos facias christos tuos.

Idem lib. 3. Moral. c. 2.

Lectio VI.

Membrum satanae Pilátus éxtitit, qui usque ad mortis extréma veniéntem in redemptiónem nostram Dominum non cognóvit. Corpus autem ejus príncipes Sacerdótum extitérunt, qui Redemptórem mundi a mundo repellere usque ad crucem persequéndo, conáti sunt. Cum ergo se pro nostra redemptióne Dominus membrórum satanae manibus trádidit, quid aliud, quam ejús-

dem satanae manum in se saevire permisit, ut unde ipse exterius occúmberet, inde nos exterius, interiúsque liberáret? Si igitur satanae manus, ejus potéstas accipitur, ejus manum juxta carnem pértulit, cujus potestátem corporis usque ad sputa, cólaphos, flagélla, crucem, lanceámque tolerávit. Unde et Piláto, ejus videlicet corpori, ad passiónem veniens dicit: Non habéres in me potestátem ullam, nisi tibi data esset désuper.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joánnem.

c. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Hieronymi Presbyteri.

Ex Comment. in Matth. lib. 4. cap. 27.

Circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: Eli, Eli, lamnasabacthani: hoc est: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? Principio vigesimi primi Psalmi abúsus est, illúdque, quod in medio versiculo legitur: Respice in me; supérfluum est. Legitur enim in Hebraeo: Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Ergo impii sunt, qui Psalmum istum ex persona David, sive Esther, et Mardochaei dictum putant: cum etiam Evangelistae testimonia ex eo sumpta super Salvatóre intélligant: ut est illud: Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem; et aliud: Foderunt manus meas, et pedes meos. Ne miréris verbórum humilitatem, et querimonias de-

relicti, cum formam servi sciens, scándalum crucis videas. Quidam autem illic stantes, et audiéntes dicebant: Eliam vocat iste.

Lectio VIII.

Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arúndini, et dabat ei bibere. Et haec facta sunt, ut compleretur Prophetía: In siti mea potavérunt me aceto. Usque hodie Judaei, et omnes incréduli Dominicae Resurrectiónis, acéto, et felle potant Jesum, et dant ei vinum myrrhátum, ut eum consopiant, et mala eórum non videat. Jesus autem iterum clamans voce magna emísit spiritum. Divinae potestátis indicium est emittere spiritum, ut ipse quoque dixerat: Nemo potest tóllere animam meam a me, sed ego pono eam a me ipso, et rursum accipiam eam.

Lectio IX.

Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque déorsum. Velum templi scissum est, et omnia legis sacraménta, quae prius tegebántur, pródita sunt, atque ad gentium populum transiérunt. In Evangelio, cujus saepe facimus mentiónem, superlimináre templi infinítae magnitudinis fractum esse, atque divísum legimus. Joséphus quoque refert, Vírtutes Angelicas praesides quondam templi tunc páriter conclamásse: Transeámus ex his sedibus. Et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt. Nulli dubium est, quid significet juxta litteram magnitúdo signórum, ut crucifíxum Dominum suum et coelum, et terra, et omnía demonstrárent. Sed mihi vidétur terraemotus, et reliqua typum ferre credentium, quod pristinis

errórum vitiis derelíctis, et cordis emollíta duritia, qui prius similes erant tumulis mortuórum, postea agnóverint Creatorem.

Ad Benedictus, Antiphona.

Bajulans Jesus sibi Crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum, ubi crucifixérunt eum, et cum eo latrónes duos, unum a dextris, et alterum a sinístris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ait latro ad latrónem: Nos quidem digna factis recipimus; hic autem quid fecit? Meménto mei, Domine, dum véneris in regnum tuum.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA.

SEXTA DIE INFRA OCTAVAM.

Off. sit de Domin. cum com. Oct. in Laud et Vesp.

Ad Benedictus, Antiphona.

Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis; non enim sciunt quid faciunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vidisset Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: Mulier ecce filius tuus. Deinde dicit discípulo: Ecce mater tua.

SEPTIMA DIE INFRA OCTAVAM.

In I. Nocturno.

De Zacharía Propheta.

c. 3. *Lectio I.*

Et contestabatur Angelus Domini Jesum, dicens: Haec dicit Dominus exercituum: Si in viis meis ambuláveris, et custodiam meam custodíeris: tu quoque judicabis domum meam, et custodies

tria mea, et dabo tibi ambulántes de his, qui nunc hic assistunt. Aúdi, Jesu Sacerdos magne, tu, et amici tui, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt. Ecce enim ego addúcam servum meum, Orientem. Quia ecce lapis, quem dedi coram Jesu: super lapidem unum septem oculi sunt. Ecce ego caelábo sculpturam ejus, ait Dominus exercituum; et áuferam iniquitatem terrae illius in die una.

c. 12. *Lectio II.*

In die illa próteget Dominus habitatóres Jerusalem, et erit, qui offénderit ex eis in die illa, quasi David, et domus David quasi Dei, sicut Angelus Domini in conspectu eorum. Et erit in die illa: quaeram contérere omnes gentes, quae veniunt contra Jerusalem. Et effundam super domum David, et super habitatóres Jerusalem spiritum gratiae, et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt: et plángent eum planctu quasi super unigénitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem.

c. 13. *Lectio III.*

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatóris, et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra: et pseudoprophetas, et spiritum immúndum áuferam de terra. Et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Frámea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus

exercituum. Percute pastórem, et dispergentur oves, et convertam manum meam ad párvulos.

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Fer. 4. hebd. sanct. de Pass. Dom.

Lectio IV.

In passione Dominica, fratres, tria speciáliter convenit intuéri; opus, modum, causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa charitas commendátur. Patientia autem singuláris, quod videlicet cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderetur in ligno, ut dinumeraréntur omnia ossa ejus; cum fortissimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique foraretur; cum foderéntur manus ejus, et pedes: sicut agnus ad occisionem ductus fuit, et tamquam ovis coram tondénte non apéruit os suum; non advérsum Patrem múrmurans, a quo missus fuerat; non adversus humánum genus, pro quo, quae non rápuit, exolvébat; non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiébat.

Lectio V.

Modum ipsum, si diligénter atténdas, non modo mitem, sed et humilem corde cognósces. Nempe in humilitáte judicium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsíssima, quae sibi objicicbántur, crimina respondéret. Vidimus, inquit, eum, et non erat ei aspectus; nec speciósum forma prae filiis hominum; sed opprobrium hominum, et tamquam leprósum, novissimum virórum, plane virum dolórum, a Deo percussum, et humiliátum; ita ut

nulla esset ei species, neque decor. O novissimum, et altissimum! O humilem, et sublímem! O opprobrium hominum, et gloriam Angelórum! Nemo illo sublimior, nemo humilior. Denique sputis íllitus est, opprobriis saturátus est, morte turpíssima condemnatus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilne merébitur vel ista humilitas, quae hunc habet modum, imo quae tam est ultra modum? Sicut est patientia singuláris, sic et humilitas admirábilis, útraque sine exémplo.

Lectio VI.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa comméndat; nimírum charitas est. Propter nimiam quidem charitátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret; nec Pater Filio, nec sibi Filius ipse pepércit. Vere nimiam, quia et mensúram excédit, modum superat, plane superéminens universis. Majórem, inquit, charitátem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majorem habuisti, Domine, ponens eam etiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essemus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus, et Patri. Quaenam ergo alia vidébitur esse, vel fuísse, vel fore huic similis charitáti? Vix pro justo quis móritur: Tu pro injústis passus es, moriens propter delicta nostra, qui vénisti justificáre grátis peccatóres, servos facere fratres, captívos coherédes, exules Reges.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joánnem.

Lectio VII.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia ómnia consummáta sunt, ut consummaretur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Cyrílli Episcopi Alexandríni.
Comment. in Joannem lib. 12. cap. 35.

Quum truculénter omnia impietáte Judaeorum essent peráeta, nec quidquam ad summam crudelitátem deésset, tandem sanctissima caro Christi naturále quid pátitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccáta, siti torquétur. Multum enim possunt dolóres ad commovendam sitim: innátum enim calórem exagitántes, vel quod in profunditáte humidum est, consúmunt, et igneis ardoribus doléntis viscera urunt. Sicut igitur caeteras passiónes, sic hanc etiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere igitur petit. Illi autem adeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro juvánte potu, atque jucúndo, nocéntem, et acérbum attúlerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in impietátem convérterint. Nam quum peténti dabant, charitátis habitum suscípere videbántur: sed non est possibile mentíri Scripturam, in qua ex persona Christi dicitur: Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

c. 36. *Lectio VIII.*

Quum ergo accepísset Jesus acetum, dixit: Consummátum est: et inclináto capite, trádidit spiritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia saeviéndi Judaeórum potéstas in ipsum per mortem suam terminum habuit. Quid enim non excogitarunt, aut quid suprémae inhumanitatis relictum sibi est? Quis caedendi, quis contumeliándi modus non adhíbitus? Merito igitur consummatum esse ait. Cumque tempus jam esset, ut etiam spiritibus apud inferos prae-

dicaret (venit enim, ut tam vivórum, quam mortuórum dominarétur) mortem pro nobis suscépit. Et hanc naturae nostrae propriam passiónem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturaliter sit, ut spoliátis ínferis, primitiae dormientium, et primogenitus (ut Scripturae dicunt) mortuórum factus, recursum ad vitam naturae nostrae largiretur.

Lectio IX.

Inclinavit igitur caput. Accidit enim morientibus, vigóre carnis jam consumpto, et anima, quae corpus rétinet, abeunte, inclinatio capitis. Quamóbrem verbis hoc modo abúsus Evangelista est. Sic et tradidísse spiritum a consuetudine nostra sibi dictum est: multi enim sic extingui, et mori dicuntur. Quamvis mihi videatur, ideo non simpliciter mortuum esse, sed tradidisse spiritum Evangelístam dixísse; quia in manus Dei Patris animam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater, in manus tuas comméndo spiritum meum. Quod nobis magnae spei fundamentum, atque originem praebet.

Ad Benedictus, Antiphona.

Clamans voce magna Jesus ait: Pater, in manus tuas comméndo spiritum meum: et haec dicens, expiravit.

In I. Vesperis Octavae omnia dicuntur, ut in I. Vesperis Fest. except. oratione seq.

Oratio.

Effúnde super nos, quaesumus omnipotens Deus, spiritum gratiae, et precum: ut Unigeniti Filii tui Passiónem pio devotionis affectu júgiter recólere, et in populi tui corde monitis, et

exémplo imprímere valeamus. Per eumdem Dominum.

IN OCTAVA PASSIONIS D. N. J. C. *Dupl.*

In I. Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Petri Apostoli.

c. 1. *Lectio I.*

Petrus Apostolus Jesu Christi eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiae, Cappadóciae, Asiae, et Bythíniae secúndum praescientiam Dei Patris, in sanctificatiónem spiritus, in obedientiam, et aspersiónem sanguinis Jesu Christi: gratia vobis, et pax multiplicetur. Scientes, quod non corruptibílibus auro, vel argénto redémpti estis de vana vestra conversatione paternae traditiónis; sed pretioso sanguine quasi Agni immaculati Christi, et incontaminati: praecógniti quidém ante mundi constitutionem; manifestati autem novissimis temporibus propter vos, qui per ipsum fidéles estis in Deo, qui suscitávit eum a mortuis, et dedit ei gloriam, ut fides vestra, et spes esset in Deo.

c. 2. *Lectio II.*

In hoc enim vocáti estis: quia et Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestigia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. Qui cum maledicerétur, non maledicébat: cum paterétur, non comminabátur: tradebat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in corpore suo super lignum, ut peccátis mortui, justitiae vivámus: cujus livore sanáti estis. Eratis enim sicut oves errantes, sed conversi e-

stis nunc ad Pastórem, et Episcopum animárum vestrárum.

c. 3. *Lectio III.*

Christus semel pro peccátis nostris mortuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spiritibus veniens praedicávit. Qui increduli fúerant aliquando, quando expectábant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur Arca, in qua páuci, idest octo animae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc similis formae salvos facit Baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi, qui est in dextera Dei, deglútiens mortem, ut vitae aetérnae heredes efficeremur.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leonis Papae.

Ser. 4. de Pass. Dom. Lectio IV.

Exaltato, dilectissimi, per crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occúrrat, quae fuit in oculis impiórum; quibus per Moysen dictum est: Et erit pendéns vita tua ante oculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitae tuae. Isti enim nihil in crucifíxo Domino praeter fácinus suum cogitare potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo conscientia iniqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spiritus veritátis illuminat, gloriam crucis coelo, terráque radiántem, puro, ac libero corde suscipiat, et interiori acie videat, quale sit, quod Dominus, cum de passionis suae loquerétur instantia, di-

xit: Nunc judicium mundi est; nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra, omnia traham ad meipsum.

Lectio V.

O Admirabilis potentia crucis! O ineffábilis gloria Passiónis, in qua et tribúnal Domini, et judicium mundi, et potestas est Crucifixi! Traxísti enim, Domine, omnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad populum non credéntem, et contradicéntem tibi, confitendae majestátis tuae sensum totus mundus accépit. Traxísti, Domine, omnia ad te, cum in execratiónem judáici scéleris, unam protulérunt omnia eleménta sententiam; cum, obscurátis luminaribus coeli, et converso in noctem die, terra quoque motibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum usui se negáret. Traxísti, Domine, omnia ad te, quóniam, scisso Templi velo, Sancta Sanctorum ab indignis Pontificibus recessérunt, ut figúra in veritátem, Prophetía in manifestatiónem, et lex in Evangelium verterétur.

Lectio VI.

Traxísti, Domine, omnia ad te, ut quod in uno Judaée templo obumbrátis significationibus tegebátur, pleno, apertóque sacraménto universarum ubíque natiónum devotio celebraret. Nunc etenim et ordo clárior Levitárum, et dignitas amplior seniórum, et sacratior est unctio Sacerdótum: quia crux tua omnium fons benedictiónum, omnium est causa gratiárum: per quam credentibus datur virtus de infirmitáte, gloria de opprobrio, vita de morte. Nunc etiam carnalium sacrificiorum varietate cessante, o-

mnes differentias hostiárum, una corporis, et sanguinis tui implet oblatio: quoníam tu es vérus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mysteria, ut, sicut unum est pro omni victima sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secúndum Joannem. c. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía Ven. Bedae Presbyteri. *Lib.* 6. *in Evang. Luc, cap.* 23.

Patrem invocándo, Filium Dei se esse Christus declárat. Spiritum vero commendándo, non defèctum suae virtútis, sed confidentiam ejusdem cum Patre potestátis insinuat. Amat enim dare gloriam Patri, ut nos aedíficet dare gloriam Creatori. Commendat itaque Patri spiritum juxta hoc, quod delectáto corde, et exultantibus spe resurgéndi labiis, in alio Psalmo loquitur: Quoniam non derelínques animam meam in inférno, nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Lectio VIII.

Quia ergo sexta die homo factus, et tota mundi est creatúra perfecta, septima autem Cónditor ab opere suo requièvit, unde et hanc Sabbatum, idest requiem vocári praecépit, recte Dominus eádem die sexta crucifixus humanae reparationis implévit arcánum. Unde cum accepísset acétum, dixit: Consummátum est; idest sexti diei, quod prō mundi refectióne su-

scepi, totum est opus perfectum. Sabbato autem in sepúlchro requiéscens, resurrectionis, quae octáva die ventura erat, expectábat eventum.

Lectio IX.

Ubi nostrae simul devotionis praelúcet exemplum; quos in hac quidem sexta mundi aetate pro Domino pati, et velut mundo crucifigi necèsse est. In séptima vero aetaté, idest, cum leti quis debitum solvit, corpora quidem in tumulis, animas autem secreta in pace cum Domino manére, et post bona opórtet opera quiéscere, doneo octava tandem veniente aetáte, etiam corpora ipsa resurrectióne glorificáta, cum animabus simul incorruptiónem aetérnae haereditátis accipiant.

Feria VI. post Domin. I. Quadragesimae.

IN FESTO SACR. SINDONIS D. N. J. C.

Duplex majus.

Ad Vesp. Ant. Joseph nobilis Decurio, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus; *cum reliq. de Domin. et loco ult.* Laudate Dominum.

Capitulum. *Isa.* 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, grádiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor justitiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Gloriam sacrae celebrémus omnes
Sindonis, laetis recolámus hymnis;
Et piis votis monuménta nostrae
Certa salutis.
Quae refert semper veneránda Sindon

Sanguine impressis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Jesu.
Reddit haec saevos animo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adae,
Christus humáni generis Redémptor,
Morte perémpta.
Sáucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis; laceráta flagris
Membra, et infixam capiti corónam
Monstrat imágo.
Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Caussa tantórum fuerit malórum,
Nostra debétur tibi vita: vitam
Trádimus ipsam.
Sit tibi, Fili, decus, atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitóre, et almo
Flamine regnas. Amen.
℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.
℟. Tuam recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Joseph vir bonus, et justus accéssit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu; quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

Oremus.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sacratissimum e cruce depósitum a Joseph involútum fuit, passiónis tuae vestigia reliquisti: concede propitius, ut per mortem, et

sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum, Invitator.

Christum Dominum, qui passiónis suae memoriam in sacra Sindone rénovat, * Venite, adorémus.

Hymnus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruéntam sustinet.
Causam tuéndo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,
Pro sonte justus plectitur.
Necis manent insignia
Impréssa sacra in Sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruéntum involverat.
Sunt mortis haec, et Tartari,
Mundique victi insignia,
Trophaea sunt haec inclyta
Ductóris invictissimi.
Debémus ergo hanc gratiam
Nóstrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos
Hac militemus téssera.
Vitae vetústae mortui
Surgámus in vitam novam,
Christum secuti: per crucem
Christi fruemur gloria.
Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice
Cum Spiritu Paraclyto

Regnans per omne saeculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcantium in torculári.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hominum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitóte, quoniam mirificávit Dominus sanctum suum; * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dícitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justitiae, et speráte in Domino: * multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singuláriter in spe * constituisti me.

Ant. Rubrum est induméntum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea: omnia induménta mea inquinavi.

Psal. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in

te. * Dixi Domino : Deus meus es tu, quoniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum, * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventícula eorum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per labia mea.

Dominus pars haereditátis meae, et calicis mei, * tu es qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haeréditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspectu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vulto tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea : omnia indumenta mea inquinavi.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psal. 14.

Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine macula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non décipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movébitur in aeternum.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaía Prophéta.

c. 53. *Lectio I.*

Quis crédidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspéctus, et desideravimus eum, despéctum, et novissimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem, et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit; et nos putavimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera

nostra; disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habéntem speciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est. Hic peccáta nostra portávit, et pro nóbis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras: * Cujus livóre sanáti sumus.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves errávimus: unusquísque in viam suam declinávit; et posuit Dominus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se ombutéscet, et non apériet os suum. De angustia, et judicio sublátus est; generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra viventium, propter scelus populi mei percússi eum; et dabit impios pro sepultúra, et divitem pro morte sua; eo quod iniquitátem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: his plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Framea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohaerénte mihi. Et dicet.

Lectio III.

Et Dominus voluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto animam suam, vidébit semen longaevum, et volúntas Domini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit anima ejus, vidébit, et saturábitur: in scientia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et

iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plurimos, et fortium dívidet spolia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressoribus rogávit.

℟. Tuam Sindonem venerámur, Domine: tuam gloriósam recólimus passiónem: * Miserére nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva praeséntem catérvam in tuis hodie láudibus congregátam. Miserére. Gloria Patri. Miserére.

In II. Nocturno.

Ant. Quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus; únde nec reputávimus eum.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrárum, et univérsi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum, * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano animam suam, nec jurávit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Domino, * et misericordiam a Deo salutári suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, Principes, vestras, et elevámini portae aeternáles, * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attóllite portas, Principes, vestras, et elevámini portae aeternáles, * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtútum ipse est Rex gloriae.

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despéctus; unde nec reputávimus eum.

Ant. Omnes vidéntes mederisérunt me, locúti sunt labiis, et movérunt caput.

Psalm. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea: * quem timébo?

Dominus protéctor vitae meae, * a quo trepidábo?

Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me, inimici mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsus me praelium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Domino, hanc requíram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diébus vitae meae.

Ut videam voluptátem Domini, * et vísitem templum ejus.

Quoniam abscóndit me in tabernaculo suo: * in die malórum protéxit me in abscòndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me; * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hostiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te facies mea;* faciem tuam, Domine, requíram.

Ne avertas faciem tuam a me; * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto; * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus salutáris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dominus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua, * et dírige me in semitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in animas tribulantium me:* quoniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini* in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age, * et confortetur cor tuum, et sústine Dominum.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locúti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. Trádidit in mortem animam suam, et ipse peccáta multórum tulit.

Psalm. 29.

Exaltábo te, Domine, quoniam suscepisti me,* nec delectásti inimícos meos super me.

Domine Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Domine eduxísti ab inferno animam meam,* salvásti me a descendentibus in lacum.

Psállite Domino Sancti ejus, * et confitémini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorábitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua, * praestitísti decóri meo virtútem.

Avertísti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utílitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audívit Dominus, et misertus est mei ; * Dominus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi ; * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Ant. Trádidit in mortem animam suam, et ipse peccata multórum tulit.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

In Luc. 23. *Lectio IV.*

Quid sibi vult, quod non Apostoli, sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepéliunt ? Unus justus, et constans ; alter, qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quae justitiam, magisteriúmque habeat. Obstrúitur igitur tergiversandi locus, et

domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apostóli sepelíssent, dicerent útique non sepúltum, quem raptum esse dixerunt. Joseph autem Christi corpus óperit Síndone: innocens ungit unguento. Namque haec non otióse distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

℟. O admirabilis Sindon, in qua involútus est thesaurus noster, * Redemptio captivórum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui: Redemptio.

Lectio V.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, óperi tamen divinitátis propriae plenitudine; unge illud myrrha, et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus: et fortásse illud, quod Petrus vidit e coelo ad se esse demissum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum, ad similitudinem gentium figuráta. Mystico igitur unguénto illo pystico consepelítur Ecclesia, quae diversitátem populórum fidei suae communióne sociávit.

℟. Tulérunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hoedi, quem occidérunt, tinxérunt, mitténtes, qui ferrent ad patrem, et dicerent: * Hanc invénimus: vide num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset pater, ait: Tunica filii mei est; fera pessima devorávit eum. Hanc invénimus.

Lectio VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem. Et merito dives hoc loco dicitur, ubi

corpus súscipit Christi ; suscipiéndo enim dívitem, nescívit fidei páupertátem. Dives est ergo, qui justus est. Justus igitur Sindone invólvit ; Israelíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloes mittit quasi libras centum, hoc est perféctae fidei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetudinem speciálem Judaeórum, non útique nodis perfidiae, sed fidei ligatúris : et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclesia comparátur, quae diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relínques exémplum, ut sequámini vestigia ejus:* Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat ; cum pateretur, non comminabátur. Qui peccátum. Gloria Patri. Qui peccátum.

In III. Nocturno.

Ant. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis Sanctum tuum videre corruptiónem.

Psalm. 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac ; * et in virtúte tua judica me.

Deus, exaudi oratiónem meam, * auribus pércipe verba oris mei.

Quoniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quaesiérunt animam meam, * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjúvat me ; * et Dominus suscéptor est animae meae.

Avérte mala inimícis meis, * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nomini tuo, Domine, quóniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * et super inimícos meos despéxit oculus meus.

Ant. Caro mea requiéscet in spe, quia non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Ant. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Psalm. 75.

Notus in Judaea Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias árcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabílitera montibus aetérnis: * turbati sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum, * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.

Tu terribilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quiévit.

Cum exúrgeret in judicium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et relíquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Domino Deo vestro, * omnes qui in circúitu ejus affértis munera.

Terribili et ei, qui áufert spiritum principum, * terribili apud Reges terrae.

Ant. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetitia.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psalm. 87.

Domine Deus salútis meae, * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta est malis anima mea, * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum, * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor amplius, * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferiori, * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me, * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamávi ad te, Domine, tota die, * expándi ad te manus meas.

Númquid mortuis facies mirabilia, * aut medici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericordiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

*

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivíónis ?

Et ego ad te, Domine, clamávi, * et mane oratio mea praevéniet te.

Ut quid, Domine, repéllis oratiónem meam, * avertis faciem tuam a me ?

Páuper sum ego, et in laboribus a juventúte mea, * exaltátus autem humiliátus sum, et conturbátus.

In me transierunt irae tuae, * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die; * circumdederunt me simul.

Elongásti a me amícum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório inter mortuos liber.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio S. Evangelii secundum Marcum. *cap.* 15. *Lectio VII.*

In illo tempore: Cum jam sero esset factum, (quia erat Parascéve, quod est ante Sabbatum) venit Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectáns regnum Dei. Et reliqua.

Homilía Venerabilis Bedae Presbyteri.

Parascéve graece, latíne praeparatio dicitur, quo nomine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam Sabbati appellábant, eo quod in illa, ea, quae requiéi Sabbati necessaria essent, praeparáre solérent. Juxta hoc, quod de manna quondam praecéptum est: Sexta áutem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die

factus est homo, et tota est mundi creatúra perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit; unde et hanc Sabbatum, hoc est réquiem voluit appellári; recte Salvator eádem sexta die crucifixus, humanae restauratiónis implévit arcánum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: Consummátum est; hoc est sextae diei, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sabbato autem in sepúlchro requiescens, resurrectiónis, quae octáva die ventúra erat, expectábat eventum.

℟. Mercátus est Joseph Síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Domini: * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathaea, ut tólleret corpus Jesu. Venit ergo.

Lectio VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expéctans regnum Dei, et audácter introivit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudátur. Talem namque exístere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret, qui et per justítiam méritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis facultátem posset obtinere ministrandi; non enim quílibet ignotus, aut mediócris ad Praésidem accédere, et Crucifixi corpus póterat impetráre.

* Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum involvit Síndone. Possumus juxta intelligentiam spiritualem hoc sentire, quod Corpus Domini non auro, non gemmis, et sé-

rico, sed linteámine puro obvolvendum sit: quamquam et hoc significet, quod ille in Sindone munda involvat Jesum, qui pura cum mente suscéperit. Hinc Ecclesiae mos obtinuit, ut sacrificium Altaris non in sérico, neque in panno tincto, sed in lino terreno celebretur.

℟. Haec est Sindon dignissima, in qua salútis Auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est; * Ut nos consepulti cum eo, véteris hominis exúviis depósitis, innocentiae Sindone tegeremur.

℣. Felix Domus Sabáudiae, quae tanto pignore ditata, sacro hoc munere gloriatur! Ut nos. Gloria Patri. Ut nos.

Lectio IX. de Homilia Feriae occurr.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Joseph nobilis Decurio, vir bonus, et justus, et ipse dives, erat expéctans regnum Dei.

Ps. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et pétiit corpus Jesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a Centurióne, quod jam mortuus esset, donavit corpus Joseph.

Ant. Joseph autem mercatus Sindonem, et depónens eum, invólvit Sindone.

Ant. Posuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fuerat.

Capitulum. *Is.* 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitúdine fortitúdinis suae. Ego, qui

loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accédo:
Te complector cum affectu,
Tuórum memor vúlnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involútum
In hoc sacrato tegmine.
Salve caput cruent atum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem coeli tremit Curia.
Salve latus Salvatoris,
Salve mitis apertura,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.
Manus sanctae vos avete,
Diris clavis perforatae;
Ne repéllas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decórem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Benedictus, Antiphona.

Joseph nobilis Decurio, expectans et ipse regnum Dei, mercatus est Síndonem, et depónens corpus Jesu involvit illud in Síndone.

Ad Tertiam, Capitul. Quis est iste.

℟. *br.* Tuam Sindonem * Veneramur, Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recólimus passiónem. Veneramur. Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam, Capitulum. *Is.* 63.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcantium in torculari? Tórcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. *br.* Adoramus te, Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Ad Nonam, Capitulum. *Is.* 63.

Circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit, qui adjuvaret: et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsi auxiliata est mihi.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra.

℣. Psalmum dicat nomini tuo, Domine. Et psallat. Gloria Patri. Omnis terra.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In II. Vesper. omnia ut in I, sed loco ultimi dic. sequens Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam, * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu et spes mea, portio mea in terra viventium.

Inténde ad deprecationem meam, * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me, * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo; * me expéctant justi, donec retribuas mihi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Homo quidam dives ab Arimathaea, nomine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Féria VI. post Domin. II. Quadragesimae.

IN FESTO SACR. CORONAE SPINARUM D. N. J. C. *Duplex majus.*

Ad Vesper. Ant. Milites Praesidis, *cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Domin.*, *et loco ult.* Laudáte Dominum.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredímini, et videte, filiae Sion, Regem Sa-

lomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus.

Vexílla Regis pródeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam prótulit.

Quae vulneráta lanceae
Mucróne diro, criminum
Ut nos laváret sordibus,
Manávit unda, et sanguine.

Impléta sunt, quae concinit
David fidéli carmine,
Dicéndo nationibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra, et fulgida,
Ornáta Regis purpura,
Elécta digno stipite
Tam sancta membra tangere.

Beáta, cujus brachíis
Pretium pependit saeculi,
Statéra facta corporis,
Tulítque praedam tartari.

O Crux, ave spes unica,
Hoc passiónis tempore
Piis adáuge gratiam,
Reísque dele crimina.

Te fons salútis, Trinitas,
Collaudet omnis spiritus;
Quibus Crucis victoriam
Largíris, adde praemium. Amen

℣. Tuam Corónam Spineam adorámus mine.

℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes Coronam de spinis imposuérunt capiti ejus; et veste purpúrea circumdedérunt eum.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in memoriam passiónis Domini nostri Jesu Christi, coronam ejus spineam venerámur in terris, ab ipso gloria, et honóre coronari mereamur in coelis. Qui tecum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Summum Regem gloriae Christum pro nobis Spinis coronatum * Veníte, adoremus.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Láuream certaminis,
Et super crucis trophaeo
Dic triúmphum nobilem:
Quáliter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipse lignum tunc notavit
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salutis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars, ut artem falleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus praesepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fascia.
Sempitérna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paraclito:
Unius, triníque nomen
Láudet universitas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Maledicta terra in opere tuo: spinas, et tríbulos germinabit tibi.

Psalm. 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: * et in lege ejus meditábitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non défluet; * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio ; * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum ; * et iter impiórum peribit.

Ant. Maledicta terra in opere tuo : spinas, et tribulos germinabit tibi.

Ant. Ait Jesus discipulis suis: Filius hominis tradetur, et damnábunt eum morte, et illúdent ei, et cónspuent eum.

Psal. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditáti sunt inania ?

Astitérunt reges terrae, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsórum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me : * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditátem tuam * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga férrea : * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc Reges intelligite, * erudímini, qui judicátis terram.

Servite Domino in timóre, * et exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus * et pereàtis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Ait Jesus discipulis suis: Filius hominis tradetur, et damnabunt eum morte, et illúdent ei, et cónspuent eum.

Ant. Coronans coronabit te tribulatione: quasi pilam mittet te in terram: ibi moriéris, et ibi erit currus gloriae tuae.

Psal. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum, * et exurréxi, quia Dominus suscépit me.

Non timebo millia populi circumdantis me, * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benédictio tua.

Ant. Coronans coronabit te tribulatione: quasi pilam mittet te in terram: ibi moriéris, et ibi erit currus gloriae tuae.

℣. Tuam Coronam spineam adoramus, Domine.

℟. Tuam gloriosam recólimus passionem.

De Isaia Propheta.

cap. 53. *Lectio I.*

Quis crédidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem; et quasi abscónditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputávimus eum.

℟. Ecce vidimus eum non habéntem speciem, neque decorem; aspectus ejus in eo non est; hic peccata nostra portavit; et pro nobis dolet; ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras: * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Cujus.

Lectio II.

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scélera nostra disciplina pacis nostrae super eum; et livore ejus sanati sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicet.

De Zacharia Propheta.

Cap. 12. *et* 13. *Lectio III.*

Et erit in die illa : quaeram contérere omnes gentes , quae veniunt contra Jerusalem. Et effúndam super domum David , et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae , et precum ; et aspicient ad me, quem confixerunt ; et plangent eum planctu quasi super unigenitum ; et dolebunt super eum , ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem ; et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum , et super virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum : pércute pastorem , et dispergentur oves; et convertam manum meam ad párvulos.

℟. Tuam coronam spineam veneramur , Domine , tuam glosiosam recólimus passionem. * Miserere nobis , qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie láudibus congregatam. Miserere. Gloria Patri. Miserere.

In II. Nocturno.

Ant. Pro frumento ortus est mihi tribulus , et pro hórdeo spina.

Psalm. 4.

Cum invocarém, exaudivit me Deus justitiae meae : * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei , * et exaudi orationem meam.

Filii hominum , úsquequo gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote , quoniam mirificavit Dominus

sanctum suum ; * Dominus exáudiet me , cum clamávero ad eum.

Irascímini , et nolite peccare : * quae dicitis in cordibus vestris , in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificate sacrificium justitiae ; et sperate in Domino : * multi dicunt , quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultus tui , Domine : * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum* dormiam, et requiescam.

Quoniam tu, Domine , singuláriter in spe * constituisti me.

Ant. Pro frumento ortus est mihi tríbulus ; et pro hórdeo spina.

Ant. Egredímini , et videte , filiae Sion , Dominum Jesum Christum in diadémate , quo coronavit illum Synagoga mater sua.

Psalm. 5.

Verba mea áuribus pércipe , Domine , * intéllige clamorem meum.

Intende voci orationis meae , * Rex meus , et Deus meus.

Quoniam ad te orabo : * Domine , mane exáudies vocem meam.

Mane astabo tibi , et videbo : * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus : * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes , qui operantur iniquitatem : * perdes omnes , qui loquuntur mendácium.

Virum sanguinum , et dolosum abominabitur

Dominus; * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: * judica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitúdinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Ant. Egredímini, et videte, filiae Sion, Dominum Jesum Christúm in diademate, quo coronavit illum Synagóga mater sua.

Ant. Vidimus eum, et non erat aspectus, et quasi abscónditus vultus ejus: unde nec reputávimus eum.

Psalm. 8.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitórum tuórum, * lunam, et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum; * et constituísti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quam admirábile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Vidimus eum, et non erat aspectus, et quasi abscónditus vultus ejus: unde nec reputávimus eum.

℣. Eripe me de inimicis meis, Deus meus.

℟. Et ab insurgentibus in me libera me.

De Homilía S. Athanasii Episcopi.

In Passione Domini. Tom. 3.

Lectio IV.

Cum exuerétur Dominus, eo ipso invisibíliter erigebatur de diabolo trophaeum; et quo illud manifestum fieret, narratur a Joanne, indutum fuísse purpura; a Matthaeo vero, et Marco, clámyde coccínea, coronamque illi ex spinis super caput esse pósitam, et cálamum in manus datum; et ita, cum eum produxíssent, genibus flexis adorasse. Miráculum novum, et incredíbile, et magnae sine dubio victoriae insigne; quem enim ut hominem condemnaverunt, eum mortuum deínde ut Deum adoraverunt: et quem aspernabantur ut vilem, et contemptíbilem, eum confitebantur regem; cui tunicam, et vestem

detráxerant, cum purpura circumdedérunt: et quem ignorantes contuméliis afficiebant, eum Prophetam etiam nolentes appellaverunt: et quem per ludibrium, subsannationemque pulsabant, ei triumphalia addiderunt ornamenta, coccineam clámydem, et corónam spineam, et calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agébant, efficiebatur tamen inde, ut ab eo latenter spoliarentur.

℟. Insurrexerunt in me viri iníqui; absque misericordia quaesierunt me interficere; et non pepercerunt in faciem meam spúere; et lanceis suis vulneraverunt me; et concússa sunt omnia ossa mea: * Ego autem existimabam me tamquam mortuum super terram.

℣. Effuderunt furorem suum in me, fremuerunt contra me dentibus suis. Ego autem.

Sermo S. Ambrosii Episcopi.

De S. Cypriano, Ser. 72. Lectio V.

Videamus diligenter, ne ex palmite operis nostri non nascatur dulcedinis uva, sed fellis: ne dicatur nobis, quod Judaeis dictum est per Prophetam: Sustinui, ut faceret uvam, fecit autem spinas, et non justitiam, sed clamórem. Quam dura conditio, ut possessio, quae Domino suo suavitatis fructus afferre debuit, spinarum illum asperitate compunxerit; hoc est, cum Judaei Salvatorem debúerint tota fidei devotióne suscipere, spinarum eum coronaverunt passióne. Quae corona quidem, quantum in Judaeis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Domino, erat corona virtútum. Compúngunt ergo Judaei Dominum, dum corónant; compúngunt,

dum crucifígunt. Unde ait Scriptúra sancta: Videbunt, in quem compunxerunt.

℟. Omnes amíci mei dereliquerunt me, et praevaluerunt insidiantes mihi: trádidit me, quem diligebam. * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, subsannabant mihi.

℣. Inter iniquos projecerunt me, et non pepercerunt animae meae. Et terribílibus.

Lectio VI.

Igitur, fratres, videte, ne et nobis dicatur: Sustinui, ut fáceret uvam, fecit autem spinas: hoc est, ne spinas, quas Domino Judaei cruentis imposuerunt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, et compungamus eum non asperitate sensuum, sed óperum pravitate. Sunt enim spinae cordis, quae Verbum Dei etiam vulnerare consueverunt, de quibus méminit in Evangelio Salvator, dicens: Seminantis semen cecidisse inter spinas, et crevisse eas, ac suffocasse quod satum est. Ergo, fratres, videte, ne vinea vestra non uvas, sed spinas faciat; ne vindemia vestra non vinum áfferat, sed acetum. Quisquis enim vindemiam legit, et paupéribus non largítur, ille acetum cólligit, non vinum. Quisquis messes recondit, et indigentibus non ministrat, iste non alimóniae fructus reposuit, sed tríbulos avaritiae congregavit. Nam propterea ait Scriptura de terra nostra: Spinas, et tribulos germinabit tibi.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi. * Quómodo conversa es in amaritudinem, ut me spinis coronares?

℣. Sepivi te, et lapides elegi ex te, et aedificavi turrim. Quomodo. Gloria Patri. Quomodo.

In III. Nocturno.

Ant. Gravata est super me manus tua : conversus sum in aerumna mea , dum configitur spina.

Psalm. 95.

Cantate Domino canticum novum : * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus; * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus : * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudábilis nimis : * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia , * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia , et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam , et honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias , et introite in atria ejus : * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra : * dícite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovébitur : * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli , et exultet terra , commoveatur mare , et plenitudo ejus , * gaudebunt campi , et omnia , quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini , quia venit : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Gravata est super me manus tua : conversus sum in aerumna mea , dum configitur spina.

Ant. Christus Jesus splendor Patris , et figura substantiae ejus, portans omnia verbo virtutis suae , purgationem peccatorum faciens , spinis coronatus apparére dignatus est.

Psal. 96.

Dominus regnavit, exultet terra : * laetentur insulae multae.

Nubes , et calígo in circúitu ejus : * justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammabit in circúitu inimicos ejus.

Illuxerunt fúlgura ejus orbi terrae : * vidit , et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini : * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus : * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes , qui adorant sculptília : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus : * audivit , et laetáta est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae , * propter judicia tua , Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dominum odíte malum : * custodit Dominus animas Sanctorum suórum , de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo , * et rectis corde laetítia.

Laetámini justi in Domino : * et confitémini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Christus Jesus splendor Patris , et figúra substantiae ejus, portans omnia verbo virtutis suae , purgationem peccatorum faciens , spinis coronatus apparére dignatus est.

Ant. Popule meus , quid feci tibi , aut quid molestus fui ? responde mihi. Tu imposuisti Coronam Spineam capiti meo, et arúndine percussisti.

Psal. 97.

Cantate Domino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus , * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelávit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae , * et veritatis suae domui Israel.

Vidérunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate , et exultate , et psallite.

Psállite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi : * in tubis ductílibus , et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini ; * moveatur máre, et plenitúdo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flúmina pláudent manu, simul montes exultabunt a conspéctu Domini : * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrárum in justitia , * et populos in aequitate.

Ant. Popule meus, quid feci tibi, aut quid molestus fui? responde mihi. Tu imposuisti Coronam Spineam capiti meo, et arúndine percussisti.

℣. Deus meus, éripe me de manu peccatóris.

℟. Et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore; Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellávit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 116. *in Joan.*

Hoc Pilatus non ob aliud fecísse credendus est, nisi ut ejus injuriis Judaei satiati, sufficere sibi existimárent, et usque ad ejus mortem saevíre desísterent. Ad hoc pértinet, quod ídem Praeses cohórtem suam etiam permisit fácere, quae sequuntur, aut fortassis et jussit; quamvis hoc Evangelista tacúerit: dixit enim quid deindé fecerint milites, Pilátum tamen id jussisse non dixit: Et milites, inquit, plecténtes corónam de spinis imposuerunt capiti ejus, et veniebant ad eum, et dicebant: Ave Rex Judaeórum; et dabant ei álapas. Sic implebantur, quae de se praedixérat Christus.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum, ut sequámini vestigia ejus.* Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicébat; cum pateretur, non comminabátur. Qui peccatum.

Lectio VIII.

Sic Martyres informabántur ad omnia, quae persecutóri libuisset facere, perferénda; sic paulisper occultata tremenda potentia, commendabátur prius imitánda patientia; sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non atrocitáte pugnandi, sed patiéndi humilitáte vincebat; sic illud granum multiplicándum seminabátur horríbili contumelia, ut mirabile pulluláret in gloria. Exiit ergo Jesus portans corónam spineam, et purpúreum vestimentum, et dicit eis Pilátus: Ecce Homo. Hic appáret, non ignorante Piláto haec a militibus facta, sive jússerit ea, sive permíserit; illa scilicet causa, quam supra diximus, ut haec ejus ludíbria inimici libentissime bíberent, et ulterius sanguinem non sitírent. Egréditur ad eos Jesus portans spineam coronam, et purpúreum vestimentum, non clárus imperio, sed plenus opprobrio; et dicit eis: Ecce Homo. Si Regi invidétis, jam párcite, quia dejectum videtis: flagellátus est, spinis coronatus, ludibriosa veste amictus est, amaris convíciis illusus est, álapis caesus est; fervet ignominia, frigéscat invidia: sed non frigéscit, inardescit potius, et increscit.

℟. Milites Praesidis suscipientes Jesum in Praetorium, congregaverunt ad eum univérsam cohortem, et exuéntes eum, chlamydem coccineam circumdedérunt ei; * Et plecténtes coronam de spinis posuérunt super caput ejus.

℣. Genufléxo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Judaeórum. Et plecténtes. Gloria Patri. Et plecténtes.

Nona lectio de Homil. Feriae.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Milites Praesidis suscipiéntes Jesum in Praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem.

Psal. Dóminus regnavit *cum reliq. de Dom.*

Ant. Et exuéntes eum, chlámydem coccineam circumdedérunt ei.

Ant. Et plecténtes corónam de spinis posuerunt super caput ejus, et arúndinem in dextera ejus.

Ant. Et genuflexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judaeorum.

Ant. Et expuéntes in eum, acceperunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.

Capitulum. *Cantic.* 3.

Egredímini, et vidéte, Filiae Sion, Regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illius, et in die laetitiae cordis ejus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redémptor,
Passióni deditus,
Agnus in crucis levátur,
Immolándus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforárunt,
Unda manat, et cruor;
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flumine!
Crux fidélis inter omnes

Arbor una nobilis.
Sylva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum praeparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni corpore.
Sempitérna sit beatae
Trinitáti gloria,
Æqua Patri, Filióque,
Par decus Paraclito;
Uníus, Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Convertántur retrórsum, et erubéscant.
℟. Qui cogitant mihi mala.

Ad Benedictus, Antiphona.

Milites índuunt Jesum purpura, et impónunt ei plecténte spíneam corónam; et coepérunt salutáre eum: Ave Rex Judaeórum.

Ad Primam in ℣. br. Qui passus es pro homine.

Ad Tertiam, Capit. Egredímini.

℟. *br.* Tuam corónam spineam * Adorámus Domine. Tuam corónam.

℣. Tuam gloriósam recólimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam corónam.

℣. Miserére nostri, Domine.

℟. Qui passus es pro nobis.

Ad Sextam, Capitulum.

Isa. 53.

Vídimus eum, et non erat aspéctus, et desideravimus eum: despéctum, et novissimum virórum, virum dolórum, et quasi abscónditus vultus ejus, unde nec reputávimus eum.

℟. *br.* Miserére nostri, * Domine, miserére nostri. Miserére.

℣. Qui passus es pro nobis. Domine. Gloria Patri. Miserére.

℣. Tibi gloria, tibi triúmphus, et victoria.

℟. Tibi summae laudis, et honóris corona.

Ad Nonam, Capitulum.

Joan. 19.

Exívit Jesus portans corónam Spineam, et purpureum vestiméntum, et dicit eis Pilátus: Ecce Homo.

℟. *br.* Tibi gloria, * Tibi triúmphus, et victoria. Tibi gloria.

℣. Tibi summae laudis, et honóris corona. Tibi triúmphus. Gloria Patri. Tibi gloria.

℣. Tuam coronam spineam veneramur, Domine.

℟. Tuam gloriosam recólimus passiónem.

Ad Magnificat, Antiph.

O Coronae miránda dignitas! mortis poenas débitas repéllis: tu spes lapsis, firmitas infirmis; tu restauras corónas pérditas.

In II. Vesper. omnia ut in I.

Feria VI. post Domin. III. Quadragesimae.

IN FESTO QUINQUE VULNERUM

D. N. J. C. *Duplex maj.*

Ad Vesper. Ant. Vere languores, *cum reliq. de Laud. Psal.* Credidi propter quod, *cum reliq. de Fer. III. post Dom. Sexages.* pag. 151.

Capitulum. *Isa.* 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Pange, lingua, gloriósi
Lauream certaminis;
Et super Crucis trophaeo
Dic triúmphum nobilem:
Qualiter Redémptor orbis
Immolátus vicerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostrae salútis
Ordo depoposcerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem falleret;
Et medélam ferret inde,
Hostis unde laeserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali

Carne amíctus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia,
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat,
Et Dei manus, pedésque
Stricta cingit fascia.
Sempitérna sit beatae
Trinitáti gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Uníus, Triníque nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Vidébunt, in quem transfixérunt.

℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum in cruce pendéret Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum, et hominem cóndolens venerabátur.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, per quinque vúlnera ejus, et sanguinis effusiónem, humánam natúram peccáto pérditam reparasti; tribue nobis, quaesumus, ut qui ab eo suscépta vulnéra venerámur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum cónsequi mereámur in coelis. Per eúmdem Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum * Venite, adoremus.

Hymnus. Pange lingua gloriósi, *ut in Vesp.*

In I. Nocturno.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalm. 10.

In Domino confído: quomodo dicitis animae meae, * tránsmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quoniam, quae perfecísti, destruxérunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus, in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * pálpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus intérrogat justum, et impium, * qui autem diligit iniquitátem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellárum pars calicis eórum.

Quoniam justus Dominus, et justitias diléxit: * aequitátem vidit vultus ejus.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcantium in torculári?

Psal. 14.

Domine, quis habitábit in tabernaculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo? *

Qui ingréditur sine mácula, * et operatur justitiam.

Qui loquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus proximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspectu ejus malígnus: * timéntes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non décipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accepit.

Qui facit haec, * non movébitur in aetérnum.

Ant. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcantium in torculári?

Ant. Tórcular calcávi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

Psal. 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus, * orbis terrárum, et univérsi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum, * et super flúmina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano animam suam; nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Domino, * et misericordiam a Deo salutári suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, Principes, vestras, et elevámini portae aeternáles, * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attóllite portas, Principes, vestras, et elevámini portae aeternales, * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtútum ipse est Rex gloriae.

Ant. Tórcular calcávi solus, et de gentibus non fuit vir mecum.

℣. Fodérunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaía Propheta.

Cap. 53. *Lectio. I.*

Quis crédidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelàtum est? Et ascendet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vídimus eum et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et scientem infirmitátem; et quasi abscónditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliâtum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissiónem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitúdo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terris. In quo habemus.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinavit; et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de

terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua; eo quod iniquitatem non fécerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit contérere eum in infirmitate.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum.

℣. A Domino factum est istud; et est mirabile in oculis nostris. Ipse est.

Q. . . . . *cap.* 63. . . . *Lectio III.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitúdine fortitúdinis suae. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Tórcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum: calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea; et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi: dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit: circumspexi, et non erat auxiliator; quaesivi, et non fuit, qui adjuváret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinem crucis ejus, sive quae in coelis, sive quae in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiae, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

In. II. Nocturno.

Ant. Fodérunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalm. 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exáudies, * et nocte; et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt, * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo, * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me, * locuti sunt labiis, et movérunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum, * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meae; * in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discésseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est, * quoniam non est, qui ádjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Digitized by Google

Factum est cor meum tamquam cera liquescens * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit fáucibus meis, * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi, * concilium malignantium obsédit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos, * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me; * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongáveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, animam meam, * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis, * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum, * universum semen Jacob glorificate eum.

Tímeat eum omne semen Israel; * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me, * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna; * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requírunt eum, * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum, * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominábitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiábitur Domino generatio ventura; * et annuntiábunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Fodérunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalm. 65.

Jubiláte Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini ejus; * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quam terribilia sunt opera tua, Domine! * in multitudine virtutis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi, * psalmum dicat nomini tuo.

Veníte, et vidéte opera Dei, * terribilis in consíliis super filios hominum.

Qui convertit mare in áridam, in flumine pertransíbunt pede: * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in aeternum, oculi ejus super gentes respiciunt: * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum, * et audítam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probasti nos, Deus, * igne nos examinasti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro, * imposuísti homines super capita nostra.

Transívimus per ignem, et aquam, * et eduxísti nos in refrigerium.

Introíbo in domum tuam in holocaustis, * reddam tibi vota mea, quae distinxérunt labia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocausta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum, * ófferam tibi bóves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicámine, nec fota oleo.

Psalm. 75.

Notus in Judaea Deus, * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a montibus aetérnis; * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum, * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo audítum fecisti judicium, * terra trémuit, et quievit.

Cum exúrgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuétos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiae cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Domino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affertis munera.

Terribili, et ei, qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terrae.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligáta, nec curáta medicámine, nec fota oleo.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.

℟. Et dolóres nostros ipse portavit.

De sermóne S. Bernardi Abbátis.

Lib. de Pass. Domin. cap. 41.

Lectio IV.

Captus est Jesus post plurimas illusiónes tam Judaeórum, quam Gentium; post sanguinis plures effusiónes, clavis immitibus manibus simul et pedibus perforátur; et configitur ligno

crucis Salvátor noster mitissimus Jesus. Intuére, et réspice rosam passionis sanguíneae, quómodo rubet in indicium ardentissimae charitátis. Conténdunt passio, et charitas: illa, ut plus ardeat; ista, ut plus rúbeat.

℟. Per mortem destrúxit Jesus eum, qui mortis habébat imperium; * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilári, ut miséricors fieret. Ut liberáret.

Lectio V.

Vide ergo quómodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra, rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosae sanguíneae florem non invenias, Inspice manum unam, et alteram, si florem rosae invenias in utráque. Inspice pedem et unum, et alterum, numquid non rosei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit, propter mixtúram aquae; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus ejus perforasset, exivit sanguis, et aqua.

℟. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuórum: * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur.

℣. Novissime autem inimica destruétur mors. Et sicut.

Ex eod. B. Bernar. Serm. de Pass. Domini.

Lectio VI.

Réspice, Domine Sancte Pater, de Sanctuario tuo, et de excelso caelorum habitaculo, et intuére hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus puer tu-

ùs Dominus Jesus pro peccatis fratrum suorum; et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce, Pater, tunicam filii tui Joseph. Heu! fera pessima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestimentum ejus; ecce quinque scissúras lamentabiles in eo relíquit.

℟. Vídimus Jesum propter passiónem mortis gloria, et honóre coronatum: * Ut pro omnibus gustáret mortem.

℣. Decébat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctórem salútis eórum per passiónem consummári. Ut pro. Gloria Patri. Ut pro.

In III. Nocturno.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psal. 95.

Cantáte Domino canticum novum: * cantáte Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedícite nomini ejus; * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspectu ejus, * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatióne ejus.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tóllite hostias, et introíte in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveátur a facie ejus univérsa terra: * dicite in gentibus, quia Dominus regnávit.

Etenim correxit orbem terrae; qui non commovebitur: * judicábit populos in aequitáte.

Laetentur caeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitúdo ejus, * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultábunt omnia ligna silvárum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Ant. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalm. 96.

Dominus regnavit, exúltet terra: * laeténtur ínsulae multae.

Nubes et calígo in circúitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecédet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli justitiam ejus, * et vidérunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odíte malum: * custódit Dominus animas Sanctorum suorum, de manu peccatoris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetámini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Ant. In amaritudine sermo meus est; et manus plagae meae aggraváta est super gemitum meum.

Psalm. 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvávit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutáre suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psállite.

Psállite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubae córneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini; * movea-

tur mare, et plenitúdo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini:* quoniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terrárum in justitia,* et populos in aequitáte.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggraváta est super gemitum meum.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras.

℟. Attrítus est propter scelera nostra.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

C. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptura, dixit: Sitio. Et réliqua.

Homilía S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. *Comment. in Joann.*

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quicquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exiccata siti torquetur. Graves síquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes. Consummatum esse ait impietatis Judaicae modum, et impotentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non ex-

tremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt?

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberávit, et vocavit nos vocatióne sua sancta per gratiam, quae data est nobis in Christo. Qui destruxit.

Lectio VIII.

Quamobrem jure, consummátum esse, ait: sed hora jam eum ad praedicándum spirítibus, qui apud inferos erant, invitante. Advénit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur; ipsamque pro nobis mortem suscépit, et commúnem hanc natúrae nostrae passiónem sustinuit in carne. Cum autem Jesum inclinásse caput comperissent, et jam eum expirásse putarent, frustra ejus crura confringi existimant: sed cum adhuc mortuum esse nónnihil diffíderent, lancea latus ejus perfodiunt, unde cruor aqua mixtus scatúriit, quod Eulógiae mysticae, et sancti Baptísmatis imágo quaedam erat, atque primítiae. Christi enim est vere, et a Christo sanctum Baptisma, et mysticae Eulógiae vis ex sancta nobis carne pródiit.

℟. Dignus es, Domine, accípere librum, et aperíre signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo * In sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes. In sanguine tuo. Gloria Patri. In sanguine tuo.

Lectio IX. de Homil. Feriae.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit.

Psal. Dominus regnávit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitates nostras, attrítus est propter scelera nostra.

Ant. Alligávit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanávit.

Ant. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Capitulum. *Isa.* 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scelera nostra, cujus livóre sanati sumus.

Hymn. Lustra sex qui jam *ut ad Laud. in Offic. praecedenti.* pag. 243.

℣. Avertántur retrorsum, et erubescant.

℟. Qui cogitant mihi mala.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus milítum láncea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis, et aqua.

Ad Primam. ℣. Qui vulneratus es pro nobis,

Ad Tertiam, Capit. Christus vulneratus est. *ut supra.*

℟. *br.* Fodérunt manus meas, * Et pedes meos. Fodérunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes meos. Gloria Patri. Fodérunt.

℣. O vos omnes, qui transítis per viam.

℟. Atténdite, et vidéte dolorem meum.

Ad Sextam, Capitulum. *Is.* 50.

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliátor meus, ideo non sum confusus.

℟. *br.* Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere.

℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languóres.

℣. Disciplína pacis nostrae super eum.

℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Nonam, Capitulum. *Is.* 53.

Trádidit Christus in mortem animam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attrítus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit.

℟. Et non aperuit os suum.

In II. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum vestra redemptio; manus meae, quae vos fecerunt, clavis confixae sunt; propter vos, flagellis caesus sum, spinis coronatus sum; aquam petii pendens, et acetum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus, et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in aeternum.

Feria VI. post. Domin. IV. Quadragesimae.

IN FESTO PRETIOS. SANGUINIS D. N. J. C. *Duplex maj.*

Ad Vesperas.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formósus in stola sua.

Psal. ut in Domin. et loco ult. Laudate Dominum.

Ant. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Ant. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

Ant. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua, sicut calcantium in torculari?

Ant. Tórcular calcávi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Capitulum. *Hebr.* 9.

Fratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per amplius, et perfectius tabernaculum, non manufáctum, idest non hujus creatiónis; neque per sanguinem hircórum, aut vitulórum, sed per proprium Sanguinem introívit semel in Sancta, aeterna redemptióne invénta.

Hymnus.

Festívis résonent cómpita vocibus,
Cives laetitiam frontibus explícent,
Taedis flammíferis ordine pródeant
Instrúcti pueri, et senes.
Quem dura móriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem,
Nos facti memores, dum colimus, decet
Saltem fúndere lacrymas.
Humáno generi pernicies gravis
Adámi veteris crimine cóntigit:
Adámi integritas, et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamórem validum Summus ab Æthere
Languéntis Geniti si Pater audiit,
Placári potius Sanguine debuit,

Et nobis veniam dare.
Hoc quicúmque stolam Sanguine próluit,
Abstérgit maculas, et róseum decus,
Quo fiat similis prótinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite póstmodum
Se nullus retrahat, meta sed ultima
Tangátur; tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus ádjuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigeniti Sanguine Filii
Emisti, et placido Flamine recreas,
Caeli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemísti nos, Domine, in Sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Accessístis ad Sion montem, et civitatem Dei viventis, Jerusalem caeléstem, et testaménti novi mediatórem Jesum, et Sanguinis aspersiónem melius loquéntem, quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sanguine placári voluísti; concéde, quaesumus, salútis nostrae pretium solémni cultu ita venerári, atque a praeséntis vitae malis ejus virtúte defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui suo nos redémit Sanguine, * Venite adoremus.

Hymnus.

Ira justa Conditóris
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem,
Noe in Arca sóspite;
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem Sanguine.
Tam salúbri terra felix
Irrigáta pluvia,
Ante spinis quae scatébat,
Germinavit flosculos;
Inque néctaris sapórem
Transiére absynthia.
Triste protinus venénum
Dirus anguis posuit,
Et cruénta belluárum
Desiit ferocia;
Mitis Agni vulneráti
Haec fuit victoria.
O scientiae supérnae
Altitúdo impervia!
O suávitas benigni
Praedicánda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit poenam optimus.
Quando culpis provocámus
Ultiónem Judicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sanguinis praesentia;
Ingruentium malórum
Tunc recédant agmina.
Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera
O salútis sempitérne

Dux, et auctor inclyte,
Qui tenes beata regna
Cum Parénte, et Spiritu. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditáti sunt inania?

Astitérunt reges terrae, et principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui habitat in caelis, irridébit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praecéptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditátem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intellígite, * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Domino in timóre, * et exultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequándo irascátur Dominus; * et pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer; vocatum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurréntis in terram.

Psalm. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tríbulant me? * multi insurgunt advérsum me.

Multi dicunt animae meae, * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, suscéptor meus es, * gloria mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporatus sum, * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me, * exúrge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussísti omnes adversantes mihi sine causa, * dentes peccatórum contrivísti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Factus in agonía prolíxius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurréntis in terram.

Ant. Judas, qui eum trádidit, poenitentia ductus, retulit trigínta argenteos, dicens: Peccávi tradens sanguinem justum.

Psal. 15.

Conserva me, Domine, quoniam sperávi in te. *

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátae sunt infirmitátes eórum, * postea acceleraverunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nominum eórum per labia mea.

Dominus pars haereditátis meae, et calicis mei, * tu es, qui restítues haereditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praecláris: * etenim haereditas mea praeclára est mihi.

Benedícam Dominum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dominum in conspéctu meo semper, * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetátum est cor meum, et exultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelínques animam meam in inférno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecísti vias vitae, adimplébis me laetitia cum vultu tuo: * delectatíones in dextera tua usque in finem.

Ant. Judas, qui eum trádidit, poenitentia ductus, rétulit triginta argenteos, dicens: Peccávi tradens sanguinem justum.

℣. Redemisti nos, Domine.

℟. In sanguine tuo.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Cap. 9. *Lectio I.*

CHristus assístens Pontifex futurórum bonórum, per amplius, et perfectius tabernaculum, non manufáctum, idest non hujus creatiónis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vítulae aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatiónem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviéndum Deo vivénti? Et ideo novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum praevaricationum, quae erant sub priori testaménto, repromissiónem accipiant, qui vocáti sunt, aeternae haereditatis.

℣. Jesus, ut sanctificáret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est. * Exeámus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portántes.

℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccátum repugnántes. Exeámus.

Lectio II.

UBi enim testaméntum est, mors necésse est intercedat testatoris. Testaméntum enim in mortuis confirmatum est, alióquin nondum valet, dum vivit, qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandáto Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo ipsum

quoque librum, et omnem populum aspérsit dicens : Hic sanguis testamenti , quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernaculum, et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine secúndum legem mundántur; et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Moyses sumptum sanguinem respérsit in populum; * Et ait: Hic est sanguis foederis, quod pépigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha , et sanguinis effusione, ne, qui vastábat primitiva , tangeret eos. Et ait.

Lectio III.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi , quam initiavit nobis viam novam , et viventem per velámen , idest carnem suam , et Sacerdotem magnum , super domum Dei , accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala , et ablúti corpus aqua munda , teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem , (fidelis enim est , qui repromisit) , et consideremus ínvicem in provocationem charitatis , et bonorum operum.

℟. Vos qui aliquando eratis longe , facti estis prope in Sanguine Christi ; * Ipse enim est pax nostra , qui fecit útraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum , pacificans per sanguinem crucis ejus sive quae in terris , sive quae in caelis sunt. Ipse enim. Gloria Patri. Ipse enim.

In II. Nocturno.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Psalm. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me, * animam meam convertit.

Deduxit me super sémitas justitiae, * propter nomen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inébrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhábitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Jesum flagellis caesum.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine Justi hujus.

Psalm. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me, * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine eduxísti ab inferno animam meam, * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psállite Domino sancti ejus, * et confitémini memoriae sanctitátis ejus.

Quoniam ira in indignatióne ejus, * et vita in voluntáte ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutínum laetítia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movébor in aeternum.

Domine, in voluntáte tua, * praestitisti decóri meo virtútem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Domine, clamabo, * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptiónem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjútor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi; * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar, * Domine Deus meus, in aeternum confitébor tibi.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum a sanguine Justi hujus.

Ant. Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalm. 63.

Exaudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimici éripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas, * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timébunt, * firmaverunt sibi sermónem nequam.

Narraverunt, ut abscónderent láqueos, * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates, * defecérunt scrutantes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum, * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmátae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos, * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Laetábitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Et respondens universus populus dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Sermo S. Joánnis Chrysostomi.

Lectio IV.

Vultis sanguinis Christi audíre virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scripturam narrémus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus plágam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperírent, quia primogenitum ejus populum detinébant. Sed ne amata plebs Judaeorum una cum illis periclitarétur, quia unus locus conti-

nébat univérsos, remedium discretiónis invéntum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinae indignatiónis sperabátur, et domos singulas mortifer circuíbat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus liníte januas. Quid ais Moyses? Sanguis ovis rationálem hominem liberare consuevit? Valde, inquit: non eo quod sanguis est, sed quia Dominici sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℣. In timore incolátus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis.

℣. Sed pretioso sanguine quasi Agni immaculáti Christi. Scientes.

Lectio V.

Nam sicut Regnantium statuae, quae sine causa sunt, et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus anima, et ratione decorátis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confecta, sed quia rétinent imaginem principálem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberávit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linítos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si víderit inimicus non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritátis, Christi templi postibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutári virtutem? Volo, unde primum

cucurrit, inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit. Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, appróximat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum Baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis, et aqua; sed exiit aqua primum, et sanguis. Quia primum Baptismate dilúimur, et postea Mysterio dedicámur.

℟. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣. Pretio empti estis, nolíte fieri servi hominum. Glorificáte.

Lectio VI.

Latus miles apéruit, et Templi sancti paríetem patefécit, et ego thesaurum praeclárum invéni, et fulgentes divitias me gratulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occidérunt, et ego fructum de Sacramento cognóvi. De látere sanguis, et aqua. Nolo tam facile, audítor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretális oratio. Dixi Baptismatis symbolum, et Mysteriorum, aquam illam, et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundáta est Ecclesia per lavácri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per Baptísma, inquam, et Mysteria, quae ex látere videntur esse proláta. Ex látere igitur suo Christus aedificávit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus: latus vidélicet illud significans. Nam, sicut de illo látere Deus fecit

foeminam procreari, sic et de suo látere Christus aquam nobis, et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secúndum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

℣. Multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsíus, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestimentum, et dicit eis: Ecce homo.

Psalm. 73.

Ut quid, Deus, repulisti in finem, * iratus est furor tuus super oves páscuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignátus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt, qui odérunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa, * et non cognoverunt, sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus excidérunt januas ejus in idipsum; * in secúri, et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo, Deus, improperábit inimicus; * irrítat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula; * operatus est salútem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare; * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis; * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox; * tu fabricatus es auróram, et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem, et ver, tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino, * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Né tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testamentum tuum: * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

Ne avertátur humilis factus confúsus: * pauper, et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum; * superbia eorum, qui te odérunt, ascendit semper.

Ant. Exívit ergo Jesus portans coronam spi-

neam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo.

Ant. Et bájulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum, ubi crucifixerunt eum.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea, * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimátus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mortuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus, * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me, * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * oculi mei languerunt prae inopía.

Clamavi ad te, Dómine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam; * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Ant. Et bájulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae, locum, ubi crucifixerunt eum.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Psalm. 93.

Deus ultionum Dominus, * Deus ultionum libere egit.

Exaltáre, qui judicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur, et loquentur iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur injustitiam ?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt, * et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et ádvenam interfecerunt, * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus; * nec intelliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo, * et stulti, aliquando sápite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui córripit gentes, non arguet; * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudíeris, Domine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diebus malis, * donec fodiátur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam, * et haereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjúvit me, * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus; * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in praecepto?

Captabunt in animam justi, * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adjutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in malitia eorum disperdet eos; * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Cum accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est; et inclinato capite, trádidit spiritum. Et reliqua.

Homilía S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavácrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in látere Arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de látere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante ma-

gnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de látere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℟. Hic est, qui venit per aquam, et Sanguinem, Jesus Christus. * Non in aqua solum; sed in aqua, et Sanguine.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. Non in aqua.

Lectio VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus servicbant, sed redempti sunt a captivitate. Véndere enim se potuerunt, sed redímere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium; fudit Sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quaeritis, quid emerit? Videte, quid dederit, et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Jesum Christum; * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundávit in nobis. In quo: Gloria Patri: In quo.

Nona Lectio Homil. feriae.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venérunt? *Psal. de Dominica.*

Ant. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

Ant. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

Ant. Et ipsi vicérunt dracónem, propter sanguinem Agni, et propter testaméntum verbi sui.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in sanguine Agni.

Capit. Fratres Christus assistens, *ut supra.*

Hymnus.

Salvéte Christi vulnera,
Immensi amóris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.
Nitóre stellas vincitis,
Rosas odóre et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penétrat hostium.
Quot Jesus in Praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruóris gúttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Coróna pungit spinea,
Clavi retúsa cuspide

Pedes, manusque pérforant.
Postquam sed ille tradidit,
Amans, volensque spiritum,
Pectus ferítur lancea,
Geminusque liquor éxit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur
Suíque Jesus immemor,
Sibi nil servat sanguinis.
Veníte quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salútis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redémit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Justificáti in sanguine Christi.
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus, Antiphona

Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dominus, et videbo sanguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

Ad Primam in ℟. brev. Qui tuo nos Sanguine redemisti.

Ad Tertiam, Capitulum. Fratres, *ut supra.*

℟. *br.* Redemisti nos, Domine: * In sanguine tuo. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. In sanguine. Gloria Patri. Redemísti.

℣. Sanguis Jesu Christi Filii Dei.

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam, Capitulum. Hebr. cap. 9. Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vi-

tulae aspersus inquinátos sanctificat ad emundatiónem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum óbtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *br.* Sanguis Jesu Chisti filii Dei * Emundat nos. Sanguis.

℣. Ab omni peccato. Emúndat nos. Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos.

℟. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad Nonam, Capitulum. Hebr. cap. 9. Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. *br.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In sanguine suo. Christus.

℣. Et fecit nos regnum, et Sacerdotes Deo, et Patri. In sanguine suo. Gloria Patri. Christus.

℣. Justificáti in sanguine Christi.

℟. Salvi erimus ad ira per ipsum.

In II. Vesp. omnia ut in I. sed loco ult. Psal. Lauda, Jerusalem.

℣. Te ergo, quaesumus, tuis famulis súbveni.

℟. Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Magnificat, Antiphona.

Habebitis autem hunc diem in monumentum, et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

Feria VI. post Domin. in Albis.

Ea impedita, fit in alia ex seq. Feriis 6. intra tempus Paschale. *S. R. C.* 5. *Maji* 1736.

IN FESTO LANCEAE, ET CLAVOR. D. N. J. C. *Duplex maj.*

Ad Vesp. Antiph. Hasta Regem *de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *et reliq. de Dom. et loco ultimi* Laudate Dominum.

Capitulum. *Sap.* 5.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile, aequitatem: acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Pange lingua gloriosae
Lánceae praeconium,
Quae reclúsit pretiosae
Cataractae fluvium,
Passo Christo dolorose
Pro salute Gentium.

Hasta gazis praeoptata
Mundi pandit pretium,
Cordis tactu praeparata
Fit sagitta fortium,
Arma Clavi sunt beata
Contra vires daemonum.

Dulcis hasta Dei latus
Spoliasti sanguine,
Dulces clavi, qui reatus
Expurgastis flumine;
Ut sit mundus emundatus,
Et sanatus vulnere.

Hasta fulcit viatores,

Et timentes animat,
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat:
Clavus firmat, et dat rores,
Pusillosque récreat.
Jesu victor inferorum,
Qui triumphas Lancea;
Et virtute qui Clavorum
Restaurasti omnia;
Fac, ut horum nos armorum
Muniant praesidia. Amen.

℣. Accipiet armaturam zelus illius, alleluja.
℟. Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaude pia plebs justorum, omne genus Christianorum, tantis de muneribus; nam clenódia salutis tibi dedit Rex virtutis, suis de vulneribus; Clavos, Lanceam, et Crucem, ut sequaris Christum Ducem, alleluja.

Oratio.

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius, ut, qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Caelestis Regis Lanceam venite, adoremus: * Et pro Clavis ejus Christo jubilemus, alleluja.

Hymnus.

Sacris solemniis sonent praeconia
Armorum Domini, per quae victoria

Venit Christícolis : sint in memoria
Crux , et Clavi , et Lancea.
Crux apud inferos spoliat tartara ,
Lancea superis tribuit praemia ,
Clavi consociant coelos , et infima ,
Fletum mutant laetitia.
Clavus dum figitur in Dei manibus ,
Et dum demergitur in sacris pedibus ,
Hasta dum fodicat latus , hominibus
Manat gratiae fluvius.
Lancea saeviens in Dei pectore ,
Et inde próferens aquam cum sanguine ,
Mundum laetificat impetus flumine ,
Omnes ad aquas currite.
Te , summa Deitas , coelum magnificat ,
Ordo Seraphicus laudibus insonat :
His noster pariter coetus se misceat ,
Et in saecula te canat. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Exaltatur Crucis lignum : dum Christus occubuit lanceatus , a maligno hoste nos eripuit , alleluja.

Psal. Beatus vir , qui non abiit *cum reliq. ut supra in Festo de Corona Spinarum : et similit. in aliis Noctur.* pag. 228.

℣. Tuam Lanceam adorámus ; Domine , alleluja.

℟. Tuam gloriósam passiónem recolimus, alleluja.

De libro secundo Paralipomenon.

Cap. 9. *Lectio I.*

Fecit igitur Rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum , qui in singulis hastis expendebantur : trecenta quoque

scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea Rex in armamentario, quod erat cónsitum nemore.

℟. Videte gloriosa loca Clavorum, et latus meum Lancea perforatum pro salute mundi. * Palpate, et videte, quia ego ipse sum, allelúja, alleluja.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portávit. Palpate.

De libro Sapientiae.

Cap. 5. *Lectio II.*

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thoráce justitiam, et accipiet pro gálea judicium certum. Sumet scutum inexpugnabile aequitátem. Acuet autem duram iram in lanceam, et pugnábit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

℟. Latus ejus aperuit, alleluja: patefécit ostium vitae, * Alleluja, alleluja.

℣. Ingrediámur illud. Alleluja.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Ephesios.

Cap. 6. *Lectio III.*

Indúite vos armatúram Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli: quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem, et sanguinem; sed adversus principes, et potestates; adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae in coelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et indúti loricam justitiae, et calceati pedes in praeparationem Evangelii pacis: in omnibus

*

sumentes scutum fidei, in quo possítis omnia tela nequissimi ignea extinguere; et gáleam salutis assumite, et gladium spiritus (quod est Verbum Dei.)

℟. Inter clavos Christus in cruce separátus est. * Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Et in sancta resurrectione mundus in ejus laudibus vigilavit. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

In II. Nocturno.

Ant. Tuam Lanceam adoramus, Domine, et tuam gloriosam passionem recolimus, alleluja.

Psal. Cum invocarem, exaudivit me Deus, etc.

℣. Vere languores nostro ipse tulit, alleluja.

℟. Et dolores nostros ipse portavit, alleluja.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

In Decr. de Festo Lanceae, et Clavor. Dom.

Lectio IV.

In Redemptóris nostri Domini Jesu Christi sacratissima passióne sic nos gloriári oportet, ut ipsius passiónis cuncta mysteria dinumerantes, et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriémur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvátor, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforári Lancea latus suum, ut inde, sanguinis, et aquae profluentibus undis, formarétur unica, et immaculáta, ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri láteris apertúra, unde nobis tot, et tanta divinae pietátis dona fluxérunt! O felix lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi!

℟. Surge, virgo Ecclesia, Sponso redde mu-

nia, tui clavi grata imprimunt vestigia, per quae ruit infernális Sisara: * Nam clavum Jahel málleo fixit in ejus tempora, alleluja, alleluja.

℣. Dulces clavi, púngite corda nostra. Nam.

Lectio V.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni coelestis aperuit. Haec vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanávit, vitamque nobis reddidit, et salútem. Haec innoxium transfigendo, illíus sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitátis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsíus divínae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces clavi, quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruérunt, sed et nos etiam per ipsorum salutíferas plagas dulcedinem tantam ipsíus divínae charitátis accepimus, ut manus nostrae a peccáti solútae nexibus, pedésque nostri a mortis laqueis fuerint liberáti, sunt devotissime recoléndi.

℟. Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus: * Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Mucro gemmis infinítis sanguine vernantibus. Alleluja.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotórum? Licet igitur Lancea, et Clavi praedícti, áliaque ipsíus passiónis salutaria instruménta, sint a cunctis fidelibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa etiam passióne

in eádem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebréntur, et fiant; dignum tamen et conveniens reputámus, si de ipsíus passiónis specialibus instruméntis, et praesértim in partibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur haberi, solémne ac speciále festum celebrétur, et fiat. Nosque illos fidéles Christi, qui aliqua ex instruméntis ipsius habére se gaudent, in eorum devotione, divínis officiis, atque muneribus specialiter foveamus.

℟. Jesus, nostra spes, suavis ab uberibus: * Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Pro nobis fossus clavis in palmis, atque pedibus. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

In III. Nocturno.

Ant. Tu, Christe nostrum gaudium, de lanceáto látere da oris mellicidium ardénti corde sugere, alleluja.

Psal. Cantáte Domino canticum novum, etc.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi, alleluja.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 19. *Lectio VII.*

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilía S. Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Joan.*

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis, et aqua. Vigilánti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid aliud, sed

aperuit: ut illud quodammodo vitae ostium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáris temperat poculum, haec et lavácrum praestat, et potum. Hoc praenuntiábat, quod Noe in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrárent animalia, quae non erant diluvio peritúra, quibus figurabátur Ecclesia.

℟. Vibrans miles Lanceam acutissimam, aperuit templum sanctum gloriae Dei: *In quo habitat plenitúdo Divinitátis, alleluja, alleluja.

℣. Ibi abscondita est fortitúdo ejus; ante faciem ejus ibit mors. In quo.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est vita, matérque vivórum, magnúmque signávit bonum ante magnum praevaricatiónis malum; et secúndus Adam, inclináto capite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quae de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt haec, inquit, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum alia Scriptúra dicit: Vidébunt, in quem transfixérunt.

℟. Tuam Lanceam adorámus, Domine, alleluja: tuam gloriósam recolimus passiónem. * Alleluja, alleluja, alleluja.

℣. Hasta Regem gloriae cruentávit Christum. Alleluja. Gloria Patri. Alleluja.

Lectio IX.

Duo testimonia de Scriptúris singulis reddidit, quasi facta fuíssent, narrávit. Nam quia dixerat: Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pertinet testimonium: Os non comminuétis ex eo: quod praecéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt, ovis immolátióne, in veteri lege, quae Dominicae passiónis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus; de quo Isaias Propheta dixerat: Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item, quia subjunxerat, dicens: Sed unus militum lancea latus ejus aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: Vidèbunt, in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea, qua crucifixus est, carne ventúrus.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Hasta Regem gloriae Christum cruentávit, dum crucis in arbore Dominus regnávit, allelúja.

Psal. Dominus regnavit *cum. reliq. de Dom.*

Ant. Hanc tremendam Lanceam omnes adoremus, et in ejus laudibus semper jubilemus, allelúja.

Ant. Unus militum Lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis, et aqua, allelúja.

Ant. Fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum, alleluja.

Ant. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum Clavis, et Lancea mortem superavit, alleluja.

Capitulum. *Sap. 5.*

Sumet Dominus scutum inexpugnabile, aequitatem: acuet autem duram iram in Lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

Hymnus.

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hasta, Clavisque moriens
Complevit, ad quod venerat.
O gloriosa Lancea,
Timor, tremorque daemonum,
Regna pandis siderea
Per sanctae necis meritum.
De Clavorum stigmatibus
Emánat mundi pretium,
E cunctis aromatibus
Spirans odorem caelicum.
In corde Christi mergitur
Mucro, leone saevior:
De forti fons exóritur,
Cibusque melle dulcior.
In Natum Pater phialam
Effundit iracundiae,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suae det gloriae.
O Christe, nostrum gaudium,
De vulnerato látere
Da lac, et vinum depluum
Ardente corde sugere.
Precamur, Auctor omnium,
Tu nostra sis refectio:
Tuorum quoque meritum
Armorum sit protectio. Amen.

℣. Per sanctam Lanceam de inimicis nostris, alleluja.

℟. Libera nos, Deus noster, alleluja.

Ad Benedictus Antiphona.

O felix, et omni laude digna Lancea Salvatoris, quae pertránsiens latus ejus, chirógraphum peccati affixit patibulo crucis; alleluja.

Ad Primam in ℟. br. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam. Capitul. Sumet, *ut supra.*

℟. *br.* Apprehende arma, et scutum, * Alleluja, alleluja. Apprehende.

℣. Et exurge in adjutorium mihi. Alleluja. Gloria Patri. Apprehende.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos, alleluja.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea, alleluja.

Ad Sextum, Capitulum. *Apoc.* 1. Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est, et a Jesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terrae: qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

℟. *br.* Foderunt manus meas, et pedes meos; * Alleluja alleluja. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa, mea. Alleluja. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti, persecuti sunt, alleluja.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt, alleluja.

Ad Nonam, Capitulum. *Apoc.* 1. Ego sum primus, et novissimus, et vivus,

et fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

℟. *br.* Quem tu percussisti, persecuti sunt. Alleluja, alleluja. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Alleluja. Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, alleluja.

℟. Attritus est propter scelera nostra, alleluja.

In II. Vesperis omnia ut in I. et loco ultimi Psal. Credidi, propter quod.

Ad Magnificat Antiphona.

Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos Clavos, et Lanceam dat Ecclesiae de inimicis victoriam, et in coelo vitam, et coronam perpetuam, alleluja.

Domin. infr. Oct. Corporis Christi.

Mandurii.

IN OCTAVA SS. TRINITATIS. *Dupl. Omnia ut in die cum comm. Dom. et Oct. Corp. C. In I. Noctur. Lection. de Scriptur. occurr.*

In II. Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Lib. 15. *de Trinit.* *Lectio IV.*

Deus ipse, quem quaerimus adjuvabit, ut spero, ne sit infructuosus labor noster, et intelligamus, quemadmodum dictum sit in Psalmo: Laetetur cor quaerentium Dominum; quaerite Dominum, et confirmamini; quaerite faciem ejus semper. Videtur enim, quod semper quaeritur, nunquam inveniri; et quomodo jam laetabitur, et non potius contristabitur cor quaerentium, si non potuerint invenire, quod quaerunt?

Non enim ait, Laetetur cor invenientium, sed quaerentium Dominum; et tamen Dominum Deum inveniri posse, dum quaeritur, testatur Isaias Propheta dum dicit: Quaerite Dominum, et mox, ut inveneritis, invocate eum.

℟. Quis Deus magnus.

Lectio V.

Si ergo quaesítus inveniri potest, cur dictum est: Quaerite faciem ejus semper? An et inventus forte quaerendus est? Sic enim sunt incomprehensibilia requirenda, ne se exístimet, nihil invenisse, qui, quam sit incomprehensibile, quod quaerebat, potuerit invenire. Cur ergo sic quaerit, si incomprehensibile comprehendit esse, quod quaerit, nisi quia cessandum non est, quámdiu in ipsa incomprehensibilium rerum inquisitione proficitur, et melior, meliorque fit quaerens tam magnum bonum, quod et inveniendum quaeritur, et quaerendum invenítur? Nam et quaeritur, ut inveniatur dulcius, et invenítur, ut quaeratur avidius.

℟. Tibi laus.

Lectio VI.

Secundum hoc accipi potest, quod dictum est, in libro Ecclesiastico dicere Sapientiam: Qui me manducant adhuc esúrient, et qui bibunt me, adhuc sitient. Manducant enim, et bibunt, quia inveniunt; et quia esuriunt, ac sitiunt, adhuc quaerunt. Fides quaerit, intellectus invenit; propter quod ait Propheta: Nisi credideritis, non intelligetis; et rursus: Intellectus eum, quem invenit, adhuc quaerit. Deus enim respexit super filios hominum, sicut in Psalmo sacro canitur, ut videret, si est intelli-

gens, aut requirens Deum. Ad hoc ergo debet homo esse intelligens, ut requirat Deum.

℟. Magnus Dominus.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 28. *Lectio VII.*

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in coelo, et in terra; euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Et reliqua.

Homilia S. Basilii Episcopi.

De vera fide in fin.

Tria nomina seorsim singula suam peculiarem quandam proprietatem aperte significant, quae pie considerari in ipsis potest: atque in Patre quidem proprietas Patris, in Filio vero proprietas Filii, in Spiritu Sancto postremo sua quaedam a duobus diversa proprietas: cum neque Spiritus Sanctus a seipso loquatur, neque Filius a semetipso faciat quicquam; ac Pater quidem Filium mittat, Filius vero Spiritum Sanctum. Sic sentimus, et sic baptizamus in Trinitatem consubstantialem; idque ex praecepto ipsius Domini nostri Jesu Christi, qui dixit: Euntes docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; docentes eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis.

℟. Benedicamus.

Lectio VIII.

Quae servantes, et charitatem erga illum habere nos, demonstramus, et digni efficimur, qui in ea maneamus. Quod cum ita sit, magnopere hortor, et hortatos velim vos, fratres carissimi,

ut missa istiúsmodi curiosa investigatione, flagitiosáque verborum contentione, his contentisimus, quia a sanctis Viris, atque ab ipso adeo Domino nostro Jesu Christo dicta sunt, éaque sentiamus, quae respondeant coelesti vocationi; et vitam agamus Christi Evangelio convenientem, sempiternam vitam, et coeleste Regnum sperantes, paratam omnibus servantibus mandata Dei, et Patris, quae sunt secundum Evangelium beati Dei Jesu Christi Domini nostri, in Spiritu Sancto, et veritate.

℟. Duo Seraphim.

Lectio IX. de Homilia Domin. infr. Oct. Corp. Christi.

Domin. III. post Pentec.

IN FESTO SS. CORDIS B. M. V. *Dupl. maj.*

Ad Vesper. *Antiph. etc. ut in Offic. parvo B. Mariae.*

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, réfove flebiles, ora pro populo, intérveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio.

Concede nos famulos tuos.

Ad Complet. et Hor. in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, *et ad Prim. in ℣. br.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Hymn. Ant. etc. ut in Offic. parvo B. Mariae.

In I. Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Cap. 6. *b. et* 9. *Lectio I.*

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis interaum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem Coeli cápere non poterant tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo; in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum répleam. Dominus possédit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Non dum erant abyssi, et ego jam concepta eram: nec dum fontes aquarum eráperant: nec dum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℣. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de.

Lectio III.

Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes qui me odérunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excídit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: Si quis est parvulus veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comédite panem meum, et bíbite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem Mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

℣. Ave Maria gratia plena Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Apud Metaphr. *Lectio IV.*

Dei filius non divitem, aut locupletem aliquam foeminam sibi matrem elegit, sed Beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim Beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc

igitur sanctissimam Virginem, et Dei Matrem accurrentes, ejus patrociniis utilitatem assequamur. Itaque quaecumque estis virgines, ad Matrem Domini confúgite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

℟. Sicut Cedrus exaltata sum in Libano, et sicut Cypressus in Monte Sion: quasi Myrra electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et Sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Magnum revéra miraculum, Fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus, aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Haec sola coelum, ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophetae, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchae, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim, non denique aliud quidquiam inter creatas res visibiles, aut invisíbiles majus, aut excellentius inveniri potest. Eadem Ancilla Dei est, et Mater, eadem Virgo, et Genitrix.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Haec ejus Mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli, et ho-

mines agnoscunt Dominum rerum omnium. Vis ne cognoscere quanto virgo haec praestantior sit Coelestibus potentiis? Illae cum timore, et tremore assistunt, faciem velantes suam: haec humanum genus illi offert quem genuit. Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur Mater, Coelum, Puella, Virgo, Thronus, Ecclesiae nostrae decus, gloria, et firmamentum, assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum, et Dominum nostrum, ut per te misericordiam invenire in die judicii, et quae reposita sunt iis, qui diligunt Deum, bona cónsequi possímus, gratia, et benignitate Domini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul, et Sancto Spiritui gloria, et honor, et imperium nunc, et semper in saecula saeculorum. Amen.

℟. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupívit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt dicentes, * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circúmdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 11. *Lectio VII.*

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Praesbyteri.

Magnae devotionis, et fidei haec mulier ostenditur; quae Scribis, et Pharisaeis Dominum

tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem prae omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et praesentium procerum calumniam, et futurorum confundat haereticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judaei, Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic haeretici postea negando, Mariam semper Virginem, Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suae materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster, alleluja.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem. Quia.

Lectio VIII.

Sed si caro Verbi Dei, secundum carnem nascentis, a carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter, qui eam portasset, ubera, quae lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed Factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alióquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur, his contra Eutychen dictis, extol-

lamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus haec mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter, qui te portavit, et ubera quae suxisti. Vere enim beata parens, quae sicut quidam ait: Enixa est puerpera Regem, qui coelum terramque tenet per saecula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Quinímo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulieris annuit, non eam tantúmmodo, quae Verbum Dei corporaliter generáre meruerat, sed et omnes, qui idem Verbum spiritaliter audítu fidei concipere, et boni operis custodia vel in suo, vel in proximórum corde párere, et quasi álere studuerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Genitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi ministra facta est temporális; sed inde multo beatior, quia ejusdem semper amándi custos manébat aeterna.

Ad Laudes, et per Hor. Ant. etc. ut in Offic. B. M. in Sabbato.

Ad Benedictus.

℣. Diffúsa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedíxit te Deus in aeternum.

Ant. Beata es Maria, quae credidisti: perficiéntur in te quae dicta sunt tibi a Domino, alleluja.

In II. Vesper. omnia ut in I.

Digitized by Google

Ad Magnificat, Antiphona.

Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam humilem respéxit Deus.

Dominica III. Julii.

IN FESTO SS. REDEMPT. CRUCIFIXI.

Duplex maj. Lateani vero *dupl. 2. clas. absq. Octava* in ultima Domin. Augusti. *Ex conces. Clem. XIV. die 4. Apr.* 1772.

Ad Vesperas.

Ant. Virgam virtútis suae emíttet Dominus ex Sion, et regnábit in saeculum saeculi.

Psalm. 109.

Dixit Dominus Domino meo: * sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuorum.

Virgam virtútis tuae emíttet Dominus ex Sion: * domináre in medio inimicórum tuórum.

Tecum principium in die virtútis tuae in splendoribus Sanctórum: * ex utero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dominus, et non poenitébit eum: * tu es Sacérdos in aetérnum secundum ordínem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Judicábit in nationibus, implébit ruínas: * conquássábit capita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltábit caput.

Ant. Virgam virtútis suae emíttet Dominus ex Sion, et regnábit in saeculum saeculi.

Ant. Redemptiónem misit Dominus populo suo, mandávit in aeternum testamentum suum.

Psalm. 110.

Confitébor tibi Domine in toto corde meo, * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Confessio, et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, miséricors, et miserátor Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testaménti sui: * virtútem operum suorum annuntiábit populo suo.

Ut det illis haereditátem gentium: * opera manuum ejus veritas, et judicium.

Fidelia omnia mandáta ejus: confirmáta in saeculum saeculi: * facta in veritáte, et aequitate.

Redemptiónem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in saeculum saeculi.

Ant. Redemptiónem misit Dominus populo suo, mandávit in aeternum testamentum suum.

Ant. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberátor meus.

Psalm. 115.

Credidi propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutáris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Ant. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psalm. 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes: * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Psalm. 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae: * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in saeculum, opera manuum tuarum ne despicias.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. *Tobiae* 3.

Benedictum nomen tuum, Deus Patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Digitized by Google

Hymnus.

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medéla factus es.
Commune, qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E Virginis sacrario
Intacta prodis victima.
Cujus potestas gloriae,
Nomenque, cum primum sonat;
Et Coelites, et inferi
Tremente curvantur genu.
Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.
℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum, alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum, mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte,

nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerére, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum, * Adoremus Dominum.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes, manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.
Te sancte Christe, poscimus:
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalm. 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum ; * et exurréxi, quía Dominus suscépit me.

Non timébo millia populi circumdántis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dominum clamávi, et exaudívit me de monte sancto suo.

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Psalmus 8. *incipit a secundo* ℣.

Quoniam eleváta est magnificentia tua, * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum, et ultórem.

Quoniam vidébo coelos tuos, opera digitórum tuórum : * lunam, et stellas, quae tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam vísitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis; gloria, et honóre coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ommia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui peráambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

*

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Dominus in templo sancto suo: Dominus in coelo sedes ejus.

Psalm. 10.

In Domino confído: quomodo dicitis animae meae: * tránsmigra in montem sicut passer.

Quoniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti destruxérunt, * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * pálpebrae ejus intérrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitátem, odit animam suam.

Pluet super peccatóres laqueos, * ignis, et sulphur, et spiritus procellárum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * aequitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dominus in templo sancto suo; Dominus in coelo sedes ejus.

℣. Rédime me, Domine, et míserére mei.

℟. In ecclesiis benedícam te, Domine.

De Isaia Propheta.

Cap. 51. *Lectio I.*

Audíte me, qui sequímini quod justum est, et quaeritis Dominum: atténdite ad petram, unde excísi estis, et ad cavernam laci, de qua praecísi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruínas ejus; et ponet deser-

tum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia inveniétur in ea, gratiárum actio, et vox laudis. Atténdite ad me, pópule meus, et tribus mea me audíte: quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est Salvátor meus, et brachia mea populos judicábunt: me ínsulae expectábunt, et brachium meum sustinébunt.

℟. Vidi Dominum sedéntem super solium excélsum, et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quae sub ipso erant replébant templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni et sex alae alteri. Et ea.

Lectio II.

Leváte in coelum oculos vestros, et vidéte sub terra deorsum: quia coeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atterétur, et habitatóres ejus sicut haec interíbunt. Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audíte me, qui scitis justum; populus meus lex mea in corde eorum: nolíte timére opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuátis. Sicut enim vestimentum, sic cómedet eos vermis; et sicut lanam, sic devorábit eos tínea: salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generatiónes generatiónum.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis, inclína Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulatiónem nostram.

℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III.

Consurge, consurge, indúere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diébus antíquis, in generationibus saeculórum. Numquid non tu percussísti superbum, vulnerasti dracónem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc, qui redempti sunt a Domino revertentur, et venient in Sion laudantes, et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium, et laetitiam tenébunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego, ego ipse consolábor vos: quis tu, ut timéres ab homine mortáli, et a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? Et oblítus es Domini factóris tui, qui tetendit coelos, et fundávit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furóris ejus, qui te tribulábat, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? Cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad interneciónem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judícas aequitátem, esto refúgium pauperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, et dolórem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjútor. Quia tu. Gloria Patri. Quia tu.

In II. Nocturno.

Ant. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Psalm. 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum ; * et omne consilium tuum confírmet.

Laetabimur in salutári tuo : * et in nomine Dei nostri magnificabímur.

Impleat Dominus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de coelo sancto suo : * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus ; et hi in equis : * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligáti sunt ; et cecidérunt : * nos autem surreximus , et erecti sumus.

Domine salvum fac regem : * et exaudi nos in die , qua invocaverimus te.

Ant. Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex meus , qui mandas salútes in Jacob.

Psalm. 23.

Domini est terra , et plenitúdo ejus : * orbis terrárum , et universi , qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum , * et super flumina praeparávit eum.

Quis ascendet in montem Domini : * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus , et mundo corde , * qui non accépit in vano animam suam , nec jurávit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Domino, * et misericordiam a Deo salutári suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portae aeternáles: * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portae aeternáles, * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtútum ipse est Rex gloriae.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

Psalm. 45.

Deus noster refugium, et virtus; * adjútor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum, * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus non commovebitur, * adjuvabit eam Deus mane dilúculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna, * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit

prodigia super terram:* auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum cónteret, et confringet arma: * et scuta combúret igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo Sancti Leonis Papae.

Serm. I. de Jejun. X. mens. et Collect.

Lectio IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis, quasi in quodam speculo, divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique réparat gratia Servatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est, nisi misericordia Dei, quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae, suae veritatis luce discúteret.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei. Propter hoc.

Lectio V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos réparat: et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque, quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitúdo sociarit, cum tamen parílitas voluntatum saepe in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: quia non aliter nobis erit dignitas divinae Majestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

℣. Intuére, Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis: sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℟. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae ejus in maxillis ejus. Non est.

Lectio VI.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua; et diliges proximum tuum, sicut teipsum; suspiciat fidelis anima auctoris sui, atque rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat voluntati, in cujus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui-

se adversis vel corrigi intelligit, vel probari.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In hymnis, et confessionibus benedicebant Dominum. Et facta. Gloria Patri. Et facta.

In III. Nocturno.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Psalm. 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea; * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula; * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis, et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam, et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus, salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Psalm. 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra ; et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: nolíte inique agere: * et delinquentibus: nolíte exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat : * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verúmtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua justi.

Ant. Deus meus, salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

Psalm. 83.

Quam dilecta tabernácula tua, Domine virtutum ; * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea, * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum, * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus Deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam:
℟. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem.

Cap. 5. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in caelum, nisi qui descendit de caelo, Filius hominis, qui est in caelo. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

Ex Tractatu 12. in cap. 3. Joann.

Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa

morte liberavit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in Mundum. Deus mortem non fecit: Scriptura loquitur: Nec laetatur, inquit, in perditione vivorum, creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus; non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat Diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales; Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit dicens: Opus manuum mearum tu es: haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in haereditatem. Quem.

Lectio VIII.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis. Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur

mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitae. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus. ¶ Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur Christum Crucifixum intueamur: quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in erémo, ita exaltari oportet Filium hominis, ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum: sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem, hic autem, ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem; res ipsa, cujus illa figura erat, praestat vitam aeternam.

℟. Duo Seraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi trés unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Lectio IX. de Homil. Domin. Si autem transfer. Offic. erit a verb. Interim modo.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Cantáte Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiáte hoc in universa terra.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Ant. Ecce Deus Salvátor meus, fiducialiter agam, quia factus est mihi in salûtem, alleluja.

Ant. Hauriétis aquas in gaudio de fonti-

bus Salvatóris: et dicétis: Confitemini Domino, et invocáte nomen ejus.

Ant. Facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Ant. Exulta, et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

Capitulum. *Job.* 3.

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrórum, qui cum irátus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulatiónis peccáta dimittis his, qui ínvocant te.

Hymnus.

Salutis humánae Sator,
Jesu volúptas cordium,
Orbis redémpti Conditor,
Et casta lux amantium.

Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tolleres?

Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuíque vultus cómpotes,
Dites beáto lumine.

Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempitérna saecula. Amen.

℣. Domíne refugium factus es nobis.
℟. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce Deus noster iste: expectavimus eum, et salvábit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutári ejus, allelúja.

Ad Primam in ℟. br. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam, Capitul. Benedíctum nomen.

℟. *br.* Redime me Domine: * Et miserere mei. Redime.

℣. In Ecclesiis benedícam te, Domine. Et miserére mei. Gloria Patri. Rédime.

℣. Meménto nostri, Domine, in beneplacito populi tui.

℣. Visita nos in salutári tuo.

Ad Sextam, Capitulum. 1. *Cor.* 1. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et Redemptio.

℟. *br.* Meménto nostri, Domine, * In beneplacito populi tui. Meménto.

℣. Visita nos in salutári tuo. In beneplacito. Gloria Patri. Meménto.

℣. Redemisti nos, Domine, in sanguine tuo.

℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam, Capitulum. *Apoc.* 4. 5. Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, et honórem, et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natióne, et fecisti nos Deo nostro regnum.

℟. *br.* Notam fecísti in populis * Virtútem tuam. Notam.

℣. Redemísti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam. Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis.

℟. A generatióne, et progenie.

In II. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Regnum tuum regnum omnium saeculórum,

et dominatio tua in omni generatióne, et generatiónem, allelúja.

Domin. IV. Octobris.

IN FESTO MATERNITATIS B. M. V.

Duplex maj.

Ad Vesper. Antiph. Beata es, *cum reliq. de Laud.*

Psalm. Dixit Dominus etc. *ut in Offic. parvo B. Mariae.*

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in electis meis mitte radíces.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum jucunditáte Maternitátem Beatae Mariae semper Virginis celebrémus.

Oratio.

Deus, qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti; praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvémur. Per eumdem Dominum.

Ad Complet. et Hor. in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, *et ad Prim. in ℟. br.* Qui natus es de María Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Maternitátem Beatae Mariae Virginis celebrémus: Christum ejus Filium adorémus Dominum.

Hymnus.

Coelo Redemptor praetulit
Felícis alvum Virginis,
Ubi cadúcum fragile
Mortále corpus induit.
Haec Virgo nobis édidit
Nostrae salútis auspicem,
Qui nos redémit sanguine,
Poenas, Crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timóres anxios:
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit:
Hanc quisque semper diligat.
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria.
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine:
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiph. et Psal. Noctur. ut in Offic. par. B. Mariae.

In I. Nocturno.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.
℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Libro Ecclesiastici.

Cap. 24. *Lectio I.*

Ego ex ore Altissimi prodívi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in caelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circuívi sola, et profundum abyssi penetravi; in

fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui, et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi, et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟. Felix es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster, per quem salvati, et redempti sumus.

℣. Maternitatem Beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio II.

Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non désinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris. * Qui caelum, terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui.

Lectio III.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et qua-

si platanus exaltata sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrra electa dedi suavitatem odoris: et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris, et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multae filiae congregaverunt divitias; tu supergressa es universas; * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum juvámen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria Patri. Speciosa.

In II. Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex Sermone Sancti Leonis Papae.

Serm. I. et II. de Nativ. Dom.

Lectio IV.

Virgo regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda faetu, divinam, humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignára consilii ad inusitatos pavéret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico, nec damnum credit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate despéret, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata faecunditas, ut qui conceptum dederat sterili,

daturus non dubitaretur et virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte, factus est homo.

℟. Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quae, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Lectio V.

Ingréditur haec infima Jesus Christus Dominus noster de caeli sede descendens, et a Paterna gloria non récedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante tempora manens, esse caepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria: quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis; humano usu, et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate submixum est, quod Virgo conceperit, Virgo pepererit, Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in ne-

cessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio VI.

Oportuit, ut primam genitricis integritatem nascentis incorruptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium Divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illécebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generándo, fieret aliis imitabilis renascéndo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne appáret altissimae fuisse ratiónis? Ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus fecundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde purgationem traxit, unde concepit.

℟. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

℣. Respexit humilitatem Ancillae suae, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

In III. Nocturno.

℣. Fecit mihi magna, qui potens est.

℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 2. *Lectio VII.*

In illo tempore: cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 1. de Laud. Virg. Matris.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint Spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos Spiritus. Maria vero matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium; nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? Quibus? Deus hominibus; Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariae.

℣. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino; perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio VIII.

Mirare utrúmlibet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrimque stupor, utrimque miraculum. Et quod Deus

foeminae obtémperet, humilitas absque exemplo : et quod Deo foemina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praeit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista : Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce, superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas? Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te praepónis Auctori? ¶ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilóminus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas, et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur, et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero, si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in Virgine, an in Matre integritas? Sublimitas in prole, an cum tanta sublimitáte humilitas? Nisi quod indubitánter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritátem. Vos, sacrae Virgines, in Virgine foecunditátem. Imitámini, omnes homines, Dei Matris humilitátem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo; * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

℣. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respéxit Deus. Et de meis. Gloria Patri. Et de meis.

Lectio IX. de Homil. Domin. Si vero transfer. erit a verb. Felix Maria.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Beata es, Virgo María, quae omnium portasti Creatórem.

Psalm. Dominus regnavit, *cum rel. de Dom.*

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam humilem respexit Dominus.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Vidérunt eam Filiae Sion, et beátam dixérunt, et Regínae laudavérunt eam.

Capitulum. *Eccli.* 29.

Qui creavit me requiévit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Jacob inhabita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus.

Te, Mater alma Numinis,
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut daemonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus
Primi Paréntis crimine,
Ad inclytum Matris decus

Te Rex suprémus extulit.
Cleménter ergo prospice
Lapsis Adámi posteris:
A te rogátus Filius
Depónat iram vindicem.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et Almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob.

℟. Virgo peperit Salvatórem: te laudámus, Deus noster.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sancta María succurre miseris, juva pusillanimes, réfove flebiles, ora pro populo, intérveni pro Clero, intercéde pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum juvámen, quicúmque celebrant tuam admirabilem Maternitátem.

Ad Horas, Capit. et ℟. br. ut in Offic. B. M. V. in Sabbato.

In II. Vesp. omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiávit univérso mundo; ex te enim ortus est Sol justitiae, Christus Deus noster.

Dominica V. Octobris.

IN FESTO PURITATIS B.M.V. *Dupl. maj.*

Deficiente hac Dom. V. fit in 1. *Novembris.*

Ad Vesp. Antiph. Sicut lilium, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *ut in Offic. par. B. Mariae.*

Capitulum. *Sap.* 4.

O quam pulchra est casta generatio cum cla-

ritate! immortalis est enim memoria illius; quoniam apud Deum nota est, et apud homines.

Hymnus.

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Caelestis aulae janua,
Spes nostra, Caeli gaudium.
Inter rubéta lilium,
Columba formosissima;
Virga e radice germinans
Nostro medélam vulneri.
Turris draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuére nos a fraudibus,
Tuáque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove
Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclúde semitam.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Cum jucunditate Virginitatem Beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nihil iniquinatum in eam incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

Oratio.

Da, quaesumus, Omnipotens aeterne Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus

intercessione puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum,

Ad Complet. et Hor. in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, *et ad Prim. in ℟. br.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Virginitatem Deiparae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida!
O Solis instar splendida
Aurora! qua nil purius
Refulget inter sidera.
Stolis amictae candidis
Tibi catervae Caelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra, et alba lilia;
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus adsonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Antiph. et Psal. Noct. ut in ejus Offic. parvo.

In I. Nocturno.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.
℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

Cap. 2. *Lectio I.*

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcíte me floribus, stipate me malis*, quia amore langueo. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjúro vos, filiae Jerusalem, per capreas, cervosque camporum; ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transíliens colles: similis est dilectus meus capreae, hinnulóque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospíciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es, amica mea, suavis, et decóra, sicut Jerusalem, terribilis, ut castrorum acies ordinata.

℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt. Pulchra.

Cap. 4. *Lectio II.*

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad: dentes tui sicut greges tonsarum: quae ascende-

runt de lavácro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua; et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae, absque eo, quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua, sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis, donec aspíret dies, et inclinentur umbrae; vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: flores apparuerunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuíbo civitatem, per vicos, et platéas quaeram, quem diligit anima mea. Jam.

Lectio III.

Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, Sponsa: mel, et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, Soror mea Sponsa, hortus conclúsus, fons signatus.

℟. Adjúro vos, filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia a-

more langueo.* Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum ?

℣. Dilectus meus candidus, et rubicundus; electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

In II. Nocturno.

℣. Post partum, Virgo, inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix, intercede pro nobis.

Ex libro S. Ambrosii Episcopi de Virginibus. *Lib. 2. post initium.* *Lectio IV.*

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque Beatae Mariae, de qua velut in speculo refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi; ubi, tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenére debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elégit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit?

℟. Beatissima Virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi;* Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascéndere mererentur ad coelos.

℣. Ad te clamamus exules filii Evae; recordare nostri, Sanctissima Virgo. Per quam.

Lectio V.

De ceteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens,

loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem repónens; intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis sólita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat creavit: de qua crearetur, elégit.

℣. Ipsa est Stella ex Jacob, cujus radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex Sancto Petro Chrysólogo.

Serm. 143. *Lectio VI.*

Haec dedit caelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem saeculis redditura. Vere benedicta Virgo, quae et virginitatis possidet decus, et matris dignitatem. Vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta quae, et divini germinis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque, * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

℣. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Virtus. Gloria Patri. Quod.

In III. Nocturno.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix, Virgo immaculata.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 1. *Lectio VII.*

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galiléae, cui nomen Nazaret, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilía S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. *super*, Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in Regno Dei cantare virginibus, ipsam virginum Reginam, imo primam inter ceteras esse cantaturam, nemo est qui ambigat. Puto autem illam, praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam, atque elegantiori carmine laetificaturam esse civitatem Dei. Hujus itaque dulcísonos deprómere, vel exprimere modulos, ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit. Matrem suam singulari in caelestibus donaturus gloria, singulari in terris praevenire curavit et grátia, quae videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et páreret incorrupta.

℟. Egredietur Virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascendet. * Ecce Virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmánuel.

℣. Joseph fili David, noli timere, accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Lectio VIII.

Deum hujúsmodi decébat nativitas, qua nonnísi de virgine nascerétur. Talis congruébat et Virgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde Factor hominum, ut homo fieret, nascitúrus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decére sciebat, et sibi noverat placitúram. Voluit itaque, esse Virginem, de qua immaculáta immaculátus procederet, omnium maculas purgatúrus. Voluit et humilem, de qua mitis, et humilis corde prodíret, harum in se virtútum necessarium omnibus, saluberrimúmque exemplum ostensúrus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiraverat votum, et humilitátis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctórum conceptúra erat pariter, et paritúra, sancta esset corpore, accépit donum virginitatis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis.

℣. Beáta Dei Genitrix María, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exémplo placuísti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Genuisti, qui te fecit, et in aetérnum permanes Virgo. Sola. Gloria Patri. Sola.

Lectio IX. de Homil. Dominicae: si vero transferat. erit seq.

O admirabilem, et omni honóre dignissimam Virginem! O Foeminam singulariter venerándam, super omnes foeminas admirabilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus,

mente, et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortúito invéntam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparátam, ab Angelis servátam, a Patribus praefigurátam, a Prophetis promíssam.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Sicut lilium inter spinas, sic amica inter filias.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Ant. Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es.

Ant. Una est colúmba mea, perfécta mea.

Ant. Vidérunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicavérunt.

Capit. O quam pulchra est, *ut in Vesperis.*

Hymn. O gloriósa Virginum, *ut in Offic. parvo B. M.*

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procéde, et regna.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sancta, et immaculáta Maríae Virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, quia per te Redemptórem nostrum suscepimus Dominum nostrum.

Ad Horas Capit. et ℟. brev. ut in Offic. B. Mariae in Sabbato.

In II. Vesper. omnia, ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beáta Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua, sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Domino nostro Jesu Christo.

Dominica III. Novembris.

IN FESTO PATROCINII B. M. V. *Dupl. maj.*

Omnia, ut supra in Festo SS. Cordis B. M. Domin. III. post Pent. pag. 302. praeter seq.

In Ant. ad Magnif. dicit. Tuum sanctum Patrocinium, *et in Matutino ad ℣. Octavi ℟.* Quicumque celebrant tuum sanctum Patrocinium.

APPENDIX.

OFFICIUM

FUGAE D. N. JESU CHRISTI IN AEGYPTUM. *Duplex maj.*

Ad Vesp. Antiph. Ecce Angelus, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *ut in Offic. parvo B. Mariae.*

Capitulum. *Is.* 19.

Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingredietur Ægyptum, et commovebuntur simulácra Ægypti a facie ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus.

Hymnus.

Regem tremendae gloriae,
De stirpe promissum Abrahae,
Venisse Reges indicant,
Natúmque Regi nuntiant.

Tyrannus ira fluctuat,
Morti Puéllum déstinat,
Sed Virgo Mater coelitus
Edócta, ferro subtrahit.

Deférre natum ad exteras
Festínat Ægypti plagas,
Nec jam quiéscit, Filium
Quousque tutum conspicit.

At tu, parens fortissima,
Quae sancto amóre saucia
Advérsa quaeque despicis;
Fugaeque damna sustines:
Tuis adesto servulis
Rebus quibusque in arduis:
Quos culpa fecit exules,
Redíre fac in Patriam.
Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et Almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Accepit Joseph Puerum, et Matrem ejus nocte.

℟. Et recéssit in Ægyptum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi: futúrum est enim, ut Heródes quaerat Puerum ad perdéndum eum.

Oratio.

Protector in te sperantium, Deus, qui Unigenitum tuum Redemptórem nostrum ex Heródis gladio, fuga in Ægyptum, eripere volúisti: concéde nobis famulis tuis, beatissima semper Virgine ejus Matre Maria intercedénte, ut ab omnibus mentis, et corporis periculis liberáti, ad coelestem patriam pervenire mereámur. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Salvatórem Dominum nostrum Jesum Christum fugiéntem in Ægyptum, * Veníte adorémus.

Hymn. Regem treméndae, *ut ad Vesper.*

In I. Nocturno.

Ant. Accépit Joseph Puerum, et Matrem ejus nocte, et recéssit in Ægyptum.

Psalm. Domine Dominus noster, *cum reliq. de Offic. parvo B. M. V.*

Ant. Erat ibi usque ad obitum Heródis.

Ant. Fuit Dominus cum Joseph in Ægypto.

℣. Ex Ægypto.

℟. Vocávi Filium meum.

De Oséa Propheta.

Cap. 11. *Lectio I.*

Sicut mane transiit, pertransiit Rex Israel. Quia puer Israel, et dilexi eum; et ex Aegypto vocavi Filium meum. Vocaverunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim immolabant, et simulâcris sacrificabant: et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis, et nescierunt, quod curarem eos. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: et ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eorum, et declinavi ad eum, ut vesceretur. Non revertetur in terram Aegypti, et Assur ipse rex ejus, quoniam noluerunt converti. Coepit gladius in civitatibus ejus, et consúmet electos ejus, et cómedet capita eorum. Et populus meus pendebit ad reditum meum: jugum autem imponetur eis simul, quod non auferetur.

℟. Dicit Dominus, descende in Aegyptum: ego descendam tecum illuc, *Et ego inde addúcam te revertentem.

℣. Surgens Joseph accepit Puerum, et Matrem ejus nocte. Et ego.

De Isaia Propheta.

Cap. 19. *Lectio II.*

Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingrediétur Aegyptum, et commovebuntur simulácra Aegypti a facie ejus, et cor Aegypti tabescet in medio ejus. Et concurrere faciam Ægyptios adversus Ægyptios, et pugnabit vir contra fratrem suum, et vir contra amicum suum, civitas adversus civitatem, regnum adversus regnum. Et disrumpetur spiritus Aegypti in visceribus ejus, et consilium ejus praecipitabo: et interrogabunt simulácra sua, et divinos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium; et Rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum.

℟. Rex noster adveniet Christus, * Quem Joannes praedicavit Agnum esse venturum.

℣. Super ipsum continebunt Reges os suum, ipsum gentes deprecabuntur. Quem.

Lectio III.

In die illa erit Altare Domini in medio terrae Ægypti, et titulus Domini juxta terminum ejus. Erit in signum, et in testimonium Domino exercituum in terra Ægypti. Clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis Salvatorem, et propugnatorem, qui liberet eos. Et cognoscetur Dominus ab Aegypto, et cognoscent Aegyptii Dominum in die illa, et colent eum in hostiis, et in muneribus: et vota vovebunt Domino, et solvent. Et percutiet Dominus Ægyptum plaga, et sanabit eam, et revertentur ad Dominum, et placabitur eis, et sanabit eos. In die illa erit via de Aegypto in Assy-

rios, et intrabit Assyrius Aegyptum, et Aegyptius in Assyrios, et servient Aegyptii Assur. In die illa erit Israel tertius Aegyptio, et Assyrio, benedictio in medio terrae, cui benedixit Dominus exercituum dicens: Benedictus populus meus Aegypti.

℟. Ecce ab Austro venio ego Dominus Deus vester * Visitare vos in pace.

℣. Respiciam vos, et crescere faciam: multiplicabimini, et firmabo pactum meum vobiscum. Visitare. Gloria Patri. Visitare.

In II. Nocturno.

Ant. Herodes videns, quoniam illusus esset a Magis, iratus est valde.

Psal. Eructavit cor meum etc.

Ant. Mittens Herodes, occidit omnes pueros qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus.

Ant. A bimatu, et infra occidit multos pueros Herodes propter Dominum.

℣. Vox in Rama audita est.

℟. Ploratus, et ululatus multus.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Hom. 8. in Matth.

Lectio IV.

Cur in Aegyptum puer mittitur? Caussam in primis protulit Evangelista dicens: Ut impleretur illud: Ex Aegypto vocavi Filium meum; simulque bonae spei praemia toti orbi praenunciabantur. Quia enim Babylon, et Aegyptus, plusquam reliquus orbis, impietatis ardebant flamma, ab exordio declarans, se ambas illas regiones emendaturum, et ad meliora deducturum, simulque per haec indicans, etiam toti ter-

rarum orbi bona expectanda esse et Magos misit, et ipse cum Matre sua profectus est. Ad haec vero aliud etiam inde docemur, quod non parum nos ad philosophiam incitat. Quodnam illud? Quod ab ipso initio tentationes, et pericula sint expectanda: Vide namque, id Ipsi ab incunabulis accidisse. Nam, Illo nato, furit tyrannus; hinc fuga, et transmigratio in exilii locum, et insons Mater in barbarorum regionem se proripit.

℟. Aegypte, noli flere, quia Dominus tuus veniet tibi, ante cujus conspectum movebuntur abyssi, * Liberare populum suum de manu potentiae.

℣. Ecce veniet Dominus exercituum, Deus tuus cum potestate magna. Liberare.

Lectio V.

Hoc exemplo fultus fortiter feras, gnarus hanc cum primis esse spiritualium Virorum sortem, ut ubique tentationibus impetantur. Animadverte igitur, id non solum Pueri Matri accidere, sed etiam barbaris illis: nam et illi clam discedunt, quasi fugitivi, et haec quae numquam e domo egressa fuerat, tam longum, et aerumnosum iter suscipere jubetur ob mirabilem hunc editum Puerum, et spiritualem partum. Rem iterum stupendam considera: Palestina insidiatur; Aegyptus vero excipit, et servat, insidiis impetitum. Neque enim tantum in filiis Patriarchae, sed etiam in Domino typi, et figurae contigerunt. Per ea enim, quae ab ipso gesta sunt, multa praenunciabantur eorum, quae postea eventura erant: quod et in asina, et in pullo factum est. Angelus igitur, qui apparuit,

non Mariam, sed Josephum alloquitur, et quid dicit? Surge, accipe Puerum, et Matrem ejus. Hic non ultra dicit, Conjugem tuam, sed Matrem ejus. Quia enim partus contigit, suspicio sublata est, et viro fides facta est: libere jam loquitur Angelus, neque filium, neque Conjugem ejus dicens, sed Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Aegyptum, fugaeque caussam addit: futurum est enim, inquit, ut Herodes quaerat animam Pueri.

℟. Cognoscetur Dominus ab Aegypto, * Et cognoscent Aegyptii Dominum in die illa.

℣. Clamabunt ad Dominum a facie tribulantis, et mittet eis Salvatorem. Et cognoscent.

Lectio VI.

Hoc vero Virginem ipsam non mediocriter claram effecit, et illustrem, nam quod totus populus encomii loco habebat, hoc ipsum habere potuit et ipsa. Quod enim altum sapiebant, et sese jactabant ob reditum ex Ægypto, id subindicans Propheta dicebat: Nonne alienigenas adduxi de Cappadocia, et Assyrios ex fovea? Illud ipsum praerogativam Virginis facit. Imo vero et populus, et patriarchae descendentes, et ascendentes inde, istius ascensus, seu reditus typum implebant: nam illi descenderunt, ut mortem ex fame imminentem effugerent; hic vero, ut vitaret mortem insidiis paratam. At illi eo venientes ex fame tunc liberati sunt; ille vero, ut eo descendit, regionem totam per adventum suum sanctificavit. Consideres itaque velim, quomodo inter humilia, quae ad Divinitatem pertinent, revelentur. Etenim cum dixit Angelus, fuge in Ægyptum, non pro-

misit, se intineris comitem futurum, vel descendentibus, vel redeuntibus, subindicans, illos magnum habere comitem, recens natum Puerum, qui statim atque apparuit, omnia mutavit.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio, * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio in Ægyptum contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Defuncto autem Herode, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto,

Psal. Cantate Domino canticum novum.

Ant. Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel.

Ant. Defuncti sunt, qui quaerebant animam Pueri.

℣. Consurgens Joseph accepit Puerum, et Matrem ejus.

℟. Et venit in terram Israel.

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum.

Cap. 2. *Lectio VII.*

In illo tempore: Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi. Et reliqua.

Homilia S. Petri Chrysologi.

Ser. 151. *de fuga Christi in Ægyptum.*

Hodierna lectio monuit corda, conclusit viscera, stupére fecit auditum. Ecce, inquit, Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens:

Surge, accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Non obviat ratio, contradicit natura. Quae vis, quod discrimen praevaleret, ut compelleretur ad fugam? Accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. Reverentius diceret: Vade in Ægyptum, ut esset profectio, non fuga; voluntas, non necessitas: judicium, non metus, humanum saltem, si non divinum, et nunc mandatur per Angelum, ut videatur coelum timor ante tenuisse, quam terram.

℟. Nesciens Mater Virgo virum, peperit sine dolore Salvatorem saeculorum, * Ipsum Regem Angelorum exulem Virgo lactabat ubere de Coelo pleno.

℣. Domus pudici pectoris templum repente fit Dei; intacta nesciens virum, utero concepit Filium. Ipsum.

Lectio VIII.

Accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum. In Ægyptum fuge, a tuis ad extraneos, ad sacrilegos a sanctis; a Templo tuo ad daemonum fana; ad idolorum patriam a regione sanctorum. Sic Judaeae non sufficit latitudo, sic angustatur saeculi diffusa possessio, non capit secretum Templi, Sacerdotum turba non suscipit, non abscondit numerositas investigabilis cognatorum, ut ad Divinitatis latebras profana Ægyptus conducatur: sic res urget, sic non vacat intueri verecundiam Virginis, laborem Matris, sexus pudorem, periculum in Joseph, longinquitatis fatigationem, exilium totius domus.

℟. Et nunc quid tibi est in via Ægypti? * Revértere, virgo Israel, ad civitates tuas.

℣. Usquequo dolens avertéris? Revertere. Gloria Patri. Revertere.

Lectio IX.

Fratres, quod fugit Christus, fuit mysterii, non timoris: fuit liberatio, non periculum Creatoris; divinae virtutis fuit, non fuit fragilitatis humanae: non fugit propter authoris mortem, sed fugit propter saeculi vitam. Nam qui mori venerat, quare fugeret mortem? Christus totam caussam nostrae salutis occideret, si se parvulum permisisset occidi. Christus venerat, ut quos praeceptis docuerat, firmaret exemplis: et ipse faceret, quae facienda mandaverat, et visu probaret possibilia, quae impossibilia videbantur auditu. Venerat, ut mundo notitiam suae Deitatis infúnderet, et humani generis ignorantiam auferret. Omnia haec utique periissent nobis, si Christus cum esset in cunábulis, non fugisset.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

Ant. Esto ibi usque dum dicam tibi.

Ant. Futurum est enim, ut Herodes quaerat Puerum ad perdendum eum.

Ant. Consurgens Joseph, accepit Puerum, et Matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum.

Capitulum. *Is.* 19.

Ecce Dominus ascendet super nubem levem, et ingredietur Ægyptum, et commovebuntur simulacra Ægypti a facie ejus, et cor Ægypti tabescet in medio ejus.

Hymnus.

Veri Tonantis unicum,
Enses caventem perfidos,
Cultu relicto Numinum,
Ægypte, praesta sospitem.
Herodis hunc immanitas
Abire cogit exulem:
Sed dura nos Christi fuga
Iter salutis edocet.
Virgo parens dulcissima,
Quae mille per pericula,
Dulcem ferendo parvulum,
Invicta cursum conficis:
Fac nos, solutis vinculis,
Quae tendit astus daemonis,
Per plana, per et aspera,
Nostrum sequamur Principem.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et Almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Gaude, et laetare, Ægypte,
℟. Quia in medio tui Sanctus Israel.

Ad Benedictus, Antiphona.

Defuncto Herode, ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quaerebant animam Pueri.

Ad Tertiam, Capit. Ecce Dominus ascendet.

℟. Dominus;* Tamquam Sponsus. Dominus.

℣. Procedens de thalamo suo. Tamquam. Gloria Patri. Dominus.

℟. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

℣. Veniet, ut salvet populum suum.

Ad Sextam, Capitulum. Ezech. 30.

Haec dicit Dominus Deus: Dispergam simulacra, et cessare faciam idóla de Memphis, et Dux de terra Ægypti non erit amplius, et dabo terram de terra Ægypti.

℟. Egredietur Dominus, * De loco sancto suo. Egredietur.

℣. Veniet, ut salvet populum suum. De loco. Gloria Patri. Egredietur.

℣. Viderunt omnes fines terrae.

℟. Salutare Dei nostri.

Ad Nonam, Capitulum. Is. 16.

In consilium; coge concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie; absconde fugientes, et vagos ne prodas. Habitabunt apud te prófugi mei: Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris.

℟. Viderunt * Omnes fines terrae. Viderunt.

℣. Salutare Dei nostri. Omnes. Gloria Patri. Viderunt.

℣. Verbum caro factum est.

℟. Et habitavit in nobis.

In II. Vesp. omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Audiens Joseph, quod Archeláus regnaret in Judaea pro Herode patre suo, timuit illo ire; et admonitus in somnis, secessit in partes Galiléae et veniens habitavit in Civitate, quae vocatu

Nazaret, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazaraeus vocabitur.

OFFICIUM

INVENTIONIS PUERI JESU IN MEDIO DOCTORUM *Duplex maj.*

Ad Vesper. *Antiph.* Ibant Parentes, *cum reliq. de Laud. Psal. de Dom. sed loco ultim. dic.* Laudate Dominum omnes.

Capitulum. *Is.* 55.

Omnes sitientes venite ad aquas, et qui non habetis argentum, properate, emite, et comédite; venite, emite absque argento, et absque ulla commutatione vinum, et lac.

Hymnus.

Jesu Magister cordium,
Servos replens dulcedine,
Qui te laborant quaerere,
Et invenire gestiunt.
Memento summi gaudii,
Quo recreasti pectora
Castae Parentis Virginis,
Et ejus almi Conjugis.
Non lingua nostra dicere,
Nec mens valet pernóscere,
Quanto dolore saucii
Natum requírunt unicum.
Amissus in Templo Puer
Auges Parentum gaudia
Inventus in Templo sedens,
Interque Doctores docens.
In hoc vagantes saeculo,
Si casus error traxerit,
Fac rite nos te quaerere,

Et te reperto perfrui.
Jesu tibi sit gloria,
Qui te revélas anxiis,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Sic termin. omnes Hymni huj. Festi.

℣. Ecce testem Populis dedi Eum,
℟. Ducem, et praeceptorem gentibus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Remansit Puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus, existimantes illum esse in comitatu, et requirebant eum inter cognatos, et notos.

Oratio.

Deus, qui humilem Filii tui pueritiam coelesti clarere sapientia voluisti, praesta, ut spiritu prudentiae repleti, sincera tibi humilitate placeamus. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Puerum Jesum in Templo sedentem in medio Doctorum: * Venite adoremus.

Hymn. Jesu Magister, *ut ad Vesper.*

In I. Nocturno.

Ant. Elevata est magnificentia tua, Deus, super coelos, qui ex ore Filii tui perfecisti laudem.

Psalm. 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digito-

rum tuorum : * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus ? * aut filius hominis, quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas : insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Ant. Elevata est magnificentia tua, Deus, super coelos, qui ex ore Filii tui perfecisti laudem.

Ant. Eloquia Domini justificata in semetipsa : dulciora super mel, et favum.

Psalm. 18.

Coeli enárrant gloriam Dei : * et opera manuum ejus annuntiat firmaméntum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquélae, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum : * et ipse, tamquam sponsus, procédens de thalamo suo.

Exultavit, ut gigas ad currendam viam, * a summo coelo egréssio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Domini immaculáta, convértens animas : *

testimonium Domini fidéle, sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificántes corda: * praeceptum Domini lucidum, illúminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super aurum, et lapidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel, et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retributio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me; * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto maximo.

Et erunt, ut complaceant eloquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Domine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Eloquia Domini justificáta in semetípsa: dulcióra super mel, et favum.

Ant. Diffúsa est gratia in labiis pueri Jesus: ideo stupébant omnes, et mirabántur in verbis gratiae, quae procedébant de ore ejus.

Psalm. 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus; * orbis terrárum, et univérsi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundávit eum: * et super flumina praeparávit eum.

Quis ascéndet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano animam suam, nec jurávit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Domino: * et misericordiam a Deo salutári suo.

Haec est generatio quaerentium eum: * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portae aeternáles: * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attóllite portas, principes, vestras, et elevámini portae aeternáles: * et introíbit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtútum ipse est Rex gloriae.

Ant. Diffúsa est gratia in labiis pueri Jesus: ideo stupébant omnes, et mirabántur in verbis gratiae, quae procedébant de ore éjus.

℣. Ecce testem populis dedi eum,

℟. Ducem, ac praeceptórem gentibus.

De Libro Exodi.

Cap. 23. *et* 34. *Lectio I.*

Locútus est Dominus ad Moysen dicens: Tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitis. Solemnitátem azymórum custodies. Septem diebus cómedes azyma, sicut praecépi tibi tempore mensis novórum, quando egréssus es de Ægypto; non apparébis in conspéctu meo vacuus. Et solemnitátem messis primitivórum operis tui quaecumque seminavéris in agro: solemnitátem quoque in exitu anni, quando congregaveris omnes fruges tuas de agro. Ter in anno apparébit omne masculínum tuum coram Domino Deo tuo.

℟. Ibant Parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem in die solemni Paschae; * Ut adimplérent, quod praeceperat Dominus in lege Moysis.

℣. Tribus vicibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspectu Domini Dei tui in loco, quem elegérit. Ut adimplérent.

Lectio II.

Solemnitátem azymórum custodies. Septem diebus vescéris azymis, sicut praecépi tibi, in tempore mensis novórum, mense enim verni temporis egréssus es de Ægypto. Solemnitátem hebdomadárum facies tibi in primitiis frugum messis tuae triticeae, et solemnitátem, quando redeúnte anni tempore, cuncta condúntur. Tribus temporibus anni apparébit omne masculínum tuum in conspéctu Omnipoténtis Domini Dei Israel.

℟. Remánsit puer Jesus in Jerusalem, et non cognovérunt Paréntes ejus: existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diei: * Et requirébant eum inter cognatos, et notos.

℣. Surgam, et circuíbo civitátem: per vicos, et platéas quaeram, quem diligit anima mea. Et requirébant.

De Libro Deuteronomii.

Cap. 16. *Lectio III.*

Eodem tempore locútus est Dominus ad Moysen: Tribus vicibus per annum appárebit omne masculínum tuum in conspéctu Domini Dei tui, in loco, quem elegerit; in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, et in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dominum vacuus. Sed offeret unusquísque secúndum quod habuerit juxta benedictiónem Domini Dei sui, quam dederit ei.

℟. Non inveniéntes Jesum Parentes ejus, * Regressi sunt in Jerusalem, * Requiréntes eum.

℣. Quo abiit dilectus tuus? Et quaerémus eum tecum. Regressi sunt. Gloria Patri. Requiréntes.

In II. Nocturno.

Ant. Vidéntes admiráti sunt sapientiam, et doctrínam Pueri Jesu.

Psalm. 47.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis* in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne universae terrae mons Sion, * latera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quoniam ecce reges terrae congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt; * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres, ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitáte Domini virtútum, in civitáte Dei nostri; * Deus fundávit eam in aetérnum.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terrae, * justitia plena est dextera tua.

Laetétur mons Sion, et exúltent filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam, * narráte in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in aetérnum, et in saeculum saeculi; * ipse reget nos in saecula.

Ant. Vidéntes admiráti sunt sapientiam, et doctrinam Pueri Jesu.

Ant. Deus deórum locútus est Dominus, et stupébant omnes, qui audiébant eum super prudentia, et respónsis ejus.

Psalm. 49.

Deus deórum Dominus locútus est: * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion species decóris ejus.

Deus manifeste veniet: * Deus noster, et non silébit.

Ignis in conspectu ejus exardescet: * et in circúitu ejus tempestas valida.

Advocábit coelum desursum: * et terram discernere populum suum.

Congregáte illi sanctos ejus, * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt coeli justitiam ejus, * quoniam Deus judex est.

Audi populus meus, et loquar: Israel, et testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos: * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meae sunt omnes ferae silvárum, * jumenta in montibus, et boves.

Cognóvi omnia volatilia coeli: * et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terrae, et plenitudo ejus.

Numquid manducábo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis: * eruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras justitias meas, et assúmis testamentum meum per os tuum?

Tu vero odisti disciplinam: * et projecisti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malitia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebáris, et adversus filium matris tuae ponébas scandalum: * haec fecisti, et tacui.

Existimasti iníque, quod ero tui similis: * arguam te, et statuam contra faciem tuam.

Intelligite haec, qui obliviscimini Deum: * ne quando rapiat, et non sit, qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo ostendam illi salutáre Dei.

Ant. Deus deorum locútus est Dominus, et stupébant omnes, qui audiébant eum super prudentia, et responsis ejus.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in saecula, cui a Deo Patre datum est judicium, et justitia.

Psalm. 71.

Deus judicium tuum regi da: * et justitiam tuam filio regis.

Judicáre populum tuum in justitia, * et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo : * et colles justitiam.

Judicábit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne, et generatiónem.

Descendet sicut pluvia in vellus, * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis, * donec auferatur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare, * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo prócident Æthiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum, et Saba dona addúcent.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes gentes servient ei :

Quia liberabit pauperem a potente : * et pauperem, cui non erat adjútor.

Parcet pauperi, et inopi, * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitate redimet animas eorum, * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt de ipso semper : * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextollétur super Libanum fructus ejus : * et florebunt de civitate, sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula : * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum: * et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in saecula, cui a Deo Patre datum est judicium, et justitia.

℣. Stupebant omnes, qui audiebant eum.

℟. Super prudentia, et responsis ejus.

Sermo Sancti Bonaventurae Episcopi.

Ser. 1. in Domin. infra Oct. Epiph.

Lectio IV.

Quoniam non sine magno dolore amittitur, quod cum magno amore possidetur, hinc est, quod Beata Virgo de ammissione corporalis praesentiae dilecti, et unici Filii sui, quem tenérrime, ac super omnia diligebat, multiplici dolore in animo colaphizabatur. Vix autem dabat somnum oculis, et requiem pedibus, donec inveníret eum in medio Doctorum in Jerusalem. Ut autem vidit ejus faciem gratiosissimam, gaudens gaudio magno, et laetítia ineffabili, licet breviter locuta fuerit, sicut et Virgo; verecundum tamen verbum protulit magnae prudentiae, et magnae sapientiae, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? In quo quidem verbo, tamquam virgo prudentissima, primo praemittit dulcedinem benignae allocutionis in ore, quum dicit: Fili, quid fecisti nobis sic? Secundo exprimit amaritudinem magnae tribulationis in corde, quum subdit: Ego, et Pater tuus dolentes. Ter-

tio adjungit sollicitudinem discretae inquisitionis in opere, quum subinfertur: Quaerebamus te. Sic in ipso verbo Beata Virgo, tamquam prudentissima, instituitur dedisse Deo cognitionem cordis, locutionem oris, et operationem totius corporis. Primo ergo in verbo proposito notatur dulcédo benignae locutionis in ore, cum dicit: Fili mi. Merito Jesus bonus filius erat dulciter alloquendus. Nam, sicut quilibet bonus filius, est gaudium, et laetitia Matris suae Virginis.

℟. Post triduum invenerunt Jesum parentes ejus * In templo, sedentem in medio Doctorum.

℣. Invéni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam. In templo.

Lectio V.

Sequitur secundo: Ego, et Pater tuus dolentes, ubi notatur amaritúdo profundae tribulationis in corde. Certe non miror, Virgo gloriosa, si tribularis in corde, si habes amaritudinem, si habes dolorem: mirarer autem, si non doléres, eo quod amisisti dilecti tui Filii praesentiam corporalem, quae multis consolationibus replebat animam tuam. Et licet virgo gloriosa multos dolores, multas tribulationes, et amaritudines habuit in hoc mundo de Filio, possumus tamen dicere ad praesens, quod triplicem habuit dolorem. Doluit enim primo in amissione filialis praesentiae; secundo in visione passionis Dominicae; tertio in compassione obcaecationis Judaicae.

℟. Invenerunt Jesum in medio Doctorum: * Audientem, et interrogantem eos.

℣. Auris audiens beatificabat illam, et oculus videns testimonium reddebat ei. Audientem.

Lectio VI.

Tertio Maria introdúcit sollicitudinem discretae inquistionis in opere, quum dicit: Quaerebamus te. Valde enim fuit sollicita Beata Virgo in inquirendo, licet non fuerit negligens in amittendo. Nam consuetudo apud Judaeos secundum Expositores haec erat, quod in processionibus, et itineribus: dum ascénderent in Templum, et etiam dum morarentur in Templo, et viri, et mulieres non simul, sed pergebant seorsum. Pueri autem non tenebantur hac lege, sed quandoque cum patribus pergebant, quandoque cum mulieribus. Unde Maria mater putavit, ipsum esse cum Joseph in comitatu virorum, et Joseph putavit, puerum Jesum esse cum Maria in comitatu foeminarum. Et haec consuetúdo introducta erat caussa honestatis ad custodiam castitatis. Et sic patet, quod non fuit negligens in amittendo. Sed valde fuit sollicita, et diligens in inquirendo; et quaesivit eum primo cum rectitudine conscientiae in credendo; secundo cum latitudine benevolentiae in diligendo; tertio cum certitudine confidentiae in expectando.

℟. Stupebant omnes, qui audiebant eum super prudentia, et responsis ejus, * Et videntes admirati sunt.

℣. Vox Domini in virtute; vox Domini in magnificentia. Et videntes. Gloria Patri. Et videntes.

In III. Nocturno.

Ant. Quasi nescientes, neque intelligentes, et quasi in tenebris ambulantes, confundebantur

Doctores in templo, dum audiebant sapientiam ex ore Jesu prodeuntem.

Psalm. 81.

Deus stetit in synagoga deorum : * in medio autem deos dijudicat.

Usquequo judicatis iniquitatem : * et facies peccatorum sumitis ?

Judicate egéno, et pupillo ; * humilem, et pauperem justificate.

Eripite pauperem : * et egenum de manu peccatoris liberate.

Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant : * movebuntur omnia fundamenta terrae.

Ego dixi : Dii estis ; * et filii Excelsi omnes.

Vos autem, sicut homines, moriémini ; * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge Deus, judica terram : * quoniam tu haereditabis in omnibus gentibus.

Ant. Quasi nescientes, neque intelligentes, et quasi in tenebris ambulantes, confundebantur Doctores in templo, dum audiebant sapientiam ex ore Jesu prodeuntem.

Ant. Notum fecit Dominus salutare suum, et in conspectu gentium revelavit per Filium suum justitiam suam.

Psalm. 97.

Cantate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae * domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae, * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra, * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia: * et populos in aequitate.

Ant. Notum fecit Dominus salutare suum, et in conspectu gentium revelavit per Filium suum justitiam suam.

Ant. Dominus regnavit in medio templi sui, confiteantur populi nomini suo magno, quoniam terribile, et sanctum est.

Psalm. 98.

Dominus regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Cherubim, moveatur terra.

Dominus in Sion magnus, * et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium, et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et ado-

rate scabellum pedum ejus : * quoniam sanctum est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus ejus, * et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus : * et praeceptum, quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos : * Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus : * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Ant. Dominus regnavit in medio templi sui, confiteantur populi nomini suo magno, quoniam terribile, et sanctum est.

℣. Proficiebat Jesus sapientia, et aetate ;

℟. Et gratia apud Deum, et homines.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 2. *Lectio VII.*

Cum factus esset Jesus annorum duodecim, ascendentibus illis Jerosolimam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. in Cap. 2. Lucae.

A duodecimo anno, ut legimus, Dominicae sumitur disputationis exordium. Hic enim praedicandae fidei evangelizantium numerus debebatur. Nec otiose immemor suorum secundum carnem parentum, qui secundum carnem utique sapientia Dei implebatur, et gratia, post tri-

duum reperitur in templo, ut esset indicio, quia post triduum triumphalis illius passionis in sede coelesti, et honore divino fidei nostrae se suscitatus offerret, qui mortuus credebatur.

℟. Dixit ad Jesum mater ejus: Fili, quid fecisti nobis sic? * Ecce Pater tuus, et ego dolentes quaerebamus te.

℣. Fili mi, lumen oculorum nostrorum, solatium vitae nostrae. Ecce.

Lectio VIII.

Quid est, quod me quaerebatis? Duae sunt in Christo generationes: una est paterna, materna altera: paterna illa divinior, materna vero, qua in nostrum laborem, usumque descendit. Et ideo quae supra naturam, supra aetatem, supra consuetudinem fiunt, non humanis assignanda virtutibus, sed divinis referenda sunt potestatibus. Alibi eum ad ministerium mater impellit, hic mater arguitur, quia adhuc, quae humana sunt, exigat.

℟. Quid est quod me quaerebatis? Dixit Jesus ad parentes suos. * Nesciebatis, quia in his, quae Patris mei sunt, oportet me esse?

℣. Servíte Domino in veritate, et inquírite, ut faciatis, quae placita sunt illi. Nesciebatis. Gloria Patri. Nesciebatis.

Lectio IX.

Sed cum hic duodecim describatur annorum, illic discipulos habere dicatur; vide, Matrem didicisse a Filio, ne exígeret a validiore ministerium, quae stupebat in juniore miraculum. Et venit Nazareth, et erat subditus illis. Quid enim magister virtutis, nisi officium pietatis impléret? Et miramur, si Patri defert, qui

subditur Matri? Non utique infirmitatis, sed pietatis ista subjectio est.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Ibant parentes Jesu per omnes annos in Jerusalem in die solemni Paschae.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Cum redirent, remansit Puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus.

Ant. Non invenientes Jesum, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum; et post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio Doctorum, audientem, et interrogantem eos.

Ant. Dixit Mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, et ego dolentes quaerebamus te.

Ant. Descendit Jesus cum eis, et venit Nazareth, et erat subditus illis.

Capit. Omnes sitientes, *ut in Vesp.*

Hymnus.

Foecunde fons scientiae,
Qua corda, Jesu, dirigis,
Doctor superno lumine
Doctum superbum judicans.
Solemne carmen pangimus,
Opus Patris quod exequens,
Doctúrus in Templo Puer
Inter magistros ássides.
Genus scholae mirabile!
Jesus modestus audiens,
Interrogansque praedocet:
Senes stupent prudentiam.
Hoc, tu Magister, perfice,
Infirmus ut non audeat

Docere, ni tu coelitus
Dones prius scientiam.
Tunc omnis error excidit,
Tunc sponsa, tunc et servuli
Secura per vestigia
Viam sequentur regiam.
Gentem repellent perfidam
Credentium de finibus:
Verax, et omnes unica
Doctrina nos enútriet.
Jesu tibi sit gloria
Qui te revélas anxiis,
Cum Patre, et Almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Exultate, filii Sion, in Domino Deo vestro.
℟. Quia dedit vobis Doctorem justitiae.

Ad Benedictus, Antiphona.

Fili quid fecisti nobis sic? Ego, et Pater tuus dolentes quaerebamus te. Quid est, quod me quaerebatis? Nesciebatis, quia in iis, quae Patris mei sunt, oportet me esse?

Ad Prim. in ℣. br. Qui inventus es in Templo.

Ad Tertiam. Capit. Omnes sitientes, *ut in Vesp.*

℟. Ecce testem in populis * Dedi eum. Ecce testem.

℣. Ducem, ac praeceptorem gentibus. Dedi eum. Gloria Patri. Ecce testem.

℣. Stupebant omnes, qui audiebant eum,
℟. Super prudentia, et responsis ejus.

Ad Sextam, Capitulum. Act. 3.

Moyses dixit: Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus ve-

stris : tamquam me, ipsum audietis juxta omnia, quaecumque locutus fuerit vobis.

℟. Stupebant omnes, * Qui audiebant eum. Stupebant.

℣. Super prudentia, et responsis ejus. Qui. Gloria Patri. Stupebant.

℣. Proficiebat Jesus prudentia, et aetate,

℟. Et gratia apud Deum, et homines.

Ad Nonam, Capitulum. *Sap.* 8.

Habebo propter sapientiam claritatem ad turbas, et honorem apud seniores juvenis, et acutus inveniar in judicio, et in conspectu potentium admirabilis ero.

℟. Proficiebat Jesus * Sapientia, et aetate. Proficiebat.

℣. Et gratia apud Deum, et homines. Sapientia. Gloria Patri. Proficiebat.

℣. Exultate filii Sion, in Domino Deo vestro.

℟. Quia dedit vobis Doctorem justitiae.

In II. Vesp. omnia ut in I.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer Jesus proficiebat sapientia, et aetate coram Deo, et hominibus.

OFFICIUM
DE SEPULCHRO D. N. JESU CHRISTI.

Duplex maj. (Pro tempore Paschali.)

Ad Vesperas.

Ant. Exaltáte Dominum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est, Alleluja.

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Domin. et loco ultimi.* Laudáte Dominum.

Ant. Introibimus in tabernaculum ejus, ado-

rabimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus, alleluja.

Ant. Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto ejus, alleluja.

Ant. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli, alleluja.

Ant. Ne appropies huc: solve calceamenta de pedibus tuis, locus enim, in quo stas, terra sancta est, alleluja.

Capitulum. *Act.* 13.

Cum consummassent omnia, quae de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento.

Hymnus.

Sacri Sepúlchri gloriam,
Christi triúmphis inditam,
Dulci repléti gaudio,
Laetis canámus vocibus.
Hujus vetústis saeculis
Dedit cistérna symbolum,
Quo missus olim, carcerem
Joseph habébat innocens.
Hoc primitus in Canticis,
Expressit olim lectulus,
Quem sibi fecit Salomon
Cinctus catérva militum.
Hoc et tuus, Daniel, lacus;
Et quae sopóre languidum
Jonam ratis portaverat,
Hoc in figúra nuntiat.
O petra gemmis charior!
Thesaure cunctis ditior!
Qualem nec aula principum,
Nec gaza claudit divitum.

Nam tu nec auri munera,
Nec principum fluxas opes;
Sed illud immensum sacri
Pretium tulisti Corporis.
O Christe, ditas qui tuum
Charo Sepúlchrum sanguine,
Tuos, rogámus, servulos
Donis tuis fac divites.
Deo Patri sit gloria;
Et Filio, qui a mortuis
Surréxit, ac Paraclito
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Tuum Sepúlchrum adorámus, Domine, alleluja.

℟. Et recolimus tuam gloriósam resurrectiónem, alleluja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Deponéntes Dominum de cruce, posuérunt eum in monumento, quod erat excisum in petra, in quo nondum quisquam positus fuerat, alleluja.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui pro nobis mortem subíre, et Sepúlchro depositus, tertia die resurgère voluísti: concéde nobis famulis tuis, ut qui Sepúlchri tui memoriam recólimus, resurrectiónis quoque gloriae participes esse mereámur. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Surrexit Dominus de Sepulchro * Alleluja.

Hymn. Sacri Sepulchri, *ut in Vesp.*

In I. Nocturno.

Ant. En lectulum Salomónis, sexaginta for-

tes ambiunt ex fortissimis Israel, omnes tenentes gladios, et ad bella doctissimi, alleluja.

Psalm. Domini est terra, *cum reliq. de Dedicat. Ecclesiae.*

℣. Ipsum gentes deprecabuntur, alleluja.

℟. Et erit Sepúlchrum ejus gloriósum, alleluja.

De Actibus Apostolórum.

Cap. 13. *Lectio I.*

Viri fratres, filii generis Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerusalem, et Principes ejus, hunc ignorantes, et voces Prophetárum, quae per omne Sabbatum leguntur, judicantes impleverunt, et nullam causam mortis invenientes in eo, petiérunt a Piláto, ut interficerent eum. Cumque consummassent omnia, quae de ipso scripta erant, deponentes eum de ligno, posuérunt eum in monumento. Deus vero suscitávit eum a mortuis tertia die, qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Jerusalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem.

℟. Deponentes Dominum de Cruce, posuérunt eum in monumento, quod erat excisum de petra, alleluja: * Signantes illud cum custodibus, alleluja.

℣. Abeuntes Judaei munierunt Sepulchrum: advolventes lapidem ad ostium monumenti. Signantes.

Lectio II.

Et nos vobis annuntiamus eam, quae ad patres nostros repromissio facta est, quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris, resuscitans Jesum, sicut et in Psalmo secundo scriptum est: Filius

meus es tu ; ego hodie genui te. Quod autem suscitavit eum a mortuis, amplius jam non reversúrum in corruptionem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta David fidelia. Ideoque et alias dicit : Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. David enim in sua generatióne cum administrasset voluntáti Dei, dormívit, et appositus est ad patres suos, et vidit corruptiónem. Quem vero Deus suscitávit a mortuis, non vidit corruptiónem.

℟. Sepulto Domino, signátum est nonumentum, volventes lapidem ad ostium monumenti, alleluja. * Ponentes milites, qui custodírent illud, alleluja.

℣. Accedentes Principes Sacerdotum ad Pilátum petiérunt illum. Ponentes.

Lectio III.

Notum igitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatórum annuntiátur; et ab omnibus, quibus non potuistis in Lege Moysi justificári. In hoc omnis, qui credit, justificátur. Vidéte ergo, ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophétis : Vidéte contemptóres, et admiramini, et disperdimini : quia opus ego óperor in diebus vestris, opus quod non credétis, si quis enarraverit vobis. Exeuntibus autem illis rogabant, ut sequenti Sabbato loquerentur sibi verba haec. Quumque dimissa esset Synagóga, secúti sunt multi Judaeorum, et colentium Advenárum, Paulum, et Barnabam, qui loquentes, suadébant eis, ut permanérent in gratia Dei. Sequenti vero Sabbato pene universa civitas convénit audíre verbum Dei.

℟. Accepérunt corpus Jesu, et involvérunt

illud linteis cum aromatibus, et sepeliérunt in monumento novo. * In quo nondum quisquam positus fuerat; alleluja.

℣. Venit Joseph cum Nicodémo, et tulérunt corpus Jesu, et sepeliérunt illud in monumento novo. In quo. Gloria Patri. In quo.

In II. Nocturno.

Ant. Super muros tuos Jerusalem constitui custódes: tota die, et tota nocte in perpetuum non tacébunt laudáre nomen Dei, alleluja.

℣. Factus est in pace locus ejus, alleluja.

℟. Et habitatio ejus in Sion, alleluja.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De Sepulch. c. 17. Lectio IV.

Inter sancta, et desiderabilia loca, Sepulchrum Christi tenet quodammodo principátum; et devotiónis plus nescio quid sentítur, ubi mortuus requiévit, quam ubi vivens conversátus est; atque amplius movet ad pietátem mortis, quam vitae recordatio: puto quod illa austerior, haec dulcior videátur; magisque infirmitáti blandiátur humánae quies dormitiónis, quam labor conversatiónis; mortis securitas, quam vitae rectitúdo. Vita Christi vivendi mihi regula extitit: mors a morte redemptio. Illa vitam instruxit, mortem ista destruxit; vita quidem laboriósa, sed mors pretiósa: utraque vero admodum necessaria. Quid enim Christi mors prodesse poterat nequiter viventi, sive vita damnabiliter morienti? Numquid deinde, aut mors Christi, etiam nunc male usque ad mortem viventes, a morte aeterna liberat, aut mortuos ante Christum, sanctos Patres vitae sanctitas liberávit? Sicut scriptum est: Quis est homo, qui vivet, et non

vidébit mortem, eruet animam suam de manu inferi? Hunc ergo, quia utrumque nobis pariter necessarium erat, et pie vivere, et secúre mori, et vivendo vivere docuit, et mortem moriendo secúram reddidit: quoniam quidem resurrectúrus occubuit, et spem fecit morientibus resurgendo.

℟. Mulieres venérunt ad monumentum, portantes, quae paraverant, arómata. * Et invenérunt lapidem revolútum a monumento, alleluja.

℣. Et factum est, dum mente consternátae essent, ecce duo viri stetérunt secus illas in veste fulgenti. Et invenérunt.

Lectio V.

Sive itaque haec, sive alia quaecumque in hunc modum (prout in talibus in suo quisque abundat sensu) ex occasióne Sepulchri christiánis sensibus suggerantur, puto quod non mediócris dulcédo devotiónis infundátur cominus intuenti, nec parum proficitur cernendo etiam corporalibus oculis corporalem locum Dominicae quiétis. Et si quisque jam vacuum sacris membris, plenum tamen nostris, et jucundis admodum Sacramentis. Nostris inquam, si tamen tam ardenter amplectimur, quam indubitanter tenémus, quod Apostolus ait: Consepulti enim sumus per Baptismum in mortem, ut quomodo surréxit Christus a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitáte vitae ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectiónis erimus.

℟. Angelus Domini locútus est mulieribus dicens: Quem quaeritis? An Jesum quaeritis? jam surrexit: * Venite, et vidéte locum, alleluja.

℣. Jesum quaeritis Nazarénum crucifixum? Surréxit, non est hic. Venite.

Lectio VI.

Quam dulce est peregrinis post multam longi itineris fatigatiónem, post multa terrae, marisque pericula, ibi tandem quiescere, ubi et agnoscitur, suum Dominum quievísse? Puto jam, quod prae gaudio non sentiunt vitae labórem, nec gravámen réputant expensárum, sed tamquam labóris praemium, cursúsque bravium assecúti, juxta Scriptúrae sententiam, gaudent vehementer, quum invenerint Sepulchrum. Nec casu, vel subito, aut veluti lubrica populáris favóris opiniône, id tam celebre nomen Christi Sepulchrum sortitum esse putátur, cum hoc ipsum tantis retro temporibus Isaías tam aperte praedíxit: Et erit (inquit) in die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit Sepulchrum ejus gloriósum. Revéra ergo implétum cernimus, quod legimus prophetátum: novum quidem intuenti, sed legenti antíquum: ut sic adsit de novitáte jucunditas, et de vetustáte non desit auctoritas.

℟. Dum transíret Sabbatum, Maria Magdaléne, Maria Jacóbi, et Salóme emérunt aromata, * Ut venientes ungerent Jesum, alleluja.

℣. Et valde mane una Sabbatórum veniunt ad monumentum, orto jam Sole. Ut venientes. Gloria Patri. Ut venientes.

In III. Nocturno.

Ant. Et thronus ejus, sicut sol in conspectu meo, et sicut luna perfecta in aeternum, et testis in coelo fidélis, alleluja.

℣. Erit mihi Dominus in Deum, alleluja.

℟. Et lapis iste vocabitur domus Dei, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 24. *Lectio VII.*

In illo tempore: Una Sabbati valde dilúculo venerunt mulieres ad monumentum portantes, quae paraverant aromata. Et reliqua.

Homilía S. Augustini Episcopi.

Serm. 158. *de Temp.*

Cum María Magdaléne venisset ad monumentum, quam memorem Salvatóris, admissa fides, ac devotio in lacrymas compellébat, videns revolútum a foribus lapidem, cum non invenisset in Sepulchro Dominum, coepit acrius dolére, quod perdiderit defunctum: mox autem ad Petrum ejus discipulum pérvolat, quem pro meriti qualitáte, vel fidei, major de ejus obitu cura tangébat: nuntiat máne Sepulchrum, quéritur de corpore abláto. Petrus vero resurrectiónis Filii Dei, et ante crucem conscius, quam praedixerat ipse passúrus, sub tali nuntio non flevit, aut doluit; sed morem suum in divinis virtutibus servans, properat experíri, quod credidit.

℟. Tulérunt Dominum meum, et nescio, ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Mulier quid ploras? Surréxit, sicut dixit: * Praecédet vos in Galilaeam, ibi eum videbitis, alleluja.

℣. Cum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monumentum, et vidit duos Angelos in albis sedentes, qui dixerunt ei. Praecédet.

Lectio VIII.

Ad Sepulchrum itaque Domini celeri cursu festínat, laetior reditúrus, si non inveníret, quod quaerébat. Beátus autem Evangelista et ex consequentibus probat potentiam resurgentis. Venit,

inquit, Simon Petrus, et introivit in monumentum: et cum non invenisset Dominum, vidit linteamina posita, et sudarium, quod fuerat super caput ejus. Nam manifestius Deus perlatúrus, quem vivificaverat in coelum, et mortem evacuat, et Sepulchrum. Nam linteamine, quo funus tegebátur, exposito, relíquit terrae exuvias vitáli jam corpore indúta majestas. Petrus igitur videns resurrectiónem, quam Dei Filius praenuntiaverat, implétam, qui sollicitus venerat, secúrus abscéssit.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia quem quaerebam, apparuit mihi * Et dum flerem ad monumentum, vidi Dominum, alleluja.

℣. Recedentibus discipulis, non recedebam, et amoris ejus igne succensa ardebam desiderio. Et dum flerem. Gloria Patri. Et dum flerem.

Lectio IX.

Maria tamen resurrectionis ignara non cessat lacrymas fúndere, nesciens hanc esse Dominici corporis gloriam, quam putabat injuriam. Cujus inanem moerórem Angelus magis prohibet, quam consolatur, ut etiam Evangelista testatur: Maria, inquit, quid ploras? Si spiritali prudentia intentionem divini sermonis intelligas, lacrymarum causam non tamquam ignarus interrogat, sed importunos fletus dolentis objurgat. Quid ploras, aut quem quaeris? Angelus instruit nescientem sano consilio, ne viventem quaereret in sepulchro. Similibus Jesus Mariam verbis alloquitur: Mulier, inquit, quid ploras, aut quem quaeris? Hoc est dicere: Me jam vivente, pro quo mortuo lacrymas fundis? Aut, me prae-

sente, quem quaeris? At illa Jesum secundo appellata cognoscens, divinaeque majestatis operante potentia, vivum invénit, quem quaerebat occisum.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus, in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem, alleluja.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliq. de Domin.*

Ant. Ingrediéris in abundantia sepulchrum, sicut infertur acervus tritici in tempore suo, alleluja.

Ant. Qui expectant mortem, et non venit, quasi effodientes thesaurum, gaudentque vehementer, quum invenerint sepulchrum, alleluja.

Ant. Tollite hostias, et introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio sancto ejus, alleluja.

Ant. In sole posuit tabernaculum suum, et ipse, tamquam sponsus, procedens de thalamo suo, alleluja.

Capit. Cum consummassent, *ut in Vesp.*

Hymnus.

Audite, tristes inferi,
Turbae frementes hostium,
Vestrae ruinae nuntium,
Sacri Sepulchri gloriam.
En jam futuri conscius
Illam Propheta praecinit,
Et gloriosum posteris
Narrat Sepulchrum saeculis.
Hic ille Rex fortissimus,
Fractis averni viribus,

Et mortis excluso jugo,
Primum trophaea suscitat.
Candore tectus vestium,
Novoque lucis fulgure;
Delapsus astris Nuntius,
Hic excubavit Angelus.
Jam temperandum lacrymis,
Satis datum suspiriis,
Gravi dolore sauciae
Hic audierunt Foeminae.
Et vos Magistri, funere
Plane simul commortui,
Vestro dolori gaudium
Tulistis hic, Apostoli.
Tu vero, Christe, maxima
Tui Sepulchri gloria
Mortem resurgens viceras:
Nos morte culpae libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Dum esset Rex in accubitu suo, alleluja.
℟. Nardus mea dedit odorem suavitatis, alleluja.

Antiph. et Oratio, ut in primis Vesperis.

Ad Tertiam. Capitulum. Cum consummassent, *ut in Vesp.*

℟. Tuum Sepulchrum adoramus, Domine, * Alleluja, alleluja. Tuum.

℣. Et recolimus tuam gloriosam resurrectionem. Alleluja. Gloria Patri. Tuum.

℣. Vere locus iste sanctus est, alleluja.
℟. Et ego nesciebam, alleluja.

Ad Sextam, Capitulum. Matth. 27.

Et accepto corpore, Joseph involvit illud in Sindone munda: et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra.

℟. Vere locus iste sanctus est. * Alleluja, alleluja. Vere locus.

℣. Et ego nesciebam. Alleluja. Gloria Patri. Vere locus.

℣. Te decet hymnus, Deus, in Sion, alleluja.

℟. Et tibi reddetur votum in Jerusalem, Alleluja.

Ad Nonam, Capitulum. Luc. 24.

Una Sabbati valde dilúculo venerunt mulieres ad monumentum, portantes, quae paraverant, aromata, et invenerunt lapidem revolútum de monumento.

℟. Te decet hymnus, Deus in Sion; * Alleluja, alleluja. Te decet.

℣. Et tibi reddetur votum in Jerusalem. Alleluja. Gloria Patri. Te decet.

℣. Lapidem, quem reprobaverunt, alleluja.

℟. Hic factus est in caput anguli, alleluja.

In II. Vesp. omnia ut in I. sed loco ultimi Psal. dic. Super flumina Babylonis *ex Fer.* 5. *ad Vesp.*

℣. Ipsum gentes deprecabuntur, alleluja.

℟. Et erit Sepulchrum ejus gloriosum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Introeuntes in monumentum, viderunt juvenem sedentem in dexteris, coopertum stola candida, et obstupuerunt, alleluja.

OFFICIUM
SACRATIS. CORDIS B. MARIAE V.

Duplex maj.

Ad Vesper. *Antiph.* Pone me, *cum reliq. de Laud. Psal. consueti de B. M. ut in ej. Offic. par.*

Capitulum. *Cant.* 8.

Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio: lampades ejus lampades ignis, atque flammarum.

Hymnus.

Reginae Superum Cordis amabilis
Quis det divitias cernere? Quis sacros
Ignes, virgineo pectore conditos,
Scrutari penitus dabit?
Tu Regina, potes sola clientibus
Optatos aditus pandere: tu potes
Acceptos gremio ducere filios
Sub Cordis penetralia.
Quae me delíciae, quis novus abripit
Ardor! Cerno animo Cor venerabile;
Hic exultat amor; prósilit hinc pia
Largo flumine sanctitas.
Hinc sincera fides, et fidei soror
Spes illapsa piis mentibus, et pudor,
Et castus timor, et fervida charitas,
Puram hinc traxit originem.
Coelestes igitur, quisquis in intimum,
Thesauros, animum condere gestiet,
Cordis, Virgo, tui sub latebras eat:
Justis praesidium, et reis.
Laudo, summe parens, artificem manum,

Cordi virgineo quae decus addidit :
Quem Virgo genuit, gloria Filio,
Sponso gloria Flamini. Amen.

℣. Vulnerasti cor meum, Soror mea sponsa, vulnerasti cor meum.

℟. In uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Deliciae meae esse cum filiis hominum. Beati qui custodiunt vias meas.

Oratio.

Clementissime Deus, qui ad peccatorum salutem, et miserorum perfugium, Cor immaculatum Mariae, divino Cordi Filii sui Jesu Christi charitate, ac misericordia simillimum esse voluisti : concede, ut qui hujus dulcissimi, et amantissimi Cordis memoriam agimus, ejusdem meritis, secundum Cor Jesu inveniri mereamur. Per eumdem Dominum.

Ad Complet. et Hor. in fine Hymn. Jesu tibi sit gloria, *et ad Prim. in ℟. br.* Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Cor immaculatum Virginis Mariae celebremus : * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Hymnus.

Quid corde Matris Virginis
Cani potest suavius ?
Quid Corde Matris Numinis
Coli potest augustius ?
Quam sancta Matris viscera !
Quam sancta sunt et ubera !
Regale sed Cor omnibus

Miraculis praestantius.
Cor labis expers patriae,
Cor labis expers propriae,
Fons puritatis integrae,
Omnisque sedes gratiae.
Tu sanctitatis formula;
Vitae Dei compendium;
Cordis fidelis regula;
Cubile Jesu floridum.
Te candidata lilia,
Nardus, rosaeque fulciunt:
Te mala Coeli dulcia
Amore languens ambiunt.
Ave Cor admirabile!
Thesaurus orbis, omnia
Collata nobis coelitus
Servans Dei mysteria.
O charitatis victima!
Quam plaga amoris abstulit:
Tu nostra sacro vulnere
Fac corda semper langueant.
Per Cor Matris purissimum,
Jesu tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Pone me ut signaculum super Cor tuum.

Psalmi de B. Maria ut in ejus Offic. parvo.

Ant. Vulnerasti cor meum, Soror mea sponsa.

Ant. Veniat dilectus meus in hortum suum.

℣. Pone me ut signaculum super cor tuum.

℟. Ut signaculum super brachium tuum.

De Cantico Canticorum.

Lectio I.

Quam pulchra es, Amica mea, quam pulchra es! oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Tota pulchra es, Amica mea, et macula non est in te. Veni de Libano, sponsa mea; veni de Libano, veni, coronaberis. Vulnerasti cor meum; soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Hortus conclusus soror mea sponsa hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus. Fons hortorum, puteus aquarum viventium, Surge, aquilo, et veni, auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius.

℟. Pone me ut signaculum super Cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: * Quia fortis est, ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio.

℣. Lampades ejus, lampades ignis, atque flammarum. Quia.

Lectio II.

Veniat dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum, soror mea sponsa: messui myrrham meam cum aromatibus meis: comédi favum cum melle meo. Ego dormio, et cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsantis: Aperi mihi soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quia caput meum plenum est roré, et cincinni mei guttis noctium. Surrexi ut aperírem dilecto meo: manus meae stillaverunt myrrham, et digiti mei pleni myrrha probatis-

sima. Aperui dilecto meo, at ille declinaverat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est: quaesivi, et non invéni illum. Adjúro vos, filiae Jerusalem, si invéneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo.

℟. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me: fulcíte me floribus, stipate me malis: * Quia amore langueo.

℣. Adjúro vos, filiae Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit. Quia.

Lectio III.

Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adjurasti nos? Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex millibus, totus desiderábilis. Talis est dilectus meus, et ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? Quo declinavit dilectus tuus? et quaeremus eum tecum. Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, et lilia cólligat. Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. Averte oculos tuos a me, quia ipsi me avolare fecerunt. Una est columba mea, perfecta mea, una est matris suae, electa genitricis suae. Viderunt eam filiae, et beatissimam praedicaverunt: Reginae, et laudaverunt eam.

℟. Adjúro vos, filiae Jerusalem, si invene-

ritis dilectum meum, ut nuntietis ei: * Quia amore langueo.

℣. Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum, quia sic adjurasti nos? Quia. Gloria Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi.

Ant. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te.

Ant. Una est columba mea, perfecta mea una est.

℣. Fortis est ut mors dilectio.

℟. Dura sicut infernus aemulatio.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Ex Serm. 9. de Visitat.

Lectio IV.

Quis mortalium, nisi divino tutus, vel fretus oraculo, de vera Dei, et hominis Genitrice quidquam modicum, vel grande praesúmat pollútis labiis nominare, quam Pater ante saecula Deus perpetuam praedestinavit in Virginem dignissimam, Filius elégit in Matrem, Spiritus Sanctus omnis gratiae domicilium praeparavit? Quibus verbis ego homunculus sensus altissimos Virginei Cordis, sanctissimo ore prolatos, efferam? Quibus non sufficit lingua omnium hominum, et etiam Angelorum? Dominus enim ait: Bonus homo de bono thesauro Cordis sui profert bona. Quis autem inter puros homines melior homo potest excogitari, quam illa, quae meruit effici Mater Dei, quae novem mensibus et in Corde, et in utero suo ipsum Deum hospitata est? Quis thesaurus melior, quam ipse

divinus amor, quo fornaceum Cor Virginis ardens erat?

℟. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria: * Opes superbae, et justitia.

℣. Ut ditem diligentes me, et thesauros eorum répleam. Opes.

Lectio V.

De hoc igitur Corde, quasi fornace divini ardoris, Virgo beata protulit verba bona, idest verba ardentissimae charitatis. Proinde septem vicibus, quasi septem verba tantum mirificae sententiae, et virtutis, à Christi beatissima Matre leguntur dicta, ut mystice ostendatur, ipsam fuisse plenam gratia septiformi. Cum Angelo bis tantum locuta est: Quómodo fiet istud? et: Ecce ancilla Domini. Cum Elisabeth bis etiam, scilicet illam salutando, et Deum simul laudando, cum ait: Magnificat anima mea Dominum. Cum Filio etiam bis. Semel in Templo: Fili quid fecisti nobis sic? Secundo in nuptiis: Vinum non habent. Cum ministris semel cum dixit: Quodcumque dixerit vobis, facite. Et in his omnibus semper valde parum locuta est, excepto quod in laude, et gratiarum actione se amplius dilatavit, scilicet cum ait: Magnificat anima mea Dominum: et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo. Ubi non cum homine, sed cum Deo locuta fuit.

℟. Ego Mater pulchrae dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. In me gratia omnis viae, et veritatis, * In me omnis spes vitae, et virtutis.

℣. Transite ad me omnes, qui concupiscitis

me, et a generationibus meis implémini. In me omnis.

Lectio VI.

Haec septem verba secundum septem amoris processus, et actus, sub miro gradu, et ordine sunt prolata, quasi sint septem flammae fornacei cordis ejus. Quae verba considerans, atque ruminans mens devota, cum ipso Propheta ait: Quam dulcia faucibus meis, id est omnibus affectionibus, eloquia tua! Porro dulcedo haec, quam in verbis B. Virginis devota mens sentit, est ardor piae devotionis, quam in eis anima experimentaliter probat. Dicat igitur mens devota: Quam dulcia faucibus meis eloquia tua! Distinguamus vero per ordinem has septem flammas amoris verborum Virginis benedictae. Prima est flamma amoris separantis; secunda amoris transformantis: tertia amoris communicantis: quarta amoris jubilantis: quinta amoris saporantis: sexta amoris compatientis: septima amoris consummantis.

℟. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. * Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino.

℣. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Qui me. Gloria Patri. Qui me.

In III. Nocturno.

Ant. Pulchra es amica mea, suavis, et decora, sicut Jerusalem.

Ant. Pulchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Ant. Quam pulchra es, et quam decora, suavissima in deliciis!

℣. Qui in me peccaverit, laedet animam suam.

℟. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Cap. 2. *Lectio VII.*

In illo tempore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, et ego dolentes quaerebámus te. Et reliqua.

Homilía S. Bonaventurae Episcopi.

Expos. in C. 2. Luc.

María autem conservábat omnia verba haec, conferens in Corde suo. Tanquam prudens, et discréta, secundum illud: Misericordia, et veritas te non deserant, commenda eas gutturi tuo, et describe in tabulis cordis tui. Et in Ecclesiastico: Qui ponit ea in corde suo, sapiens erit semper. Unde dicitur de fatuo: Cor fatui quasi vas confractum, et omnem sapientiam non tenébit. Unde Cor Virginis fuit Arca continens divinórum eloquiórum arcána. Et ideo per Arcam Moysis designátur, de qua dicitur, quod continébat tabulas Legis divínae. Et quia non solum conservábat, sed etiam intelligébat, ideo additur: Conferens in Corde suo; ita ut possit dicere istud: In corde meo abscondi eloquia tua.

℟. Aquae multae non potuérunt extinguere charitátem: * Neque flumina obruent eam.

℣. Si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Neque.

Lectio VIII.

Et Mater ejus conservábat omnia verba haec. Hic describitur ejus clarificatio, et hoc per duo,

scilicet per Matris testimonium; et per propriae virtútis indicium. Quantum ad Matris testimonium dicitur: Conservábat omnia verba haec: ut pro loco, et tempore testimonium perhibéret. Sic dictum est: Tu autem Daniel claude sermónes, et signa librum usque ad tempus tantum. Et quia hoc intelligébat, ideo dicitur: In corde suo: secundum illud: Tempus ad responsiónem cor sapientis intelligit. Quantum autem ad propriae virtútis indicium, subditur: Et Jesus proficiébat aetáte; scilicet, ex parte corporis, et iste proféctus erat secundum exémplar; sed interior proféctus erat secundum evidentiam, de quo dicitur: Et sapientia, scilicet in intellectu: Et gratia, in affectu; Apud Deum, scilicet honorandum; Et homines, aedificandos.

℣. Spiritus meus super mel dulcis, et haereditas mea super mel, et favum. * Qui audit me non confunditur, et qui operántur in me, non peccábunt.

℣. Qui elúcidant me vitam aetérnam habébunt. Qui audit. Gloria Patri. Qui audit.

Lectio IX.

Neque hoc est contrarium ei, quod dicitur, quod erat plenus sapientia. Proficiébat sapientia, non per accéssum temporis accipiendo, quod non habébat, sed dona gratiae, et sapientiae, quae habébat, caeteris pandendo. Unde ad nostram aedificatiónem sapientiam per tempus abscóndit, ut osténdat quod nos debémus tacére usque ad tempus, secundum illud. Est tacens, non habens tempus loquélae: et est tacens, sciens tempus apti temporis. Etiam ad nostram salútem ostendit, secundum illud: Ne retíneas ver-

bum in tempore salútis. Unde quia non quaerébat gloriam suam, sed Dei, non suum commodum, sed nostram salútem; ideo coram Deo, et hominibus gratiam inveniébat. Primum erat justitiae, secundum misericordiae.

Ad Laudes, et per Horas.

Ant. Pone me ut signaculum super cor tuum.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Vulnerásti cor meum, Soror mea sponsa, vulnerásti cor meum.

Ant. Fulcíte me floribus, stípáte me malis: quia amore langueo.

Ant. Adjúro vos, filiae Jerusalem, ut nuntiétis dilecto, quia amóre langueo.

Ant. Ego dormio, et cor meum vigilat.

Capitulum. *Cant.* 8.

Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio. Lampades ejus, lampades ignis, atque flammárum.

Hymnus.

Cor melle dulci dulcius,
Coeléste manna proferens:
Cor Sole puro purius,
Incomprehénsa continens.
Cor, aula Regum Principis,
Dignum Dei sacrarium:
Arca supérni foederis;
Altáre pacis aureum.
O Cor Matris dulcissimum!
Jucúnda spes mortalium:
Pax nostra, vita, gaudium,
Dulcédo, lux, solatium.

Tu fons perénnis gratiae,
Spes, et salus clientibus,
Abyssus indulgentiae,
Portúsque naufragantibus.
Sidus micans amantium,
Sol esto, duxque mentibus,
Fornax amóris, omnium
Accénde flammas cordibus.
Hoc sontis Evae filios
Nunc, Virgo, Corde prótege:
Hoc et tuos jam filios
Mortis sub horam suscipe.
Per Cor Matris purissimum,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.

℣. Qui me invenerit inveniet vitam.
℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Benedictus, Antiphona.

Maria conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

Ad Tert. Capitulum. Pone me.

℟. Ego Mater* Pulchrae dilectionis. Ego Mater.
℣. Et timoris, et agnitionis, et sanctae spei. Pulchrae. Gloria Patri. Ego Mater.
℣. In me gratia omnis viae, et veritatis.
℟. In me omnis spes vitae, et virtutis.

Ad Sextam, Capitulum. Luc. 2.

Omnes, qui audierunt mirati sunt, et de his, quae dicta erant a Pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in Corde suo.

℟. In me gratia omnis viae, * Et veritatis. In me.

℣. In me omnis spes vitae, et virtutis. Et veritatis. Gloria Patri. In me.

℣. Qui in me peccaverit, laedet animam suam.

℟. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem.

Ad Nonam, Capitulum. Luc. 2.

Et descendit cum eis, et venit Nazareth: et erat subditus illis. Et Mater ejus conservabat omnia verba haec in Corde suo.

℟. Qui in me peccaverit, * Laedet animam suam. Qui.

℣. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Laedet. Gloria Patri. Qui in me.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

In II. Vesper. omnia ut in I.

℣. Qui me invenerit, inveniet vitam.

℟. Et hauriet salutem a Domino.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exultet Cor tuum, o Maria, in Deo salutari suo: quia fecit illi magna qui potens est.

OFFICIUM
B. MARIAE V. TITULO AUXILIUM AGONIZANTIUM. *Duplex maj.*

Omnia ut supra in Offic. Sacr. Cordis B. M. inter Festa mobilia, Dom. III. post Pent. pag. 302.

Oratio.

Deus, qui Unigenito tuo pendenti in Cruce pro animarum salute, Genitricem Virginem Mariam adesse voluisti: fac, ut nos in extremo vitae periculo constitúti, ejus intercessione adjuvemur, et aeterna praemia consequi mereamur. Per eumdem Dominum.

INDEX

SANCTORUM, QUORUM OFFICIA IN HOC LIBELLO REPERIUNTUR.

S. Mauri Abb. . . . . pag. 1
S. Blasii Episc. et Mart. 2
S. Apollioniae V. et M. 4
Octava S. Blasii 5
B. Eustochii Virg. 7
S. Barbati Episc. et Conf. 9
Patrocin. S. Barsanuphii Abb. 14
S. Petri Damiani Card. 15
Commemor. SS. Reliquiarum, quae in tota Dioecesi colunturur 18
Transitus S. Barsanuphii Abb. . . . 20
Apparitio Imag. B. M. V. de Bono Consilio. 21
S. Boni Latronis Conf. 29
B. Francisci de Hieronymo. 39
B. M. V. Tit. Auxilium Christianorum. 42
S. Gregorii VII. Pap. et Conf. . . . 51
S. Francisci Caracciolo Conf. 54
S. Antonii de Padua Conf. 57
Ss. Viti, Modesti, atque Crescentiae Mm. ib.
Octava S. Antonii. 66
B. Laurentii a Brundus. Conf. . . . . ib.
S. Eliae Proph. 70
S. Margaritae V. et M. 83
S. Macrinae V. 85
Octava S. Margaritae 87
S. Ignatii Loyolae Conf. 90
B. Alphonsi M. de Ligorio Episc. et Conf. 91
S. Donati Ep. et Mart. 96

S. Susannae V. et M. 96
Octava S. M. ad Nives 97
Ss. Antonii Primaldi, et Soc. Mm. Hydrunt. 102
S. Rochi Conf. 105
Octava S. Susannae 107
S. Ludovici Ep. Tolos. 109
S. Orontii Ep. et Mart. 111
Translatio S. Barsanuphii . . . . . ib.
Octava S. Orontii 112
Octava S. Barsanuphii 115
Ss. Festi, et Soc. Mm. 119
S. Callisti Pap. et Mart. 120
Ss. Chrisanti, et Dariae Mm. 121
S. Leonardi Conf. 123
S. Victoriae Vid. et Mart. 125
S. Aureliae Vid. et Mart. . . . . ib.
S. Nicolai Ep. et Conf. . . . . ib.
Octava S. Nicolai 126
S. Januarii Ep. et Mart. semel in Mens. 128
Orationis D. N. J. C. in Monte Oliveti. 133
Solemnis Comm. Passionis D. N. J. C. cum Oct. 150
Sacratiss. Sindonis D. N. J. C. 205
Sacratiss. Coronae Spinar. 225
Quinque Vulnerum D. N. J. C. 246
Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. . . 264
Lanceae, et Clavorum D. N. J. C. . . 288
Octava SS. Trinitatis 299
SS. Cordis B. M. V. 302
SS. Redemptoris Crucifixi 309
Maternitatis B. M. V. 330
Puritatis B. M. V. 339
Patrocinii B. M. V. 349

Fugae D. N. J. C. in Ægypt. . . . 349
Inventionis Pueri Jesu in medio Doctorum 361
Sepulchr. D. N. J. C. 380
Sacratiss. Cord. B. M. V. 393
B. M. V. Titulo Auxil. Agoniz. . . 405

Digitized by Google
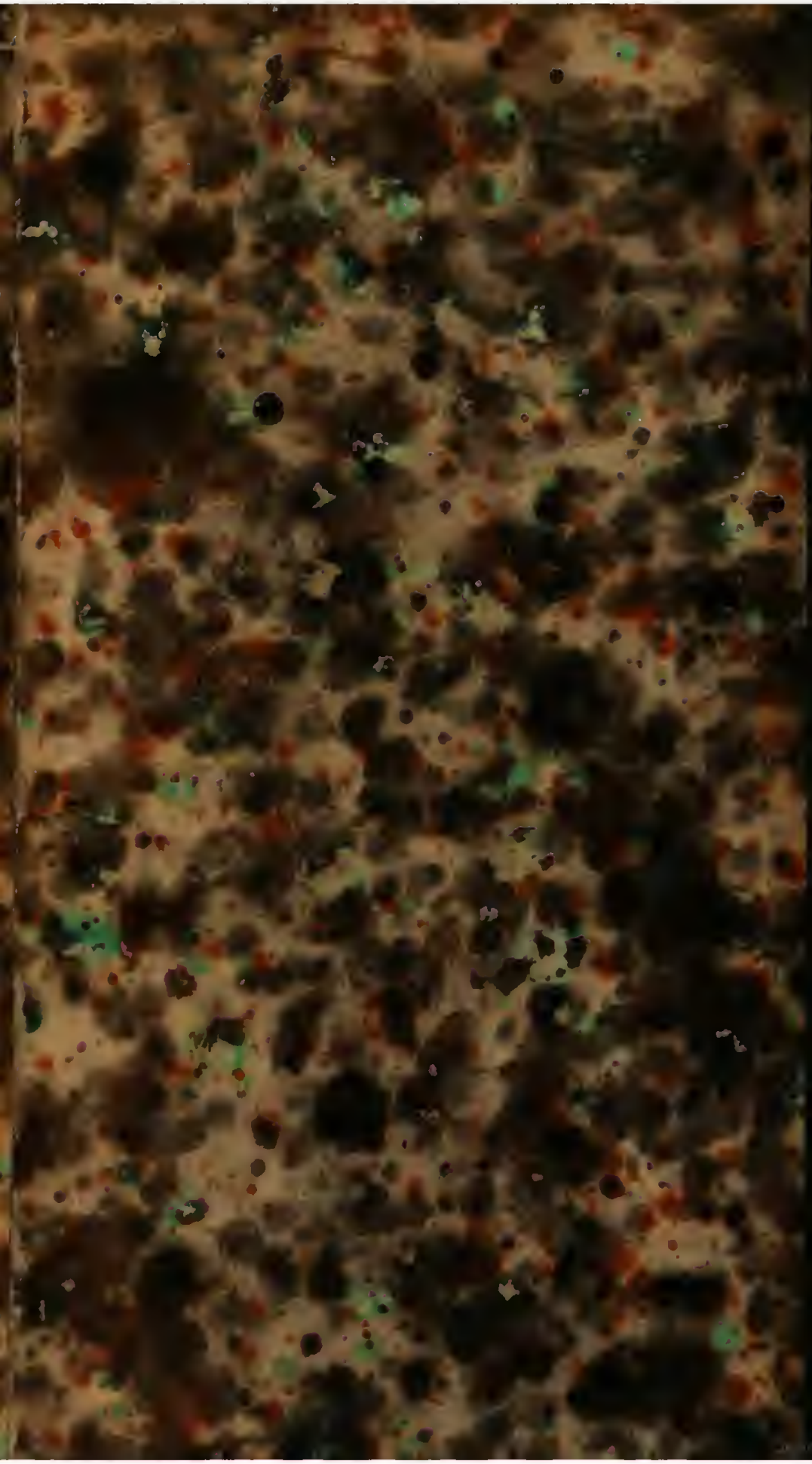
Digitized by Google